

ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี

Factors Discriminating the Quality of Students' Learning in Schools
under the Secondary Educational Service Area Office Phetchaburi

ฝนทิพย์ เขียวอ่อน
Fontip Khiawon

วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
Master of Education Thesis in Educational Administration
Phetchaburi Rajabhat University
2567
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ชื่อวิทยานิพนธ์ ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี

ผู้วิจัย นางสาวพนทิพย์ เชี่ยวอ่อน

สาขา การบริหารการศึกษา

ปี พ.ศ. 2567

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

.....ที่ปรึกษา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญญา พานิช)

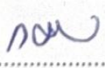
คณะกรรมการสอบ

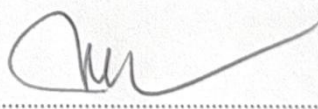

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญส่ง)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญญา พานิช)

.....กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
(ดร.ไพรัช มณีโชติ)

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี อนุมัติให้บัณฑิตวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญส่ง)
คณบดีคณะครุศาสตร์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสนาะ กลิ่นงาม)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ชื่อวิทยานิพนธ์ ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี **ผู้วิจัย** นางสาวพนทิพย์ เขียวอ่อน **สาขาวิชา** การบริหารการศึกษา **พ.ศ. 2567 อาจารย์ที่ปรึกษา** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชนา พานิช

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาาระดับปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ 2) ศึกษาาระดับคุณภาพการเรียนรู้ และ 3) วิเคราะห์ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารและครู จำนวน 238 คน ประกอบด้วย ผู้บริหาร 9 คน ครู 229 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอนจากโรงเรียนที่มีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2565 ในกลุ่มสูงจำนวน 6 โรงเรียน และในกลุ่มต่ำจำนวน 6 โรงเรียน ซึ่งแบ่งโดยใช้เทคนิค 27% ของจุงเตห์ฟาน (Chung Teh Fan) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.99 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์จำแนกประเภท

ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.53) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน แสดงให้เห็นว่ากลุ่มสูงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มต่ำทุกปัจจัยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ปัจจัยด้านโรงเรียน ด้านครูผู้สอน ด้านผู้บริหารโรงเรียน ปัจจัยด้านชุมชน ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอก ปัจจัยด้านนักเรียน และปัจจัยด้านผู้ปกครอง

2. ระดับคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก กลุ่มสูงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มต่ำในทุกด้านเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.59) และด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.65)

3. ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนระหว่างกลุ่มสูงและต่ำ ประกอบด้วย ปัจจัยด้านผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ($X_{2.3}$) ภาวะผู้นำทางวิชาการ ($X_{2.4}$) ปัจจัยด้านนักเรียนเกี่ยวกับความสามารถทางด้านเทคโนโลยี ($X_{4.1}$) พฤติกรรมการเรียน ($X_{4.2}$) และปัจจัยด้านชุมชนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหาร ($X_{5.1}$) สามารถเขียนสมการจำแนกกลุ่มได้เป็น $D = -7.184 - 1.777X_{2.3} + 2.042X_{2.4} - 1.257X_{4.1} + 1.639X_{4.2} + 1.028X_{5.1}$

คำสำคัญ: ปัจจัยจำแนก คุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้

Thesis Title: Factors Discriminating the Quality of Students' Learning in Schools under the Secondary Educational Service Area Office Phetchaburi **Researcher:** Ms.Fontip Khiawon **Major:** Educational Administration **Year:** 2024 **Advisor:** Asst.Prof.Dr,Anchana Panich

Abstract

The purposes of this research were to; 1) determine the level of factors discriminating students' learning quality, 2) examine the level of learning quality, and 3) analyze factors discriminating the quality of students' learning in schools under the Secondary Educational Service Area Office Phetchaburi. The samples consisted of 9 administrators and 229 teachers, a total of 238 people, drawn with multi-stage random sampling from schools with the results of the Basic Education National Test (O-NET) for Mathayom 3, Academic Year 2022, in the high group of 6 schools and in the low group of 6 schools, by using 27% of Chung Teh Fan's technique. The research instrument was a 5-level rating scale questionnaire with IOC between 0.67 and 1.00 and reliability of 0.99. The data were analyzed statistically for percentage, mean, standard deviation, and discriminant analysis.

The research results were as follows:

1. The factors discriminating the quality of students' learning were overall at a high level ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.53). When considering individual aspects, it revealed that the high learning quality group had higher averages of all individual factors than those of the low learning quality group, arranged in descending order as the school factors, teacher factors, school administrators' factors, community factors, external environmental factors, student factors, and parental factors, respectively.

2. The overall quality of students' learning was at a high level. The quality of students' learning in the high learning quality school group was higher than that of the low learning quality group in all factors, arranged in descending order as the desired characteristics ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.59) and academic achievement ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.65).

3. The factors discriminated the quality of students' learning between the high and low quality school groups were: transformational leadership ($X_{2,3}$); and school administrator factors in terms of academic leadership ($X_{2,4}$); and technological capability ($X_{4,1}$); and student factors in terms of learning behavior ($X_{4,2}$); and the community factors in terms of participation in administration ($X_{5,1}$). The equation of group discrimination could be written as $D = -7.184 - 1.777X_{2,3} + 2.042X_{2,4} - 1.257X_{4,1} + 1.639X_{4,2} + 1.028X_{5,1}$

Keywords: Discriminating Factors, Quality of Students' Learning, Factors Discriminating Learning Quality

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีเนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์จากผู้มีพระคุณ
ทุก ๆ ท่านที่ได้ให้การส่งเสริม สนับสนุน สละเวลาให้คำปรึกษาและให้ข้อเสนอแนะรวมถึง
แนวทางการปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ ตลอดการทำงานวิจัย

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชนา พานิช อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญส่ง ประธานกรรมการสอบ ดร.ไพรัช มณีโชติ กรรมการสอบ
และคณาจารย์สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีทุกท่านที่ได้กรุณา
ให้ความรู้และประสบการณ์ที่มีคุณค่าแก่ผู้วิจัยตลอดการศึกษาในหลักสูตรการศึกษานี้

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิชาติ เสนะนันท์ อาจารย์ ดร.นวิรัตน์ ประทุมตา
อาจารย์สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี และ ดร.ปรีชา ออกกิจวัตร
รองผู้อำนวยการโรงเรียนท่ายางวิทยา ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิที่ช่วยพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา
ของงานวิจัยรวมถึงให้คำแนะนำในการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยให้มีประสิทธิภาพ

ขอขอบพระคุณคณะผู้บริหารและคณะครูโรงเรียนท่ายางวิทยาที่ให้ความร่วมมือ
ในการตอบแบบสอบถามเพื่อทดลองใช้เครื่องมือวิจัย รวมถึงคณะผู้บริหารและคณะครูโรงเรียนกลุ่ม
ตัวอย่างในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี ผู้ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม
เพื่อเก็บข้อมูลการวิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณครอบครัวและเพื่อน ๆ สาขาการบริหารการศึกษา รุ่นที่ 26
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ที่ให้คำปรึกษาและให้กำลังใจเข้าพเจ้าตลอดการทำวิจัยและทำให้ผู้วิจัย
สามารถทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้สำเร็จ

พนทิพย์ เขียวอ่อน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	(3)
Abstract.....	(4)
กิตติกรรมประกาศ.....	(5)
สารบัญ.....	(6)
สารบัญตาราง.....	(9)
สารบัญภาพ.....	(10)
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย.....	4
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	9
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	10
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
คุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน.....	12
ความหมายของคุณภาพนักเรียน.....	12
ความหมายของการเรียนรู้.....	13
คุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน.....	14
ความสำคัญของคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน.....	14
ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน.....	17
ความหมายปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน	17
ปัจจัยด้านโรงเรียน.....	19
แหล่งเรียนรู้.....	19
เทคโนโลยีสารสนเทศ.....	19
บรรยากาศโรงเรียน.....	20
วัฒนธรรมโรงเรียน.....	21
ปัจจัยด้านผู้บริหารโรงเรียน.....	22
การบริหารการเปลี่ยนแปลง.....	23
พฤติกรรมการบริหาร.....	23
ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง	24
ภาวะผู้นำทางวิชาการ.....	25
ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศ.....	26

สารบัญ (ต่อ)

ปัจจัยด้านครูผู้สอน.....	27
ความสามารถทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ.....	27
การวิจัยในชั้นเรียน.....	28
พฤติกรรมการสอน.....	29
ปัจจัยด้านนักเรียน.....	31
ความสามารถทางด้านเทคโนโลยี.....	31
พฤติกรรมการเรียน.....	34
เจตคติต่อการเรียน.....	35
ปัจจัยด้านชุมชน.....	36
การมีส่วนร่วมในการบริหาร.....	36
การสนับสนุนของภาคีเครือข่าย.....	39
ปัจจัยด้านผู้ปกครอง.....	40
การส่งเสริมสนับสนุนจากผู้ปกครอง.....	40
ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอก.....	42
สังคมและวัฒนธรรม.....	42
สภาพทางเศรษฐกิจ	43
การเมืองและกฎหมาย.....	44
ข้อมูลพื้นฐานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี.....	45
ขอบข่ายภารกิจรับผิดชอบการจัดการศึกษา.....	46
ผลการจัดการศึกษา.....	49
นโยบายและแนวทางการจัดการศึกษา.....	51
การวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant Analysis)	52
ความหมายของการวิเคราะห์จำแนกประเภท.....	52
วัตถุประสงค์ของการใช้การวิเคราะห์จำแนกประเภท.....	53
ลักษณะและคุณสมบัติของเทคนิควิธีการวิเคราะห์จำแนกประเภท.....	54
สถิติที่สำคัญและวิธีการวิเคราะห์จำแนกประเภท.....	55
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	56
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	58
วิธีการวิจัย.....	58
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	58
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	61
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	62
การเก็บรวบรวมข้อมูล	63
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย	64

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	67
ตอนที่ 1 ผลการศึกษาระดับปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี.....	69
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาระดับคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี	73
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี	75
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	82
สรุปผลการวิจัย	82
อภิปรายผล	84
ข้อเสนอแนะ	102
บรรณานุกรม	104
ภาคผนวก	122
ภาคผนวก ก หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย	123
ภาคผนวก ข หนังสือขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่าง.....	127
ภาคผนวก ค หนังสือขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัย	129
ภาคผนวก ง แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	142
ภาคผนวก จ ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม	153
ภาคผนวก ฉ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	166
ภาคผนวก ช ผลการวิเคราะห์ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้	171
ประวัติผู้วิจัย	187

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 ตารางแสดงข้อมูลขอบข่ายการรับผิดชอบการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี.....	46
2.2 ตารางแสดงจำนวนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามประเภทขนาดโรงเรียน ปีการศึกษา 2565.....	47
2.3 ตารางข้อมูลสภาพอัตรากำลังข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา การศึกษา 2566 ข้อมูล ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2566.....	48
2.4 ตารางเปรียบเทียบผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET: Ordinary National Educational Test) ของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2560 - 2564.....	49
2.5 ตารางข้อมูลรายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา ปีการศึกษา 2565 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาจำนวน 22 โรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ขั้นพื้นฐาน (O-NET) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	50
3.1 ตารางแสดงการเรียงลำดับคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2565 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเพชรบุรี.....	59
3.2 ตารางแสดงจำนวนประชากร สัดส่วนร้อยละ และจำนวนกลุ่มตัวอย่าง.....	61
4.1 ตารางแสดงข้อมูลทั่วไปของแบบสอบถาม	69
4.2 ตารางผลการการวิเคราะห์ระดับปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี รายตัวแปร และภาพรวมของแต่ละปัจจัย	70
4.3 ตารางแสดงผลการศึกษาระดับคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน	73
4.4 ตารางแสดงการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นเพื่อยืนยันคุณสมบัติของตัวแปรอิสระ ด้วยการทดสอบจากค่าสัมประสิทธิ์ความแปรปรวนและความโค้ง	75
4.5 ตารางค่าความแปรปรวนและค่าความแปรปรวนรวมปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี	78
4.6 ตารางการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มจากค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระ	79
4.7 ตารางแสดงการจัดเรียงลำดับของปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี	80
4.8 ตารางแสดงค่าอำนาจการพยากรณ์ในการสร้างสมการจำแนกกลุ่ม	80

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	10

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงประกอบกับความก้าวหน้าที่ไม่สิ้นสุดในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็น การเปลี่ยนแปลงด้านสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ การเมือง และการปกครอง รวมไปถึง ทางด้านการศึกษาซึ่งถือเป็นรากฐานที่สำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ ทุกประเทศทั่วโลกจึงให้ความสำคัญกับการศึกษารวมทั้งประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2542 ได้เกิดจุดเริ่มต้นของการปฏิรูปการศึกษาจากกระแสการเปลี่ยนแปลงในระดับนานาชาติ สู่การมีกฎหมายแม่บททางการศึกษาระดับแรกของประเทศอันได้แก่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 ซึ่งกล่าวถึงการจัดการศึกษาว่ามีเป้าหมาย เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษา, 2562 : 3) การมีกฎหมายรองรับนั้นเป็นสิ่งที่สามารถยืนยันได้ว่าสังคมไทย นั้นตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษา รวมทั้งเห็นว่าการศึกษามีศักยภาพและพลังในการทำหน้าที่ พัฒนาคุณภาพของประชาชนอันนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ยังได้กำหนดให้สถานศึกษามีการจัดระบบการประกันคุณภาพเพื่อให้นักเรียนทุกคน ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ มีความรู้ ความสามารถ และมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักสูตร

คุณภาพการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการสร้างคุณภาพของมนุษย์ วิจารณ์ พานิช และปิยาภรณ์ มัณฑะจิตร (2563 : 4) ได้เขียนหนังสือ การศึกษาคุณภาพสูงระดับโลก ดีความจาก หนังสือ A World-Class Education: Learning from International Models of Excellence and Innovation (2012) เขียนโดย Vivien Stewart สรุปใจความสำคัญของระบบการศึกษา ที่มีคุณภาพสูงของ 5 ประเทศ ได้แก่ สิงคโปร์ แคนาดา ฟินแลนด์ จีน (เซี่ยงไฮ้) และออสเตรเลีย ซึ่งมีบริบทและวิธีการดำเนินการทางการศึกษาแตกต่างกัน แต่มีลักษณะร่วมสำคัญของระบบ การศึกษาที่เหมือนกัน สรุปรวมได้ทั้งสิ้น 8 ประการ ได้แก่ 1) วิสัยทัศน์และภาวะผู้นำ 2) การกำหนด มาตรฐานสูงหรือท้าทาย 3) การมุ่งความเท่าเทียม 4) ครูและผู้นำการศึกษาคุณภาพสูง 5) มีเป้าหมาย ไปในทิศทางเดียวกันและสัมพันธ์เชื่อมโยงกันทั้งในระดับนโยบายถึงปฏิบัติการ 6) แนวทางการจัดการ และรับผิดชอบที่สะท้อนผลลัพธ์ที่ผู้เรียน 7) นักเรียนมีแรงจูงใจต่อการเรียนสูงและ 8) มุ่งเรียน เป็นพลโลกและเพื่ออนาคต กรณีศึกษาการพัฒนาระบบการศึกษาของทั้ง 5 ประเทศนั้น สะท้อนให้เห็นถึงกระบวนการการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามบริบทของแต่ละประเทศ คุณลักษณะร่วม ของระบบการศึกษาที่ประสบความสำเร็จ หลักในการพัฒนาหลักสูตรและพัฒนาวิชาชีพครู รวมทั้ง การบริหารการศึกษาซึ่งสามารถศึกษาและนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ของประเทศไทยตามบริบทของตนเองได้

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดฯ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2561 : 28)

มีการกำหนดให้มีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนบนหลักพื้นฐานคือเพื่อพัฒนา และตัดสินผลการเรียน ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนให้ประสบความสำเร็จ ผู้เรียน จะต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้สะท้อน สมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์การวัดประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการพัฒนา คุณภาพผู้เรียน โดยให้ผลการประเมินเป็นข้อมูลสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของนักเรียน ตลอดจนเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียน เกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพแบ่งออกเป็น 4 ระดับคือ ระดับชั้นเรียน ระดับ สถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ โดยข้อมูลในการประเมินทุกระดับ จะเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในการตรวจสอบทบทวนพัฒนาคุณภาพของนักเรียน

การวัดผลและประเมินผลระดับชาติเป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐาน การเรียนรู้ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยดำเนินการจัดสอบพร้อมกันทั้งประเทศ ผ่านการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Educational Test: O-NET) เป็นการทดสอบเพื่อวัดความรู้และความคิดรวบยอด ทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 นำไปใช้ ในการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนของสถานศึกษาและนำผลการทดสอบไปประเมินผล การเรียนรู้ของนักเรียนในระดับชาติ นอกจากนี้ผลจากการประเมินใช้เป็นข้อมูลในการเทียบเคียง คุณภาพการศึกษาในระดับต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ตลอดจนเป็นข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจในระดับนโยบายของประเทศ จากการศึกษาค่าสถิติพื้นฐาน ผลการทดสอบระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2561-2564 ข้อมูลของสถาบันทดสอบ ทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) (2564 : 1) พบว่า ภาพรวมของผลการทดสอบ แต่ละรายวิชาในระดับประเทศ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50 เกือบทุกรายวิชา มีเพียงวิชาภาษาไทย ที่มีคะแนนเกินร้อยละ 50 และในบางรายวิชาที่มีคะแนนเฉลี่ยในระดับประเทศที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง ปีการศึกษา 2565 จากผลคะแนนการทดสอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า มีเพียง วิชาเดียวที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม คือ วิชาภาษาไทย (ร้อยละ 52.95) รองลงมา คือ วิชาวิทยาศาสตร์ (ร้อยละ 33.32) วิชาภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 32.05) และวิชา คณิตศาสตร์ (ร้อยละ 24.39) (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), 2567 ก : 1) และปีการศึกษา 2566 จากผลการทดสอบทั้ง 4 วิชา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า มีเพียง วิชาภาษาไทยวิชาเดียวเช่นเดียวกับสถิติผลการทดสอบของ ปีการศึกษา 2561-2565 ที่ผ่านมา ที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม รวมถึงคะแนนการทดสอบในวิชาอื่น ๆ ในปีการศึกษา 2566 มีคะแนนเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม (สถาบันทดสอบทางการศึกษา แห่งชาติ (องค์การมหาชน), 2567 ข : ก)

สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรมแห่งชาติ (2567 : 1-22) ได้นำเสนอผลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันโดย IMD (International Institute for Management Development) เปรียบเทียบอันดับขีดความสามารถของไทยในด้านต่าง ๆ ซึ่งพบว่า ในด้านโครงสร้างด้านการศึกษา ปี 2565 และ ปี 2566 ประเทศไทยอยู่ในอันดับ 54 จาก 67 ประเทศ ซึ่งเป็นอันดับที่ต่ำ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2566 : 52-53) ได้สรุป

รายงานประจำปี 2566 ในเรื่องความสามารถทางการแข่งขันด้านการศึกษาไว้ว่า คุณภาพการศึกษาของประเทศไทยในระดับประเทศ ปีงบประมาณ 2564 อยู่ที่ 13.72 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับพอใช้ และปีงบประมาณ 2566 เพิ่มขึ้นเล็กน้อยเป็น 13.80 คะแนน ซึ่งยังคงอยู่ในระดับพอใช้เช่นกัน สำหรับปีงบประมาณ 2564 ตัวชี้วัดที่เป็นจุดแข็งของประเทศ คือ ปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรวัยแรงงานและอัตราการเรียนต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งมีคะแนน 3.29 และในปีงบประมาณ 2566 ตัวชี้วัดที่เป็นจุดแข็งของประเทศ คือ อัตราการเรียนต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งมีคะแนน 3.46 แต่ตัวชี้วัดที่ยังคงเป็นจุดอ่อนของประเทศทั้งในปีงบประมาณ 2564 และ 2566 คือ ร้อยละของประชากรอายุ 6-14 ปี สามารถอ่าน/เขียน/คำนวณได้ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างปีงบประมาณ 2564 และ 2566 พบว่า จังหวัดที่มีคะแนนเพิ่มขึ้นมีทั้งหมด 50 จังหวัด โดยจังหวัดที่มีคะแนนเพิ่มขึ้นจนทำให้ระดับคุณภาพการศึกษาดำเนินมีทั้งหมด 3 จังหวัด ได้แก่ นครนายก อุดรดิตถ์และพังงา ส่วนจังหวัดที่มีคะแนนลดลงมีทั้งหมด 27 จังหวัด โดยจังหวัดที่มีคะแนนลดลงจนทำให้ระดับคุณภาพการศึกษาลดลงมีทั้งหมด 3 จังหวัด ได้แก่ ชลบุรี เชียงราย และเพชรบุรี

จากศึกษารายงานประจำปี 2566 ของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาซึ่งระบุว่า จังหวัดเพชรบุรีมีระดับคุณภาพการศึกษาลดลงเมื่อเปรียบเทียบระหว่างปีงบประมาณ 2564 และ 2566 ประกอบกับผู้วิจัยได้ศึกษาผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี พบว่า ภาพรวมผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เมื่อเปรียบเทียบ ปีการศึกษา 2561-2564 เกือบทุกรายวิชามีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50 มีเพียงวิชาภาษาไทยที่มีคะแนนเกินร้อยละ 50 เช่นเดียวกับภาพรวมคะแนนของในระดับประเทศ และพบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนรวม 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ต่ำกว่าร้อยละ 50 ทั้งยังลดลงอย่างต่อเนื่อง สถิติปีการศึกษา 2561 มีค่าคะแนนเฉลี่ย 39.64 คะแนน ปีการศึกษา 2562 มีค่าคะแนนเฉลี่ย 38.63 คะแนน ปีการศึกษา 2563 มีค่าคะแนนเฉลี่ย 38.31 คะแนน และปีการศึกษา 2564 มีค่าคะแนนเฉลี่ย 38.24 คะแนน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี, 2566ค : 34) นอกจากนี้เมื่อพิจารณาผลการทดสอบของปีการศึกษา 2565 พบว่า โรงเรียนในสังกัดที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงลำดับที่ 1 มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงถึง 60.69 โรงเรียนที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยลำดับที่ 22 มีค่าคะแนนเฉลี่ยเพียง 26.79 ต่างกันถึง 33.90 คะแนน หรือร้อยละ 55.86 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี, 2566ก : 1) จากความแตกต่างของค่าคะแนนดังกล่าวจะเห็นได้ว่าภาพรวมระดับคุณภาพการศึกษายังพบปัญหาทั้งนี้จากการสังเคราะห์เอกสารงานวิจัยต่าง ๆ และประสบการณ์ตรงที่ผู้วิจัยมีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรีเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

คำถามการวิจัย

1. ระดับปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรีอยู่ในระดับใด
2. ระดับคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรีอยู่ในระดับใด
3. ปัจจัยใดบ้างที่สามารถจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี
2. เพื่อศึกษาระดับคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี
3. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี ได้แก่ 1) ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน ประกอบด้วย ปัจจัยด้านโรงเรียน ปัจจัยด้านผู้บริหารโรงเรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านนักเรียน ปัจจัยด้านชุมชน ปัจจัยด้านผู้ปกครองและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอก 2) คุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2561 ด้านคุณภาพของผู้เรียน ประกอบด้วย คุณภาพของนักเรียน ด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการและคุณภาพของนักเรียนด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารและครูในโรงเรียนที่จัดการศึกษาภาคบังคับ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี ซึ่งมีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินักเรียน (O – NET) ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รวม 22 โรงเรียน จำนวน 1,026 คน ผู้วิจัยนำคะแนนผลการทดสอบในปีการศึกษา 2565 เรียงลำดับคะแนนสูงสุดต่ำสุด จากนั้นหาอำนาจจำแนกโดยใช้เทคนิคร้อยละ 27 ของจุงเตห์ฟาน (Chung-Teh Fan) แบ่งกลุ่มคุณภาพการเรียนรู้สูงและคุณภาพการเรียนรู้ต่ำ

ได้โรงเรียนที่มีคะแนนผลการทดสอบกลุ่มโรงเรียนคุณภาพการเรียนรู้สูง 6 โรงเรียน มีผู้บริหารและครูจำนวน 551 คน และกลุ่มโรงเรียนคุณภาพการเรียนรู้ต่ำ 6 โรงเรียน มีผู้บริหารและครูจำนวน 171 คน รวม 12 โรงเรียน รวมประชากรทั้งสิ้น 722 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารและครูในโรงเรียนที่จัดการศึกษาภาคบังคับ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี ซึ่งมีการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินักเรียน (O-NET) ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) สุ่มตัวอย่างผู้บริหารและครู โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) โดยขั้นตอนที่ 1 ได้มาจากการนำกลุ่มโรงเรียนคุณภาพการเรียนรู้สูงและต่ำ จำนวน 12 โรงเรียนที่จำแนกไว้มากำหนดขนาดตัวอย่างด้วยตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ได้กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารและครูที่มาจากกลุ่มโรงเรียนคุณภาพการเรียนรู้สูง จำนวน 227 คน และกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารและครูที่มาจากกลุ่มโรงเรียนคุณภาพการเรียนรู้ต่ำ จำนวน 119 คน ด้วยจำนวนกลุ่มตัวอย่างของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำต่างกันมากจึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำเท่ากันที่ 119 ตามกลุ่มตัวอย่างของกลุ่มต่ำ ได้กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ทั้งสิ้น 238 คน ขั้นตอนที่ 2 นำข้อมูลขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ได้มากำหนดสัดส่วนจำนวนผู้บริหารและครูจำแนกตามโรงเรียน และขั้นตอนที่ 3 สุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยการจับฉลากรายชื่อผู้บริหารและครูแต่ละโรงเรียนที่ต้องการเก็บข้อมูล

นิยามศัพท์เฉพาะ

คุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน หมายถึง คุณลักษณะที่มีในตัวนักเรียน ซึ่งเกิดจากการผ่านประสบการณ์การเรียนรู้ในโรงเรียนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นอย่างถาวร มีทักษะความสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม เกิดเป็นคุณภาพการเรียนรู้เมื่อเรียนจบหลักสูตรของโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2561 ในด้านคุณภาพของผู้เรียน ซึ่งประกอบไปด้วย คุณภาพนักเรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์

คุณภาพของนักเรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ หมายถึง นักเรียนมีความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ รวมถึงความสามารถในการคิด คำนวณ คิดวิเคราะห์และคิดอย่างมีวิจารณญาณ สามารถนำความรู้มาใช้อย่างมีประสิทธิภาพเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นและแก้ปัญหา รวมถึงใช้ในการสร้างสรรค์นวัตกรรม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรที่โรงเรียนกำหนด มีความรู้ ทักษะพื้นฐาน และเจตคติที่ดีเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ

คุณภาพของนักเรียนด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ หมายถึง นักเรียนมีคุณลักษณะและค่านิยมที่ดีตามที่โรงเรียนกำหนด มีความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย ยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและหลากหลายของแต่ละบุคคล รวมถึงมีสุขภาวะทางร่างกายที่สมบูรณ์และมีจิตสังคมที่ดี

ปัจจัยด้านโรงเรียน หมายถึง สภาพโดยทั่วไปเกี่ยวกับพื้นที่ สิ่งของ บุคคล รวมถึงแนวทางปฏิบัติภายในโรงเรียนซึ่งส่งเสริมสนับสนุนให้บรรลุผลสำเร็จ ประกอบด้วย แหล่งเรียนรู้ เทคโนโลยีสารสนเทศ บรรยากาศและวัฒนธรรมโรงเรียน

แหล่งเรียนรู้ หมายถึง สถานที่ในโรงเรียนหรือนอกโรงเรียนที่รวบรวมข้อมูล ความรู้ สารสนเทศและทรัพยากรต่าง ๆ ทั้งที่เกิดจากการสร้างขึ้นของมนุษย์หรือเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติในพื้นที่นั้น ๆ รวมถึงตัวบุคคลที่มีประสบการณ์และความรู้ โดยเก็บรวบรวมไว้ในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งซึ่งมีคุณค่าและความสำคัญเอื้อต่อกระบวนการเรียนรู้ให้นักเรียนสามารถแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง กระบวนการที่นำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดเก็บ และประมวลผลข้อมูลสารสนเทศอย่างเป็นระบบ ซึ่งเป็นการทำงานร่วมกับอุปกรณ์และระบบที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์ ทำให้การจัดการข้อมูลสารสนเทศให้เกิดประสิทธิภาพรวมถึงนำไปใช้ประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว

บรรยากาศโรงเรียน หมายถึง สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนซึ่งเกิดจากความเป็นผู้นำ และการบริหารจัดการที่ดีของผู้บริหาร ด้วยการกำหนดโครงสร้างการทำงานของบุคลากรที่เหมาะสม การกำหนดเป้าหมายการทำงานและการสร้างปฏิสัมพันธ์อันดีร่วมกัน มีการสนับสนุนทางวิชาการ การให้รางวัลและการจัดสภาพแวดล้อมที่ดีต่อการเรียนรู้

วัฒนธรรมโรงเรียน หมายถึง วิธีการประพฤติปฏิบัติซึ่งใช้เป็นบรรทัดฐานที่บุคลากรในโรงเรียนยึดถือร่วมกันและถ่ายทอดสืบต่อจากรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง ซึ่งถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานที่มีการวางแผนและกำหนดเป้าหมายหรือเกณฑ์มาตรฐานอย่างชัดเจน ส่งเสริมการทำงานเป็นทีมและการมีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

ปัจจัยด้านผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง คุณลักษณะและพฤติกรรมรวมถึงบทบาทหน้าที่ในการบริหารจัดการโรงเรียนของผู้บริหารที่เสริมสร้างและสนับสนุนให้บรรลุเป้าหมายความสำเร็จ ประกอบด้วย การบริหารการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมการบริหาร ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ภาวะผู้นำทางวิชาการ และภาวะผู้นำทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

การบริหารการเปลี่ยนแปลง หมายถึง การวางแผนการดำเนินงานด้วยการประยุกต์ใช้วิธีการต่าง ๆ อย่างเหมาะสม เพื่อกระตุ้นบุคลากรให้เตรียมความพร้อมรับมือสถานการณ์การเปลี่ยนแปลง สนับสนุนการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการทำงานให้บรรลุผลความสำเร็จ

พฤติกรรมกรรมการบริหาร หมายถึง การประพฤติปฏิบัติซึ่งแสดงถึงศักยภาพและอิทธิพลของผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อบุคลากรโดยมีความเป็นผู้นำ มีความสามารถในการติดต่อสื่อสาร สร้างแรงจูงใจ มีปฏิสัมพันธ์อันดี และมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจทำให้อุคลากรปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจจนบรรลุเป้าหมายความสำเร็จ

ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารโรงเรียนที่แสดงออกทำให้อุคลากรเกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น ด้วยการเป็นแบบอย่างที่ดีในด้านอุดมการณ์การทำงาน มอบหมายงานอย่างเหมาะสมตามความสามารถของบุคลากร สร้างแรงจูงใจให้อุคลากรพัฒนาความสามารถของตนไปสู่ระดับที่สูงขึ้น โน้มน้าวบุคลากรให้มองไกล และพยายามปฏิบัติงานให้สำเร็จเกินกว่าความตั้งใจที่คาดหวังไว้ กระตุ้นให้อุคลากรมีความมั่นใจที่จะใช้ความสามารถของตนในการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายของโรงเรียน

ภาวะผู้นำทางวิชาการ หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงออกซึ่งเป็นการส่งเสริม สนับสนุนงานวิชาการของโรงเรียน โดยสนับสนุนการพัฒนาและเข้านิเทศติดตามพร้อมทั้ง ให้คำแนะนำการจัดการเรียนการสอน ให้บุคลากรร่วมกำหนดเป้าหมายการพัฒนางานวิชาการ ส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพครูและการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทำให้การบริหาร การศึกษาบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย

ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารโรงเรียน ที่แสดงถึงความสามารถในการบริหารงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้วยการกำหนดวิสัยทัศน์ ทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงาน สนับสนุนการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศในการจัดการเรียนการสอน มีการจัดหางบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์และพัฒนา บุคลากรในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมถึงกำกับติดตามการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ อย่างถูกต้องตามจริยธรรม

ปัจจัยด้านครูผู้สอน หมายถึง ความรู้ ความสามารถ และบทบาทหน้าที่ของครูผู้สอน ซึ่งช่วยให้การปฏิบัติงานทั้งงานการสอนและงานนอกเหนือการสอนมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ประกอบด้วย ความสามารถทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ การวิจัยในชั้นเรียนและพฤติกรรมการสอน

ความสามารถทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของครู หมายถึง การมีความรู้ในการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสามารถใช้งาน แก้ไขปัญหาและบำรุงรักษาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์พื้นฐานเบื้องต้น สามารถบูรณาการออกแบบ กระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย สามารถใช้ในการสื่อสารแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันกับนักเรียน และผู้ร่วมอาชีพและใช้ในการวิจัยหรือสร้างนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาวิชาชีพของตนเอง

การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง กระบวนการที่ครูออกแบบเพื่อศึกษาหาคำตอบ ของปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนแล้ววางแผนการแก้ปัญหาด้วยการพัฒนาวิธีการหรือสร้างนวัตกรรม ที่เป็นระบบน่าเชื่อถือ ปฏิบัติตามแผน สังเกตผล และตรวจสอบผล นำไปสู่การปรับปรุงการสอน ของครูให้ดีขึ้นเป็นเครื่องมือที่ครูสามารถใช้พัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนและใช้ในการพัฒนาวิชาชีพ ของตนเองด้วยการเผยแพร่องค์ความรู้ที่ได้รับ

พฤติกรรมการสอน หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกของครูในการสอน โดยการวางแผนออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่กำหนดวัตถุประสงค์ชัดเจนและสอดคล้องกับหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สามารถกระตุ้นความสนใจและเหมาะสมกับพัฒนาการของนักเรียน การเลือกใช้สื่อและเทคโนโลยีที่สอดคล้องกับเนื้อหา การกำหนดเกณฑ์การวัดผลและประเมินผล ที่หลากหลายสะท้อนถึงศักยภาพแท้จริงของนักเรียน การสร้างแรงบันดาลใจให้นักเรียนพัฒนา และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น

ปัจจัยด้านนักเรียน หมายถึง คุณลักษณะและพฤติกรรมที่มีในตัวนักเรียนซึ่งส่งเสริม ให้เกิดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพอีกทั้งยังแสดงถึงการมีแรงจูงใจและความมุ่งมั่นในการเรียนรู้ ของนักเรียน ประกอบด้วย ความสามารถทางด้านเทคโนโลยี พฤติกรรมการเรียน และเจตคติ ต่อการเรียน

ความสามารถทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของนักเรียน หมายถึง ทักษะทางเทคโนโลยีของนักเรียนที่พึงมีในการเข้าใจถึงวิธีการจัดการข้อมูลส่วนบุคคล รับมือการถูกกลั่นแกล้ง หลีกเลี่ยงความเสี่ยง และรักษาความปลอดภัย ความสามารถในการใช้สื่ออุปกรณ์และควบคุมการใช้ให้เกิดความสมดุล รวมถึงสามารถใช้เทคโนโลยีในการสืบเสาะหาความรู้และสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่นทางออนไลน์

พฤติกรรมทางการเรียนของนักเรียน หมายถึง สิ่งที่นักเรียนแสดงออกซึ่งทำให้เห็นถึงวินัยในการเรียนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน โดยมีความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ และอดทนในการเรียนรู้ มีความเชื่อมั่นในตนเองและเป็นผู้ปฏิบัติตนตามกฎระเบียบอันดีของโรงเรียนและสังคม

เจตคติต่อการเรียนของนักเรียน หมายถึง สภาพความคิดความเข้าใจและความรู้สึกเชิงประเมินต่อสิ่งต่าง ๆ ของนักเรียนหลังผ่านประสบการณ์การเรียนรู้โดยแสดงออกทางพฤติกรรม การมีความรับผิดชอบและตั้งใจเรียน มีความซื่อสัตย์และตรงต่อเวลา มีความอดทนสามารถควบคุมอารมณ์จิตใจและร่างกายให้เผชิญกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ ปฏิบัติตามและไม่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของสังคม รวมถึงการใช้ความพยายามอย่างเต็มที่เพื่อให้ตนบรรลุเป้าหมายที่วางไว้อย่างไม่ย่อท้อ

ปัจจัยด้านชุมชน หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลหรือคณะบุคคลในชุมชน ซึ่งส่งเสริมสนับสนุนโรงเรียนให้ประสบผลสำเร็จในการจัดการศึกษา ประกอบด้วย การมีส่วนร่วมในการบริหาร และการสนับสนุนของภาคีเครือข่าย

การมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนของชุมชน หมายถึง การที่ชุมชนเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานของโรงเรียน โดยโรงเรียนเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ และรับผิดชอบกิจกรรมที่มีผลกระทบกับชุมชน การร่วมคิดและตัดสินใจร่วมวางแผน แก้ไขปัญหา ติดตามผลและประเมินผลการดำเนินงาน และมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์เพื่อให้การบริหารงานทุกฝ่ายของโรงเรียนบรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ

การสนับสนุนของภาคีเครือข่าย หมายถึง การให้ความช่วยเหลือกับโรงเรียนจากกรรมการสถานศึกษา ผู้แทนชุมชนหรือองค์กรต่าง ๆ โดยสนับสนุน ให้คำแนะนำ ส่งเสริมการจัดการศึกษา การพัฒนาบุคลากร และสนับสนุนงบประมาณเพื่อให้การดำเนินงานของโรงเรียนบรรลุเป้าหมาย

ปัจจัยด้านผู้ปกครอง หมายถึง การส่งเสริมหรือสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียน การจัดการเรียนการสอนของครู รวมถึงการบริหารจัดการภายในโรงเรียนของผู้ปกครอง ได้แก่ การส่งเสริมสนับสนุนจากผู้ปกครอง

การส่งเสริมสนับสนุนจากผู้ปกครอง หมายถึง ความร่วมมือและช่วยเหลือของผู้ปกครองโดยการเอาใจใส่ในนักเรียนในด้านการเรียน ด้วยการให้เวลาในการทบทวนบทเรียน และสอนการบ้านติดตามพฤติกรรม การเรียนและผลการเรียนอย่างสม่ำเสมอ รับฟังให้คำปรึกษา และช่วยแก้ไขปัญหาดifferent ๆ ที่เกิดกับนักเรียน หาเงินหรืออุปกรณ์สนับสนุนการเรียน ร่วมมือกับโรงเรียนในการตัดสินใจและประเมินผลการดำเนินกิจกรรมของโรงเรียน

ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอก หมายถึง สภาพสภาวะซึ่งอยู่รอบ ๆ ตามธรรมชาติ หรือสิ่งที่ถูกสร้างขึ้น โดยอาจเป็นสิ่งที่มีชีวิตหรือไม่มีชีวิต เป็นรูปธรรมที่มองเห็นได้หรือเป็นนามธรรม

ที่ไม่สามารถมองเห็นได้ อยู่ในห้องเรียนหรือนอกห้องเรียนซึ่งส่งผลกระทบต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน ประกอบด้วย สังคมและวัฒนธรรม สภาพทางเศรษฐกิจ การเมืองและกฎหมาย

สังคมและวัฒนธรรม หมายถึง สภาพของระบบทางสังคมและวัฒนธรรมที่สร้างความร่วมมือในการขับเคลื่อนการศึกษาเพื่อพัฒนาครูและนักเรียน ด้วยการส่งเสริมกระบวนการทำงานร่วมกัน การใช้หลักสูตรของโรงเรียนในการให้ความรู้ทางด้านสังคมและวัฒนธรรม ส่งเสริมให้ครูและนักเรียนเข้าใจในความหลากหลายทางสังคมและวัฒนธรรม

สภาพทางเศรษฐกิจ หมายถึง รายได้หรือสถานะของสมาชิกในครอบครัวซึ่งมีผลกระทบกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของนักเรียน โดยการอยู่ในครอบครัวที่มีความมั่นคงทางรายได้ ครอบครัวที่สมาชิกมีสถานะทางกายและจิตใจปกติ หรือการที่โรงเรียนช่วยเหลือสนับสนุนรายจ่ายตามนโยบายภาครัฐอย่างสอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็น

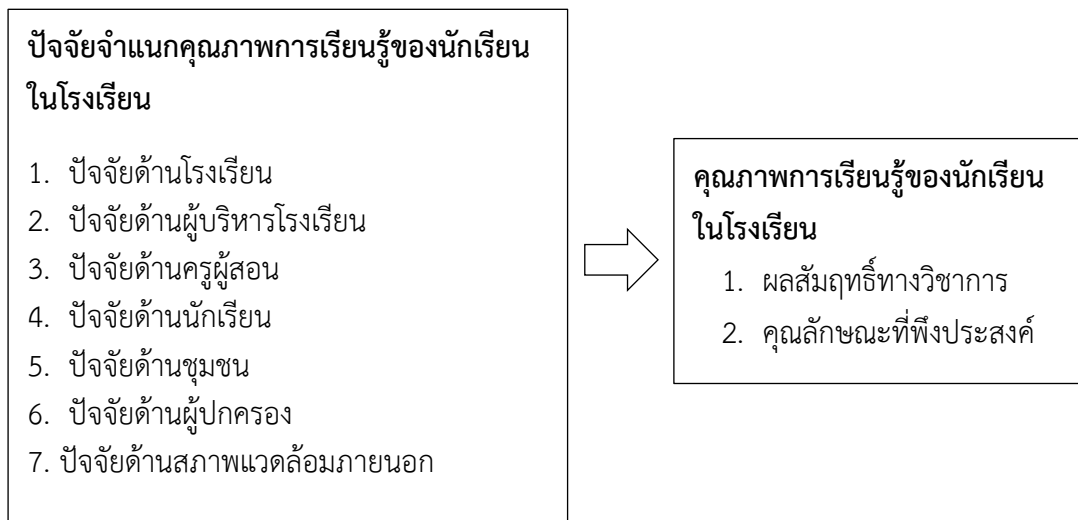
การเมืองและกฎหมาย หมายถึง นโยบายของภาครัฐ นโยบายของหน่วยงานทางการศึกษา กฎหมาย การกำหนดมาตรฐานรับรองคุณภาพ แผนการศึกษา และแผนการพัฒนาเศรษฐกิจสนับสนุนให้เกิดคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน

กลุ่มโรงเรียนที่มีคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนสูง หมายถึง โรงเรียนที่มีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET : Ordinary National Educational Test) ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) หรือ สทศ. ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2565 อยู่ในกลุ่มสูงจากการเรียงลำดับของค่าเฉลี่ยผลการทดสอบโดยเป็นโรงเรียนที่อยู่ในลำดับ 1 - 6

กลุ่มโรงเรียนที่มีคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนต่ำ หมายถึง โรงเรียนที่มีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET : Ordinary National Educational Test) ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) หรือ สทศ. ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2565 อยู่ในกลุ่มต่ำจากการเรียงลำดับของค่าเฉลี่ยผลการทดสอบโดยเป็นโรงเรียนที่อยู่ในลำดับ 17 - 22

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและงานวิจัยของนักวิชาการที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี ดังนี้ 1) ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนตามแนวคิดจากงานวิจัยของเรวดี เชาวนาสัย, สุจิตรา จรจิตร และนิภา พงศ์วิรัตน์ (2560 : 260-272) และงานวิจัยของจิตติโชติ แจ่มแจ้ง, นวรัตน์ ประทุมตา และอภิชาติ เลนะนันท์ (2567 : 485-494) ได้ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน ประกอบด้วย ปัจจัยด้านโรงเรียน ปัจจัยด้านผู้บริหารโรงเรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านนักเรียน ปัจจัยด้านชุมชน ปัจจัยด้านผู้ปกครอง และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอก 2) คุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนตามมาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2561 มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน คือ ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, 2561 : 7)

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี สามารถนำผลการวิจัยไปพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนและการปฏิบัติงาน ตลอดจนการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการโรงเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนและคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนให้สูงขึ้น
2. ผู้บริหารโรงเรียนสามารถนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการเสริมสร้างและพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน รวมถึงนำมาใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบายทางการศึกษาของโรงเรียนและการบริหารจัดการโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพเพื่อพัฒนาให้โรงเรียนมีคุณภาพมากขึ้น
3. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรีได้ข้อมูลย้อนกลับที่เป็นประโยชน์ต่อการทบทวน ติดตาม และประเมินผล ประกอบกับสามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมและสนับสนุนโรงเรียนในสังกัด รวมถึงใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนกำหนดทิศทางการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนและคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาได้อย่างเหมาะสม
4. ครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียน หรือหน่วยงานทางการศึกษาอื่นที่มีบริบทใกล้เคียง สามารถนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้แก้ปัญหาหรือทำความเข้าใจในหน่วยงานของตนเพื่อวางแผนการดำเนินการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในอนาคตให้ดียิ่งขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยนี้ได้ทำการศึกษาปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี มีวัตถุประสงค์ คือ 1) ศึกษาระดับปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี 2) ศึกษาระดับคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี และ 3) ศึกษาวิเคราะห์ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี ผู้วิจัยได้รวบรวม ค้นคว้าหลักการ แนวคิด และทบทวนวรรณกรรม เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีรายละเอียด ดังนี้

1. คุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน
 - 1.1 ความหมายของคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน
 - 1.2 ความสำคัญของคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน
2. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน
 - 2.1 ปัจจัยด้านโรงเรียน
 - 2.2 ปัจจัยด้านผู้บริหารโรงเรียน
 - 2.3 ปัจจัยด้านครูผู้สอน
 - 2.4 ปัจจัยด้านนักเรียน
 - 2.5 ปัจจัยด้านชุมชน
 - 2.6 ปัจจัยด้านผู้ปกครอง
 - 2.7 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมภายนอก
3. ข้อมูลพื้นฐานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี
4. การวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant Analysis)
 - 4.1 ความหมายของการวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant Analysis)
 - 4.2 วัตถุประสงค์ของการใช้การวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant Analysis)
 - 4.3 ลักษณะและคุณสมบัติของเทคนิควิธีการวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant Analysis)
 - 4.4 สถิติที่สำคัญและวิธีการวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant Analysis)
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

คุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน

ความหมายของคุณภาพนักเรียน

คุณภาพนักเรียนเป็นเป้าหมายสูงสุดของการจัดการศึกษาของโรงเรียนทุกหนแห่ง มีนักการศึกษาให้ความหมายของคุณภาพนักเรียนไว้หลากหลายท่าน กล่าวโดยสรุปได้ดังนี้

ไพรินทร์ ขุนศรี (2559 : 14) คุณภาพนักเรียน หมายถึง ลักษณะของผู้เรียนที่มีสุขภาวะที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ รักการเรียนรู้ มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง สามารถคิดอย่างเป็นระบบ มีทักษะแสวงหาความรู้ คิดสร้างสรรค์ ตัดสินใจแก้ปัญหาได้อย่างมีสติ มีความรู้ทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร มีสุนทรียภาพ มีทักษะในการทำงานและมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ

สุภาพร จันทร์ศิริ (2560 : 10) คุณภาพนักเรียน หมายถึง คุณลักษณะซึ่งเป็นผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนอันเนื่องจากการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านต่าง ๆ โดยวัดจากความสามารถในการเรียนรู้ ความสามารถในการวางแผนการทำงาน ความสามารถในการตัดสินใจและแก้ปัญหาโดยรวมทั้งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กลองกรณ์ จ้าวตระกูล (2561 : 22) คุณภาพนักเรียน หมายถึง คุณลักษณะที่มีในตัวผู้เรียน ทั้งด้านความรู้ ทักษะ ความสามารถ และคุณธรรมจริยธรรมของผู้เรียน จึงเป็นผลที่เกิดจากศักยภาพและคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาและคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครู

พิชญ์ ผิวทอง (2561 : 85) คุณภาพนักเรียน หมายถึง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนซึ่งแสดงออกถึงความมีคุณธรรมจริยธรรม มีความกระตือรือร้นและมีความสามารถในการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี มีความคิดสร้างสรรค์ คิดวิเคราะห์ และสังเคราะห์ได้ มีสุนทรียภาพรวมไปถึงการมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี

กิริติ ฉิมพุม และคนอื่น (2565 : 138) คุณภาพนักเรียน หมายถึง คุณลักษณะของคนไทยที่พึงประสงค์ซึ่งกำหนดไว้ในมาตรฐานการศึกษาของชาติโดยมุ่งเน้นการพัฒนาคนไทยทุกคนให้เป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข มีความรู้ ความสามารถ คุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่ต้องการให้เกิดขึ้นเมื่อเรียนจบหลักสูตร

จิตติโชติ แจ่มแจ้ง และคนอื่น (2567 : 485-494) กล่าวว่า คุณภาพนักเรียน หมายถึง คุณลักษณะที่มีอยู่ภายในตัวผู้เรียนทั้งด้านความรู้ ทักษะ ความสามารถ คุณธรรมจริยธรรมซึ่งเกิดจากการจัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการต่าง ๆ ของสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สรุปได้ว่า คุณภาพนักเรียน หมายถึง คุณลักษณะของนักเรียนที่พึงประสงค์ทั้งด้านความรู้ ทักษะ และคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งเกิดจากการจัดการศึกษาของโรงเรียนและกระบวนการจัดการเรียนการสอนของครูเพื่อพัฒนาคุณภาพนักเรียนให้เป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข รวมไปถึงการมีสุนทรียภาพ สุขภาวะกาย และจิตที่ดี เมื่อเรียนจบหลักสูตรของโรงเรียน

ความหมายของการเรียนรู้

การเรียนรู้เป็นพื้นฐานสำคัญจำเป็นในการดำรงชีวิต มนุษย์ล้วนมีการเรียนรู้เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

กริมา วินิชาสถิตกุล และคณะ (2561 : 15) กล่าวว่า การเรียนรู้ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนที่ค่อนข้างถาวร โดยได้รับประสบการณ์หรือการฝึกหัด ทั้งนี้ไม่ได้เกิดจากการมีวุฒิภาวะ

เดชา ตาละนิก และคนอื่น (2561 : 9) กล่าวว่า การเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ค่อนข้างถาวร อันเป็นผลมาจากการประสบการณ์และการฝึกหัด

นิรดา เวชญาลักษณ์ (2562 : 52) กล่าวว่า การเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันเกิดจากประสบการณ์ปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมและการฝึกปฏิบัติจนทำให้เกิดความสามารถในการกระทำอย่างนั้นถาวร

ธีรพันธ์ เชิญรัมย์ (2563 : 186) กล่าวว่า การเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างต่อเนื่องถาวร อันเนื่องมาจากการฝึกหัดหรือฝึกประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ซึ่งอาจเกิดขึ้นได้ทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการโดยการเรียนรู้นี้มีหลายประเภท

วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล (2563 : 1) กล่าวว่า การเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการหรือวิธีการที่ผู้เรียนใช้ในการสร้างความรู้ความเข้าใจเชิงลึก (Deep learning) ให้กับตนเองผ่านการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีเป้าหมายมีความใฝ่ฝัน (Passion) ที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนรู้นั้น ๆ ด้วยเหตุนี้การจัดการเรียนรู้จึงเป็นหัวใจสำคัญของการที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ผู้สอนต้องให้ความสำคัญ และเอาใจใส่กระบวนการจัดการเรียนรู้ 3 ประการ ได้แก่ 1) จุดประสงค์การเรียนรู้ 2) กระบวนการเรียนรู้ และ 3) การประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้

สมฤดี สุขสมงาม (2565 : 13) กล่าวว่า การเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการที่มนุษย์เป็นผู้ประมวลทักษะของการเรียนรู้ที่เกิดจากประสบการณ์และการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนจนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทั้งด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย ด้านทักษะพิสัย พัฒนาความคิด การเห็นคุณค่า ความพึงพอใจที่เป็นสิ่งแปลกใหม่ ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ เกิดเป็นเส้นโค้ง แห่งการเรียนรู้ (Learning Curve) ทำให้สามารถที่จะนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้เหมาะสมรอบด้านตลอดการดำเนินชีวิตทั้งในปัจจุบันและอนาคต

สุดาร์ตน์ ศรีมา (2565 : 28) กล่าวว่า การเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการที่คนเกิดการเปลี่ยนพฤติกรรมหรือความคิดโดยเป็นผลจากการการสัมผัส การอ่าน การได้ยิน และการใช้เทคโนโลยีโดยการเรียนรู้ที่เกิดในของเด็กและผู้ใหญ่จะต่างกัน ผู้สอนจะต้องเป็นผู้สร้างบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้พร้อมทั้งพิจารณาเลือกรูปแบบการสอนรวมทั้งสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน

สรุปได้ว่า การเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนที่ค่อนข้างถาวรอันเป็นผลมาจากการประสบการณ์ การฝึกหัด และการฝึกปฏิบัติซึ่งอาจเกิดขึ้นได้ทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ จนทำให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการกระทำนั้น ทั้งยังสามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมและสังคมได้โดยการเรียนรู้จะเป็นการเปลี่ยนจากสภาวะหนึ่งไปสู่อีกสภาวะหนึ่งที่ดีขึ้น ผู้เรียนรู้สามารถที่จะนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสมรอบด้านทั้งในปัจจุบันและอนาคต

คุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน

สำนักเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2561 : 7) ประกาศใช้มาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2561 และได้แนบท้ายกำหนดมาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียนไว้ 2 ส่วน คือ ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ซึ่งมีรายละเอียดของมาตรฐานดังนี้

ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน ประกอบด้วย 1) มีความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสาร และการคิดคำนวณ 2) มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแก้ปัญหา 3) มีความสามารถในการสร้างนวัตกรรม 4) มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร 5) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรสถานศึกษา และ 6) ความรู้ ทักษะพื้นฐาน และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน ประกอบด้วย 1) การมีคุณลักษณะ และค่านิยมที่ดีตามที่สถานศึกษากำหนด 2) ความภูมิใจในท้องถิ่น และความเป็นไทย 3) การยอมรับที่จะอยู่ร่วมกัน บนความแตกต่างและหลากหลาย และ 4) สุขภาวะทางร่างกายและจิตสังคม

ดังที่ได้กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า คุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน หมายถึง คุณลักษณะที่มีในตัวนักเรียนซึ่งเกิดจากการผ่านประสบการณ์การเรียนรู้ในโรงเรียนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นอย่างถาวร มีทักษะความสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ อย่างเหมาะสมเกิดเป็นคุณภาพการเรียนรู้เมื่อเรียนจบหลักสูตรของโรงเรียน ตามมาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2561 ในด้านคุณภาพของผู้เรียน ซึ่งประกอบไปด้วยคุณภาพนักเรียน ด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการและคุณลักษณะที่พึงประสงค์

คุณภาพของนักเรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ หมายถึง นักเรียนมีความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ รวมถึงความสามารถในการคิด คำนวณ คิดวิเคราะห์และคิดอย่างมีวิจารณญาณ สามารถนำความรู้มาใช้อภิปรายแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นและแก้ปัญหารวมถึงใช้ในการสร้างสรรค์นวัตกรรม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามหลักสูตรที่โรงเรียนกำหนด มีความรู้ ทักษะพื้นฐาน และเจตคติที่ดีเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ ทางการเรียนตามหลักสูตร ของโรงเรียนรวมถึงมีทักษะและเจตคติที่ดีเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ ในอนาคต

คุณภาพของนักเรียนด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ หมายถึง นักเรียนมีคุณลักษณะ และค่านิยมที่ดีตามที่โรงเรียนกำหนด มีความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย ยอมรับที่จะอยู่ร่วมกัน บนความแตกต่างและหลากหลายของแต่ละบุคคล รวมถึงมีสุขภาวะทางร่างกาย ที่สมบูรณ์และมีจิตสังคมที่ดี

ความสำคัญของคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน

คุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นการบ่งชี้ความสำเร็จของการบริหารจัดการ รวมถึงการดำเนินการกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในสถานศึกษาสร้างความมั่นใจแก่ผู้รับบริการ ได้แก่ นักเรียน ผู้ปกครอง รวมถึงประชาชนโดยรอบ คุณภาพการเรียนรู้จึงมีความสำคัญอย่างมาก

และการดำเนินการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนให้เกิดผลสำเร็จได้นั้น สถานศึกษา จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนรู้

จันทร์จิรา จุมพลหล้า (2560 : 13-14) กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้และการเรียนรู้ว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดต้องอาศัยพึ่งพาซึ่งกันและกัน เป็นกระบวนการที่น่าหลักสูตรเข้าสู่ชั้นเรียนเพื่อช่วยพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ ในขณะเดียวกันการเรียนรู้ของผู้เรียนถือเป็นหัวใจของการจัดการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้จึงมีความสำคัญดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้เร็วขึ้น จุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนรู้เน้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในตัวผู้เรียน 3 ประการ คือ ความรู้ ทักษะ และเจตคติ ดังนั้นครูผู้สอนที่มีการวางแผนการจัดการเรียนการสอนไว้อย่างมีเป้าหมายจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

2. การจัดการเรียนรู้ช่วยให้จุดมุ่งหมายของการศึกษาการเป็น คนเก่ง คนดี และมีความสุขที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนบรรลุผล โดยการจัดการเรียนการสอนต้องใช้เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายรูปแบบผสมผสานกัน ใช้จิตวิทยาเพื่อช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษา

3. การจัดการเรียนรู้ช่วยพัฒนาหลักสูตร เนื่องจากเป็นขั้นตอนสำคัญขั้นหนึ่งของกระบวนการพัฒนาหลักสูตร กล่าวคือ เป็นขั้นการนำไปใช้ ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร และการจัดการเรียนรู้ที่สำคัญที่สุดคือการเปลี่ยนแปลงตัวครูผู้สอนจากเป็นครูผู้สอนมาเป็นผู้ชี้แนะผู้เรียน ให้เป็นคนดี เข้าถึงองค์ความรู้ มีความสามารถในการคิด และสามารถนำความรู้มาแก้ปัญหา เมื่อพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนและพฤติกรรมเรียนของผู้เรียนเปลี่ยนกันนับได้ว่า การจัดการเรียนรู้ได้ช่วยพัฒนาหลักสูตร

4. การจัดการเรียนรู้เป็นการสร้างแบบอย่างให้กับผู้เรียนในการคิด การกระทำของครูมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของผู้เรียนเป็นอย่างมากทั้งด้านวาจา ความคิด บุคลิกภาพ และความประพฤติ เนื่องจากการกระทำของครูผู้สอนจะอยู่ในสายตาผู้เรียนตลอดเวลา โดยผู้เรียนอาจเลียนแบบครูผู้สอนแบบไม่รู้สีกตัว ครูผู้สอนจึงต้องพัฒนาตนเองอยู่เสมอเพื่อให้ผู้เรียนซึมซับสิ่งที่ดีจากตัวครูผู้สอน

5. การจัดการเรียนรู้เป็นการเสริมสร้างความรู้ โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้ชี้แนะหรือแนะแนวทางแก่ผู้เรียนจนพบคำตอบที่เป็นวิธีการซึ่งผู้เรียนนั้นสร้างความรู้ด้วยตนเอง

6. การจัดการเรียนรู้พัฒนาความเป็น “มนุษย์ที่สมบูรณ์” ในทุกด้าน เพราะคาดหวังว่าคนที่มีคุณภาพจะทำให้สังคมเจริญก้าวหน้าทันโลกและแข่งขันกับสังคมอื่นในเวทีระหว่างประเทศได้ รวมถึงสามารถประกอบอาชีพการงานอย่างมีประสิทธิภาพ

กุลิสรา จิตรชญาณิช (2563 : 11) กล่าวถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ว่าเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการที่เจริญงอกงามทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาโดยภาพรวมการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญหลายประการดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่ดีงาม โดยในการจัดการเรียนรู้แต่ละครั้งโดยทั่วไปผู้สอนจะกำหนดจุดประสงค์ในการเรียนรู้เอาไว้อย่างชัดเจน

เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ พัฒนาผู้เรียนให้มีพัฒนาการที่ดีขึ้นหรือต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลง ไปในทางที่พึงประสงค์

2. การจัดการเรียนรู้ช่วยให้จุดมุ่งหมายการจัดการศึกษาบรรลุตามเป้าหมายทั้งนี้ การกำหนดจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาไว้ในหลักสูตรแต่ละระดับการศึกษาของสังคมไทย อาจจะมีทั้งความเหมือนเหมือนกันและต่างกันแต่ไม่ว่าจุดมุ่งหมายของการศึกษาในแต่ละระดับ จะกำหนดไว้อย่างไรสิ่งสำคัญที่จะทำให้จุดมุ่งหมายของการศึกษาบรรลุผลก็คือการเรียนรู้ ซึ่งการจัดการเรียนรู้ที่ดีมีประสิทธิภาพจะส่งผลทำให้การศึกษามีคุณภาพ

3. การจัดการเรียนรู้ช่วยเสริมเสริมสร้างทักษะต่าง ๆ ให้ผู้เรียนสามารถที่จะนำไปใช้ในการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ซึ่งทักษะที่สำคัญและจำเป็นสำหรับผู้เรียนที่สถานศึกษา ควรจัดให้กับผู้เรียนมีหลายทักษะด้วยกัน เช่น ทักษะกระบวนการคิด ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะทางสังคม ทักษะการสื่อสาร ทักษะทางวิทยาศาสตร์ และทักษะการใช้เทคโนโลยี

4. การจัดการเรียนรู้ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีคุณธรรมจริยธรรม ทำให้ผู้เรียน เป็นคนที่สามารถแยกดีชั่วทุกผิดออกอย่างมีเหตุผล มีหลักยึดปฏิบัติในการใช้ชีวิตบนพื้นฐาน ของความถูกต้องดีงามและทำให้ผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่พึงประสงค์

5. การจัดการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนรู้จักเอาตัวรอดเนื่องจากการเรียนรู้เป็นปัจจัยที่สำคัญ ในการสร้างองค์ความรู้พัฒนาให้ผู้เรียนมีสติปัญญาที่ชาญฉลาดรวมทั้งพัฒนาทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนและยังสามารถช่วยสร้างเสริมประสบการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลายให้ผู้เรียน นำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในการดำรงชีวิตให้มีความสุขในสังคมดั่งนั้นเมื่อผู้เรียน ได้รับทั้งความรู้ ประสบการณ์และทักษะต่าง ๆ จากการศึกษาและการจัดการเรียนรู้จะทำให้ผู้เรียนสามารถ นำสิ่งดังกล่าวมาใช้เป็นประโยชน์และรู้จักที่จะเอาตัวรอดในสังคมได้อย่างรู้เท่าทัน

6. การจัดการเรียนรู้ช่วยสร้างเสริมประสบการณ์ต่าง ๆ ให้กับผู้เรียนสามารถนำไปใช้ ในการดำรงชีวิตประจำวัน

7. การจัดการเรียนรู้สามารถนำไปสู่การสร้างเสริมอาชีพหรือรายได้ให้กับผู้เรียน

8. การจัดการเรียนรู้สามารถพัฒนาผู้เรียนให้น้องค์ความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ไปใช้พัฒนาตนเองสังคมและประเทศชาติให้มีความเจริญก้าวหน้าได้

กลุ่มวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ (มปป. : 1-2) กล่าวว่า การที่ผู้สอนจะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเจริญงอกงามในทุก ๆ ด้าน ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญานั้น การส่งเสริมที่ดีที่สุดคือการให้การศึกษาซึ่งจากที่กล่าวมาจะเห็นได้ ว่าการจัดการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญในการให้การศึกษาแก่ผู้เรียนเป็นอย่างมาก ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ จึงมีความสำคัญ ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้ดีขึ้น จุดมุ่งหมายของการ จัดการเรียนรู้มุ่งเน้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในตัวผู้เรียน 3 ประการ คือ ความรู้ ทักษะ และเจตคติ

2. การจัดการเรียนรู้ช่วยให้จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาบรรลุผล จุดมุ่งหมาย ของการจัดการศึกษาต้องการให้ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข

3. การจัดการเรียนรู้ช่วยพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้เป็นขั้นตอนสำคัญขั้นหนึ่งของกระบวนการพัฒนาหลักสูตร คือ ขั้นการนำไปใช้

4. การจัดการเรียนรู้เป็นการสร้างแบบอย่างให้กับผู้เรียนในการคิดการทำ ผู้สอนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของผู้เรียนเป็นอย่างมากทั้งด้าน วาจา ความคิด บุคลิกภาพ และความประพฤติ

5. การจัดการเรียนรู้เป็นการเสริมสร้างความรู้ ผู้สอนเป็นผู้ชี้แนะหรือแนะแนวทางให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าหาความรู้

6. การจัดการเรียนรู้พัฒนาความเป็นมนุษย์ในทุกด้าน เน้นให้การจัดการเรียนรู้ต้องพัฒนาคุณภาพมนุษย์ทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา คุณธรรม จริยธรรม วัฒนธรรม ค่านิยม และการประพฤติปฏิบัติ

จากที่กล่าวมาในข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า คุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนมีความสำคัญ และคุณภาพนั้นเกิดขึ้นได้จากการจัดการเรียนรู้ซึ่งเป็นกระบวนการนำหลักสูตรเข้าสู่ชั้นเรียน เพื่อพัฒนานักเรียนให้บรรลุตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ การจัดการเรียนรู้ช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในตัวนักเรียน คือ ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยจะต้องใช้เทคนิควิธีการที่หลากหลายผสมผสานกันรวมถึงต้องมีจิตวิทยาเพื่อช่วยให้การเรียนรู้บรรลุจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาทั้งนี้นอกจากการจัดการเรียนรู้จะช่วยพัฒนาคุณภาพนักเรียนแล้วยังช่วยให้ครูผู้สอนเกิดการเปลี่ยนแปลงเนื่องจากเป็นผู้ที่ต้องเป็นแบบอย่างทางการกระทำทั้งกาย วาจา และจิตใจ รวมทั้งเป็นผู้นำนักเรียนในทุกด้าน เนื่องจากการจัดการเรียนรู้เป็นการเสริมสร้างความรู้และพัฒนาคุณภาพมนุษย์ ดังนั้นนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้ที่มีคุณภาพจะทำให้สังคมมีความมั่นคง สงบสุขมีความเท่าเทียมกัน เจริญก้าวหน้าทันโลก แข่งขันกับสังคมอื่นในเวทีระหว่างประเทศได้ คนในสังคมมีความสุขมีงานทำรวมถึงสามารถประกอบอาชีพการงานอย่างมีประสิทธิภาพ

ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน

ความหมายปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน

ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนเป็นขอบข่ายโดยภาพรวมที่ทำให้ผู้เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาทราบถึงสิ่งที่มีผลกระทบในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนมีแนวทางในการดำเนินการจัดการศึกษาให้มีมาตรฐานและมีประสิทธิภาพ นักการศึกษาได้เสนอผลการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยจำแนกกล่าวได้โดยสรุปดังนี้

เรวดี เขาวนาสัย และคนอื่น (2560 : 260-272) กล่าวว่า ปัจจัยที่สามารถจำแนกคุณภาพการศึกษา หมายถึงสิ่งของหรือบุคคลหรือสถานการณ์ที่โรงเรียนนำมาใช้ในการบริหารแล้วส่งผลให้คุณภาพการศึกษาแตกต่างกันสามารถจำแนกสถานศึกษาออกเป็นกลุ่มคุณภาพสูงและกลุ่มคุณภาพต่ำซึ่งในสถานศึกษาระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ประกอบด้วย 6 ปัจจัย ได้แก่

1. ปัจจัยด้านโรงเรียน หมายถึง สิ่งของหรือบุคคลหรือสภาพทั่วไปเกี่ยวกับสิ่งของหรือบุคคลในโรงเรียนที่ส่งเสริม สนับสนุนการบริหารจัดการโรงเรียนให้ประสบความสำเร็จ ประกอบด้วย แหล่งเรียนรู้ เทคโนโลยีสารสนเทศ บรรยากาศโรงเรียน วัฒนธรรมโรงเรียน

2. ปัจจัยด้านผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง องค์ประกอบที่สำคัญเกี่ยวกับลักษณะ และพฤติกรรมของผู้บริหารที่จะเสริมสร้างและสนับสนุนการบริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อการประกัน คุณภาพภายใน ประกอบด้วย ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ภาวะผู้นำทางวิชาการ ภาวะผู้นำทางด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศ และพฤติกรรมการบริหาร

3. ปัจจัยด้านครูผู้สอน หมายถึง องค์ประกอบที่แสดงถึงความรู้ ความสามารถของครู ในการแสดงบทบาทหน้าที่ในการสอนนักเรียน ประกอบด้วย ความสามารถทางเทคโนโลยีสารสนเทศ การวิจัยในชั้นเรียน และพฤติกรรมการสอน

4. ปัจจัยด้านนักเรียน หมายถึง องค์ประกอบเกี่ยวกับคุณลักษณะและพฤติกรรม ที่ส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย ความสามารถทางด้านเทคโนโลยี และพฤติกรรมการเรียนรู้

5. ปัจจัยด้านชุมชน หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลหรือคณะบุคคลที่เกี่ยวกับชุมชน ที่ส่งเสริมสนับสนุนในการจัดการศึกษาของโรงเรียนให้ประสบผลสำเร็จ ประกอบด้วย การมีส่วนร่วม ในการบริหาร และการสนับสนุนของภาคีเครือข่าย

6. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอก หมายถึง ปัจจัยภายนอกองค์กรที่ส่งผลกระทบต่อ การทำงานของคนในองค์กร ประกอบด้วย ด้านสังคมและวัฒนธรรม ด้านสภาพทางเศรษฐกิจ ด้านการเมืองและกฎหมาย

จิตติโชติ แจ่มแจ้ง และคนอื่น (2567 : 485-494) กล่าวถึง ปัจจัยที่สามารถจำแนก คุณภาพผู้เรียนในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดเพชรบุรีระหว่างกลุ่มสูงและต่ำ ประกอบด้วย 3 ปัจจัย

1. ปัจจัยด้านผู้บริหาร หมายถึง ตัวแปรที่แสดงถึงความรู้ความเข้าใจ คุณลักษณะ ความสามารถ การมีภาวะผู้นำทางวิชาการ การมีวิสัยทัศน์และบทบาทหน้าที่ในการบริหาร การเปลี่ยนแปลงนำเอาความรู้เทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ในการบริหารโรงเรียน ซึ่งตัวแปรที่สามารถ จำแนกคุณภาพผู้เรียนในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา คือ การบริหารการเปลี่ยนแปลง

2. ปัจจัยด้านนักเรียน หมายถึง ตัวแปรเกี่ยวกับลักษณะพฤติกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ แรงกระตุ้นภายในและภายนอกที่มีอิทธิพลต่อนักเรียนทำให้มีแรงจูงใจที่ให้นักเรียนเกิดความมุ่งมั่น ในการเรียนรู้จากการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้อย่างสร้างสรรค์และเกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งตัวแปร ที่สามารถจำแนกคุณภาพผู้เรียนในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา คือ เจตคติต่อการเรียน

3. ปัจจัยด้านผู้ปกครอง หมายถึง ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ หรือการสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนจากผู้ปกครอง ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวรวมถึง สภาพเศรษฐกิจและสังคมโดยรวม ซึ่งตัวแปรที่สามารถจำแนกคุณภาพผู้เรียนในยุคดิจิทัลของ สถานศึกษา คือ การส่งเสริมสนับสนุนจากผู้ปกครอง

สรุปได้ว่า ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน หมายถึง สิ่งที่สามารถแยกความแตกต่างทางการเรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มคุณภาพการเรียนรู้สูงและต่ำ ประกอบด้วย ปัจจัยด้านโรงเรียน ปัจจัยด้านผู้บริหารโรงเรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านนักเรียน ปัจจัยด้าน ชุมชน ปัจจัยด้านผู้ปกครอง และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอก

ปัจจัยด้านโรงเรียน

ปัจจัยด้านโรงเรียน หมายถึง สภาพโดยทั่วไปเกี่ยวกับพื้นที่ สิ่งของ บุคคลรวมถึง แนวทางปฏิบัติภายในโรงเรียนซึ่งส่งเสริมสนับสนุนให้ประสบผลสำเร็จ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ แหล่งเรียนรู้ เทคโนโลยีสารสนเทศ บรรยากาศและวัฒนธรรมโรงเรียน (เรวดี เชาวนาศัย และคนอื่น, 2560 : 260-272)

1. แหล่งเรียนรู้

สาทิสลักษณ์ ขาติเสริมศักดิ์ (2558 : 8) กล่าวว่า แหล่งเรียนรู้ หมายถึง สถานที่ หรือแหล่งที่รวบรวมข้อมูล ความรู้ สาระ ทรัพยากรต่าง ๆ ทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมที่มนุษย์ สร้างขึ้นและสิ่งที่มีอยู่ตามธรรมชาติในพื้นที่นั้น ๆ ซึ่งมีคุณค่าและความสำคัญต่อกระบวนการเรียนรู้ และก่อให้เกิดการเรียนรู้ตามอัธยาศัยรวมถึงเป็นสถานที่สร้างกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องได้

กุเกียรติ แดงสีดา (2563 : 12) กล่าวว่า แหล่งเรียนรู้ หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างรอบ ๆ ตัวไม่ว่าจะเป็นรูปของธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม บุคคล สิ่งประดิษฐ์ วัตถุอาคาร สถานที่ ภูมิปัญญา ท้องถิ่น ข้อมูล ข่าวสาร สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ แหล่งวิทยากรชุมชน ห้องสมุด อุทยานศึกษา ศูนย์ การกีฬาและนันทนาการที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็นในห้องเรียนหรือนอกห้องเรียน ให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ปฏิถมนิสัย แห่งการใฝ่รู้ ใฝ่เรียน และสามารถเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตสามารถพัฒนาตนเองตามความสนใจได้อย่างเต็ม ศักยภาพ

ชไมพร ดิสถาพร และคณะ (2564 : 6) กล่าวว่า แหล่งเรียนรู้ หมายถึง แหล่ง สถานที่ พื้นที่ทางกายภาพและพื้นที่เสมือนจริงที่รวมข้อมูลข่าวสาร สารสนเทศ ความรู้ ประวัติศาสตร์ อารยธรรม ภูมิปัญญา ปรากฏชาวบ้าน บุคคล และประสบการณ์ต่าง ๆ ซึ่งอาจเกิดขึ้นโดยธรรมชาติ หรือมนุษย์สร้างขึ้น สามารถจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อขยายประสบการณ์สร้างองค์ความรู้แก่ผู้สนใจ ศึกษาและเชื่อมโยงสู่การใช้ในชีวิตประจำวันสถานการณ์ปัจจุบัน โดยเก็บรวบรวมไว้ในสถานที่ใด สถานที่หนึ่งอาจเป็นหน่วยงานของทางราชการ เอกชน ในโรงเรียนหรือนอกโรงเรียนก็ได้ โดยแหล่งเรียนรู้นั้นผู้ที่สนใจสามารถเข้าไปแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้ทุกที่ทุกเวลาตามอัธยาศัย ต่อเนื่องตลอดชีวิตเพื่อเสริมสร้างให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้

สรุปได้ว่า แหล่งเรียนรู้ หมายถึง สถานที่ในโรงเรียนหรือนอกโรงเรียนที่รวบรวมข้อมูล ความรู้ สารสนเทศ และทรัพยากรต่าง ๆ ทั้งที่เกิดจากการสร้างขึ้นของมนุษย์หรือเกิดขึ้นเอง ตามธรรมชาติในพื้นที่นั้น ๆ รวมถึงตัวบุคคลที่มีประสบการณ์และความรู้ โดยเก็บรวบรวมไว้ในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง ซึ่งมีคุณค่าและความสำคัญเอื้อต่อกระบวนการเรียนรู้ให้นักเรียนสามารถแสวงหาความรู้ ด้วยตนเอง

2. เทคโนโลยีสารสนเทศ

สามารถ งามขำ (2563 : 21) กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง การนำเอาความรู้ ที่ได้มาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์โดยนำเอาเทคโนโลยีที่จัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบและมีการใช้ อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งจะประกอบด้วยการจัดเก็บข้อมูลประมวลผลและเผยแพร่

ในรูปแบบของภาพเสียงตัวเลขและตัวอักษรเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและมีความสามารถในการเชื่อมโยงข้อมูลโดยใช้วัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัยโดยสามารถส่งได้สะดวกและรวดเร็ว

ปริญญพร ขุนพรหม (2564 : 18) กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการโรงเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานด้านสารสนเทศ โดยการทำงานร่วมกันผ่านระบบคอมพิวเตอร์ และซอฟต์แวร์ในการจัดการเกี่ยวกับข้อมูลสารสนเทศเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ ถูกต้อง แม่นยำ และรวดเร็วในการนำมาใช้ประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน

พระมหากันดินันท์ เฮงสกุล (2564 : 4) กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ คือ สิ่งที่ใช้จัดการกับข้อมูลสารสนเทศเพื่อใช้งานส่งต่อหรือสื่อสารระหว่างกัน ถือเป็นการสร้างคุณค่าให้กับสารสนเทศเพิ่มทำให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์และใช้งานได้กว้างขวางมากขึ้น เกี่ยวข้องโดยตรงกับเครื่องมือเครื่องใช้ในการจัดการสารสนเทศ ขั้นตอน วิธีการดำเนินการ ซึ่งเกี่ยวข้องกับซอฟต์แวร์ เกี่ยวข้องกับตัวข้อมูลเกี่ยวข้องกับบุคลากร เกี่ยวข้องกับกรรมวิธีการดำเนินงานเพื่อให้ข้อมูลเกิดประโยชน์สูงสุด

สรุปได้ว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง กระบวนการที่นำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดเก็บและประมวลผลข้อมูลสารสนเทศอย่างเป็นระบบ ซึ่งเป็นการทำงานร่วมกับอุปกรณ์และระบบที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์ ทำให้การจัดการข้อมูลสารสนเทศให้เกิดประสิทธิภาพรวมถึงนำไปใช้ประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว

3. บรรยายภาพโรงเรียน

พัชขานันท์ โภชฌงค์ (2562 : 14) กล่าวว่า องค์การของโรงเรียน หมายถึง สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานร่วมกันของครู นักเรียน ผู้บริหาร และบุคลากรในสถานศึกษา อันเนื่องมาจากการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันซึ่งมีอิทธิพลต่อขวัญความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรในสถานศึกษา ซึ่งประกอบด้วย ขนาดและโครงสร้างขององค์การแบบของความเป็นผู้นำ ความซับซ้อนของระบบเป้าหมายขององค์การเครือข่ายของการติดต่อสื่อสาร

อิทธิศักดิ์ ศิริจันทร์ (2562 : 15) กล่าวว่า บรรยายภาพองค์การ (organizational climate) หมายถึง สภาพแวดล้อมการทำงานในโรงเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อมทำให้ครูเกิดความเข้าใจต่อลักษณะของโรงเรียนในแง่ต่าง ๆ ซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมและประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครู ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ 1) ภาวะผู้นำของผู้บริหาร 2) การจัดองค์การและการบริหารสถานศึกษา 3) ความเป็นมืออาชีพของครู 4) การสนับสนุนวิชาการ และ 5) การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้

ธนัทพงษ์ วังทะพันธ์ (2564 : 12-14) กล่าวว่า บรรยายภาพองค์การ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของครูและบุคลากรที่มีต่อสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความรู้สึก ความคิด และพฤติกรรมการทำงานของบุคคลในโรงเรียน ทำให้เกิดเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละโรงเรียน ซึ่งมีองค์ประกอบทั้งหมด 6 ด้าน คือ การสนับสนุนการให้รางวัล ความผูกพัน โครงสร้างองค์การ มาตรฐานการปฏิบัติงานและความรับผิดชอบ

สรุปได้ว่า บรรยายภาพโรงเรียน หมายถึง สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนซึ่งเกิดจากความเป็นผู้นำและการบริหารจัดการที่ดีของผู้บริหาร ด้วยการกำหนดโครงสร้างการทำงานของบุคลากรที่เหมาะสม การกำหนดเป้าหมายการทำงานและการสร้างปฏิสัมพันธ์อันดีร่วมกัน มีการสนับสนุนทางวิชาการ การให้รางวัลและการจัดสภาพแวดล้อมที่ดีต่อการเรียนรู้

4. วัฒนธรรมโรงเรียน

เพชรลัดดา ชันทองดี (2562 : 24) กล่าวว่า วัฒนธรรมองค์การ หมายถึง ความคิด ความเชื่อ ค่านิยม ทักษะคติ อุดมการณ์ขององค์การ วิธีการประพฤติปฏิบัติที่ถูกต้องขององค์การ ที่สมาชิกเรียนรู้ร่วมกันยอมรับเป็นแบบแผนทางการกระทำขององค์การ ยึดถือปฏิบัติร่วมกัน และถ่ายทอดให้สมาชิกเพื่อใช้เป็นแบบแผนแนวคิดเป็นแนวทางในการปฏิบัติในองค์การ แสดงออก ด้วยการรับรู้และประพฤติปฏิบัติเป็นบรรทัดฐานในการทำงาน

ปิยนันท์ ศิริโสภณ (2565 : 4-5) กล่าวว่า วัฒนธรรมองค์การ หมายถึง แบบแผน ที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด ความเชื่อ ค่านิยม ระเบียบ ข้อบังคับของสถานศึกษาซึ่งใช้เป็นบรรทัดฐาน เพื่อให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาประพฤติปฏิบัติ สืบต่อกันจากรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ 1) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ คือ การปฏิบัติงานของครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ที่ดี มีการกำหนดเป้าหมายที่ท้าทายและเป็นไปได้ รวมทั้งมีการวางแผนและกำหนด ทางเลือกที่ชัดเจนก่อนลงมือปฏิบัติ 2) การพัฒนาบุคลากร คือ การเพิ่มพูนศักยภาพของครู และบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้ความเข้าใจ มีคุณธรรมและจริยธรรม สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ อย่างมีประสิทธิภาพและมีความสุขในการทำงาน 3) การทำงานเป็นทีม คือ การทำงานร่วมกัน อย่างเต็มใจของครูและบุคลากรทางการศึกษาโดยมองเห็นคุณค่าและให้ความสำคัญต่อเพื่อนร่วมงาน การดูแลช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อมุ่งไปสู่เป้าหมายเดียวกัน 4) ความรับผิดชอบ คือ ความตระหนัก ในภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหารสถานศึกษาภายใต้กฎเกณฑ์ มาตรฐาน และการมีส่วนร่วม ในการตัดสินใจซึ่งจะช่วยให้การปฏิบัติงานประสบผลสำเร็จตามที่กำหนดไว้อย่างราบรื่น 5) ความ มีคุณธรรม คือ การยึดถือแนวทางแห่งคุณงามความดีเป็นหลักในการปฏิบัติงานของครูและบุคลากร ทางการศึกษา ส่งเสริมให้ผู้ปฏิบัติงาน มีเหตุผล ความซื่อสัตย์สุจริต และความเอื้ออาทร ในการอยู่ร่วมกัน และ 6) ความมีคุณภาพ คือ การให้ความสำคัญต่อการกำหนดเกณฑ์มาตรฐาน การปฏิบัติงานของครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาโดยมีการประเมินผลการปฏิบัติงาน ว่าเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้หรือไม่ รวมทั้งการสร้างบรรยากาศที่ดีเพื่อตอบสนอง ความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญซึ่งเกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์อันดีต่อกันระหว่างครูผู้สอนและผู้เรียน

อิสยาภรณ์ ทับสกุล และทศพล อีชะพร (2565 : 74-75) กล่าวว่า วัฒนธรรมองค์การ ของสถานศึกษา หมายถึง ค่านิยม ความคิด ความเชื่อ การรับรู้ และข้อสมมติ พื้นฐานที่ผู้บริหาร สถานศึกษา และครูในสถานศึกษาร่วมกันยึดถือปฏิบัติและถ่ายทอดให้กับสมาชิกใหม่ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการแสดงออกของพฤติกรรม ประกอบด้วย 6 ด้าน คือ 1) คุณลักษณะเด่น ขององค์กร คือ ลักษณะขององค์กรที่เน้นการมีส่วนร่วมของบุคลากรเป็นองค์กรแห่งการสัมฤทธิ์ผล มีภาระหลักคือการทำงานให้สำเร็จลุล่วง มีการควบคุม มีโครงสร้างสายงานและมีระเบียบแบบแผน ซึ่งเป็นสภาพโดยรวมของสถานศึกษาที่สามารถเห็นได้อย่างชัดเจน 2) ผู้นำองค์กร คือ ลักษณะ ของผู้บริหารสถานศึกษาหรือพฤติกรรมและบทบาทที่ผู้บริหารสถานศึกษาปฏิบัติต่อบุคลากร และการดำเนินงานของสถานศึกษาเป็นนักบริหารจัดการ นักบุกเบิกสร้างสรรค์แนวคิดใหม่ ๆ เป็นผู้ประสานงาน ผู้ดูแลจัดการในงานให้สำเร็จได้อย่างราบรื่นอย่างมีประสิทธิภาพ วางแผน สั่งการ แนะนำ ชี้แนะหรือปฏิบัติ และมีความสามารถนำพาองค์กรไปสู่วัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่วางไว้ 3) การจัดการบุคลากร คือ การบริหารจัดการเกี่ยวกับบุคลากรหรือลักษณะวิธีปฏิบัติต่อบุคลากร

และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานศึกษาการจัดการในโรงเรียนเน้นการมีส่วนร่วม และความเป็นเอกฉันท์ ส่งเสริมให้บุคลากรมีความมั่นคงในอาชีพ มีการปฏิบัติงานอย่างมีแบบแผน มีเป้าหมายและผลสำเร็จเป็นสำคัญ มีความสัมพันธ์ที่เป็นเสถียรภาพ 4) การมอบอำนาจตัดสินใจ คือ การมอบอำนาจการตัดสินใจ การบริหารราชการ การปฏิบัติหน้าที่ การมอบอำนาจหน้าที่ ตามภารกิจ โดยชัดแจ้งหรือโดยปริยายให้กับบุคลากรเพื่อดำเนินการใช้อำนาจหน้าที่หรือปฏิบัติงาน แทนในลักษณะการเป็นตัวแทนในการตัดสินใจ ซึ่งเป็นการจัดการในสถานศึกษา ตามภารกิจที่สำคัญ 5) ยุทธวิธีที่ใช้ คือ กลยุทธ์หรือจุดเน้นที่สถานศึกษาใช้เป็นแนวทางหรือแนวนโยบายใน การขับเคลื่อน นำพาสถานศึกษาไปสู่เป้าหมาย มุ่งเน้นความมั่นคง มีเสถียรภาพ มีประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ให้เกิดความสำเร็จบรรลุตามเป้าหมาย และ 6) เงื่อนไขแห่งความสำเร็จ คือ เกณฑ์ที่สถานศึกษา นำมาใช้เป็นตัวบ่งชี้ที่แสดงถึงชัยชนะ และความสำเร็จของสถานศึกษา การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การทำงานเป็นทีม ความมุ่งมั่น มีเอกลักษณ์หรือมีนวัตกรรมที่โดดเด่น การเป็นผู้นำทางด้านนวัตกรรม และนำมาซึ่งความเปลี่ยนแปลงให้มีประสิทธิภาพและส่งผลดีต่อสถานศึกษา

สรุปได้ว่า วัฒนธรรมโรงเรียน หมายถึง วิธีการประพฤติปฏิบัติซึ่งใช้เป็นบรรทัดฐาน ที่บุคลากรในโรงเรียนยึดถือร่วมกันและถ่ายทอดสืบทอดจากรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง ซึ่งถือเป็นแนวทาง ในการปฏิบัติงานที่มีการวางแผนและกำหนดเป้าหมายหรือเกณฑ์มาตรฐานอย่าชัดเจน ส่งเสริม การทำงานเป็นทีมและการมีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

ปัจจัยด้านผู้บริหารโรงเรียน

เรวดี เชาวนาศัย และคนอื่น (2560 : 260-272) กล่าวว่า ปัจจัยด้านผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง องค์ประกอบที่สำคัญเกี่ยวกับลักษณะและพฤติกรรมของผู้บริหารที่จะเสริมสร้างและ สนับสนุนการบริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อการประกันคุณภาพภายใน ประกอบด้วย ภาวะผู้นำการ เปลี่ยนแปลง ภาวะผู้นำทางวิชาการ ภาวะผู้นำทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และพฤติ กรรมการบริหาร

จิตติโชติ แจ่มแจ้ง และคนอื่น (2567 : 485-494) กล่าวว่า ปัจจัยด้านผู้บริหาร หมายถึง ตัวแปรที่แสดงถึงความรู้ความเข้าใจ คุณลักษณะ ความสามารถ การมีภาวะผู้นำทางวิชาการ การมีวิสัยทัศน์และบทบาทหน้าที่ในการบริหารการเปลี่ยนแปลงนำเอาความรู้เทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ในการ บริหารโรงเรียน ซึ่งตัวแปรที่สามารถจำแนกคุณภาพผู้เรียนในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา คือ การ บริหารการเปลี่ยนแปลง

สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง คุณลักษณะและพฤติกรรมรวมถึง บทบาทหน้าที่ในการบริหารจัดการโรงเรียนของผู้บริหารที่เสริมสร้างและสนับสนุนให้บรรลุเป้าหมาย ความสำเร็จ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ การบริหารการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมการบริหาร ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ภาวะผู้นำทางวิชาการ และภาวะผู้นำทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

1. การบริหารการเปลี่ยนแปลง

วรรณภา เอรารวรรณ (2561 : 13) การบริหารการเปลี่ยนแปลง หมายถึง การวางแผน ดำเนินการปรับเปลี่ยนระบบการบริหารองค์กร โดยการประยุกต์ใช้เทคนิควิธีต่าง ๆ เพื่อพัฒนาศักยภาพขององค์กรให้เหมาะสมกับสถานการณ์ภายในและภายนอก

อัญชुरีย์ บุญมาประเสริฐ และสงกรานต์ กัญญมาสา (2561 : 13) การบริหารการเปลี่ยนแปลง หมายถึง การดำเนินการด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นและสนับสนุนให้องค์กรผ่านสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงจากเดิมไปสู่สิ่งใหม่ที่ดีขึ้น โดยต้องมีการวางแผนกลยุทธ์ การปรับเปลี่ยนโครงสร้าง การปรับกระบวนการและวิธีการทำงาน และนำพาองค์กรไปสู่สภาพแวดล้อมที่สามารถดำเนินงานได้อย่างสำเร็จและได้เปรียบทางการแข่งขัน

จันทร์จิรา ทาพา (2564 : 9) การบริหารการเปลี่ยนแปลง หมายถึง การเตรียมพร้อม กับสภาพแวดล้อม และเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่มีผลต่อองค์กรและบุคลากรให้มีการปรับตัวอย่างเหมาะสม ซึ่งมีการวางแผนจัดการที่เป็นระบบเพื่อพัฒนาและปรับปรุงองค์กรและบุคลากรให้บรรลุวัตถุประสงค์ ที่ต้องการและดำเนินงานจนเกิดผลที่มีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า การบริหารการเปลี่ยนแปลง หมายถึง การวางแผนการดำเนินงาน ด้วยการประยุกต์ใช้วิธีการต่าง ๆ อย่างเหมาะสม เพื่อกระตุ้นบุคลากรให้เตรียมความพร้อมรับมือ สถานการณ์การเปลี่ยนแปลง สนับสนุนการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการทำงานให้บรรลุผล ความสำเร็จ

2. พฤติกรรมการบริหาร

กฤษณพร จันทวงศ์ (2562 : 8-9) พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง การแสดงออกโดยการประพฤติ และปฏิบัติของผู้บริหารในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อชักนำบุคคลในองค์กรให้สามารถดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ เพื่อผลสำเร็จ ของงานอย่างมีประสิทธิภาพประกอบด้วยพฤติกรรม 6 ด้าน ได้แก่ การสนใจ การติดต่อสื่อสาร การปฏิสัมพันธ์และการมีอิทธิพลต่อกัน การตัดสินใจ การควบคุมการปฏิบัติงาน และการกำหนด มาตรฐานการปฏิบัติงานและการฝึกอบรม

นุริยะห์ หะแว (2564 : 7) พฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง พฤติกรรม ของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกเกี่ยวกับความสามารถในการใช้อิทธิพล อำนาจและจิตใจ ให้ผู้ใต้บังคับบัญชาหรือกลุ่มปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย ขององค์กร ประกอบด้วย 1) พฤติกรรมผู้นำแบบสั่งการ 2) พฤติกรรมผู้นำแบบให้การสนับสนุน 3) พฤติกรรมผู้นำแบบมีส่วนร่วม และ 4) พฤติกรรมผู้นำแบบมุ่งความสำเร็จ

ภาวินี ตันเล่ง (2565 : 8) พฤติกรรมการบริหาร หมายถึง การกระทำของบุคคล ที่เป็นผู้นำ ในการปฏิบัติงานและแสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการปฏิบัติงานให้บรรลุตามเป้าหมาย ที่วางไว้โดยใช้ทรัพยากรทั้งภายในและภายนอกองค์กรในการบริหารจัดการให้เกิดผลสำเร็จ ซึ่งพฤติกรรมการบริหารมีองค์ประกอบ คือ การเป็นผู้นำ การสร้างแรงจูงใจ การติดต่อสื่อสาร และการตัดสินใจ

สรุปได้ว่า พฤติกรรมการบริหาร หมายถึง การประพฤติปฏิบัติซึ่งแสดงถึงศักยภาพ และอิทธิพลของผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อบุคลากรโดยมีความเป็นผู้นำ มีความสามารถ

ในการติดต่อสื่อสาร สร้างแรงจูงใจ มีปฏิสัมพันธ์อันดีและมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจทำให้บุคลากรปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจจนบรรลุเป้าหมายความสำเร็จ

3. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง

พินัย สุวรรณบุผา (2564 : 8-10) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร หมายถึง ระดับพฤติกรรมที่ผู้บริหารที่แสดงให้เห็นในการจัดการหรือการทำงาน เป็นกระบวนการที่ผู้นำมีอิทธิพลต่อผู้ตาม โดยการเปลี่ยนสภาพหรือเปลี่ยนแปลงความพยายามของผู้ตามให้สูงขึ้นกว่าความพยายามที่คาดหวัง พัฒนาความสามารถของผู้ตามไปสู่ระดับที่สูงขึ้นและมีศักยภาพมากขึ้น จูงใจให้ผู้ตามมองไกลเกินกว่าความสนใจของพวกเขาไปสู่ประโยชน์ของกลุ่มหรือสังคม โดยผ่านองค์ประกอบพฤติกรรมเฉพาะ ดังนี้ 1) การมีอิทธิพลเชิงอุดมการณ์พฤติกรรมของผู้บริหารที่กระทำตนเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับครู 2) การสร้างแรงบันดาลใจที่ผู้บริหารให้กำลังใจครูในการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอเชื่อมั่นว่าครูสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายได้สำเร็จ 3) การกระตุ้นทางปัญญา ผู้บริหารสื่อสารให้ครูทราบถึงปัญหาที่องค์กรกำลังเผชิญอยู่ ส่งเสริมให้ครูกิดอย่างเป็นระบบ เพื่อแก้ปัญหาให้มีความสำคัญกับการจูงใจและให้ครูได้แสดงความคิดเห็นในการแก้ปัญหา และ 4) การคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล ผู้บริหารมอบหมายงานตามความรู้ความสามารถเหมาะสมตามศักยภาพของแต่ละบุคคล

อรรถพร ภัทรดำเนินสุข (2564 : 16) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง หมายถึง กระบวนการที่ผู้นำเข้าไปเกี่ยวข้องกับผู้ตามด้วย การสร้างความสัมพันธ์ที่เป็นการยกระดับแรงจูงใจและระดับจริยธรรมให้สูงขึ้น มีการกระตุ้นให้ผู้ตามปฏิบัติตามสิ่งที่มีมากกว่าการคาดหวัง มีความเชื่อมั่นที่จะปฏิบัติตามเพื่อให้บรรลุตามสิ่งที่ปรารถนาและใช้ความพยายาม เพื่อยกระดับความต้องการของผู้ตามให้มีลำดับความต้องการที่สูงขึ้น โดยชักนำให้ผู้ร่วมงานและผู้ตามมองไกลเกินกว่าความสนใจของพวกเขาเพื่อไปสู่สิ่งที่จะทำให้กลุ่มได้ประโยชน์ ผู้นำการเปลี่ยนแปลงจะโน้มน้าวผู้อื่นให้ทำมากกว่าที่ผู้ตามตั้งใจไว้ตั้งแต่ต้นและผู้ตามคิดว่าจะเป็นไปได้ ผู้นำจะมีความท้าทาย ความคาดหวัง โดยมุ่งไปที่ภารกิจและวิสัยทัศน์ ของงานด้วยความสนใจที่เกิดขึ้นภายในตนเอง มุ่งการบรรลุความต้องการในระดับที่สูง และทำให้ผู้ตามมีความมั่นใจในการที่จะใช้ความสามารถปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จในภารกิจนั้น

ธัญญามาศ แดงสีดา (2565 : 7) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง หมายถึง การแสดงพฤติกรรมของผู้นำที่แสดงออก มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติและพฤติกรรมของผู้ร่วมงานและผู้ตามซึ่งจะกระตุ้นพฤติกรรมของผู้ร่วมงานและผู้ตามให้เกิดการเปลี่ยนแปลง เป็นการใช้ปฏิสัมพันธ์กับผู้ร่วมงานในการสร้างความร่วมมือสร้างแรงจูงใจให้สูงขึ้น มีความพยายามมากขึ้น มีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานมากกว่าที่มีอยู่ ตระหนักในภารกิจ ส่งผลให้องค์กรมีการพัฒนาทันต่อการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันและประสบความสำเร็จบรรลุเป้าหมายขององค์กร

วงศ์กร เพียรชนะ (2566 : 27) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง หมายถึง พฤติกรรมของผู้นำในการทำงานและการบริหารงานที่นำพาองค์กรพัฒนาการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น โดยอาศัยพฤติกรรมแบบอย่างที่ดี ด้านวิสัยทัศน์ ระดับวุฒิภาวะและอุดมการณ์ของผู้นำ เพื่อพัฒนาความสามารถของผู้ร่วมงานไปสู่ระดับที่สูงขึ้น

สรุป ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารโรงเรียน ที่แสดงออกทำให้บุคลากรเกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น ด้วยการเป็นแบบอย่างที่ดี ในด้านอุดมการณ์การทำงาน มอบหมายงานอย่างเหมาะสมตามความสามารถของบุคลากร สร้างแรงจูงใจให้บุคลากรพัฒนาความสามารถของตนไปสู่ระดับที่สูงขึ้น โน้มน้าวบุคลากรให้มองไกล และพยายามปฏิบัติงานให้สำเร็จเกินกว่าความตั้งใจที่คาดหวังไว้ กระตุ้นให้บุคลากรมีความมั่นใจ ที่จะใช้ความสามารถของตนในการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายของโรงเรียน

4. ภาวะผู้นำทางวิชาการ

ธีรศักดิ์ (อุปรมัย) อุปรมัย (2563 : 195) ภาวะผู้นำทางวิชาการ หมายถึง สภาวะการณ์ในการพัฒนาตัวผู้เรียนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด อันเป็นแบบอย่างจากพฤติกรรมของตน ต่อการเปลี่ยนแปลงในการมีส่วนร่วมและหวังผลประโยชน์สูงสุดแก่ตัวนักเรียนเป็นหลัก

กรองกาญจน์ อรุณเมฆ (2564 : 16) ภาวะผู้นำทางวิชาการ หมายถึง พฤติกรรม หรือการกระทำต่าง ๆ ของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาครู เพื่อให้ครู มีการจัดเรียนการสอนที่ดีและมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย การพูดคุยสะท้อนพฤติกรรมกับครู เช่น ให้คำแนะนำกับครูให้ผลสะท้อนกลับ เป็นแบบอย่างที่ดี ใช้คำถามจูงใจให้ครูแสดงความคิดเห็น และยกย่องชื่นชมครู และการสนับสนุนให้มีการพัฒนาทางวิชาชีพ เช่น ให้ความสำคัญกับการศึกษา ด้านการเรียนการสอน สนับสนุนให้ครูทำงานร่วมกัน มีความสัมพันธ์ที่ดีในหมู่ครู ให้กำลังใจ และสนับสนุนให้ออกแบบหลักสูตรใหม่ ประยุกต์ใช้หลักการเรียนรู้แบบผู้ใหญ่มามีในการพัฒนา และใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการเป็นสื่อในการตัดสินใจด้าน การเรียนการสอนส่งผลให้การจัดกิจกรรม การเรียนการสอนเกิดประสิทธิภาพอันมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้ผู้เรียนบรรลุผล สำเร็จในการเรียนรู้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ

ปวีณา บุทธิจักร (2564 : 14-15) ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง พฤติกรรมการบริหารที่ผู้บริหารสถานศึกษาแสดงออกตามบทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติ กิจกรรมเพื่อพัฒนางานทางวิชาการ 6 องค์ประกอบหลัก คือ การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายของโรงเรียนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน การเสริมสร้างบรรยากาศ ทางวิชาการของโรงเรียน การพัฒนานักเรียน การพัฒนาวิชาชีพครูและบุคลากร และการนิเทศ การศึกษา

ธนิต รัตนศักดิ์ดา (2565 : 6) ภาวะผู้นำทางวิชาการ หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหาร ที่แสดงออกเพื่อจูงใจครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้ร่วมกันปฏิบัติงานวิชาการที่ได้รับมอบหมาย โดยเน้นกิจกรรมการเรียนการสอนและทำให้การบริหารสถานศึกษาสำเร็จตามเป้าหมาย อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุป ภาวะผู้นำทางวิชาการ หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงออก ซึ่งเป็นการส่งเสริมสนับสนุนงานวิชาการของโรงเรียน โดยสนับสนุนการพัฒนาและเข้านิเทศติดตาม พร้อมทั้งให้คำแนะนำการจัดการเรียนการสอน ให้บุคลากรร่วมกำหนดเป้าหมายการพัฒนางาน วิชาการ ส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพครูและการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ทำให้การบริหารการศึกษาบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย

5. ภาวะผู้นำทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ธิดารัตน์ เหมือนสิงห์ (2559 : 8) ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง พฤติกรรมการกระทำของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงความสามารถในการบริหารงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาโดยใช้คุณลักษณะของผู้นำ ตลอดจนกระบวนการบริหารที่ต้องปรับบทบาท พฤติกรรมผู้นำและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมขององค์กรให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลง ก่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจของผู้ร่วมงาน ทำให้การทำงานบรรลุเป้าหมายตามที่วางไว้ ประกอบด้วย ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนการสอน การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหาร การสนับสนุน การวัดผลและการประเมินผล และจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

เรวดี เชาวนาศัย และคนอื่น (2560 : 260-272) ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง ลักษณะการบริหารงานของผู้นำที่ต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่ท้าทายของเทคโนโลยีสารสนเทศโดยใช้คุณลักษณะของผู้นำกระบวนการบริหารปรับบทบาท พฤติกรรมของผู้นำและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของโรงเรียนให้สอดคล้องกับกระบวนการเปลี่ยนแปลง ก่อให้เกิดความร่วมมือทำให้เกิด การทำงานบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ ด้วยการกำหนดวิสัยทัศน์มีแผนที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นฐานในระบบการบริหารจัดการ การประสานความร่วมมือครู บุคลากร และชุมชนเพื่อพัฒนาเทคโนโลยี สารสนเทศในโรงเรียน ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและจัดหาเทคโนโลยีที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับการใช้งาน สำหรับครูและนักเรียน จัดหางบประมาณเพื่อจัดซื้ออุปกรณ์ และพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยี สารสนเทศกำหนดระเบียบข้อปฏิบัติสำหรับครู และนักเรียนในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและกำกับติดตามการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้

นิชาชล บำรุงภักดี (2563 : 12) ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้บริหารสถานศึกษา การมีวิสัยทัศน์ สมรรถนะ สามารถใช้เทคโนโลยี เรียนรู้เทคโนโลยี ได้อย่างต่อเนื่อง มีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและรู้จักนำความรู้เหล่านั้นไปบูรณาการกับการจัดการศึกษาและบริหารการศึกษาให้เป็นหนึ่งเดียวอย่างมีความหมายบนพื้นฐานของทฤษฎี ตลอดจนใช้อิทธิพล อำนาจและจูงใจให้ครู นักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องตระหนักเห็นประโยชน์ของการนำเทคโนโลยีไปบูรณาการในการจัดการศึกษา ให้มีประสิทธิผล ซึ่งมี 5 ด้าน ด้านวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในด้านการบริหารงานด้านการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในด้านการจัดการเรียนการสอนด้านจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

สรุปได้ว่า ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารโรงเรียนที่แสดงถึงความสามารถในการบริหารงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้วยการกำหนดวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงาน สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอน มีการจัดหางบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์และพัฒนาบุคลากรในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมถึงกำกับติดตามการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้อย่างถูกต้องตามจริยธรรม

ปัจจัยด้านครูผู้สอน

ปัจจัยด้านครูผู้สอน หมายถึง ความรู้ ความสามารถ และบทบาทหน้าที่ของครูผู้สอนซึ่งช่วยให้การปฏิบัติงานทั้งงานการสอนและงานนอกเหนือการสอนมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ความสามารถทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ การวิจัยในชั้นเรียน และพฤติกรรมการสอน (เรวดี เชาวนาสัย และคนอื่น, 2560 : 260-272)

1. ความสามารถทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ศิวพร ศรีมังคละ และคนอื่น (2561 : 192) กล่าวถึง สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศพื้นฐานว่า คือ การใช้ฮาร์ดแวร์พื้นฐานในการปฏิบัติงานได้ ใช้โปรแกรมประมวลผลคำในการสร้างงานเอกสาร โปรแกรมนำเสนอ โปรแกรมกราฟิกในการสร้างและปรับปรุงรูปภาพในเบื้องต้น ใช้เว็บเบราว์เซอร์และสามารถระบุตำแหน่งเว็บไซต์บนอินเทอร์เน็ต ใช้โปรแกรมค้นหาข้อมูล ค้นหาข้อมูลบนอินเทอร์เน็ตได้ ใช้งานจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ในการส่งและรับจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ได้ สามารถนำโปรแกรมแบบสอนเสริมและโปรแกรมแบบฝึกหัดมาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มพูนความรู้ในเนื้อหาสาระให้กับผู้เรียนได้ ค้นหาและประเมินแหล่งทรัพยากรบนอินเทอร์เน็ตที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอนได้

นัทธีรัตน์ พิระพันธ์ และคนอื่น (2561 : 751) กล่าวถึง สมรรถนะด้านทักษะทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสำหรับครู ว่าคือ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยครูใช้เป็นเป็นเครื่องมือในการเข้าถึง จัดการ บูรณาการ ประเมินผล สร้างข้อมูลและสื่อสารเพื่อให้การจัดการเรียนรู้เป็นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ การใช้งานคอมพิวเตอร์พื้นฐาน แก้ไขปัญหาเบื้องต้นและการบำรุงรักษา สามารถใช้ชุดโปรแกรมสำนักงานและเครื่องมือต่าง ๆ ใช้อินเทอร์เน็ตและโปรแกรมบนเครือข่าย เข้าถึงแหล่งข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ จัดการข้อมูลและสารสนเทศ ประยุกต์ใช้งานเทคโนโลยีที่หลากหลายในการพัฒนาผู้เรียน เปิดกว้างและมีความยืดหยุ่นในการสร้างสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการประเมินกระบวนการเรียนการสอนและใช้ปรับปรุงและออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ และใช้ในการจัดเก็บและเชื่อมต่อข้อมูลสารสนเทศของนักเรียนและเพื่อนร่วมงาน

อุบลรัตน์ หริณวรรณ และคนอื่น (2563 : 81) สมรรถนะครูด้านเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา หมายถึง ความสามารถของครูในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ ประกอบด้วย 4 สมรรถนะ กล่าวคือ 1) ปฏิบัติงานโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ประกอบด้วย ใช้งานคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วงเบื้องต้น ใช้งานโปรแกรมสำเร็จรูปพื้นฐาน และใช้งานอินเทอร์เน็ตและทรัพยากรบนอินเทอร์เน็ต 2) ใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างปลอดภัย ถูกต้องตามกฎหมาย จริยธรรม และจรรยาบรรณ ประกอบด้วย ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศถูกต้องตามกฎหมาย ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศถูกต้องจริยธรรมและจรรยาบรรณ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างปลอดภัย 3) ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศกับการเรียนการสอน ประกอบด้วย ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศพัฒนาผู้เรียน ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสร้างปฏิสัมพันธ์และสื่อสารกับผู้เรียน ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศจัดสภาพแวดล้อมและประสบการณ์ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศวัดและประเมินผลการเรียนรู้ 4) ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศพัฒนาตนเองและวิชาชีพ ประกอบด้วย ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศพัฒนาความรู้ด้านวิชาการและวิชาชีพ

ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศพัฒนางานวิจัยและนวัตกรรมการศึกษา แลกเปลี่ยนประสบการณ์กับเพื่อนร่วมอาชีพผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศ

สรุปได้ว่า ความสามารถทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของครู หมายถึง การมีความรู้ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสามารถใช้งาน แก้ไขปัญหา และบำรุงรักษาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์พื้นฐานเบื้องต้น สามารถบูรณาการออกแบบกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย สามารถใช้ในการสื่อสารแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันกับนักเรียนและผู้ร่วมอาชีพและใช้ในการวิจัยหรือสร้างนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาวิชาชีพของตนเอง

2. การวิจัยในชั้นเรียน

วโร เฟ็งสวัสต์ (2557 : 1-2) การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง วิธีการหรือกระบวนการที่ให้ได้มาซึ่งความรู้หรือคำตอบซึ่งครูเป็นผู้จัดทำขึ้นเอง โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนในชั้นเรียนของตน ซึ่งการวิจัยในชั้นเรียนเป็นการพัฒนาหลักสูตรกระบวนการเรียนการสอน และช่วยครูผู้สอนปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาการเรียนสอนโดยวิธีการวิจัย ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการพัฒนาวิชาชีพครู สามารถใช้เป็นสิ่งที่แสดงความก้าวหน้าทางวิชาชีพด้วยการเผยแพร่ความรู้ที่ได้ทำให้การเรียนของนักเรียนพัฒนาอย่างเป็นระบบ

พิชิต ฤทธิ์จัญญ (2561 : 34-35) การวิจัยในชั้นเรียน เป็นการวิจัยปฏิบัติการที่มีเป้าหมายเพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการวางแผนแก้ปัญหาโดยศึกษาสภาพการหรือปัญหาการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนและครูแสวงหาวิธีหรือนวัตกรรมในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาการปฏิบัติการแก้ปัญหาหรือพัฒนาสังเกตผลหรือตรวจสอบผลการแก้ปัญหาและปฏิบัติผลปรับต่อการแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อหาทางปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่องจนบรรลุผลสำเร็จของการแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน (2561ข : 3) ระเบียบวิธีวิจัย หมายถึง กระบวนการที่ให้ได้มาซึ่งความรู้ ความจริงโดยใช้วิธีการที่เป็นระบบ มีความน่าเชื่อถือ ซึ่งเป็นความจริงแล้วการได้มาซึ่งความรู้ความจริง สามารถทำได้หลากหลายวิธี หากแต่ระเบียบวิธีวิจัยเป็นการได้มาซึ่งความรู้ความจริงที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นไปได้สูงที่จะสามารถอธิบายปรากฏการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมเนื่องจากการอาศัยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ (The Scientific Method)

ทรงชัย อักษรคิด (2562 : 5-6) กล่าวถึง การวิจัยในชั้นเรียนว่าเป็นกระบวนการที่ครูหาคำตอบจากโจทย์วิจัยไปพร้อมกับการจัดการเรียนการสอนของครู กระบวนการวิจัยจึงต้องทำไปควบคู่กับการเรียนการสอน ในขณะที่ครูจัดการเรียนการสอนพร้อมกับการทำวิจัยในชั้นเรียน คำตอบแทนที่จะตอบที่ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่กลับสะท้อนให้เห็นถึงการจัดการเรียนการสอนของครูว่าสอนอย่างไรจึงส่งผลให้ผู้เรียนมีผลการเรียน เพื่อจะนำไปสู่การปรับปรุงการสอนของครูให้ดีขึ้น ดังนั้นกระบวนการวิจัยในชั้นเรียนจึงเป็นวงจรของการเรียนรู้ในการปฏิบัติงานของครูซึ่งประกอบด้วย การวางแผน การปฏิบัติตามแผน การสังเกตผลที่เกิดขึ้นเมื่อปฏิบัติ และการสะท้อนผลที่เกิดขึ้นว่าผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นนั้นเป็นไปตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ แผนที่น่ามาใช้มีจุดอ่อนที่ควรปรับปรุงอย่างไร มีจุดแข็งใดที่ควรเรียนรู้ต่อไปเพื่อที่จะวางแผนในระยะต่อไป

วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล (2562 : 1-2) การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง เครื่องมือของครูผู้สอนที่ใช้สำหรับพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ทั้งด้านความรู้คิด ทักษะกระบวนการ สมรรถนะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ การวิจัยในชั้นเรียนยุค digital transformation ใช้เทคโนโลยีทันสมัยช่วยสนับสนุนให้สามารถบูรณาการการวิจัยในชั้นเรียนกับการจัดการอย่างลงตัว

ณัฐภรณ์ หลาวทอง (2565 : 3) การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเป็นกระบวนการสืบสอบเพื่อใช้บรรยาย แปลความหมาย และอธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนเนื่องจากการปรับการเปลี่ยนแปลงกระบวนการเรียนรู้เพื่อแก้ไขและพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการจัดการเรียนรู้และเพิ่มศักยภาพในการพัฒนาตนเองของผู้สอนในฐานะผู้วิจัย (teacher as researcher) โดยดำเนินการในบริบทที่มีความเฉพาะตัวเจาะจง (local context) ซึ่งอาศัยการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่าง ๆ

สรุปได้ว่า การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง กระบวนการที่ครูออกแบบเพื่อศึกษาหาคำตอบของปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนแล้ววางแผนการแก้ปัญหาด้วยการพัฒนาวิธีการหรือสร้างนวัตกรรมที่เป็นระบบน่าเชื่อถือ ปฏิบัติตามแผน สังเกตผล และตรวจสอบผล นำไปสู่การปรับปรุงการสอนของครูให้ดีขึ้นเป็นเครื่องมือที่ครูสามารถใช้พัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนและใช้ในการพัฒนาวิชาชีพของตนเองด้วยการเผยแพร่องค์ความรู้ที่ได้รับ

3. พฤติกรรมการสอน

จินดา ลาโพธิ์ (2563 : 37) กล่าวว่า พฤติกรรมการสอนของครู หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกเพื่อให้ผู้เรียนสามารถรับรู้และเข้าใจในองค์ความรู้หรือเนื้อหาสาระจนสามารถตอบโต้หรือแสดงออกและนำไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตหรือประกอบสัมมาชีวะได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยเหตุนี้ครูผู้สอน จึงต้องรู้จักพัฒนาตนเองให้เป็นผู้ที่มีทักษะแห่งการเรียนรู้ ทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ว่า ปัจจุบันการเรียนรู้สาระวิชาควรเป็นการเรียนจากการค้นคว้าของผู้เรียนโดยครูผู้สอนช่วยแนะและช่วยออกแบบกิจกรรมที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนแต่ละคนสามารถประเมินและพัฒนาความสามารถของตนเองได้

พิสมัย สุวรรณบุผา (2564 : 10-11) กล่าวว่า พฤติกรรมการสอนของครู หมายถึง การกระทำที่ครูแสดงออกที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนและการจัดกิจกรรม การวิจัย การใช้สื่อและเทคโนโลยีต่าง ๆ หรือกระบวนการสร้างปฏิสัมพันธ์กับนักเรียน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ รวมถึงความพยายามของครูในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนมีการวัดและประเมินผลโดยมีเป้าหมายมุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาเต็มตามศักยภาพ ให้ผู้เรียนเกิด การพัฒนาในด้านความรู้ เจตคติ และทักษะต่าง ๆ ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในสาระการเรียนรู้ของรายวิชาต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ดีขึ้น จนสามารถดำรงชีวิตได้อย่างราบรื่นเป็นประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม

1. การเตรียมการสอน หมายถึง การเตรียมความพร้อมของครูในการสอน ศึกษาแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย การเตรียมแผนการสอนไว้ล่วงหน้า วางแผนการสอนโดยการกำหนดจุดประสงค์ให้ชัดเจน กำหนดเนื้อหา และรายละเอียดให้ชัดเจนออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและเตรียมการสอนให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดตามจุดมุ่งหมาย

ของหลักสูตรกำหนดวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์สื่อการสอน เอกสาร ตำรา แหล่งเรียนรู้ เครื่องมือในการวัดผลประเมินผล และสถานที่ให้เรียนรู้อย่าง

2. การจัดกิจกรรม สร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ หมายถึง การที่ครูมีความรู้ ความเข้าใจ รู้เป้าหมายของการจัดการศึกษาและหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีการวิเคราะห์ ศักยภาพของผู้เรียนและเข้าใจผู้เรียนเป็นรายบุคคล ส่งเสริม ความคิดสร้างสรรค์ กระตุ้นความสนใจ ในการเรียนให้เหมาะสมกับพัฒนาการของผู้เรียน ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สร้างเจตคติที่ดี ในเนื้อหาวิชาที่เรียนจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในการเรียนรู้ที่ดึงดูดใจผู้เรียน มีการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน และรู้จักใช้วิธีการเสริมแรงให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนกระตุ้นผู้เรียนให้ตัดสินใจ สนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมจัดกิจกรรม การเรียนรู้ตามแผนที่ได้เตรียมไว้โดยอาจมีการปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับผู้เรียนและสถานการณ์ ที่เป็นจริง

3. การใช้สื่อและเทคโนโลยี หมายถึง การที่ครูเลือกใช้สื่อ อุปกรณ์เทคโนโลยี ให้เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาวิชา และเหมาะสมกับผู้เรียนมีความสามารถในการผลิตสื่อมีความชำนาญและรู้วิธีใช้สื่อการสอน ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการผลิตและใช้งาน สร้างสื่อที่นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ และติดตามประเมินผล การใช้สื่อการสอน

4. การวัดผลการประเมินผล หมายถึง พฤติกรรมของครูในการศึกษาวิเคราะห์ มาตรฐานและตัวชี้วัดของหลักสูตร เพื่อกำหนดเกณฑ์การประเมิน กำหนดภาระงานที่สามารถสะท้อน ถึงศักยภาพ ที่แท้จริงของนักเรียน ใช้กระบวนการสังเกต การบันทึกและการสัมภาษณ์ และรวบรวม ข้อมูลจากผลงาน ที่นักเรียนปฏิบัติ เพื่อให้ครูทราบว่ามีนักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจทักษะต่าง ๆ ในแต่ละรายวิชานักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการประกอบการตัดสินใจผลการเรียนและปรับปรุงการสอน

นฤมล อึ้งเจริญ (2565 : 24-28) พฤติกรรมการสอนของครู หมายถึง การสร้าง ประสบการณ์การเรียนรู้และการพัฒนาโดยรอบให้เกิดในตัวผู้เรียนเพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในเชิงวิชาการ นำไปสู่การมีสภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น รวมทั้งการดำรงตน เป็นสมาชิกที่ดีของสังคมมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของผู้เรียนทำให้ผู้เรียน มีพัฒนาการและทักษะในการเรียนที่สูงขึ้น ครูเป็นครูยุคใหม่ปรับบทบาทจากครูผู้สอนเป็น coach หรือผู้อำนวยการการเรียนรู้ ปรับวิธีการจัดการเรียนรู้ การออกแบบกิจกรรม สร้างนวัตกรรม การเรียนรู้ การวัดและประเมินผลที่เหมาะสม ให้เด็กสามารถแสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และทำกิจกรรมในชั้นเรียน ทำหน้าที่กระตุ้นสร้างแรงบันดาลใจ โดยพฤติกรรมการสอนของครู ประกอบด้วย ด้านการเตรียมการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยี ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนและด้านการวัดผลประเมินผลการสอน

รัชนิดา การิรัตน์ และยุวธิดา ขาปัญญา (2565 : 140-142) พฤติกรรมการสอนของครู หมายถึง การแสดงออกซึ่งการกระทำซึ่งเกิดขึ้นในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุจุดมุ่งหมาย ที่กำหนดไว้ในการเรียนการสอนด้วยความสามารถใช้วิธีหรือเทคนิคในการสอนที่จะสร้างผลงาน

ให้ได้มากและมีคุณภาพน่าพอใจ ได้แก่ การแสดงออกของผู้เรียน การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การสอน การใช้สื่อ และการวัดประเมินผล

สรุป พฤติกรรมการสอน หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกของครูในการสอน โดยการวางแผนออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่กำหนดวัตถุประสงค์ชัดเจนและสอดคล้องกับหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สามารถกระตุ้นความสนใจและเหมาะสมกับพัฒนาการของนักเรียน การเลือกใช้สื่อและเทคโนโลยีที่สอดคล้องกับเนื้อหา การกำหนดเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลที่หลากหลายสะท้อนถึงศักยภาพแท้จริงของนักเรียน การสร้างแรงบันดาลใจให้นักเรียนพัฒนา และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น

ปัจจัยด้านนักเรียน

เรวดี เขาวนาสัย และคนอื่น (2560 : 260-272) กล่าวว่า ปัจจัยด้านนักเรียน หมายถึง องค์ประกอบเกี่ยวกับคุณลักษณะและพฤติกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย ความสามารถทางด้านเทคโนโลยีและพฤติกรรมการเรียน

จิตติโชติ แจ่มแจ้ง และคนอื่น (2567 : 485-494) กล่าวว่า ปัจจัยด้านนักเรียน หมายถึง ตัวแปรเกี่ยวกับลักษณะพฤติกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ แรงกระตุ้นภายในและภายนอกที่มีอิทธิพลต่อนักเรียนทำให้มีแรงจูงใจที่ทำให้นักเรียนเกิดความมุ่งมั่นในการเรียนรู้จากการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้อย่างสร้างสรรค์และเกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งตัวแปรที่สามารถจำแนกคุณภาพผู้เรียนในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา คือ เจตคติต่อการเรียน

สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านนักเรียน หมายถึง คุณลักษณะและพฤติกรรมที่มีในตัวนักเรียน ซึ่งส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังแสดงถึงการมีแรงจูงใจและความมุ่งมั่นในการเรียนรู้ของนักเรียน ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ความสามารถทางด้านเทคโนโลยี พฤติกรรมการเรียน และเจตคติต่อการเรียน

1. ความสามารถทางด้านเทคโนโลยี

กฤตย์ชัชวาล สารนอก และปณิดา วรณพิรุณ (2561 : 124-125) ทักษะทางเทคโนโลยี เพื่อให้เยาวชนรุ่นใหม่มีความสามารถที่จะเข้าเป็นส่วนหนึ่งของพลเมืองดิจิทัลได้อย่างเหมาะสม

1. เวกลักษณ์พลเมืองดิจิทัล คือ การเป็นพลเมืองดิจิทัลที่มีคุณภาพหรือการมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการมีตัวตนบนโลกดิจิทัลโดยสามารถบริหารจัดการตัวตนทั้งบนโลกออนไลน์และโลกแห่งความจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การจัดการเวลาหน้าจอ คือ การรู้จักควบคุมตนเองโดยมีความสามารถในการแบ่งเวลาการใช้งานอุปกรณ์เทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพรวมถึงการเล่นเกมนอนไลน์และการใช้โซเชียลมีเดียอย่างรับผิดชอบ

3. การจัดการการกลั่นแกล้งบนโลกไซเบอร์ คือ ความสามารถในการรับมือกับปัญหาการกลั่นแกล้งบนโลกไซเบอร์ได้อย่างชาญฉลาด

4. การจัดการด้านความปลอดภัยบนโลกไซเบอร์ คือ การมีความรู้ความเข้าใจและความสามารถดูแลความปลอดภัยของข้อมูลบนโลกไซเบอร์ได้ เช่น การสร้างรหัสการเข้าใช้งานสื่อดิจิทัลที่ปลอดภัยหรือความสามารถในการรับมือกับภัยคุกคามต่าง ๆ บนโลกดิจิทัลได้เป็นต้น

5. การจัดการข้อมูลส่วนบุคคล คือ การมีความเข้าใจในเรื่องความเป็นส่วนตัวทั้งของตนเองและของผู้อื่นรวมถึงการบริหารจัดการข้อมูลส่วนบุคคล เช่น การแบ่งปันข้อมูลต่าง ๆ ด้วยเครื่องมือดิจิทัล เป็นต้น

6. การคิดอย่างมีวิจารณญาณ คือ การฝึกให้เกิดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ แยกแยะข้อมูลบนโลกดิจิทัล เช่น เป็นข้อมูลจริงหรือปลอมมาจากแหล่งที่มีความน่าเชื่อถือหรือไม่ เป็นประโยชน์หรือเป็นอันตรายหรือไม่ เป็นต้น

7. ร่องรอยการกระทำบนโลกดิจิทัล คือ การเข้าใจถึงสิ่งที่ตนกระทำและทิ้งร่องรอยหลักฐานเอาไว้บนโลกดิจิทัลซึ่งบางครั้งอาจถูกผู้อื่นเฝ้าดูหรือสะกดยตามจากสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ เหล่านั้นจนอาจส่งผลกระทบต่อชีวิตในโลกแห่งความเป็นจริงได้ในอนาคตซึ่งหากมีทักษะในขั้นนี้แล้วส่งผลดีทำให้รู้จักบริหารจัดการชีวิตของตนเองบนโลกดิจิทัลได้อย่างรับผิดชอบไม่สร้างความเดือดร้อนให้ตนเองและผู้อื่น

8. การเอาใจใส่บนโลกดิจิทัล คือ ความเข้าใจการมีน้ำใจการเอาใจใส่ต่อความรู้สึกของผู้อื่นบนโลกออนไลน์ได้อย่างเหมาะสม

กิตติชัย สุธาสิโนบล (2562 : 205 -206) ความสำคัญกับความฉลาดทางดิจิทัลของผู้เรียนสรุปได้ดังนี้

1. เอกลักษณ์ดิจิทัล (digital identity) เป็นความสามารถในการสร้างและจัดการอัตลักษณ์ทางออนไลน์และชื่อเสียงของตนเองบนโลกดิจิทัล ทั้งการเป็นพลเมืองดิจิทัล ความเป็นผู้สร้างสรรค์ดิจิทัลและการเป็นผู้ประกอบการซึ่งส่งผลต่อการรับรู้ถึงของบุคคลในโลกออนไลน์และการจัดการผลกระทบในระยะสั้นและระยะยาวของการมีอยู่ในระบบออนไลน์

2. การใช้งานแบบดิจิทัล (digital use) เป็นความสามารถในการใช้สื่อ อุปกรณ์ดิจิทัล และการควบคุมสื่ออุปกรณ์เพื่อให้เกิดสมดุลระหว่างชีวิตออนไลน์และออฟไลน์อย่างสูงสุดทั้งในเรื่องการบริหารจัดการเวลาบนโลกดิจิทัล การดูแลสุขภาพบนโลกดิจิทัล และการมีส่วนร่วมในชุมชนแห่งการเรียนรู้ดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพ

3. ความปลอดภัยในระบบดิจิทัล (digital safety) เป็นความสามารถในการจัดการความเสี่ยงทางออนไลน์ เช่น การกลั่นแกล้งบนอินเทอร์เน็ต (cyber bullying) การให้ข้อมูลเนื้อหาที่เป็นปัญหาและก่อให้เกิดความรุนแรง หยาดหาย ซึ่งถือเป็นความเสี่ยงที่ควรหลีกเลี่ยงเพื่อความปลอดภัยบนโลกของดิจิทัลทั้งการควบคุมความประพฤติในการใช้งาน การเผยแพร่เนื้อหา และการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคล

4. การรักษาความปลอดภัยแบบดิจิทัล (digital security) เป็นความสามารถในการตรวจจับภัยคุกคามในโลกไซเบอร์ ซึ่งได้แก่ การโจรกรรมข้อมูล การลักลอบเข้าถึงข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาต เป็นต้น ดังนั้น เพื่อทำความเข้าใจและเป็นแนวทางปฏิบัติในการใช้เครื่องมือรักษาความปลอดภัยที่เหมาะสมสำหรับการปกป้องข้อมูลของผู้ใช้จึงต้องให้ความสำคัญกับวิธีการรักษาความปลอดภัยพื้นฐาน ซึ่งได้แก่ การป้อนรหัสผ่าน (password protection) การเสริมสร้างความ

มั่นคงบนอินเทอร์เน็ต (internet security) และความปลอดภัยในการสื่อสารทางโทรศัพท์เคลื่อนที่ (mobile security)

5. ความฉลาดทางอารมณ์แบบดิจิทัล (digital emotional intelligence) เป็นความสามารถในการเอาใจใส่และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่นทางออนไลน์ ซึ่งได้แก่ การแสดงน้ำใจบนโลกออนไลน์ การแบ่งปันข้อมูล การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น ซึ่งรวมถึงการตระหนักรู้ทางอารมณ์และสังคมบนโลกดิจิทัลเป็นความสามารถในการเข้าสังคมบนโลกออนไลน์

6. การสื่อสารแบบดิจิทัล (digital communication) เป็นความสามารถในการสื่อสารและทำงานร่วมกันกับผู้อื่นโดยใช้สื่อและเทคโนโลยีดิจิทัล ได้แก่ ร่องรอยในการใช้สื่อและเทคโนโลยีดิจิทัล การติดต่อสื่อสารออนไลน์ และความร่วมมือกันในระบบออนไลน์

7. การรู้เท่าทันเรื่องดิจิทัล (digital literacy) เป็นความสามารถในการค้นหาประเมินการเผยแพร่ข้อมูล การวิเคราะห์ การเลือกส่งต่อข้อมูล สร้างเนื้อหา และการประเมินผลข้อมูลอย่างเป็นระบบซึ่งจะต้องใช้กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดสร้างสรรค์ และการคิดเชิงประมวลมาใช้ในการรู้เท่าทันเรื่องของดิจิทัล

นันทชนก คามชิตานนท์ (2565 : 1) สมรรถนะอีกประการที่เยาวชนต้องเรียนรู้ คือ ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อที่จะค้นคว้าและสร้างข้อมูลต่าง ๆ ในโลกออนไลน์อย่างปลอดภัยและรับผิดชอบ เทคโนโลยีและสารสนเทศและการสื่อสารแทรกซึมเข้ามาในห้องเรียนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้พร้อม ๆ กับเหล่านักเรียนที่ใช้ชีวิตรายรอบด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลแทบจะตลอดเวลาที่อยู่นอกโรงเรียน แคมป์ยังพกลใส่กระเป๋าไปโรงเรียนกันอีกด้วย สารสำคัญของทักษะเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่นักเรียนพึงกระทำ คือ

1. การศึกษาแบบสืบเสาะหาความรู้และสร้างสรรค์ กล่าวคือ ต้องฝึกใช้โปรแกรมค้นหาและคลังข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งมีนอกเหนือไปจากโปรแกรมยอดนิยมอย่างกูเกิ้ล เด็ก ๆ ต้องเข้าใจหลักการทำงานของเครื่องมือเหล่านั้นและประเมินความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูลได้ นักเรียนยังต้องเปลี่ยนจากการรับความรู้ไปสู่การสร้างสรรค์ความรู้โดยใช้เครื่องมือดิจิทัล พวกเขาต้องรู้วิธีการจัดการและสร้างความรู้ การปรับแก้และรวบรวมข้อมูลเพื่อวัตถุประสงค์ต่างๆ เพื่อแก้ปัญหาเชิงปฏิบัติหรือการสร้างความรู้ใหม่

2. ทักษะที่ใช้ได้จริงและการเขียนโปรแกรม นักเรียนต้องเข้าใจการทำงานของฮาร์ดแวร์ดิจิทัล วัตถุประสงค์ของซอฟต์แวร์ประเภทต่างๆ และแนวคิดพื้นฐานเบื้องหลังโปรแกรมต่าง ๆ ด้วย นักเรียนต้องระบุ เลือก และใช้ฮาร์ดแวร์หรือซอฟต์แวร์ประเภทต่างๆ ได้เสียก่อน จึงจะใช้เทคโนโลยีเพื่อช่วยการเรียนรู้ ทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นๆ และการทำงานในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพเรียนรู้ว่าจะปรับใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่สายอาชีพต่าง ๆ และคนทุกชนชั้นได้อย่างไรบ้าง รวมทั้งตระหนักด้วยว่าการใช้เทคโนโลยีดังกล่าวอาจเกิดผลเสียต่อสังคมได้อย่างไรบ้าง

3. ความรับผิดชอบและความปลอดภัยในการใช้เทคโนโลยี นักเรียนต้องเข้าใจประเด็นต่างๆ ดังนี้

3.1 กฎเกณฑ์ของการสื่อสารออนไลน์ ต้องรู้ว่าโดยทั่วไปแล้วอะไรที่ทำได้และอะไรที่ทำได้ไม่ได้

3.2 มุมมองต่อกฎระเบียบของกลุ่มผลประโยชน์พิเศษต่าง ๆ ได้ เพื่อให้เข้าใจ ถ่องแท้ขึ้นว่าทำไมจึงต้องมีกฎดังกล่าว ยกตัวอย่างเช่น นักเขียนหรือนักแต่งเพลงจะเลี้ยงชีพอย่างไร ถ้างานของพวกเขาเผยแพร่ทางออนไลน์ฟรีๆ

3.3 การรักษาความเป็นส่วนตัวและความปลอดภัยของตนเองขณะใช้แพลตฟอร์ม สังคมดิจิทัล นักเรียนต้องมองเห็นว่าโลกออนไลน์มีความเสี่ยงอย่างไรและรู้จักทำกิจกรรมออนไลน์ อย่างปลอดภัยโดยใช้ความรู้เรื่องลิขสิทธิ์และการปกป้องความเป็นส่วนตัวซึ่งจะป้องกันผู้ใช้งาน จากความเสี่ยงในโลกออนไลน์ได้

3.4 ความเสี่ยงด้านสุขภาพจากการใช้เทคโนโลยีอย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะ โซเชียลมีเดีย นักเรียนควรรู้จักแนวคิดเรื่องการยศาสตร์ (ergonomics) คือการป้องกันอันตราย ทางกายภาพ (สุขภาพ ท่าทาง อาการปวดคอ ฯลฯ) และการยศาสตร์ด้านการรู้คิด คือการป้องกัน อันตราย ด้านการรู้คิด (การทำงานหลายอย่างพร้อมกัน การพักผ่อนกระบวนการทำงาน)

4. ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและการสร้างเครือข่ายในโลกดิจิทัล โรงเรียนควรมีบทบาท เชิงรุก ในการชี้แนะให้นักเรียนรู้วิธีปฏิสัมพันธ์ในโลกออนไลน์อย่างปลอดภัยและเหมาะสม นักเรียน ควรได้พิจารณาคำถามต่อไปนี้เพื่อเรียนรู้และเติบโตขึ้นเป็นสมาชิกของชุมชนดิจิทัลเต็มตัว

4.1 นิสัยและมารยาทที่ดีในการสื่อสารผ่านแอปพลิเคชันส่งข้อความ และแพลตฟอร์มดิจิทัล หรือที่เรียกว่า “netiquette” คืออะไร

4.2 ปฏิสัมพันธ์และแพลตฟอร์มออนไลน์เหล่านี้ส่งเสริมการเรียนรู้หรือการสื่อสาร ระหว่างบ้านกับโรงเรียนได้อย่างไร

4.3 เราจะรักษาความปลอดภัยขณะใช้แพลตฟอร์มโซเชียลมีเดียได้อย่างไร

4.4 เราควรระบุตัวตนในโปรไฟล์สาธารณะอย่างไร

4.5 คนอื่นอาจตีความสิ่งที่เรานำเสนออย่างไรบ้าง และเราตีความสิ่งที่คนอื่น นำเสนออย่างไรได้บ้าง ในโลกออนไลน์ เรื่องอาจลุกลามเลยเกิดเมื่อผู้คนที่ความไม่ตรงกัน

สรุป ความสามารถทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของนักเรียน หมายถึง ทักษะ ทางเทคโนโลยีของนักเรียนที่พึงมีในการเข้าใจถึงวิธีการจัดการข้อมูลส่วนบุคคล รับมือการถูกกลั่น แกล้ง หลีกเลี่ยงความเสี่ยง และรักษาความปลอดภัย ความสามารถในการใช้สื่ออุปกรณ์และควบคุม การใช้ให้เกิดความสมดุล รวมถึงสามารถใช้เทคโนโลยีในการสืบเสาะหาความรู้และสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดี กับผู้อื่นทางออนไลน์

2. พฤติกรรมการเรียน

บัวลอย มธุสวรรณ (2560 : 12) พฤติกรรมการมีวินัยในการเรียน หมายถึง การแสดงออกของนักเรียนในการควบคุมพฤติกรรมตนเองให้อยู่ในกฎระเบียบข้อบังคับของการเรียน และของโรงเรียน ให้เป็นไปอย่างเหมาะสมซึ่งแบ่งเป็น 2 ด้าน ได้แก่

1. พฤติกรรมการมีวินัยการเรียนในห้องเรียน หมายถึง การแสดงออกที่เหมาะสม ของนักเรียนในการควบคุมพฤติกรรมตนเองที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการเรียนในห้องเรียน ได้แก่ การเข้า ห้องเรียนตรงเวลา มีอุปกรณ์ที่พร้อมในการเรียน การตั้งใจเรียน ตั้งใจฟังครูสอน ซักถามครู เมื่อมีข้อสงสัยหรือไม่เข้าใจในบทเรียน การมีสมาธิในการเรียน ไม่วอกแวก ไม่พูดคุยกับเพื่อน ไม่นำ โทรศัพท์มือถือขึ้นมาเล่น ในขณะที่ครูสอนและทำงานส่งทันตามเวลาที่กำหนด เป็นต้น

2. พฤติกรรมการมีวินัยในการเรียนนอกห้องเรียน หมายถึง การแสดงออกที่เหมาะสมของนักเรียนในการควบคุมพฤติกรรมตนเองที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการเรียนนอกห้องเรียน ได้แก่ การแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียนและภายนอกโรงเรียน เช่น ห้องสมุด ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ การจัดเตรียมอุปกรณ์การเรียน จัดตารางสอนก่อนมาเรียน การเรียนพิเศษ การเข้าค่ายทางวิชาการ การจัดเวลาในการแสวงหาความรู้ การอ่านหนังสือเพิ่มเติมนอกจากหนังสือเรียน การแสวงหาความรู้จากอินเทอร์เน็ตและสื่ออื่น ๆ รวมทั้งการรับฟังข่าวสาร พูดคุย และซักถามเกี่ยวกับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน เพื่อหาความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากความรู้ในห้องเรียน

มัตติกา สมิทธิสมบุรณ์ (2566 : 183) คุณลักษณะความมีวินัยในตนเอง ประกอบด้วย ความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความเป็นผู้นำ ความอดทน และการปฏิบัติตามระเบียบกฎเกณฑ์ของสังคม

ชนันพร วานิชสวัสดิ์ และสาลิณี มีเจริญ (2566 : 110) กล่าวถึง องค์ประกอบของวินัยในตนเองของนักเรียนว่าประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความอดทน ความตั้งใจ และความเชื่อมั่นในตนเอง

สรุปได้ว่า พฤติกรรมทางการเรียนของนักเรียน หมายถึง สิ่งที่นักเรียนแสดงออกซึ่งทำให้เห็นถึงวินัยในการเรียนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน โดยมีความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ และอดทนในการเรียนรู้ มีความเชื่อมั่นในตนเองและเป็นผู้ปฏิบัติตามกฎระเบียบอันดีของโรงเรียน และสังคม

3. เจตคติต่อการเรียน

นิพัทธ์ กิตติพัฒน์มนตรี (2560 : 2) กล่าวว่า เจตคติเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ อันเป็นผลมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และเป็นตัวกระตุ้น ให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้านั้น ๆ ไปในทิศทางหนึ่ง อาจเป็นไปในทางสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขบวนการอบรมให้การเรียนรู้ระเบียบวิธีของสังคม ซึ่งเจตคติจะแสดงออกให้หรือปรากฏให้เห็นชัดในกรณีที่สิ่งเร้านั้นเป็นสิ่งเร้าทางสังคม ประกอบด้วย 1) ความมีวินัยต่อตนเอง บุคคลที่มีวินัยต่อตนเองจะมีลักษณะและพฤติกรรมคือมีความรับผิดชอบ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความตั้งใจ มีความอดทนมีความเป็นผู้นำมีความซื่อสัตย์และตรงต่อเวลา 2) ความอดทน ความเข้มแข็งความหนักแน่นของจิตใจในการควบคุมอารมณ์จิตใจและร่างกายให้สามารถเผชิญกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ การที่บุคคลจะทำงานให้สำเร็จลุล่วงไปได้ต้องอาศัยการฝึกฝนความเพียรพยายามและที่สำคัญต้องมีความอดทนในสิ่งที่ตนเองรับผิดชอบเพื่องานสิ่งนั้นจะได้สำเร็จลุล่วง และ 3) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความมุ่งมั่นของนักเรียน ที่จะทำพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงด้วยดีตามมาตรฐานสูงสุดหรือเป็นไปตามที่นักเรียนวางไว้ โดยนักเรียนได้ใช้ความพยายามอย่างเต็มที่ เมื่อมีอุปสรรคก็คิดหาทางแก้ไขโดยไม่ย่อท้อ

จินตนา สิทธิพลวรเวช (2561 : 5) เจตคติ คือสภาพความรู้สึกทางจิตใจที่เกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้ของบุคคลอันเป็นผลทำให้เกิดมีท่าทีหรือมีความคิด เห็นรู้สึกต่อสิ่งหนึ่งในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบเห็นหรือไม่เห็นด้วย ประกอบด้วย 1) ความมีวินัยในตนเอง หมายถึง การกระทำของบุคคลในการประพฤติปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม และไม่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของสังคม

2) ความอดทน หมายถึง ความเข้มแข็งความหนักแน่นของจิตใจในการควบคุมอารมณ์ จิตใจ ร่างกาย ให้สามารถเผชิญเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ 3) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความมุ่งมั่นของนักเรียน ที่จะทำพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงด้วยดีตามมาตรฐานสูงสุดหรือเป็นไปตามที่นักเรียน วางไว้ โดยนักเรียนได้ใช้ความพยายามอย่างเต็มที่ เมื่อมีอุปสรรคก็คิดหาทางแก้ไขโดยไม่ย่อท้อ

จุฬาลักษณ์ เทียนรุ่งรัมย์ และรัตนา ศรีสวัสดิ์ (2562 : 21) เจตคติ หมายถึง ความรู้สึก ที่คนเรามีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือหลายสิ่ง ในลักษณะที่เป็นอัตวิสัย (Subjective) อันเป็นพื้นฐานเบื้องต้น หรือการแสดงออกที่เรียกว่า พฤติกรรม เจตคติ เป็นสภาพความคิดความเข้าใจและความรู้สึกเชิง ประเมิน ที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ สภาพความรู้สึกทางด้านจิตใจที่เกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้ ของบุคคลอันเป็นผลทำให้เกิดมีท่าทีหรือมีความคิด เห็นรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะที่ชอบหรือไม่ ชอบ เห็นหรือไม่เห็นด้วยโดยแสดงออกถึงการเกิดความรู้สึกซึ่งคนเราจะแสวงหาระดับความสามารถ ความมั่นคง เพื่อที่จะรับรู้หรือได้มาตามจุดหมาย การช่วยในการปรับตัวเจตคติจะเป็นแรงจูงใจ ให้บุคคลปรับตัวเพื่อให้ได้รับความสำเร็จ และไปสู่จุดหมายที่พึงพอใจ เจตคติช่วยในการแสดงออก ถึงค่านิยมซึ่งเป็นการแสดงออกในเรื่องความคิดเห็นของบุคคลให้มีความสอดคล้องกับค่านิยม ของสังคม เจตคติช่วยในการป้องกันตนเอง คือ สิ่งแวดล้อมหรือข้อเท็จจริงต่าง ๆ อาจทำให้เกิด ความไม่สบายใจขึ้น ดังนั้น บุคคลป้องกันโดยสร้างเจตคติ ต่อสิ่งนั้นในทางลบ เพื่อหลีกเลี่ยงสิ่ง ที่ไม่พึงปรารถนา

สรุปได้ว่า เจตคติต่อการเรียนของนักเรียน หมายถึง สภาพความคิดความเข้าใจ และความรู้สึกเชิงประเมินต่อสิ่งต่าง ๆ ของนักเรียนหลังผ่านประสบการณ์การเรียนรู้โดยแสดงออก ทางพฤติกรรมการมีความรับผิดชอบและตั้งใจเรียน มีความซื่อสัตย์และตรงต่อเวลา มีความอดทน สามารถควบคุมอารมณ์จิตใจและร่างกายให้เผชิญกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ ปฏิบัติตามและไม่ฝ่าฝืน กฎเกณฑ์ของสังคม รวมถึงการใช้ความพยายามอย่างเต็มที่เพื่อให้ตนบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ อย่างไม่ย่อท้อ

ปัจจัยด้านชุมชน

ปัจจัยด้านชุมชน หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลหรือคณะบุคคลในชุมชนซึ่งส่งเสริม สนับสนุนโรงเรียนให้ประสบผลสำเร็จในการจัดการศึกษา ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ ได้แก่ การมี ส่วนร่วมในการบริหารและการสนับสนุนของภาคีเครือข่าย (เรวดี เขาวนาสัย และคนอื่น, 2560 : 260-272)

1. การมีส่วนร่วมในการบริหาร

ปานระพี มหาสาร (2563 : 4) แนวทางการมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง แนวปฏิบัติ หรือกระบวนการที่ให้ชุมชนเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงาน พัฒนา ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมแก้ปัญหาของตนเอง ระดมทรัพยากรและเทคโนโลยีในท้องถิ่น การบริหารจัดการการติดตาม ประเมินผล รวมทั้งการรับผลประโยชน์ เน้นการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องอย่างเข้มแข็งของชุมชน การเกี่ยวข้อง ทางด้านจิตใจ และอารมณ์ของบุคคลในสถานการณ์กลุ่ม เป็นการเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม

ในกิจการใด ๆ ร่วมรับผิดชอบเรื่องต่าง ๆ ที่มีผลกระทบถึงชุมชนทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งมีการบวนการ 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย

1. การมีส่วนร่วมในการคิดและตัดสินใจ หมายถึง การมีส่วนร่วมในการระดมความคิดเห็น ปัญหา ศึกษาสภาพปัญหาและตัดสินใจโดยการประชุมปรึกษาหารือ และสำรวจ
2. การมีส่วนร่วมในการวางแผน หมายถึง การมีส่วนร่วมในการวางแผนสร้างรูปแบบนโยบายและวิธีการพัฒนา กำหนดยุทธศาสตร์และแบ่งหน้าที่
3. การมีส่วนร่วมในการลงทุนและดำเนินการ หมายถึง การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ตามแผน /นโยบาย/ วิธีการพัฒนา และให้การสนับสนุนทั้งด้านงบประมาณ บุคลากร ข้อมูล วัสดุอุปกรณ์และทรัพยากรอื่น ๆ ที่มีความจำเป็น
4. การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลปรับปรุงและพัฒนา หมายถึง การมีส่วนร่วมในการตรวจสอบความก้าวหน้า ควบคุม ติดตามผลการดำเนินงานและประเมินผลการดำเนินการ โดยความเห็นชอบของบุคคลส่วนใหญ่ พร้อมทั้งพัฒนาการบริหารงาน ผลงานให้ใช้เป็นประโยชน์ได้ตลอดไป
5. การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ หมายถึง การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ซึ่งอาจเป็นผลประโยชน์ทางวัตถุ ทางสังคม หรือโดยส่วนตัว ที่เกิดขึ้น และร่วมชื่นชมยินดีในผลงานที่ร่วมกันคิดร่วมกันทำ

หัตถ์นัย เจนจบ (2564 : 9-10) การมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง การเข้ามามีส่วนร่วมในการศึกษา เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ ใน 6 ด้าน ประกอบด้วย

1. ด้านการบริหารจัดการ หมายถึง การที่ตัวแทนในชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหาร เช่น การจัดตั้ง/ยุบ เลิก/ย้าย ตลอดจนการกำหนดนโยบาย แผนงาน การจัดทำแผน งบประมาณ การพิจารณาคัดเลือกสื่อ วัสดุอุปกรณ์การเรียน และการประเมินผล การปรับปรุง
2. ด้านบุคลากร หมายถึง การที่ตัวแทนในชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการ คัดเลือกสรรหา พิจารณา ความเป็นความชอบ การลงโทษ การส่งเสริมและพัฒนาบุคลากร การตรวจสอบ และประเมินการปฏิบัติงานของบุคลากร
3. ด้านอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย หมายถึง การที่ตัวแทนในชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการอาคารสถานที่ให้ได้มาตรฐานและปลอดภัย แนะนำออกแบบอาคารห้องเรียน สำหรับ ผู้เรียนการจัดสิ่งแวดล้อมภายใน การปรับภูมิทัศน์ภายในและภายนอก การจัดห้องกิจกรรม การจัดตั้งห้องน้ำที่ถูกต้องลักษณะเหมาะสม
4. ด้านวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร หมายถึง การที่ตัวแทนในชุมชนให้ความร่วมมือในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา การจัดประสบการณ์การจัดกิจกรรมประจำวัน การเขียนแผนการจัดประสบการณ์ การผลิตสื่อ นวัตกรรมสำหรับการจัดประสบการณ์เรียนรู้ และการนิเทศการศึกษา
5. ด้านการมีส่วนร่วมและสนับสนุนจากทุกภาคส่วน หมายถึง การที่ตัวแทนในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินคุณภาพการจัดประสบการณ์เรียนรู้ การพัฒนาปรับปรุงอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อมภายในและภายนอกอาคาร การระดมทรัพยากรสนับสนุนบริจาควัตถุของการประสาน

บุคคลในท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ

สรายุทธ ธาณีพูน และคนอื่น (2566 : 85 - 86) กล่าวถึง องค์ประกอบการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารสถานศึกษา มี 2 องค์ประกอบ ดังนี้

1. องค์ประกอบการมีส่วนร่วมของชุมชน

1.1 การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ พบว่า ควรส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสนอโครงการหรือกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ของผู้เรียนผ่านการประชุมของคณะกรรมการสถานศึกษา ร่วมจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

1.2 การมีส่วนร่วมในการวางแผน พบว่า ควรส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมวางแผนในการกำหนดเป้าหมาย ทิศทาง วัตถุประสงค์ และแนวทางการปฏิบัติงานเอาไว้ล่วงหน้า มีการจัดสรรบุคคลเพื่อรับผิดชอบงานแต่ละโครงการหรือกิจกรรมเพื่อให้สอดคล้องกับการศึกษาในสภาพปัจจุบันและความต้องการของชุมชน

1.3 การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ พบว่า ควรส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมดำเนินการวิเคราะห์สภาพปัญหาความจำเป็นและความสำคัญของโครงการที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างมีคุณภาพ ตลอดจนดำเนินการปรับปรุงแก้ไขบริบทในสถานศึกษาการสนับสนุนของภาคีเครือข่าย

1.4 การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล พบว่า ควรส่งเสริมให้ชุมชนต้องมีส่วนร่วมประชุมย่อยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการดำเนินงานของโรงเรียนโดยอาจขอความร่วมมือไปยังผู้นำชุมชน ให้ชุมชนเข้าร่วมประชุมเสนอแนวความคิดแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

1.5 การมีส่วนร่วมในการได้รับประโยชน์ พบว่า ควรส่งเสริมให้ชุมชนร่วมกันภาคภูมิใจในสถานศึกษา ผ่านศิษย์เก่าที่มีคุณภาพ ร่วมจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างรุ่นพี่และรุ่นน้อง ส่งเสริมให้ชุมชนมีความเชื่อมั่นต่อกันเพื่อพัฒนาโรงเรียนให้มีคุณภาพ

2. องค์ประกอบการบริหารสถานศึกษา

2.1 การบริหารงานวิชาการ พบว่า ควรส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการแสดงความเห็นและข้อเสนอแนะในการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่น สนับสนุนในการจัดบรรยากาศภาพแวดล้อม และการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง

2.2 การบริหารงานงบประมาณ พบว่า ควรส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดตั้งงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้างพัสดุครุภัณฑ์ของสถานศึกษามีการระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษาตลอดจนส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ ติดตาม และประเมินประสิทธิภาพการใช้จ่ายงบประมาณ

2.3 การบริหารงานบุคคล พบว่า ควรส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายการบริหารงานบุคคล การเสริมสร้างขวัญกำลังใจให้แก่บุคลากรในสถานศึกษา การส่งเสริมวินัยและการรักษาวินัย และการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ

2.4 การบริหารงานทั่วไป พบว่า ควรส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา งานปกครองดูแลนักเรียนในชุมชน การดูแลความปลอดภัยในสถานศึกษา การบำรุงรักษาอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม ตลอดจนการประสานงานกับชุมชนและพัฒนาเครือข่ายการศึกษา

สรุป การมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนของชุมชน หมายถึง การที่ชุมชนเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานของโรงเรียน โดยโรงเรียนเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ และรับผิดชอบกิจกรรมที่มีผลกระทบกับชุมชน การร่วมคิดและตัดสินใจร่วมวางแผน แก้ไขปัญหา ติดตามผลและประเมินผลการดำเนินงาน และมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ เพื่อให้การบริหารงานทุกฝ่ายของโรงเรียนบรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ

2. การสนับสนุนของภาคีเครือข่าย

เรวดี เชาวนาลัย และคนอื่น (2560 : 2560-272) กล่าวว่า การสนับสนุนของภาคีเครือข่าย หมายถึง การให้ความยอมรับช่วยเหลือในการดำเนินงานของภาครัฐ ภาคเอกชน กรรมการสถานศึกษา ผู้แทนชุมชน และองค์กรต่าง ๆ ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน ให้คำแนะนำแก่โรงเรียนเพื่อดำเนินงานไปตามเป้าหมายที่พึงประสงค์

วนิดา หริกประโคน (2563 : 7-8) การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย หมายถึง การที่ภาคีเครือข่ายเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการศึกษา 4 ด้าน ดังนี้ ด้านการบริหารงานวิชาการ หมายถึง การจัดการศึกษาที่ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ต่าง ๆ และเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนให้ผู้เรียนมีคุณภาพทุกด้าน ด้านการบริหารงานงบประมาณ หมายถึง การดำเนินงาน ส่วนหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมสนับสนุนให้สำเร็จบรรลุผลตามที่ต้องการพร้อมทั้งให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุดภายในองค์กรตามขอบเขตของงานงบประมาณที่เกี่ยวข้อง ด้านการบริหารงานบุคคล หมายถึง การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับบุคคลซึ่งการบริหารจะต้องพยายามใช้บุคลากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่องค์กร และพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย ด้านการบริหารงานทั่วไป หมายถึง การดำเนินงานส่วนหนึ่งที่ช่วยสนับสนุน การจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ และมีหน้าที่คอยประสานงานให้ดำเนินงานไปสู่เป้าหมายที่กำหนดด้วยความราบรื่น

กาญจนา ปรีจาร์ส และคนอื่น (2566 : 298) แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาต่อเนื่อง ประกอบด้วย 1) ควรประสานความร่วมมือในระดับบุคคล 2) หน่วยงานในการสำรวจข้อมูล 3) ความต้องการการวิเคราะห์การแก้ปัญหา ซึ่งการมีส่วนร่วมนั้นต้องอาศัยงบประมาณ การประสานงานด้วยทางวาจา และหนังสือราชการ โดยควรขอความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งการวางแผน การปฏิบัติและการนิเทศติดตามผล

สรุปได้ว่า การสนับสนุนของภาคีเครือข่าย หมายถึง การให้ความช่วยเหลือกับโรงเรียนจากกรรมการสถานศึกษา ผู้แทนชุมชนหรือองค์กรต่าง ๆ โดยสนับสนุน ให้คำแนะนำ ส่งเสริมการจัดการศึกษา การพัฒนาบุคลากรและสนับสนุนงบประมาณเพื่อให้การบริหารงานของโรงเรียนบรรลุเป้าหมาย

ปัจจัยด้านผู้ปกครอง

ปัจจัยด้านผู้ปกครอง หมายถึง การส่งเสริมหรือสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียน การจัดการเรียนการสอนของครู รวมถึงการบริหารจัดการภายในโรงเรียนของผู้ปกครอง ได้แก่ การส่งเสริมสนับสนุนจากผู้ปกครอง (จิตติโชติ แจ่มแจ้ง และคนอื่น, 2567 : 485-494)

การส่งเสริมสนับสนุนจากผู้ปกครอง

วรพรรณ ศรีกล้า และคนอื่น (2559 : 81-97) ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ในการส่งเสริมการเรียนรู้ หมายถึง บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมสนับสนุนด้านการเรียน การอ่านหนังสือและการทำการบ้าน ความเอาใจใส่ติดตามผลการเรียนของนักเรียน การส่งเสริมและให้การสนับสนุน รวมถึงการเตรียมความพร้อมการสอบการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือหนังสือต่าง ๆ

วีระ วงศ์สรรค์ (2559 : 95-104) กล่าวถึง ครอบครัวและผู้ปกครองว่าต้องเข้มงวด เรื่องการทำการบ้าน ทบทวนบทเรียน รวมทั้งช่วยตรวจสอบความถูกต้องสม่ำเสมอ ให้ความสำคัญดูแลเอาใจใส่บุตรหลานของตน สังเกตพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างใกล้ชิดพร้อมกับรับฟังปัญหาที่เกิดขึ้นทุกเรื่องสร้างความอบอุ่นในครอบครัวโดยการทำกิจกรรมร่วมกันเป็นประจำ ทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดี ครอบครัวผู้ปกครองต้องไม่ตามใจเด็กมากเกินไปและไม่ควรบังคับเด็กจนเกินไปควรให้เด็กได้ทำกิจกรรมที่เด็กชอบบ้างและควรอบรมบุตรหลานด้วยเหตุผล ควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสุขภาพเพื่อดูแลสุขภาพของบุตร ควรปลูกฝังให้เด็กมีวินัยในตนเอง มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่และตนเองโดยการมอบหมายให้รับผิดชอบทำงานที่บ้านตามความเหมาะสม

วิศวะ ภูมิมา (2560 : 5-6) บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน มี 5 ด้าน ดังนี้

ด้านการเอาใจใส่ติดตามผลการเรียน คือ ผู้ปกครองซักถามกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในแต่ละวัน ผู้ปกครองสอบถามเกี่ยวกับผลการสอบหลังจากที่นักเรียนสอบเสร็จแล้ว และผู้ปกครองตรวจดูการทำการบ้านของนักเรียน ผู้ปกครองตรวจดูแบบฝึกหัดว่าได้รับการตรวจจากครูผู้สอนครบถ้วนถูกต้อง

ด้านการให้ความรู้เพิ่มเติม คือ ผู้ปกครองแนะนำวิธีการเรียนรู้ที่ถูกต้องให้แก่ นักเรียน เพื่อเพิ่มพูนปัญญา ผู้ปกครองนำนักเรียนไปชมแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น สวนสัตว์ พิพิธภัณฑ์ ฯลฯ และผู้ปกครองส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนได้เรียนพิเศษเพิ่มเติมตามความถนัดหรือความสนใจ ผู้ปกครองชักชวนให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการอ่านหนังสือพิมพ์

ด้านการปรับปรุงและซ่อมเสริม คือ ผู้ปกครองปรึกษากับครูเรื่องการเรียนของนักเรียน ผู้ปกครองจัดหาครูพิเศษเพื่อให้สอนเสริมการเรียนรู้แก่นักเรียนและผู้ปกครองดักเตือนให้นักเรียนทำงานให้ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน ผู้ปกครองช่วยอธิบายการบ้านเมื่อนักเรียนทำไม่ได้ในบางวิชา

ด้านการสนับสนุนและเสริมกำลังใจ คือ ผู้ปกครองยอมรับและเข้าใจ ความสามารถของนักเรียน ผู้ปกครองให้ความสนใจและคอยดูแลอยู่ใกล้ ๆ ขณะที่นักเรียนทำการบ้านและผู้ปกครอง

ให้คำชมเชย/รางวัลเมื่อนักเรียนมีผลการเรียนดี ผู้ปกครองสนับสนุนและให้กำลังใจเรื่องการเรียนรู้ของนักเรียน

ด้านการหาอุปกรณ์การเรียน คือ ผู้ปกครองจัดหาหรือสนับสนุนให้นักเรียนผลิตสื่ออย่างง่ายเพื่อใช้ประกอบการเรียน ผู้ปกครองส่งเสริมให้นักเรียนซ่อมอุปกรณ์ การเรียนด้วยตนเอง และผู้ปกครองแนะนำให้นักเรียนรู้จักเก็บรักษาเครื่องใช้เพื่อประโยชน์ให้คุ้มค่า ผู้ปกครองคอยแนะนำให้นักเรียนรู้จักใช้อุปกรณ์ที่มีอยู่ในบ้านเช่น นาฬิกา รูปภาพ วัสดุเหลือใช้ ฯลฯ มาใช้ในการฝึกทักษะทางการเรียน

วราภรณ์ ลวงสวาส (2561 : 250) ผู้ปกครองและทุกคนในครอบครัวให้คำปรึกษาและช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหาในการเรียนหรือเมื่อทำงานและประสบผลสำเร็จจะแสดงความยินดี ซึ่งผู้ปกครองเป็นผู้มีบทบาทหน้าที่ในการให้การศึกษา ให้การอบรมเลี้ยงดูนักเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนเป็นตัวของตัวเอง ให้ความรักความอบอุ่น สนับสนุนในด้านต่าง ๆ กระตุ้นเตือนให้รู้จักคิดและใช้สติปัญญาเพื่อแก้ปัญหา จัดเวลา สถานที่อุปกรณ์การเรียน และช่วยตรวจการบ้านให้เสร็จเรียบร้อย ผ่านกลวิธีและแรงจูงใจต่าง ๆ อย่างจริงจังจึงจะส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

นวรรัตน์ ศึกษากิจ (2561 : 6) การสนับสนุนของครอบครัวหรือผู้ปกครอง หมายถึง การที่นักเรียนได้รับการสนับสนุน ช่วยเหลือจากบุคคลในครอบครัวทางด้านอารมณ์ ข้อมูลข่าวสาร คำแนะนำ เงิน เวลา หรือวัตถุ สิ่งของต่างๆ เพื่อช่วยให้นักเรียนบรรลุเป้าหมายทางการเรียน และเห็นคุณค่าในตนเอง

มูฮัมหมัดอาฟีฟี อัซซอลิฮีย และนัชชีมา บาเกาะ (2563 : 244-248) การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ในการจัดการศึกษาของบุตรได้ว่าเป็นความร่วมมือระหว่างผู้ปกครองกับโรงเรียน และชุมชนเพื่อร่วมกันสนับสนุนและพัฒนาเด็กให้บรรลุเป้าหมายของการพัฒนาผู้เรียนทุกด้านผู้เขียนมีความคิดเห็นว่าการพัฒนาผู้เรียนโดยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนั้นครอบคลุมด้านความรู้หรือสติปัญญา ด้านทักษะและด้านเจตคติรวมไปถึงการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมเพื่อให้สามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณภาพ แบ่งออกเป็น 8 ด้าน ได้แก่ การเลี้ยงดูของผู้ปกครอง การสื่อสารระหว่างผู้ปกครองกับโรงเรียนการจัดการเรียนรู้ในบ้าน การเป็นอาสาสมัครของผู้ปกครอง การตัดสินใจในกิจกรรมของโรงเรียน การร่วมมือกับชุมชน การเยี่ยมบ้านหรือนิเทศผู้ปกครองของโรงเรียน และการศึกษาครอบครัวหรือการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องของผู้ปกครอง

สรุป การส่งเสริมสนับสนุนจากผู้ปกครอง หมายถึง ความร่วมมือและช่วยเหลือของผู้ปกครองโดยการเอาใจใส่รักนักเรียนในการเรียน ด้วยการให้เวลาในการทบทวนบทเรียน และสอนการบ้าน ติดตามพฤติกรรมและการเรียนและผลการเรียนอย่างสม่ำเสมอ รับฟังให้คำปรึกษา และช่วยแก้ไขปัญหาดังต่าง ๆ ที่เกิดกับนักเรียน หาเงินหรืออุปกรณ์สนับสนุนการเรียน ร่วมมือกับโรงเรียนในการตัดสินใจและประเมินผลการดำเนินกิจกรรมของโรงเรียน

ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอก

ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอก หมายถึง สภาพสภาวะซึ่งอยู่รอบๆ ตามธรรมชาติ หรือสิ่งที่ถูกสร้างขึ้น โดยอาจเป็นสิ่งที่มีชีวิตหรือไม่มีชีวิต เป็นรูปธรรมที่มองเห็นได้หรือเป็นนามธรรม ที่ไม่สามารถมองเห็นได้ อยู่ในห้องเรียนหรือนอกห้องเรียนซึ่งส่งผลกระทบต่อการจัดการศึกษา ของโรงเรียน ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ สังคมและวัฒนธรรม สภาพทางเศรษฐกิจ การเมือง และกฎหมาย (เรวดี เชาวนาศัย และคนอื่น, 2560 : 260-272)

1. สังคมและวัฒนธรรม

วิรุณ ตั้งเจริญ (2559 : 9-10) กล่าวว่า สังคมและวัฒนธรรมมีสภาพเป็นพีระมิด จากฐานกว้างและเข้มแข็งไปสู่ชั้นสาระต่าง ๆ ที่ทรงพลังจากฐานไปสู่ความสูงส่งและแหลมคม จากความมั่นคงไปสู่พลังขับเคลื่อนสังคมและวัฒนธรรม ถ้าระบบสังคม วัฒนธรรม และการศึกษา สามารถสร้างสังคมและผู้คนในสังคมให้มีศักยภาพสูงส่งได้ สังคมนั้นย่อมก้าวไปสู่สังคมแห่งอุดมการณ์ หรือสังคมแห่งเจตจำนงที่เข้มแข็งและดีงาม สังคมที่จำเป็นต้องปูพื้นฐานชีวิต การขับเคลื่อน ความเข้มแข็งทางสังคมและวัฒนธรรม การสร้างองค์กรเพื่อสร้างความร่วมมือและขับเคลื่อน ทางการศึกษาเพื่อให้องค์กรทางการศึกษาพัฒนาศักยภาพของบุคคลและสังคม ศักยภาพที่มีจิตสำนึก ในพลังร่วมทางสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งก็คงหนีไม่พ้นความรับผิดชอบของกระทรวงศึกษาธิการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

ประทวน วันนิจ และมนูญ สอนโพนงาม (2565 : 126) กล่าวว่า ด้วยความเจริญก้าวหน้า ด้านเทคโนโลยียุคดิจิทัลการสื่อสารไร้พรมแดน เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรมข้ามชาติ ส่งผลกระทบกับวัฒนธรรมความเป็นอยู่ดั้งเดิม การเปลี่ยนคุณค่า ภูมิปัญญา ความรู้สึก วัฒนธรรม ให้กลายเป็นสินค้าอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมถูกครอบงำถึงขั้นวิกฤต ซึ่งวัฒนธรรมกลับกลายเป็น ตัวคุณค่าที่เปลี่ยนสินค้าให้เป็นความนิยมเชิงธุรกิจตามชนชาติพันธุ์อื่น ส่งผลต่อวิถีชีวิตคนในสังคมเดิม ชาติความเป็นตัวตน ความเป็นแก่นสารวัฒนธรรมเพียงอาศัยความรู้สึกเรื่องชาตินิยมเข้ามา เพราะชาตินิยมหรือความเป็นไทยต่างๆเหล่านี้ ได้ถูกระบบทุนนิยมเข้ามามีบทบาทในการดำเนินชีวิต หากมองอีกแง่หนึ่งเพื่อความอยู่รอดและรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงที่สังคมไทยไม่สามารถยับยั้ง การไหลบ่าของวัฒนธรรมข้ามชาติได้ หากเพียงปรับเปลี่ยนแนวคิดรับเอาวัฒนธรรมปรับใช้ ให้เหมาะสมกับสังคมไทย ซึ่งในอนาคตอันใกล้ประมาณ 20 – 30 ปี ข้างหน้า ความเป็นโลกาภิวัตน์ จะขยายตัวลงไปสู่เบื้องล่างมากขึ้น ดังนั้นหนทางเพื่อความคงอยู่ของวัฒนธรรมความเป็นไทยที่ล้ำหลัง จำต้องปรับเปลี่ยนตามกาลเวลา ด้วยการพัฒนาทักษะในการนำเครื่องมือ อุปกรณ์ และเทคโนโลยี ดิจิทัล ที่มีอยู่ในปัจจุบัน อาทิ คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ แทปเล็ต ไอแพด โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และสื่อออนไลน์มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการสื่อสาร การปฏิบัติงานและเพื่อพัฒนากระบวนการ ทำงานร่วมกันเพื่อความอยู่รอดอยู่ได้อย่างมีความสุขและยั่งยืน

สำนักปลัดกระทรวงวัฒนธรรม (2564 : 29) ขับเคลื่อนการฟื้นฟูงานวัฒนธรรม และใช้ยุทธศาสตร์ทางวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนาตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน วัฒนธรรม กับการศึกษา การส่งเสริมการพูดได้หลายภาษา ในการศึกษาผ่านการรวมภาษาท้องถิ่น/ชนพื้นเมือง/ ชนกลุ่มน้อยเข้าไว้ในหลักสูตรการทำให้ทรัพยากรทางวัฒนธรรมเป็นกระแสหลักในระบบการศึกษา

และหลักสูตรสนับสนุนการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และศิลปะส่งเสริมความหลากหลายทางวัฒนธรรม และความเข้าใจซึ่งกันและกันในหมู่เด็กนักเรียน

สรุปได้ว่า สังคมและวัฒนธรรม หมายถึง สภาพของระบบทางสังคมและวัฒนธรรม ที่สร้างความร่วมมือในการขับเคลื่อนการศึกษาเพื่อพัฒนาครูและนักเรียน ด้วยการส่งเสริม กระบวนการทำงานร่วมกัน การใช้หลักสูตรของโรงเรียนในการให้ความรู้ทางด้านสังคมและวัฒนธรรม ส่งเสริมความหลากหลายทางวัฒนธรรมและความเข้าใจซึ่งกันและกันในหมู่ครูและนักเรียน

2. สภาพทางเศรษฐกิจ

สถิติ พ้นแสน และบุญธรรม ราชรักษ์ (2562 : 57) กล่าวว่า ปัจจัยรายได้และหนี้สิน มีอิทธิพลต่อค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของครัวเรือนไทยมากที่สุดและมีอิทธิพลในเชิงบวกนั้น หมายความว่า หากครัวเรือนไทยมีรายได้ครัวเรือนเพิ่มสูงขึ้นจะมีความสามารถในการลงทุน ทางการศึกษาให้กับบุตรหลานหรือสมาชิกในครัวเรือนให้ได้รับการศึกษาที่ดีมีคุณภาพ อีกทั้งยังสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันที่ผู้ประกอบการต้องการที่จะส่งเสริมให้บุตรหลานของตน ประสบผลสำเร็จทางการศึกษาโดยการกวดวิชา การเรียนพิเศษซึ่งจำเป็นต้องมีค่าใช้จ่ายจำนวนมาก ดังนั้น ภาคครัวเรือนจำเป็นที่จะต้องมีการวางแผนค่าใช้จ่ายในครัวเรือนเพื่อเตรียมความพร้อม สำหรับสนับสนุนการศึกษาให้กับบุตรหลานของตนในขณะที่ภาครัฐถึงแม้จะมีนโยบายเรียนฟรี 15 ปี ก็ตาม ภาคครัวเรือนยังมีความจำเป็นที่จะต้องสนับสนุนค่าใช้จ่ายที่ถือเป็นส่วนเกินจากที่ทางภาครัฐ ให้การสนับสนุน ทั้งนี้ภาครัฐอาจไม่เพียงแต่กำหนดนโยบายสนับสนุนทางการจัดการศึกษา อาจจะมองถึงการสร้างรายได้ ลดรายจ่ายให้กับครัวเรือนเพื่อให้ครัวเรือนมีความสามารถที่จะลงทุน ทางการศึกษาให้กับบุตรหลานของตน รวมถึงปัจจัยสมาชิกในครัวเรือนมีอิทธิพลต่อค่าใช้จ่าย ทางการศึกษาของครัวเรือนในเชิงบวกจากการศึกษาพบว่า ครัวเรือนที่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน มากย่อมส่งผลให้ค่าใช้จ่ายในครัวเรือนสูง ยังมีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนอยู่ในช่วงที่กำลังศึกษามาก ค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาก็จะสูงตามไปด้วย ถึงแม้จะมีนโยบายสนับสนุนค่าใช้จ่ายทางการศึกษา จากภาครัฐ แต่นั่นก็เพียงบางส่วนเนื่องจากพ่อแม่ผู้ปกครองยังมีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษา ของบุตรหลานของตน อาทิ ค่าเดินทาง หนังสือ เครื่องเขียน และอุปกรณ์ในการเรียน ค่าเรียนพิเศษ หรือกวดวิชา ค่าเครื่องแต่งกายซึ่งค่าใช้จ่ายเหล่านี้ครัวเรือนต้องเป็นผู้รับผิดชอบ ดังนั้น ภาคครัวเรือน พ่อ แม่ ผู้ปกครองจำเป็นที่จะต้องวางแผนในการใช้จ่ายของครัวเรือนเพื่อแบกรับภาระในการส่งเสริม การศึกษาให้กับบุตรหลานของตน นอกจากนั้นหากมีการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับค่าใช้จ่าย ทางการศึกษาของครัวเรือนจะทำให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีอิทธิพล ต่อค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของครัวเรือนไทยเพิ่มขึ้น

กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (กสศ.) (2565 : 1) เปิดรายงานสถานการณ์ ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ปี 2565 พบต้นทุนค่าใช้จ่ายจริงในการใช้ชีวิตของครัวเรือนผู้ปกครอง และนักเรียนเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากดัชนีราคาผู้บริโภคด้านอาหารและการเดินทางมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น แม้ดัชนีราคาผู้บริโภคด้านการศึกษาจะมีแนวโน้มลดลง ทำให้ครัวเรือนมีแนวโน้มที่จะต้องมียอดค่าใช้จ่าย ประจำวันในด้านต่าง ๆ ที่สูงขึ้น และอาจจะส่งผลต่อกำลังในการสนับสนุนการศึกษาให้บุตรหลาน ลดลง โดยเฉพาะในกลุ่มครอบครัวผู้ยากจนด้อยโอกาส ครัวเรือนที่มีรายได้ต่ำกว่าเส้นความยากจน เหล่านี้ ต้องแบกรับภาระของรายจ่ายด้านการศึกษาหากเทียบเป็นสัดส่วนต่อรายได้ สูงกว่าครัวเรือน

ที่ร่ำรวยถึง 4 เท่า นี่อาจเป็นสาเหตุหนึ่งของการหลุดออกนอกระบบการศึกษาของเด็กยากจนก่อนจบ การศึกษาภาคบังคับ สถานการณ์เช่นนี้ทำให้พวกเขาไม่สามารถหลุดพ้นออกจากวงจร ของความยากจนแบบข้ามรุ่นได้ นอกจากนี้หากประมวลปัญหาของนักเรียนยากจนพิเศษซึ่งควรได้รับ การช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน พบว่า มีสภาพครัวเรือนที่มีภาระพึ่งพิง มีผู้พิการ เจ็บป่วยเรื้อรัง หรืออยู่ในครอบครัวที่พ่อแม่หย่าร้างหรือแยกทางกัน หรืออาศัยอยู่กับปู่ย่าตายายหรือญาติ โดยมีนักเรียนยากจนพิเศษที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับพ่อแม่กว่าร้อยละ 38 และอาศัยอยู่ในครอบครัวยากจน ที่มีสมาชิก 5 คน ขึ้นไป โดยที่มีผู้ปกครองลงทะเบียนสวัสดิการแห่งรัฐกว่าร้อยละ 31 เพื่อปิดจุดเสี่ยง การหลุดออกจากระบบการศึกษา ที่มาจากภาระค่าใช้จ่าย บวกปัจจัยทางเศรษฐกิจและครอบครัว

ศศิวิทย์ วงษ์มณฑา (2565 : 1) การมีรายได้ไม่แน่นอนทำให้โอกาสการศึกษาต่อ ของเด็กไทยลดลงมากถึงร้อยละ 10 โดยการเพิ่มขึ้นชั่วคราวของรายได้ ซึ่งส่วนใหญ่เกิดจากราคา พืชผลการเกษตรที่ปรับเพิ่มขึ้น ส่งผลให้มีความต้องการแรงงานมากขึ้นในช่วงดังกล่าว และทำให้เด็ก ส่วนหนึ่งออกจากระบบโรงเรียนมาทำงาน โดยเฉพาะเด็กผู้ชาย อย่างไรก็ตาม ครัวเรือนมีแนวโน้มชดเชย การที่ให้บุตรหลานออกจากโรงเรียนโดยการเพิ่มค่าใช้จ่ายการศึกษาบุตรหลานที่ยังอยู่ในระบบ การศึกษาร้อยละ 1.7 (โดยไม่ปรากฏความแตกต่างระหว่างเด็กชายและหญิง) สะท้อนว่าครัวเรือนไทย ยังคงให้ความสำคัญกับการลงทุนการศึกษาบุตรหลาน นโยบายเชิงนโยบาย ภาครัฐควรให้ความสำคัญ กับการยกระดับรายได้ควบคู่ไปกับการสร้างหลักประกันรายได้ให้กับครัวเรือน หากต้องการให้เด็กไทย ได้รับประโยชน์เต็มที่จากการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามเจตนารมณ์ของ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ การช่วยเหลือเพิ่มเติม โดยกำหนดเกณฑ์คัดเลือกรายได้ที่เหมาะสมให้กับเด็กที่มีฐานะยากจนหรือได้รับ ผลกระทบทางเศรษฐกิจรุนแรง เช่น ราคาผลผลิตการเกษตรตกต่ำ การเจ็บป่วยหรือเสียชีวิต ของหัวหน้าครอบครัว ภัยธรรมชาติ เป็นต้น รวมทั้งการเพิ่มการเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบและระบบ ประกันภัยเพื่อให้ครัวเรือนบริหารจัดการความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสม ช่วยให้ครัวเรือนมีรายได้มั่นคง และสามารถลงทุนการศึกษาให้กับบุตรหลานได้อย่างต่อเนื่อง

สรุป สภาพทางเศรษฐกิจ หมายถึง รายได้หรือสถานะของสมาชิกในครอบครัว ซึ่งมีผลกระทบกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของนักเรียน โดยการอยู่ในครอบครัวที่มีความมั่นคง ทางรายได้ครอบครัวที่สมาชิกมีสถานะทางกายและจิตใจปกติ หรือการที่โรงเรียนช่วยเหลือสนับสนุน รายจ่ายตามนโยบายภาครัฐอย่างสอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็นจะส่งเสริมให้นักเรียน ประสบความสำเร็จทางการศึกษา

3. การเมืองและกฎหมาย

บัณฑิต ขวโยธา และเพิ่ม หลวงแก้ว (2559 : 17-18) กล่าวว่า มีปัญหาหลายอย่าง ที่ทำให้คุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของไทยไม่ได้มาตรฐานตามที่มาตรฐานการศึกษา ขั้นพื้นฐานกำหนดไว้ คือ ปัญหาความไม่เสมอภาคกันเกี่ยวกับสิทธิในได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายซึ่งรัฐได้มีนโยบายเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามนโยบายเรียนฟรี 15 ปี อย่างมีคุณภาพ แต่รัฐยังไม่สามารถดำเนินการให้เป็นไปตามที่ระบุไว้ได้ โรงเรียนขนาดเล็กจะมีปัญหาที่มีผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษาคือปัญหาการขาดแคลนครู บุคลากร ทางการศึกษาและงบประมาณ และปัญหาโรงเรียนนิติบุคคลมีกฎหมายบัญญัติให้สถานศึกษา

ที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตพื้นที่การศึกษามีฐานะเป็นนิติบุคคลแต่ไม่ได้กำหนดขอบวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของสถานศึกษาไว้อย่างชัดเจน

หยัด ขจรเกียรติผดุง และคนอื่น (2563 : 255-256) กฎหมายเกี่ยวกับการกระจายอำนาจทางการศึกษาในทางปฏิบัติยังไม่ได้รับการกระจายอำนาจอย่างแท้จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกระจายอำนาจสู่สถานศึกษา เพียงแต่มีหน่วยงานทางการศึกษา อันได้แก่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นตัวแทนจากส่วนกลางไปอยู่ในส่วนภูมิภาคเท่านั้น อำนาจการตัดสินใจทุกอย่างยังคงรวมศูนย์อยู่ที่ส่วนกลางเป็นผู้วางแผนและตัดสินใจสั่งการเหมือนเดิม ทำให้การบริหารจัดการการศึกษาในระดับสถานศึกษาขาดความคล่องตัวในการพัฒนาการศึกษาไปสู่คุณภาพที่แท้จริงได้ จึงเสนอแนะว่าหากต้องการให้สถานศึกษามีการพัฒนาการศึกษาสู่คุณภาพนั้น ต้องมีการกระจายอำนาจอย่างแท้จริงให้กับสถานศึกษา โดยการแก้ไขกฎหมายการศึกษาให้มีการกระจายอำนาจแบบเบ็ดเสร็จเด็ดขาดสู่สถานศึกษา

เอกภูมิ เจียมวิทยานุกูล (2564 : 189-190) การเมืองใช้การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการทำให้บรรลุเป้าหมายตามที่รัฐบาลต้องการ ดังนั้น การเมืองจึงบังคับทิศทางของการศึกษาได้สังเกตได้ว่านโยบายการศึกษาที่มีการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการเมืองสังคมและเศรษฐกิจในแต่ละช่วงเวลา เช่น ช่วงรัฐบาลเผด็จการทหารมีออกแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2503 เพื่อต้องการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจของชาติ ช่วงหลังเหตุการณ์ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2516 รัฐบาลต้องการเผยแพร่อุดมการณ์ประชาธิปไตยก็ออกนโยบายการศึกษาที่เน้นให้ผู้เรียนตระหนักและเห็นคุณค่าของระบอบประชาธิปไตย ช่วงหลังการรัฐประหาร คสช. รัฐบาลต้องการสร้างเสถียรภาพทางการเมืองเพื่อให้สอดคล้องกับค่านิยมหลัก 12 ประการก็ประกาศใช้หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมหน้าที่พลเมือง เป็นต้น ดังนั้นการศึกษาจึงเป็นเครื่องมือสำคัญของรัฐบาลที่จะช่วยส่งเสริมและพัฒนาประเทศไปในทิศทางที่รัฐต้องการ ซึ่งจะสังเกตได้ว่านโยบายการศึกษาของรัฐบาลล้วนเกี่ยวข้องกับหน้าที่ทางการเมืองของการศึกษาที่ coleman (1965) ได้เสนอไว้ ไม่ว่าจะเป็นการกล่อมเกลางานการเมือง การเลือกสรรทางการเมือง และการบูรณาการทางการเมืองโดยมีกระบวนการทางการเมืองเป็นตัวขับเคลื่อนเพื่อให้หน้าที่ทางการเมืองของการศึกษาทั้ง 3 ประเด็นลงไปสู่กระบวนการทางการเมืองโดยผ่านนโยบายการศึกษาของรัฐบาลทั้ง 62 คณะนั่นเอง

สรุปได้ว่า การเมืองและกฎหมาย หมายถึง นโยบายของภาครัฐ นโยบายของหน่วยงานทางการศึกษา กฎหมาย การกำหนดมาตรฐานรับรองคุณภาพ แผนการศึกษา และแผนการพัฒนาเศรษฐกิจที่มีผลกระทบกับคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน

ข้อมูลพื้นฐานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี (2566ค : 13) ข้อมูลพื้นฐานด้านการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรีเป็นหน่วยงานในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีภารกิจหลักในการจัดการศึกษาและส่งเสริมให้ประชากรวัยเรียนทุกคนทุกกลุ่มได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึงมีความเสมอภาคและมีคุณภาพในเขตพื้นที่

8 อำเภอของจังหวัดเพชรบุรี ได้แก่ 1) เมืองเพชรบุรี 2) อำเภอชะอำ 3) อำเภอยาง 4) อำเภอเขาย้อย 5) อำเภอบ้านแหลม 6) อำเภอบ้านลาด 7) อำเภอหนองหญ้าปล้อง และ 8) อำเภอแก่งกระจาน ตั้งอยู่ในบริเวณโรงเรียนวัดดอนไก่อเตี้ย (เก่า) เลขที่ 300 ถนนดำเนินเกษม ตำบลคลองกระแซง อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี 76000

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรีเป็น 1 ใน 62 เขต ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดกระทรวงศึกษาธิการที่จัดตั้งขึ้นตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การกำหนดและแก้ไขเปลี่ยนแปลงเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาซึ่งประกาศ ณ วันที่ 28 มกราคม 2564 เพื่อบริหารจัดการศึกษา กำกับ ดูแล สนับสนุน และส่งเสริมการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดทั้ง 22 แห่ง ให้เป็นไปตามนโยบาย และได้มาตรฐานการศึกษาโดยทั่วถึงมีคุณภาพและเป็นธรรม โดยมีอำนาจหน้าที่ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พ.ศ.2560 ข้อ 5 ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ

ขอบข่ายภารกิจรับผิดชอบการจัดการศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี รับผิดชอบการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 22 โรงเรียน และแบ่งเป็น 4 สหวิทยาเขต ได้แก่ 1) สหวิทยาเขตพระนครศรีรัับรับผิดชอบโรงเรียนในพื้นที่อำเภอเมืองเพชรบุรี (โรงเรียนเบญจมเทพอทิศจังหวัดเพชรบุรี) อำเภอเขาย้อย และอำเภอหนองหญ้าปล้อง 2) สหวิทยาเขตพริบพรี รับผิดชอบโรงเรียนในพื้นที่อำเภอเมืองเพชรบุรี (โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี) อำเภอยาง และอำเภอบ้านลาด 3) สหวิทยาเขตราชนิเวศน์มฤคทายวัน รับผิดชอบโรงเรียนในพื้นที่ อำเภอเมืองเพชรบุรี (โรงเรียนวัดจันทราวาส (ศุขประสารราษฎร์)) อำเภอแก่งกระจาน และอำเภอชะอำ และ 4) สหวิทยาเขตรามราชนิเวศน์รับผิดชอบโรงเรียนในพื้นที่อำเภอเมืองเพชรบุรี (3 โรงเรียน) และอำเภอบ้านแหลม

ตารางที่ 2.1 ตารางแสดงข้อมูลขอบข่ายการรับผิดชอบการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา
ในจังหวัดเพชรบุรี

ที่	โรงเรียน	สหวิทยาเขต	อำเภอ
1	พรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี	พริบพรี	เมืองเพชรบุรี
2	ท้ายางวิทยา	พริบพรี	ท้ายาง
3	บ้านลาดวิทยา	พริบพรี	บ้านลาด
4	หนองชุมแสงวิทยา	พริบพรี	ท้ายาง
5	หนองจอกวิทยา	พริบพรี	ท้ายาง

ตารางที่ 2.1 ต่อ

ที่	โรงเรียน	สหวิทยาเขต	อำเภอ
6	โตนดหลวงวิทยา	พริบพรี	ชะอำ
7	เบญจมาศพิศุภกิจจังหวัดเพชรบุรี	พระนครศรี	เมืองเพชรบุรี
8	โยธินบูรณะเพชรบุรี	พระนครศรี	เขาย้อย
9	ดอนยางวิทยา	พระนครศรี	เมืองเพชรบุรี
10	เขาย้อยวิทยา	พระนครศรี	เขาย้อย
11	หนองหญ้าปล้องวิทยา	พระนครศรี	หนองหญ้าปล้อง
12	คงคาราม	รามราชนิเวศน์	เมืองเพชรบุรี
13	บ้านแหลมวิทยา	รามราชนิเวศน์	บ้านแหลม
14	บางจานวิทยา	รามราชนิเวศน์	เมืองเพชรบุรี
15	บางตะบูนวิทยา	รามราชนิเวศน์	บ้านแหลม
16	วชิรธรรมโสภิต	รามราชนิเวศน์	บ้านแหลม
17	วัดจันทราวาส (ศุขประสารราษฎร์)	ราชนิเวศน์มฤคทายวัน	เมืองเพชรบุรี
18	ชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี	ราชนิเวศน์มฤคทายวัน	ชะอำ
19	แก่งกระจานวิทยา	ราชนิเวศน์มฤคทายวัน	แก่งกระจาน
20	ป่าเต็งวิทยา	ราชนิเวศน์มฤคทายวัน	แก่งกระจาน
21	จุฬารัตนราชวิทยาลัยเพชรบุรี	ราชนิเวศน์มฤคทายวัน	ชะอำ
22	ห้วยทรายประชาสรรค์	ราชนิเวศน์มฤคทายวัน	ชะอำ

ที่มา (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี, 2566ค : 18)

ตารางที่ 2.2 ตารางแสดงจำนวนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เพชรบุรีจำแนกตามประเภทขนาดโรงเรียน ปีการศึกษา 2565

ประเภท	จำนวนโรงเรียน	ร้อยละ
จำนวนโรงเรียนทั้งสิ้น	22	100
จำแนกตามขนาดโรงเรียน		
* โรงเรียนขนาดเล็ก (นักเรียนน้อยกว่า 500 คน)	9	40.90
* โรงเรียนขนาดกลาง (นักเรียน 500-1,499 คน)	8	36.36
* โรงเรียนขนาดใหญ่ (นักเรียน 1,500-2,499 คน)	2	9.10
* โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ (นักเรียน 2,500 คน ขึ้น)	3	13.64

ที่มา (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี, 2566ค : 20)

ตารางที่ 2.3 ตารางข้อมูลสภาพอัตรากำลังข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา
การศึกษา 2566 ข้อมูล ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2566

ลำดับ	ชื่อสถานศึกษา	งานของ สถานศึกษา		จำนวนบุคลากร				ขนาด สถานศึกษา
		นร.	นอ.	ผอ.	รอง	ครู	รวม	
1	พรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี	2,724	80	1	4	124	137	ใหญ่พิเศษ
2	เบญจมาศพิศุทธิ์จังหวัดเพชรบุรี	2,883	84	1	4	138	143	ใหญ่พิเศษ
3	บางจานวิทยา	133	6	1	0	10	11	กลาง
4	วัดจันทราวาส (ศุขประสารราษฎร์)	1,477	44	1	3	73	77	ใหญ่
5	คงคาราม	2,347	69	1	4	109	114	ใหญ่พิเศษ
6	ดอนยางวิทยา	66	6	1	0	10	11	เล็ก
7	โยธินบูรณะเพชรบุรี	316	11	1	0	18	19	กลาง
8	เขาย้อยวิทยา	876	26	1	2	39	42	ใหญ่
9	หนองหญ้าปล้องวิทยา	593	19	1	1	29	31	กลาง
10	วชิรธรรมโศภิต	200	6	1	0	12	13	กลาง
11	บางตะบูนวิทยา	67	6	1	0	10	11	เล็ก
12	บ้านแหลมวิทยา	534	17	1	1	27	29	กลาง
13	โตนดหลวงวิทยา	249	8	1	0	16	17	กลาง
14	ห้วยทรายประชาสรรค์	299	10	1	0	16	17	กลาง
15	จุฬาภรณ์ราชวิทยาลัยเพชรบุรี	717	21	1	4	72	77	ใหญ่พิเศษ
16	ชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี	1,156	34	1	2	49	52	ใหญ่
17	หนองจอกวิทยา	210	8	1	0	13	14	กลาง
18	หนองชุมแสงวิทยา	403	13	1	0	24	25	กลาง
19	ท่ายางวิทยา	839	25	1	2	42	45	ใหญ่
20	บ้านลาดวิทยา	1,294	39	1	3	62	66	ใหญ่
21	แก่งกระจานวิทยา	751	22	1	1	34	36	ใหญ่
22	ป่าเต็งวิทยา	945	29	1	1	42	44	ใหญ่

ที่มา (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี, 2566ค : 21)

ผลการจัดการศึกษา

ภาพรวมของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี จากการจัดการศึกษา ชั้นพื้นฐานที่ผ่านมา สรุปด้านคุณภาพโดยกลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา พบว่า ข้อมูลผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET : Ordinary National Educational Test) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เปรียบเทียบปีการศึกษา 2560 – 2564 แสดงดังตาราง

ตารางที่ 2.4 ตารางเปรียบเทียบผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET : Ordinary National Educational Test) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2560 – 2564

กลุ่มสาระการเรียนรู้	ปี 2560	ปี 2561	ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564
ภาษาไทย	51.79	57.35	58.16	56.37	56.26
ภาษาอังกฤษ	30.67	29.50	34.08	35.82	33.28
คณิตศาสตร์	30.25	33.58	31.30	29.30	29.64
วิทยาศาสตร์	34.03	38.12	30.97	31.73	33.76
เฉลี่ย 4 กลุ่มสาระ	36.69	39.64	38.63	38.31	38.24

ที่มา (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี, 2566ค : 34)

จากตารางที่ 2.4 เปรียบเทียบผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของจังหวัดเพชรบุรี ปีการศึกษา 2564 – 2563 พบว่า ภาพรวมเฉลี่ย 4 กลุ่มสาระ ปีการศึกษา 2564 – 2563 มีค่าเฉลี่ยลดลง กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ปีการศึกษา 2564 มีค่าเฉลี่ยที่สูงขึ้นจาก ปีการศึกษา 2563 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2564 มีค่าเฉลี่ยที่ลดลงจาก ปีการศึกษา 2563

เปรียบเทียบผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของจังหวัดเพชรบุรี ปีการศึกษา 2564 – 2560 รายวิชา พบว่า ภาษาไทย ปี 2562 ทำคะแนนเฉลี่ยดีที่สุดที่สุด 58.16 ภาษาอังกฤษ ปี 2563 ทำคะแนนเฉลี่ยดีที่สุดที่สุด 35.82 คณิตศาสตร์ ปี 2561 ทำคะแนนเฉลี่ยดีที่สุดที่สุด 33.58 วิทยาศาสตร์ ปี 2561 ทำคะแนนเฉลี่ยดีที่สุดที่สุด 38.12 เฉลี่ย 4 กลุ่มสาระปี 2561 ทำคะแนนเฉลี่ยดีที่สุดที่สุด 39.64

ตารางที่ 2.5 ตารางข้อมูลรายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา ปีการศึกษา 2565
 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาจำนวน 22 โรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 มัธยมศึกษาเพชรบุรี ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET)
 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

โรงเรียน	ภาษาไทย	ภาษาอังกฤษ	วิทยาศาสตร์	คณิตศาสตร์	ค่าเฉลี่ย 4 กลุ่มสาระ
แก่งกระจานวิทยา	59.85	29.34	31.92	24.61	36.43
เขาย้อยวิทยา	36.09	28.97	31.53	24.85	30.36
คงคาราม	60.07	30.83	35.9	26	38.20
ชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี	55.14	29.22	33.67	22.57	35.15
ดอนยางวิทยา	39.78	26.14	27.39	15.98	27.32
โตนดหลวงวิทยา	55.15	23.75	25.3	21.85	31.51
ท่ายางวิทยา	50.14	28.31	29.9	21.06	32.35
บางจานวิทยา	35.78	24.29	28.94	18.14	26.79
บางตะบูนวิทยา	42.9	22.77	29.54	20.36	28.89
บ้านลาดวิทยา	62.21	31.5	34.92	26.6	38.81
บ้านแหลมวิทยา	48.88	26.59	30.65	21.78	31.98
เบญจมาศพิศุทธิ์จังหวัดเพชรบุรี	69.51	44.26	41.83	35.96	47.89
ป่าเต็งวิทยา	45.26	25.24	29.17	19.1	29.69
พรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี	68.57	50.26	44.02	47.87	52.68
โยธินบูรณะ	55.66	33.13	35	23.28	36.77
วชิรธรรมโสภิต	52.87	31.14	32.42	22.32	34.69
จันทราวาส (ศุขประสานราช)	43.48	26.41	30.27	20.04	30.05
จุฬารณราชวิทยาลัย เพชรบุรี	72.49	55.05	51.9	63.31	60.69
หนองจอกวิทยา	55.65	28.13	29.9	20.81	33.62
หนองชุมแสงวิทยา	50.07	23.96	31.79	18.21	31.01
หนองหญ้าปล้องวิทยา	54.92	27.33	33.74	22.16	34.54
ห้วยทรายประชาสรรค์	42.41	22.66	27.21	21.73	28.50

ที่มา (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี, 2566ก : 1)

จากตารางที่ 2.5 พบว่า ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2565 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรีภาพรวมค่าเฉลี่ย 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ต่ำกว่า 50 จำนวน 20 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 90.91

นโยบายและแนวทางการจัดการศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เพชรบุรี

วิสัยทัศน์

“เป็นองค์กรคุณภาพสูง บริหารจัดการยึดหลักธรรมาภิบาลบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัล
ให้บุคลากร ผู้เรียน มีคุณธรรม และสมรรถนะ พึ่งพาตนเองได้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
มีความเป็นไทยในวิถีวิถีใหม่แห่งศตวรรษที่ 21”

พันธกิจ

1. สนับสนุนการจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ
และการปกครองใน ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
2. ส่งเสริมการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ด้วยนวัตกรรมการศึกษาและเทคโนโลยีที่เป็นมิตร
กับสิ่งแวดล้อม
3. ส่งเสริมให้สถานศึกษามีมาตรการป้องกันภัย เพื่อให้ผู้เรียน ครู และบุคลากร
ทางการศึกษา มีความปลอดภัยจากภัยทุกรูปแบบ
4. ส่งเสริมความเป็นเลิศของผู้เรียนให้มีสมรรถนะตามความถนัดเพื่อเพิ่ม
ขีดความสามารถในการแข่งขัน
5. พัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้มีสมรรถนะตามหลักสูตร และทักษะที่จำเป็นในศตวรรษ
ที่ 21
6. สร้างโอกาสความเสมอภาค ลดความเหลื่อมล้ำให้ผู้เรียนทุกคนได้รับโอกาส
ทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมภายใต้การมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
7. ส่งเสริมการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ทัน
ต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี มีสมรรถนะ จรรยาบรรณ และมาตรฐานวิชาชีพ
8. ส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน SDGs และสร้างเสริมคุณภาพชีวิต
ที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อมตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
9. พัฒนาระบบบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ สู่องค์กร
ที่เป็นเลิศภายใต้หลักธรรมาภิบาล

เป้าประสงค์

1. ผู้เรียนทุกช่วงวัยในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความรักในสถาบันหลักของชาติ
และยึดมั่น การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เป็นพลเมือง
ที่รู้สิทธิและหน้าที่อย่างมีความรับผิดชอบ มีจิตสาธารณะ มีความรักและความภูมิใจในความเป็นไทย
2. มีนวัตกรรมจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่
3. ผู้เรียน ครู บุคลากรทางการศึกษา และสถานศึกษา ได้รับการดูแลความปลอดภัย
จากภัยพิบัติ และภัยคุกคามทุกรูปแบบ รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี

4. ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ สอดคล้องกับความถนัดของผู้เรียนให้เป็นผู้มีสมรรถนะและทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21
5. ผู้เรียนทุกคนได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างมีคุณภาพเสมอภาคทั่วถึงและเท่าเทียม
6. ครูและบุคลากรทางการศึกษาเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ ทนต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี มีสมรรถนะ จรรยาบรรณ และมาตรฐานวิชาชีพ
7. สถานศึกษาจัดการศึกษาเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน SDGs และสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
8. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา มีการนำข้อมูลสารสนเทศและเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลต่อคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน ภายใต้หลักธรรมาภิบาล

ค่านิยมองค์กร

องค์กรคุณภาพสูง มุ่งพัฒนาทีมงาน วิชาการเป็นเลิศ ก่อเกิดพลังศรัทธา

การวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant Analysis)

ในการศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้สถิติการวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant Analysis) มีนักสถิติได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับสถิติดังกล่าว สรุปได้ดังนี้

ความหมายของการวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant Analysis)

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2556 : 282) การวิเคราะห์การจำแนกกลุ่ม หมายถึง ตัวจำแนกหรือตัวจัดแยกหน่วยวิเคราะห์ออกเป็นกลุ่มหรือประเภทจึงเรียกรวมรวมกันเป็นไทยสั้น ๆ ว่าการวิเคราะห์จำแนกกลุ่มกล่าวอีกนัยหนึ่งเทคนิคการจำแนกกลุ่มนำข้อมูลตัวแปรที่ใช้ในการจัดกลุ่มซึ่งประกอบไปด้วยตัวแปรตามที่ผ่านการจัดกลุ่มมาแล้วและตัวแปรหรือคุณสมบัติที่ใช้จัดกลุ่มหน่วยวิเคราะห์ไปสร้างแบบจำลองเพื่อพัฒนาคุณสมบัติของกลุ่มแต่ละกลุ่มว่าตัวแปรแต่ละตัวมีบทบาทอย่างไรในแต่ละกลุ่มหากการจัดกลุ่มเป็นได้คืออย่างมีระบบก็สามารถใช้แบบจำลองหรือสมการนั้นไปคาดประมาณว่าหน่วยวิเคราะห์ใหม่เป็นสมาชิกของกลุ่มใด

สุชาติ หอมจันทร์ และเฉลิมชัย โสสุทธิ (2558 : 14) กล่าวว่า การวิเคราะห์การจำแนกประเภทเป็นเทคนิคที่ใช้ในการแบ่งกลุ่มคน สัตว์ องค์กร หรือสิ่งของ ออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ ตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป โดยกลุ่มที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันจะคล้ายกัน กลุ่มที่อยู่ต่างกลุ่มกันจะแตกต่างกัน ตัวแปรต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในการจำแนกซึ่งมีการกำหนดไว้ล่วงหน้าตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป และมีตัวแปรตั้งแต่ 2 ตัวแปรขึ้นไป การวิเคราะห์ด้วยวิธีนี้นอกจากจะสามารถจำแนกกระหว่างได้อย่างสูงสุดแล้ว ยังสามารถบอกธรรมชาติบางอย่างของการจำแนกนั้นได้

สายชล สินสมบูรณ์ทอง (2559 : 413) กล่าวว่า การวิเคราะห์จำแนกประเภทเป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์หรือการหาสาเหตุวิธีหนึ่งโดยที่มีตัวแปรตาม 1 ตัว (Y) ซึ่งเป็นตัวแปรเชิงคุณภาพและมีตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัว คือมี P ตัว ($X_1, \dots, X_p$) โดยที่ $p \geq 1$ ซึ่งตัวแปรเชิงปริมาณทั้งหมดหรือมีทั้งตัวแปรเชิงปริมาณและตัวแปรเชิงคุณภาพก็ได้

วิลาวลัย ข่ายทิพย์พาที (2559 : 86) กล่าวว่า การวิเคราะห์จำแนกประเภทเป็นเทคนิคทางสถิติที่ใช้จำแนกคน องค์กร สิ่งต่าง ๆ หรือหน่วยตัวอย่างออกเป็นกลุ่มต่าง ๆ ที่มีการกำหนดกลุ่มไว้ล่วงหน้าตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไปและมีตัวแปรตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไป เพื่อให้ทราบว่ากลุ่มที่แบ่งนั้นแตกต่างกันที่ตัวแปรใดหรือตัวแปรใดบ้างที่ทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยยึดหลักการวิเคราะห์จำแนกประเภท

พรประภา รัตนทิพย์ (2564 : 17) กล่าวว่า การวิเคราะห์จำแนกประเภทเป็นเทคนิคทางสถิติที่ใช้จำแนกกลุ่มบุคคลหรือหน่วยวิเคราะห์ออกเป็นกลุ่มต่าง ๆ ที่มีการกำหนดไว้ล่วงหน้าตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป เพื่อตอบคำถาม วิจัยที่ว่ากลุ่มที่แบ่งนั้นแตกต่างกันที่ตัวแปรใดบ้างที่ทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ซึ่งนอกจากจะสามารถจำแนกกลุ่มได้แล้วยังสามารถบอกธรรมชาติบางอย่างของการจำแนกนั้นได้ด้วย

พัชนี พรหมรังษี (2560 : 52) กล่าวว่า การวิเคราะห์จำแนกเป็นวิธีการแบ่งกลุ่มข้อมูลหรือหน่วยตัวอย่างออกเป็นกลุ่มย่อยหลาย ๆ กลุ่มโดยอาศัยวิธีการทางสถิติเพื่อให้ทราบว่าข้อมูลหรือหน่วยตัวอย่างที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันมีคุณลักษณะใดบ้างที่เหมือนกัน

สรุปได้ว่า การวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant Analysis) หมายถึง เทคนิควิธีการทางสถิติที่ทำให้ทราบถึงตัวแปรซึ่งเป็นตัวแยกกลุ่มหรือตัวแปรบ่งชี้ความแตกต่างของกลุ่ม สิ่งที่ต้องการศึกษาโดยกำหนดกลุ่มที่แตกต่างตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไปไว้ล่วงหน้าแล้ว สามารถสร้างแบบจำลองหรือสมการเพื่อพัฒนาคุณภาพหรือใช้สำหรับคาดคะเนสมาชิกใหม่ ๆ ของกลุ่ม

วัตถุประสงค์ของการใช้การวิเคราะห์จำแนกประเภท

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2556 : 282) กล่าวว่า วัตถุประสงค์โดยทั่วไปของการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม คือ 1) เพื่อศึกษาวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม 2) เพื่อระบุตัวแปรสำคัญที่ใช้ในการจำแนกกลุ่ม 3) เพื่อทดสอบสมมุติฐานเกี่ยวกับความสำคัญของ (ก) แบบจำลอง (ข) ตัวแปรอิสระและ 4) เพื่อจำแนกหน่วยวิเคราะห์ที่ได้มาใหม่เข้ากลุ่มต่าง ๆ ที่มีอยู่แล้ว

สายชล สินสมบูรณ์ทอง (2559 : 415) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์จำแนกประเภท คือ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยหรือตัวแปรที่ทำให้กลุ่มมีความแตกต่างกัน ซึ่งเป็นการศึกษาว่าตัวแปรอิสระใดบ้างเป็นตัวแปรที่ทำให้กลุ่มต่างกันโดยสร้างฟังก์ชันจำแนกประเภทที่อยู่ในรูปเชิงเส้น 2) เพื่อพยากรณ์หน่วยใหม่หรือลูกค้ารายใหม่ที่ยังไม่ทราบกลุ่มมาก่อนว่าควรจะอยู่ในกลุ่มใดในอนาคต เช่น การพยากรณ์ลูกค้าสินเชื่อบุคคลใหม่ว่าจะอยู่ในกลุ่มใดถ้าพยากรณ์ว่านาย ก อยู่ในกลุ่มลูกค้าหนี้ปกติธนาคารมีความเสี่ยงน้อยที่จะให้กู้แต่ถ้า พยากรณ์ ว่านาย ก อยู่ในกลุ่มลูกค้าหนี้มีปัญหาธนาคารความเสี่ยงสูงที่จะให้กู้

เสาวลักษณ์ สาบุตร (2560 : 49-50) กล่าวถึง วัตถุประสงค์ของการจำแนกข้อมูลว่า

1. เพื่อหาสมการเชิงเส้นหรือฟังก์ชันจำแนกประเภทซึ่งแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรแยกกลุ่มหรือตัวแปรตาม (D) กับตัวแปรอิสระอย่างน้อย $X_1, X_2, \dots, X_p$; $p \geq 1$ โดยการสร้างสมการเชิงเส้นดังกล่าวจะต้องใช้ข้อมูลจริงที่ทราบกลุ่มอยู่แล้ว

2. เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป (Multivariate) โดยการเปรียบเทียบค่ากลางของกลุ่ม (Group Centroid)

3. เพื่อนำสมการหรือฟังก์ชันจำแนกประเภทที่สร้างในข้อ 1 มาใช้ในการพยากรณ์ว่า case ใหม่ที่ยังไม่ทราบกลุ่มควรจะอยู่กลุ่มใด

4. เพื่อพิจารณาว่าตัวแปรอิสระใดบ้างตัวแปรที่สำคัญที่ใช้ในการแบ่งกลุ่ม

5. สามารถใช้ฟังก์ชันจำแนกกลุ่มที่สร้างในข้อ 1 มาใช้ในการประเมินเปอร์เซ็นต์ความถูกต้องของการจำแนกกลุ่ม

ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน (2561ก : 296) กล่าวถึง วัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์จำแนกประเภท คือ

1. เพื่อสร้างสมการจำแนกที่ดีที่สุด

2. เพื่อนำสมการจำแนกพยากรณ์หน่วยวิเคราะห์ใหม่ว่าควรจัดอยู่ในกลุ่มใด

ดังนั้น วัตถุประสงค์ของการใช้การวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant Analysis) กล่าวได้โดยสรุป คือ เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มซึ่งเป็นการศึกษาว่าตัวแปรต้นใดบ้างที่มีความสำคัญในการจำแนกกลุ่มแตกต่างออกจากกันและสร้างสมการการจำแนกประเภทที่ดีให้กลุ่มที่ต้องการศึกษา

ลักษณะและคุณสมบัติของเทคนิควิธีการวิเคราะห์จำแนกประเภท

พชณี พรรณรังสี (2560 : 55) กล่าวถึง ลักษณะของข้อมูลที่น่ามาวิเคราะห์

1. ตัวแปรตาม (ตัวแปรที่ถูกจำแนกหรือถูกทำนาย) เป็นตัวแปรที่แบ่งเป็นกลุ่ม ๆ ตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป (Categorical Variable) ธรรมชาติของตัวแปรตามอาจเป็นตัวแปรที่มีระดับการวัดในมาตราใดก็ได้ แต่ต้องนำมาแปลงให้อยู่ในมาตรานามบัญญัติ (Nominal Scale) เสียก่อน

2. ตัวแปรอิสระ หรือตัวแปรที่ใช้ในการจำแนก (Discriminant Variables) หรือตัวแปรที่ใช้ในการทำนาย (Predictor Variables) ควรเป็นตัวแปรเชิงปริมาณที่มีระดับการวัดอยู่ในมาตราอันตรภาค (Interval Scale) หรือมาตราอัตราส่วน (Ratio Scale) ส่วนตัวแปรเชิงกลุ่มหรือตัวแปรเชิงคุณภาพ ถ้านำมาใช้ในการจำแนก ต้องแปลงให้เป็นตัวแปรหุ่น (Dummy Variable)

เสาวลักษณ์ สาบุตร (2560 : 50-51) กล่าวว่า ลักษณะข้อมูลและการเตรียมข้อมูลที่จะนำมาวิเคราะห์ คือ

1. แบ่งกลุ่มประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่ม อย่างน้อย 2 กลุ่ม

2. เลือกตัวแปรอิสระที่คาดว่าจะทำให้กลุ่มที่แบ่งไว้ในข้อ 1 แตกต่างกัน

3. ตัวแปรตาม (ตัวแปรที่ถูกจำแนกหรือถูกทำนาย) เป็นตัวแปร ที่แบ่งเป็นกลุ่มตั้งแต่ 2 กลุ่ม ขึ้นไป (Categorical Variable) ธรรมชาติของตัวแปรตามอาจเป็นตัวแปรที่มีระดับการวัดในมาตราใดก็ได้แต่ต้องนำมาแปลงให้อยู่ในมาตรานามบัญญัติ (Nominal Scale) เสียก่อน

4. ตัวแปรอิสระหรือตัวแปรที่ใช้ในการจำแนก (Discriminating Variable) หรือตัวแปรที่ใช้ในการทำนาย (Predictor Variable) ควรตัวแปรเชิงปริมาณที่มีระดับการวัดอยู่ในมาตราอันตรภาค (Interval Scale) หรือมาตราอัตราส่วน (Ratio scale) ส่วนตัวแปรเชิงกลุ่มหรือตัวแปรเชิงคุณภาพ ถ้านำมาใช้ในการจำแนกต้องแปลงให้เป็นตัวแปรหุ่น (Dummy Variable)

ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน (2561ก : 297) กล่าวว่า ลักษณะของข้อมูลที่น่ามาวิเคราะห์จำแนกประเภท คือ

1. ตัวแปรตาม (ตัวแปรที่ถูกจำแนกหรือถูกทำนาย) เป็นตัวแปรที่แบ่งเป็นกลุ่มกลุ่มตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป (categorical variable) ธรรมชาติของตัวแปรอาจเป็นตัวแปรที่มีระดับการวัดในมาตราใดก็ได้แต่ต้องนำมาแปลงให้อยู่ใน มาตรานามบัญญัติ (Nominal scale)

2. ตัวแปรอิสระหรือตัวแปรที่ใช้ในการจำแนก (Discriminating variables) หรือตัวแปรที่ใช้ในการทำนาย (Predictor Variables) ควรเป็นตัวแปรเชิงปริมาณที่มีระดับการวัดอยู่ในมาตราอันตรภาค (Interval Scale) หรือมาตราอัตราส่วน (ratio Scale) ส่วนตัวตัวแปรเชิงกลุ่มหรือตัวแปรเชิงคุณภาพถ้าจะนำมาใช้ในการจำแนกต้องแปลงให้เป็นตัวแปรหุ่น (Dummy Variables)

จากที่กล่าวมาข้างต้น ลักษณะและคุณสมบัติของเทคนิควิธีการวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant Analysis) กล่าวได้โดยสรุป คือ เป็นข้อมูลที่ประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างที่แบ่งกลุ่มโดยต้องวิเคราะห์มาแล้วว่าจะแบ่งเป็นกี่กลุ่มและแบ่งตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป จากนั้นสังเคราะห์ตัวแปรอิสระ ที่คาดว่าจะเป็นตัวที่แบ่งแยกความแตกต่างของกลุ่มที่ได้ทำการแบ่งไว้

สถิติที่สำคัญและวิธีการวิเคราะห์จำแนกประเภท

เสาวลักษณ์ สาบุตร (2560 : 51) กล่าวถึง สถิติสำคัญของการวิเคราะห์จำแนกประเภท

1. ค่าไอเก้น (Eigenvalue) เป็นค่าแสดงอัตราส่วนการผัน แปลระหว่างกลุ่มต่อการผันแปรภายในกลุ่ม ถ้าค่าไอเก้นมีค่าสูงก็แสดงว่าสมการดีหรือมีค่าจำแนกสูง

2. ค่าความสัมพันธ์คาโนนิคอล (canonical correlation) เป็นสถิติซึ่งสามารถใช้ในการตัดสินความสำคัญของสมการจำแนก

3. ค่าวิลค์แลมบ์ดา (wilk lambda) เป็นสถิติที่ใช้ทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม และเป็นมาตรวัดอำนาจในการจำแนกกลุ่มของตัวแปรด้วย ถ้าค่าวิลค์แลมบ์ดามีค่ามากตัวแปรจะอธิบายการเป็นสมาชิกของกลุ่มได้น้อยถ้ามีค่าวิลค์แลมบ์ดาน้อยตัวแปรจะอธิบายการเป็นสมาชิกของกลุ่มได้มาก

ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน (2561ก : 298) สถิติที่สำคัญของการวิเคราะห์จำแนกประเภท

1. ค่าไอเก้น (Eigenvalue) เป็นค่าที่แสดงอัตราส่วนการผันแปลระหว่างกลุ่มต่อการผันแปรภายในกลุ่ม ทั้งนี้เพราะค่าสัมประสิทธิ์ของสมการได้มาจากการพยายามให้อัตราส่วนกำลังสองระหว่างกลุ่มต่อภายในกลุ่มมีค่ามากที่สุด ถ้าค่าดังกล่าวสูงแสดงว่าสมการจำแนกกลุ่มได้ดีหรือมีค่าจำแนกสูง

2. ค่าความสัมพันธ์คาโนนิคอล (canonical correlation) เป็นค่าที่แสดงความสัมพันธ์ของสมการจำแนกกับกลุ่ม สามารถชี้ให้เห็นว่าการเป็นสมาชิกของกลุ่มดังกล่าว มีความสัมพันธ์กับสมการที่หามาได้มากน้อยเพียงใด ดังนั้นถ้าค่าความสัมพันธ์คาโนนิคอล มีค่าสูง (เข้าใกล้ 1.00) แสดงให้เห็น ว่า การเป็นสมาชิกของกลุ่ม สามารถอธิบายความผันแปรของตัวแปรกับสมการจำแนกได้มาก

3. ค่าวิลค์แลมบ์ดา (wilk lambda) เป็นสถิติที่ใช้ทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม สิ่งที่สำคัญและควรคำนึงในการพิจารณาวิลค์แลมบ์ดา คือแม้ว่าค่าดังกล่าวจะมีนัยสำคัญทางสถิติ

แต่ค่าดังกล่าวก็ไม่อาจ บอกอัตราความมีประสิทธิภาพในการจำแนกของสมการได้เพียงแต่เป็นสถิติทดสอบว่าค่าเฉลี่ยของประชากรของกลุ่มต่างๆแตกต่างกันหรือไม่ในบางกรณีอาจพบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติแต่อาจจะมีประโยชน์ในการจำแนกระหว่าง กลุ่มก็ได้

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าการวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant Analysis) หมายถึง เทคนิคทางสถิติที่ใช้จำแนกกลุ่มบุคคลหรือหน่วยวิเคราะห์ออกเป็นกลุ่มต่าง ๆ ที่มีการกำหนดไว้ล่วงหน้าตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไปโดยมีเงื่อนไขที่สำคัญในการใช้สถิติได้แก่ตัวแปรตามซึ่งเป็นตัวแปรเชิงกลุ่มมีเพียง 1 ตัวตัวแปรอิสระมีตั้งแต่ 1 ตัวขึ้นไปและเป็นสเกลแบบช่วงหรือสเกลอัตราส่วน และตัวแปรอิสระของแต่ละกลุ่มต้องมีการแจกแจงแบบ Multivariate Normal รวมทั้ง Variance - Covariance Matrix ของตัวแปรอิสระของแต่ละกลุ่มต้องไม่แตกต่างกันโดยใช้สถิติที่สำคัญ ๆ มีด้วยกัน 3 ค่าคือค่าไอเก้น (Eigen Value) ค่าสหสัมพันธ์คาโนนิคอล (Canonical Correlation) และค่าวิลค์แลมบ์ดา (Wilks's Lamda)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนในสถานศึกษา

เรวดี เขาวนาลัย และคนอื่น (2560 : 260-272) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยจำแนกคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มจังหวัดภาคใต้อาวไทย ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยที่สามารถจำแนกคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มจังหวัดภาคใต้อาวไทย กลุ่มที่มีคุณภาพการศึกษาสูงและกลุ่มที่มีคุณภาพการศึกษาต่ำประกอบด้วย 6 ปัจจัย 18 ตัวแปร คือ ปัจจัยด้านโรงเรียน มี 4 ตัวแปร ได้แก่ แหล่งเรียนรู้ เทคโนโลยีสารสนเทศ บรรยากาศโรงเรียน วัฒนธรรมโรงเรียน ปัจจัยด้านผู้บริหารโรงเรียนมี 4 ตัวแปร ได้แก่ ภาวะผู้นำทางวิชาการ ภาวะผู้นำทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และพฤติกรรมกรรมการบริหาร ปัจจัยด้านครูผู้สอน มี 3 ตัวแปร ได้แก่ ความสามารถทางเทคโนโลยีสารสนเทศ การวิจัยในชั้นเรียนและพฤติกรรมกรรมการสอน ปัจจัยนักเรียนมี 2 ตัวแปร ได้แก่ ความสามารถทางเทคโนโลยี และพฤติกรรมการเรียน ปัจจัยด้านชุมชน มี 2 ตัวแปร ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการบริหาร และการสนับสนุนของเครือข่ายภาคี ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอกมี 3 ตัวแปร ได้แก่ ด้านสังคมและวัฒนธรรม ด้านสภาพทางเศรษฐกิจ ด้านการเมือง และกฎหมาย โดยปัจจัยที่สามารถจำแนกคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มจังหวัดภาคใต้อาวไทย สูงที่สุด 5 อันดับแรกคือ ปัจจัยด้านโรงเรียน ตัวแปรเทคโนโลยีสารสนเทศ รองลงมาปัจจัยด้านผู้บริหาร ตัวแปรภาวะผู้นำทางวิชาการ ปัจจัยด้านครูผู้สอน ตัวแปรพฤติกรรมกรรมการสอน และตัวแปรความสามารถทางเทคโนโลยีและสารสนเทศ อันดับที่ 5 ด้านผู้บริหาร ตัวแปรภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ตามลำดับ

จิตติโชติ แจ่มแจ้ง และคนอื่น (2567 : 485-494) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์จำแนกปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดเพชรบุรี เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนในยุคดิจิทัล และวิเคราะห์จำแนกปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

กลุ่มสูงโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.28) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ผู้บริหาร ($\bar{X}$ = 4.44) สภาพแวดล้อมโรงเรียน ($\bar{X}$ = 4.41) ครู ($\bar{X}$ = 4.36) ผู้ปกครอง ($\bar{X}$ = 4.12) และนักเรียน ($\bar{X}$ = 4.06) ตามลำดับ กลุ่มต่ำโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.10) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ผู้บริหาร ($\bar{X}$ = 4.36) สภาพแวดล้อมโรงเรียน ($\bar{X}$ = 4.33) ครู ($\bar{X}$ = 4.07) นักเรียน ($\bar{X}$ = 4.00) และผู้ปกครอง ($\bar{X}$ = 3.74) ตามลำดับ ปัจจัยที่สามารถจำแนกคุณภาพผู้เรียนในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ได้แก่ ด้านผู้บริหาร คือ การบริหารการเปลี่ยนแปลง ด้านนักเรียน คือ เจตคติต่อการเรียนและด้านผู้ปกครอง คือ การส่งเสริมสนับสนุนจากผู้ปกครองสามารถเขียนเป็นสมการจำแนกกลุ่มได้ดังนี้

$$D = -5.033 + 1.198(X_2) - 1.941(X_{10}) + 1.894(X_{12})$$

มุคิมโจนอฟนา (Mugimjonovna, 2021 : 103-104) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษา โดยสำรวจความลึกของปัจจัยทั้งภายในและภายนอกของคุณภาพการศึกษาที่ส่งผลต่อการรับรู้ในตนเองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ตัวแปรของการศึกษานี้ ได้แก่ คุณภาพของครู อุปกรณ์การศึกษาและโครงสร้างการจัดการศึกษาพื้นฐาน การมีส่วนร่วมของชุมชนในด้านการศึกษา ทุนสนับสนุนการศึกษา ความเข้าใจทางการศึกษาของชุมชน การเข้าถึงการศึกษา การให้บริการทางการศึกษาและความเสมอภาคทางการศึกษา โดยพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนซึ่งมีผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยพบว่านักเรียนประสบความสำเร็จได้เมื่อมีความร่วมมือระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งภายนอกและภายใน นักเรียนมีค่านิยมหรือคุณธรรมที่แข็งแกร่ง รวมถึงมีแรงผลักดันที่จะประสบความสำเร็จโดยวัดจากการสัมภาษณ์ปลายเปิดและการสังเกตในชั้นเรียนของผู้วิจัย ความสำเร็จและการรับรู้ตนเองของนักเรียนได้รับอิทธิพลอย่างมากจากสภาพแวดล้อมภายนอกบ้านหรือชุมชน ถึงอย่างไรก็ตามความพยายามที่หลากหลายของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายในโรงเรียนในการเข้าถึงนักเรียน นักเรียนประสบความสำเร็จบรรลุตามเกณฑ์การศึกษา ทั้งนี้โรงเรียนจะต้องบริหารจัดการทรัพยากรและจัดระเบียบงานให้ดีที่สุดตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ทุกปัจจัยสามารถมีอิทธิพลต่อคุณภาพการศึกษาได้ โดยจะต้องมีระบบนิเวศแห่งการเรียนรู้ให้ทุกคน การพัฒนาการเรียนการสอนที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มความสนใจในการเรียนรู้ โดยสร้างความเชื่อมโยงระหว่างครูและนักเรียน มีการประเมินและทบทวนอย่างสม่ำเสมอเพื่อการดำเนินการตามมาตรการแก้ไขอย่างทันท่วงที

โรสตินี และคนอื่น (Rostini et al, 2022 : 2513) ศึกษาความสำคัญของการบริหารจัดการต่อประสิทธิภาพของครูและคุณภาพการเรียนรู้ วัตถุประสงค์เพื่อให้ได้ภาพรวมของการวางแผนการจัดการ การดำเนินการ และการประเมินผลของผู้บริหารโรงเรียนในการปรับปรุงประสิทธิภาพของครูและคุณภาพการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารโรงเรียนจะวางแผนการฝึกประสบการณ์การสอน การปฏิบัติงานของครู รวมถึงกำหนดวิธีการและรูปแบบของการสอนการปฏิบัติงานจัดสรรเวลา การสอนการปฏิบัติงาน โดยมีโครงสร้างองค์กรที่ชัดเจน การแบ่งงานการดำเนินการทำงาน ซึ่งโดยทั่วไปจะดำเนินการในช่วงต้นปีการศึกษาและต้นของแต่ละภาคการศึกษาและผู้บริหารจะให้คำแนะนำในการปฏิบัติงานในขั้นตอนการประเมินเมื่อสิ้นสุดในแต่ละภาคการศึกษา ทั้งยังต้องเข้าเยี่ยมชั้นเรียนสรุปได้ว่าผู้บริหารมีหลักมีส่วนร่วมสนับสนุนการปฏิบัติงานของครูในทางบวกและการปรับปรุงคุณภาพการเรียนรู้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี ด้วยการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ 1) เพื่อศึกษาระดับปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี 2) เพื่อศึกษาระดับคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี และ 3) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย ดังนี้

1. วิธีการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

วิธีการวิจัย

การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เป็นการเก็บข้อมูลจากผู้บริหารและครูโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจากนั้นทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารและครูในโรงเรียนที่จัดการศึกษาภาคบังคับ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี ซึ่งมีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รวม 22 โรงเรียน จำนวน 1,026 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี, 2566 ข : 7) ผู้วิจัยนำคะแนนผลการทดสอบในปีการศึกษา 2565 เรียงลำดับคะแนนสูงสุดต่ำสุด จากนั้นหาอำนาจจำแนกโดยใช้เทคนิคร้อยละ 27 ของจุงเตห์ฟาน (Fan, 1952) แบ่งกลุ่มคุณภาพการเรียนรู้สูงและคุณภาพการเรียนรู้ต่ำ ได้โรงเรียนที่มีคะแนนผลการทดสอบกลุ่มโรงเรียนคุณภาพการเรียนรู้สูง 6 โรงเรียน มีผู้บริหารและครูจำนวน 551 คน และกลุ่มโรงเรียนคุณภาพการเรียนรู้ต่ำ 6 โรงเรียน มีผู้บริหารและครูจำนวน 171 คน รวม 12 โรงเรียน รวมประชากรทั้งสิ้น 722 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารและครูในโรงเรียนที่จัดการศึกษาภาคบังคับสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี ซึ่งมีการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) สุ่มตัวอย่างผู้บริหารและครู โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) โดยขั้นตอนที่ 1 ได้มาจากการนำกลุ่มโรงเรียนคุณภาพการเรียนรู้สูงและต่ำ จำนวน 12 โรงเรียนที่จำแนกไว้มากำหนดขนาดตัวอย่างด้วยตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ได้กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารและครูที่มาจากกลุ่มโรงเรียนคุณภาพการเรียนรู้สูง จำนวน 227 คน และกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารและครูที่มาจากกลุ่มโรงเรียนคุณภาพการเรียนรู้ต่ำ จำนวน 119 คน ด้วยจำนวนกลุ่มตัวอย่างของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำต่างกันมากจึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำเท่ากันที่ 119 ตามกลุ่มตัวอย่างของกลุ่มต่ำ ได้กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ทั้งสิ้น 238 คน ขั้นตอนที่ 2 นำข้อมูลขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ได้มากำหนดสัดส่วนจำนวนผู้บริหารและครูจำแนกตามโรงเรียน และขั้นตอนที่ 3 สุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยการจับฉลากรายชื่อผู้บริหารและครูแต่ละโรงเรียนที่ต้องการเก็บข้อมูล)

ตารางที่ 3.1 ตารางแสดงการเรียงลำดับคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน (O – NET) ปีการศึกษา 2565 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี

ลำดับ	โรงเรียน	ภาษาไทย	ภาษาอังกฤษ	วิทยาศาสตร์	คณิตศาสตร์	เฉลี่ย
1	วิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัยเพชรบุรี	72.49	55.05	51.9	63.31	60.69
2	พรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี	68.57	50.26	44.02	47.87	52.68
3	เบญจมาศพิศจังหวัดเพชรบุรี	69.51	44.26	41.83	35.96	47.89
4	บ้านลาดวิทยา	62.21	31.5	34.92	26.6	38.81
5	คงคาราม	60.07	30.83	35.9	26	38.20
6	โยธินบูรณะ	55.66	33.13	35	23.28	36.77
7	แก่งกระจานวิทยา	59.85	29.34	31.92	24.61	36.43
8	ชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี	55.14	29.22	33.67	22.57	35.15
9	วชิรธรรมโศภิต	52.87	31.14	32.42	22.32	34.69
10	หนองหญ้าปล้องวิทยา	54.92	27.33	33.74	22.16	34.54
11	หนองจอกวิทยา	55.65	28.13	29.9	20.81	33.62
12	ท่ายางวิทยา	50.14	28.31	29.9	21.06	32.35
13	บ้านแหลมวิทยา	48.88	26.59	30.65	21.78	31.98

ตารางที่ 3.1 ต่อ

ลำดับ	โรงเรียน	ภาษาไทย	ภาษาอังกฤษ	วิทยาศาสตร์	คณิตศาสตร์	เฉลี่ย
14	โตนดหลวงวิทยา	55.15	23.75	25.3	21.85	31.51
15	หนองชุมแสงวิทยา	50.07	23.96	31.79	18.21	31.01
16	เขาย้อยวิทยา	36.09	28.97	31.53	24.85	30.36
17	วัดจันทราวาส (ศุขประสารราษฎร์)	43.48	26.41	30.27	20.04	30.05
18	ป่าเต็งวิทยา	45.26	25.24	29.17	19.1	29.69
19	บางตะบูนวิทยา	42.9	22.77	29.54	20.36	28.89
20	ห้วยทรายประชาสรรค์	42.41	22.66	27.21	21.73	28.50
21	ดอนยางวิทยา	39.78	26.14	27.39	15.98	27.32
22	บางจานวิทยา	35.78	24.29	28.94	18.14	26.79

ที่มา (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี, 2566ก : 1)

จากตารางที่ 3.1 เรียงลำดับการเรียงลำดับคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O – NET) ปีการศึกษา 2565 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี ผู้วิจัยหาอำนาจจำแนกโดยใช้เทคนิคร้อยละ 27 ของจุงเตห์ฟาน (Chung-Teh Fan) ได้กลุ่มโรงเรียนคุณภาพการเรียนรู้สูง 6 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัยเพชรบุรีโรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี โรงเรียนบ้านลาดวิทยา โรงเรียนคงคาราม และโรงเรียนโยธินบูรณะตามลำดับ ส่วนกลุ่มโรงเรียนคุณภาพการเรียนรู้ต่ำ 6 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนวัดจันทราวาส (ศุขประสารราษฎร์) โรงเรียนป่าเต็งวิทยา โรงเรียนบางตะบูนวิทยา โรงเรียนห้วยทรายประชาสรรค์ โรงเรียนดอนยางวิทยา และโรงเรียนบางจานวิทยา ซึ่งประชากรกลุ่มโรงเรียนคุณภาพการเรียนรู้สูงมีผู้บริหารและครูจำนวน 551 คน และกลุ่มโรงเรียนคุณภาพการเรียนรู้ต่ำมีผู้บริหารและครูจำนวน 171 คน รวมประชากรทั้งสิ้น 722 คน นำมากำหนดขนาดตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน ขั้นตอนที่ 1 กำหนดขนาดด้วยตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ได้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารและครูที่มาจากกลุ่มโรงเรียนคุณภาพการเรียนรู้ต่ำจำนวน 119 คน และกำหนดผู้บริหารและครูที่มาจากกลุ่มโรงเรียนคุณภาพการเรียนรู้สูงจำนวน 119 คน ให้เท่ากัน จำนวนกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 238 คน ขั้นตอนที่ 2 นำข้อมูลขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ได้มากำหนดสัดส่วนจำนวนผู้บริหารและครูจำแนกตามโรงเรียน ได้ดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 ตารางแสดงจำนวนประชากร สัดส่วนร้อยละ และจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับ	โรงเรียน	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
1	โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัยเพชรบุรี	77	17
2	โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี	132	28
3	โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี	143	31
4	โรงเรียนบ้านลาดวิทยา	66	14
5	โรงเรียนคณาภิบาล	114	25
6	โรงเรียนโยธินบูรณะ	19	4
รวม		551	119
1	โรงเรียนวัดจันทราวาส (ศุขประสารราษฎร์)	77	53
2	โรงเรียนป่าเต็งวิทยา	44	30
3	โรงเรียนบางตะบูนวิทยา	11	8
4	โรงเรียนห้วยทรายประชารักษ์	17	12
5	โรงเรียนดอนยางวิทยา	11	8
6	โรงเรียนบางจานวิทยา	11	8
รวม		171	119

ในส่วนของขั้นตอนที่ 3 สุ่มอย่างง่ายโดยการจับฉลาก (Simple random sampling) ผู้วิจัยได้ทำการนำข้อมูลรายชื่อของคณะผู้บริหารและครูที่อยู่โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งสองมาทำการสุ่มอย่างง่ายโดยการจับฉลากให้ได้ตามจำนวนที่กำหนดไว้ในตารางที่ 3.2 ตารางแสดงจำนวนประชากร สัดส่วนร้อยละ และจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาขึ้นโดยอาศัยการศึกษาจากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้มี 3 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ (Check List) สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านโรงเรียน ปัจจัยด้านผู้บริหารโรงเรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านนักเรียน ปัจจัยด้านชุมชน ปัจจัยด้านผู้ปกครอง และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอก ที่จำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คะแนนเต็ม 5 มากที่สุด ถึงคะแนน 1 น้อยที่สุด

ระดับ 5 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน เมื่อเรียนรู้ จบหลักสูตรของโรงเรียน ซึ่งประกอบไปด้วย คุณภาพนักเรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2561 ในด้านคุณภาพของนักเรียน โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คะแนนเต็ม 5 มากที่สุด ถึงคะแนน 1 น้อยที่สุด

ระดับ 5 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในระดับน้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. ศึกษาหลักการ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. ศึกษาสภาพปัญหาและวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน

ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี กำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษา

3. สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี ตามขอบเขตเนื้อหาที่กำหนด โดยครอบคลุมกรอบแนวคิดและขอบเขตของเนื้อหา

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำและตรวจสอบความถูกต้อง ปรับปรุงแก้ไขให้ตรงกับเนื้อหา ตลอดจนภาษาที่ใช้ในแบบสอบถาม

5. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิชาติ เสนะนันท์ ดร.นวรรตน์ ประทุมตา อาจารย์สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี และ ดร.ปรีชา ออกกิจวัตร รองผู้อำนวยการโรงเรียนท่ายางวิทยา ตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) เพื่อพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับตัวแปรที่ต้องการวัด เพื่อให้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นสามารถวัดได้เที่ยงตรงเชิงเนื้อหาตามที่ต้องการ โดยการหาดัชนีความสอดคล้องโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Item Objective Congruence index) ระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาในประเด็นที่ต้องการวิจัยไปให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน ทำการพิจารณาถึงความเห็นและให้คะแนน ดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

-1 เมื่อแน่ใจว่าคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

หลังจากนั้นนำคะแนนที่ได้ในแต่ละข้อมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC โดยข้อคำถามที่มีความสอดคล้องกับเนื้อหา ใช้เกณฑ์ยอมรับของผู้เชี่ยวชาญตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปซึ่งจะต้องมีค่า IOC 0.67 ขึ้นไป แต่ถ้าคำถามข้อใดมีค่า IOC ต่ำกว่า 0.67 คำถามข้อนั้นจะถูกตัดออกไป

6. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ที่ผ่านการเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (Try-Out) กับผู้บริหารและครูในโรงเรียนท่ายางวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแต่มีคุณสมบัติเหมือนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

7. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของครอนบาช (Alpha Coefficient's Cronbach) ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นมากกว่า 0.7 หรือใกล้เคียง 1.0

8. นำแบบสอบถามที่ผ่านการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นแล้ว มาปรับปรุงแก้ไขนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบและขอความเห็นชอบอีกครั้ง

9. ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือราชการจากสำนักบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีถึงผู้บริหารโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง 12 โรงเรียนเพื่อขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามพร้อมทั้งกำหนดเวลาในการส่งคืน

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำส่งและคืนด้วยตนเอง นำแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ คัดเลือกแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์เพื่อจัดการกระทำกับข้อมูล
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายของคะแนน

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปและดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. วิเคราะห์แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ โดยวิเคราะห์แยก 2 กลุ่ม คือกลุ่มคุณภาพการเรียนรู้สูงและคุณภาพการเรียนรู้ต่ำเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 นำค่าเฉลี่ยแปลความหมายตามเกณฑ์ของเบสท์และคานัน (Best & Kahn, 2006) โดยกำหนดไว้เป็นเกณฑ์ประมาณค่า ดังนี้

คะแนน 4.51 – 5.00 หมายถึง ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนในระดับมากที่สุด

คะแนน 3.51 – 4.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนในระดับมาก

คะแนน 2.51 – 3.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนในระดับปานกลาง

คะแนน 1.51 – 2.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนในระดับน้อย

คะแนน 1.00 – 1.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนในระดับน้อยที่สุด

3. วิเคราะห์แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความคิดเห็นที่มีต่อระดับคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน โดยวิเคราะห์แยก 2 กลุ่ม คือกลุ่มคุณภาพการเรียนรู้สูงและคุณภาพการเรียนรู้ต่ำ จากนั้นนำคะแนนค่าเฉลี่ยคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 นำค่าเฉลี่ยแปลความหมายตามเกณฑ์ของเบสท์และคานัน (Best & Kahn, 2006) โดยกำหนดไว้เป็นเกณฑ์ประมาณค่า ดังนี้

คะแนน 4.51 – 5.00 หมายถึง ระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนในระดับมากที่สุด

คะแนน 3.51 – 4.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการเรียนรู้
ของนักเรียนในโรงเรียนในระดับมาก

คะแนน 2.51 – 3.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการเรียนรู้
ของนักเรียนในโรงเรียนในระดับปานกลาง

คะแนน 1.51 – 2.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการเรียนรู้
ของนักเรียนในโรงเรียนในระดับน้อย

คะแนน 1.00 – 1.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการเรียนรู้
ของนักเรียนในโรงเรียนในระดับน้อยที่สุด

4. การวิเคราะห์ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัด
สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี ใช้การวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant
Analysis) คือกลุ่มคุณภาพการเรียนรู้สูงและคุณภาพการเรียนรู้ต่ำเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 3
โดยวิเคราะห์แยก 2 กลุ่ม ซึ่งต้องทดสอบ 3 ขั้นตอน เพื่อเพื่อยืนยันคุณสมบัติของตัวแปร ดังนี้

4.1 การทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นเพื่อยืนยันคุณสมบัติของตัวแปรปัจจัยจำแนก
คุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี
ว่ามีความเหมาะสมในการใช้เทคนิคการวิเคราะห์จำแนกประเภท ตามเงื่อนไขค่าความเบ้ (Skewness)
และค่าความโด่ง (Kurtosis) ของตัวแปรอิสระในแต่ละกลุ่ม

4.2 การทดสอบสมมติฐานเพื่อยืนยันคุณสมบัติของตัวแปรปัจจัยจำแนกคุณภาพ
การเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี
ว่ามีความเหมาะสมในการใช้เทคนิคการวิเคราะห์จำแนกประเภทตามเงื่อนไขค่าความแปรปรวน
และค่าความแปรปรวนร่วม (Variance-Covariance Matrix) ของตัวแปรในแต่ละกลุ่มซึ่งต้องเท่ากัน

4.3 จากนั้นเมื่อพบว่าข้อมูลที่มีอยู่มีความเหมาะสมที่จะใช้เทคนิค Discriminant
Analysis ได้ และเมื่อทำการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วย Box's M ซึ่งมีสมมติฐานว่า

H_0 : ค่าความแปรปรวนและค่าความแปรปรวนร่วม 2 กลุ่มเท่ากันหรือไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนและค่าความแปรปรวนร่วม 2 กลุ่มไม่เท่ากันหรือแตกต่างกัน

ซึ่งการทดสอบต้องยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1 นั่นคือค่าความแปรปรวนและค่าความ
แปรปรวนร่วม 2 กลุ่มเท่ากันหรือไม่แตกต่างกัน จึงสามารถใช้ Discriminant Analysis วิเคราะห์ต่อไป
ได้

4.4 จากนั้นพิจารณาจากค่า Eigenvalues เป็นค่าที่ค่อนข้างสูง แสดงว่ามีความ
แตกต่างระหว่างกลุ่มมาก ค่า Wilks' Lambda ทดสอบสมมติฐานว่า

H_0 : ค่าเฉลี่ยของปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี (ตัวแปรอิสระ) ทุกตัวของกลุ่มโรงเรียนที่มีคุณภาพ
การเรียนรู้สูงกับกลุ่มโรงเรียนที่มีคุณภาพการเรียนรู้ต่ำเท่ากัน

พิจารณาจากค่า Sig .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 จึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1 ซึ่งเป็นการ
ทดสอบสมการการพยากรณ์ (Discriminant Function) ผลการทดสอบทำให้แน่ใจว่าสมควรใช้ ปัจจัย
จำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

เพชรบุรี ใน 7 ปีจจัย 21 ตัวแปร ในการแบ่งกลุ่มโรงเรียนคุณภาพการเรียนรู้สูงและคุณภาพการเรียนรู้ต่ำได้ โดยสามารถเขียนเป็นสมการจำแนกกลุ่มได้

4.5 การวิเคราะห์ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี ใช้การวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยจำแนกปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรีครั้งนี้ วัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาระดับปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี 2) เพื่อศึกษาระดับคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี และ 3) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี ปัจจัยที่นำมาวิเคราะห์ประกอบด้วย 7 กลุ่มปัจจัย คือ ปัจจัยด้านโรงเรียน มี 4 ตัวแปร ได้แก่ แหล่งเรียนรู้ เทคโนโลยีสารสนเทศ บรรยากาศโรงเรียนและวัฒนธรรมโรงเรียน ปัจจัยด้านผู้บริหารโรงเรียน มี 5 ตัวแปร ได้แก่ การบริหารการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมการบริหาร ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ภาวะผู้นำทางวิชาการ และภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ปัจจัยด้านครูผู้สอน มี 3 ตัวแปร ได้แก่ ความสามารถทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ การวิจัยในชั้นเรียน และพฤติกรรมการสอน ปัจจัยด้านนักเรียน มี 3 ตัวแปร ได้แก่ ความสามารถทางด้านเทคโนโลยี พฤติกรรมการเรียน และเจตคติต่อการเรียน ปัจจัยด้านชุมชน มี 2 ตัวแปร ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการบริหารและการสนับสนุนของภาคีเครือข่าย ปัจจัยด้านผู้ปกครอง มี 1 ตัวแปร ได้แก่ การส่งเสริมสนับสนุนจากผู้ปกครอง และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอก มี 3 ตัวแปร ได้แก่ สังคมและวัฒนธรรม สภาพทางเศรษฐกิจ และการเมือง และกฎหมาย โดยมีผู้บริหารและครูโรงเรียนในระดับการศึกษาภาคบังคับของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรีเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์และเสนอผลการวิเคราะห์โดยใช้ตารางประกอบการบรรยายโดยมีรายละเอียดการนำเสนอข้อมูลดังนี้

สัญลักษณ์ในการนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
df	แทน	ชั้นความเป็นอิสระ
t	แทน	ค่าสถิติทดสอบที
F	แทน	ค่าสถิติแจกแจงแบบเอฟ
**	แทน	ค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
X_1	แทน	ปัจจัยด้านโรงเรียน
$X_{1.1}$	แทน	แหล่งเรียนรู้
$X_{1.2}$	แทน	เทคโนโลยีสารสนเทศ
$X_{1.3}$	แทน	บรรยากาศโรงเรียน
$X_{1.4}$	แทน	วัฒนธรรมโรงเรียน
X_2	แทน	ปัจจัยด้านผู้บริหารโรงเรียน

X _{2.1}	แทน	การบริหารการเปลี่ยนแปลง
X _{2.2}	แทน	พฤติกรรมการบริหาร
X _{2.3}	แทน	ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง
X _{2.4}	แทน	ภาวะผู้นำทางวิชาการ
X _{2.5}	แทน	ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศ
X ₃	แทน	ปัจจัยด้านครูผู้สอน
X _{3.1}	แทน	ความสามารถทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ
X _{3.2}	แทน	การวิจัยในชั้นเรียน
X _{3.3}	แทน	พฤติกรรมการสอน
X ₄	แทน	ปัจจัยด้านนักเรียน
X _{4.1}	แทน	ความสามารถทางด้านเทคโนโลยี
X _{4.2}	แทน	พฤติกรรมการเรียน
X _{4.3}	แทน	เจตคติต่อการเรียน
X ₅	แทน	ปัจจัยด้านชุมชน
X _{5.1}	แทน	การมีส่วนร่วมในการบริหาร
X _{5.2}	แทน	การสนับสนุนของภาคีเครือข่าย
X ₆	แทน	ปัจจัยด้านผู้ปกครอง
X _{6.1}	แทน	การส่งเสริมสนับสนุนจากผู้ปกครอง
X ₇	แทน	ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอก
X _{7.1}	แทน	สังคมและวัฒนธรรม
X _{7.2}	แทน	สภาพทางเศรษฐกิจ
X _{7.3}	แทน	การเมืองและกฎหมาย
Y	แทน	คุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน
Y ₁	แทน	คุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ
Y ₂	แทน	คุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่องปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี ผู้วิจัยเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาระดับปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาระดับคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาระดับปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี

1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ร้อยละของการตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้คืน ซึ่งพบว่าได้รับคืนมาจำนวน 12 โรงเรียน 184 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 77.31 ผู้วิจัยจึงนำแบบสอบถามเข้าเก็บข้อมูลเพิ่มอีกครั้งจนครบ 238 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามภูมิหลังได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ประสบการณ์ในการทำงาน ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปร	ผู้บริหาร		ครู		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ						
ชาย	4	1.68	77	32.35	81	34.03
หญิง	5	2.11	152	63.87	157	65.97
อายุ						
26 – 30 ปี	0	0.00	35	14.71	35	14.71
31 - 35 ปี	2	0.84	76	31.93	78	32.77
36 – 40 ปี	1	0.42	51	21.43	52	21.85
41 – 45 ปี	1	0.42	31	13.03	32	13.45
46 - 50 ปี	1	0.42	8	3.36	9	3.78
มากกว่า 50 ปี	4	1.68	28	11.76	32	13.45
ระดับการศึกษาสูงสุด						
ปริญญาตรี	0	0.00	156	65.55	156	65.55
ปริญญาโท	9	3.78	70	29.41	79	33.19
ปริญญาเอก	0	0.00	2	0.84	2	0.84
อื่น ๆ	0	0.00	1	0.42	1	0.42
ประสบการณ์ในการทำงาน						
ต่ำกว่า 5 ปี	1	0.42	36	15.13	37	15.55
5 - 15 ปี	4	1.68	127	53.36	131	55.04

ตารางที่ 4.1 ต่อ

ตัวแปร	ผู้บริหาร		ครู		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
16 - 25 ปี						
มากกว่า 25 ปี	1	0.42	33	13.87	34	14.29
	3	1.26	33	13.87	36	15.13
รวม	9	3.78	229	96.22	238	100

จากตารางที่ 4.1 ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 238 คน เป็นเพศหญิง 157 คน คิดเป็นร้อยละ 65.97 เพศชาย 81 คน คิดเป็นร้อยละ 34.03 ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีช่วงอายุ 31 – 35 ปี ตอบมากที่สุด จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 32.77 ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ตอบโดยมากอยู่ที่ระดับปริญญาตรี จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 65.55 และมีประสบการณ์การทำงานโดยมากของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ที่ 6-15 ปี จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 55.04

1.2 ระดับระดับปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี

ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากผู้ตอบ จำนวน 238 คน รายละเอียดดังที่ปรากฏในตารางที่ 4.1 ผู้วิจัยนำข้อมูลจากค่าถามมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของแต่ละตัวแปรและภาพรวมของแต่ละปัจจัยจำแนกแยกตามกลุ่มคุณภาพการเรียนรู้สูงและกลุ่มคุณภาพการเรียนรู้ต่ำ ได้ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ผลการการวิเคราะห์ระดับปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี รายตัวแปรและภาพรวมของแต่ละปัจจัย

ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน	กลุ่มคุณภาพการเรียนรู้สูง			กลุ่มคุณภาพการเรียนรู้ต่ำ		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. ปัจจัยด้านโรงเรียน (X_1)						
แหล่งเรียนรู้ ($X_{1.1}$)	4.36	0.40	มาก	4.34	0.55	มาก
เทคโนโลยีสารสนเทศ ($X_{1.2}$)	4.50	0.54	มาก	4.48	0.45	มาก
บรรยากาศโรงเรียน ($X_{1.3}$)	4.40	0.49	มาก	4.24	0.59	มาก

ตารางที่ 4.2 ต่อ

ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของ นักเรียนในโรงเรียน	กลุ่มคุณภาพการเรียนรู้สูง			กลุ่มคุณภาพการเรียนรู้ต่ำ		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
วัฒนธรรมโรงเรียน ($X_{1.4}$)	4.42	0.47	มาก	4.31	0.59	มาก
รวมเฉลี่ย	4.42	0.47	มาก	4.34	0.55	มาก

2. ปัจจัยด้านผู้บริหารโรงเรียน (X_2)

การบริหารการเปลี่ยนแปลง ($X_{2.1}$)	4.33	0.64	มาก	4.23	0.76	มาก
พฤติกรรมการบริหาร ($X_{2.2}$)	4.33	0.52	มาก	4.20	0.84	มาก
ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ($X_{2.3}$)	4.28	0.56	มาก	4.25	0.81	มาก
ภาวะผู้นำทางวิชาการ ($X_{2.4}$)	4.46	0.52	มาก	4.31	0.72	มาก
ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ($X_{2.5}$)	4.36	0.48	มาก	4.24	0.76	มาก
รวมเฉลี่ย	4.35	0.54	มาก	4.24	0.50	มาก

3. ปัจจัยด้านครูผู้สอน (X_3)

ความสามารถทางด้านเทคโนโลยี สารสนเทศ ($X_{3.1}$)	4.38	0.52	มาก	4.37	0.48	มาก
การวิจัยในชั้นเรียน ($X_{3.2}$)	4.37	0.43	มาก	4.21	0.54	มาก
พฤติกรรมการสอน ($X_{3.3}$)	4.47	0.45	มาก	4.38	0.49	มาก
รวมเฉลี่ย	4.41	0.47	มาก	4.32	0.50	มาก

4. ปัจจัยด้านนักเรียน (X_4)

ความสามารถทางด้านเทคโนโลยี ($X_{4.1}$)	4.27	0.62	มาก	4.26	0.52	มาก
พฤติกรรมการเรียน ($X_{4.2}$)	4.25	0.63	มาก	4.11	0.60	มาก
เจตคติต่อการเรียน ($X_{4.3}$)	4.30	0.56	มาก	4.17	0.54	มาก
รวมเฉลี่ย	4.27	0.60	มาก	4.18	0.55	มาก

ตารางที่ 4.2 ต่อ

ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของ นักเรียนในโรงเรียน	กลุ่มคุณภาพการเรียนรู้สูง			กลุ่มคุณภาพการเรียนรู้ต่ำ		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
5.ปัจจัยด้านชุมชน (X5)						
การมีส่วนร่วมในการบริหาร (X _{5.1})	4.31	0.48	มาก	4.07	0.78	มาก
การสนับสนุนของภาคีเครือข่าย (X _{5.2})	4.37	0.51	มาก	4.16	0.71	มาก
รวมเฉลี่ย	4.34	0.50	มาก	4.11	0.75	มาก
6. ปัจจัยด้านผู้ปกครอง (X₆)						
การส่งเสริมสนับสนุนจากผู้ปกครอง (X _{6.1})	4.12	0.59	มาก	4.03	0.58	มาก
รวมเฉลี่ย	4.12	0.59	มาก	4.03	0.58	มาก
7. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอก (X₇)						
สังคมและวัฒนธรรม (X _{7.1})	4.32	0.52	มาก	4.28	0.51	มาก
สภาพทางเศรษฐกิจ (X _{7.2})	4.18	0.56	มาก	4.11	0.52	มาก
การเมืองและกฎหมาย (X _{7.3})	4.34	0.49	มาก	4.27	0.54	มาก
รวมเฉลี่ย	4.28	0.52	มาก	4.22	0.52	มาก
เฉลี่ยรวมทั้งหมด	4.31	0.53	มาก	4.21	0.56	มาก

จากตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ระดับระดับปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.31$, S.D. = 0.53) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนทุกตัวแปรของกลุ่มคุณภาพการเรียนรู้สูงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มคุณภาพการเรียนรู้ต่ำ เมื่อพิจารณา เป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยด้านโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{x} = 4.42$, S.D. = 0.47) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านครูผู้สอน ($\bar{x} = 4.41$, S.D. = 0.47) ปัจจัยด้านผู้บริหารโรงเรียน ($\bar{x} = 4.35$, S.D. = 0.54) ปัจจัยด้านชุมชน ($\bar{x} = 4.34$, S.D. = 0.50) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอก ($\bar{x} = 4.28$, S.D. = 0.52) ปัจจัยด้านนักเรียน ($\bar{x} = 4.27$, S.D. = 0.60) และปัจจัยด้านผู้ปกครอง ($\bar{x} = 4.12$, S.D. = 0.59) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาระดับคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี

2.1 ผลการวิเคราะห์ระดับคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี

การศึกษาระดับคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนผู้วิจัยได้ทำการจำแนกกลุ่มโรงเรียนโดยใช้ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O – NET) เรียงลำดับ จากนั้นแบ่งกลุ่มโดยใช้เทคนิค ร้อยละ 27 ของจุงเตห์ฟาน (Chung-Teh Fan) แบ่งกลุ่มคุณภาพการเรียนรู้สูงร้อยละ 27 และคุณภาพการเรียนรู้ต่ำร้อยละ 27 ได้โรงเรียนกลุ่มคุณภาพการเรียนรู้สูง 6 โรงเรียนและกลุ่มคุณภาพการเรียนรู้ต่ำ 6 โรงเรียน เก็บข้อมูลได้ผลดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ตารางแสดงผลการศึกษาระดับคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน

คุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน ในโรงเรียน	กลุ่มคุณภาพการเรียนรู้สูง			กลุ่มคุณภาพการเรียนรู้ต่ำ		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
คุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน						
ด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ (Y_1)						
นักเรียนมีความสามารถในการอ่าน	4.26	0.59	มาก	4.02	0.58	มาก
นักเรียนมีความสามารถในการเขียน	4.28	0.66	มาก	3.96	0.63	มาก
นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสาร	4.28	0.64	มาก	4.16	0.55	มาก
นักเรียนมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	4.45	0.61	มาก	4.18	0.60	มาก
นักเรียนมีความสามารถในการคิดคำนวณ คิววิเคราะห์ และคิดอย่างมีวิจารณญาณ	4.32	0.72	มาก	3.92	0.56	มาก
นักเรียนสามารถนำความรู้มาใช้อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแก้ปัญหา	4.28	0.66	มาก	3.93	0.61	มาก
นักเรียนสามารถนำความรู้มาใช้สร้างสรรค์นวัตกรรม	4.20	0.75	มาก	3.84	0.61	มาก
นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรที่โรงเรียนกำหนด	4.24	0.59	มาก	4.05	0.58	มาก

ตารางที่ 4.3 ต่อ

คุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน ในโรงเรียน	กลุ่มคุณภาพการเรียนรู้สูง			กลุ่มคุณภาพการเรียนรู้ต่ำ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
นักเรียนมีความรู้ ทักษะพื้นฐาน และเจตคติที่ดีเกี่ยวกับการประกอบ อาชีพ	4.25	0.60	มาก	4.17	0.54	มาก
รวมเฉลี่ย	4.28	0.65	มาก	4.03	0.58	มาก
ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (Y₂)						
นักเรียนมีคุณลักษณะและค่านิยมที่ดี ตามที่โรงเรียนกำหนด	4.34	0.60	มาก	4.20	0.63	มาก
นักเรียนมีความภูมิใจในท้องถิ่นและ ความเป็นไทย	4.34	0.60	มาก	4.28	0.58	มาก
นักเรียนยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบน ความแตกต่างและหลากหลายของ แต่ละบุคคล	4.40	0.56	มาก	4.34	0.63	มาก
นักเรียนมีสุขภาวะทางร่างกายที่ สมบูรณ์	4.40	0.62	มาก	4.40	0.59	มาก
นักเรียนมีจิตสังคมที่ดี	4.32	0.58	มาก	4.29	0.55	มาก
รวมเฉลี่ย	4.36	0.59	มาก	4.30	0.60	มาก
เฉลี่ยรวมทั้งหมด	4.31	0.63	มาก	4.12	0.59	มาก

จากตารางที่ 4.3 ผลการศึกษาระดับคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี พบว่าคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนทั้งด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ (Y₁) และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (Y₂) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.53) โรงเรียนกลุ่มคุณภาพการเรียนรู้สูงมีค่าเฉลี่ยคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสูงกว่ากลุ่มโรงเรียนคุณภาพการเรียนรู้ต่ำในทุกด้าน โดยคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนกลุ่มคุณภาพ การเรียนรู้สูงด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในตัวแปรนักเรียนมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X}=4.45$, S.D. = 0.61) รองลงมา คือ ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตัวแปรนักเรียนยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและหลากหลายของแต่ละบุคคล ($\bar{X}= 4.40$, S.D. = 0.56) และตัวแปรนักเรียนมีสุขภาวะทางร่างกายที่สมบูรณ์ ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.62) นักเรียนมีคุณลักษณะและค่านิยมที่ดีตามที่โรงเรียนกำหนด ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.60) นักเรียนมีความภูมิใจ ในท้องถิ่นและความเป็นไทย ($\bar{X}= 4.34$, S.D. = 0.60) นักเรียนมีจิตสังคมที่ดี ($\bar{X}= 4.32$, S.D. = 0.58) ด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ นักเรียนมีความสามารถในการคิด

คำนวณ คิดวิเคราะห์และคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ ($\bar{X}$ = 4.32, S.D. = 0.72) นักเรียนมีความสามารถในการเขียน ($\bar{X}$ = 4.28, S.D. = 0.66) นักเรียนสามารถนำความรู้มาใช้อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแก้ปัญหา ($\bar{X}$ = 4.28, S.D. = 0.66) นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสาร ($\bar{X}$ = 4.28, S.D. = 0.64) นักเรียนมีความสามารถในการอ่าน ($\bar{X}$ = 4.26, S.D. = 0.59) นักเรียนมีความรู้ ทักษะพื้นฐานและเจตคติที่ดีเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ ($\bar{X}$ = 4.25, S.D. = 0.60) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรที่โรงเรียนกำหนด ($\bar{X}$ = 4.24, S.D. = 0.59) นักเรียนสามารถนำความรู้มาใช้สร้างสรรค์นวัตกรรม ($\bar{X}$ = 4.20, S.D. = 0.75)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี

3.1 การวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant Analysis) เพื่อศึกษาปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี

การวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant Analysis) ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ

3.1.1 การทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นเพื่อยืนยันคุณสมบัติของตัวแปรอิสระ (ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี) ว่ามีความเหมาะสมในการใช้เทคนิคการวิเคราะห์จำแนกประเภทตามเงื่อนไข ค่าความเบ้ (Skewness) และค่าความโด่ง (Kurtosis) ของตัวแปรอิสระในแต่ละกลุ่ม

ตารางที่ 4.4 การทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นเพื่อยืนยันคุณสมบัติของตัวแปรอิสระด้วยการทดสอบจากค่าสัมประสิทธิ์ความเบ้และความโด่ง

ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ ของนักเรียนในโรงเรียน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่า ความเบ้	ค่า ความโด่ง
1. ปัจจัยด้านโรงเรียน (X_1)				
แหล่งเรียนรู้ ($X_{1.1}$)	4.35	0.48	-0.434	0.61
เทคโนโลยีสารสนเทศ ($X_{1.2}$)	4.49	0.49	-1.004	1.814
บรรยากาศโรงเรียน ($X_{1.3}$)	4.32	0.55	-0.808	0.504
วัฒนธรรมโรงเรียน ($X_{1.4}$)	4.36	0.54	-0.821	1.269
2. ปัจจัยด้านผู้บริหารโรงเรียน (X_2)				
การบริหารการเปลี่ยนแปลง ($X_{2.1}$)	4.28	0.70	-0.993	1.042

ตารางที่ 4.4 ต่อ

ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ ของนักเรียนในโรงเรียน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่า ความเบ้	ค่า ความโด่ง
พฤติกรรมกรรมการบริหาร (X _{2.2})	4.26	0.70	-1.107	1.328
ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง (X _{2.3})	4.26	0.70	-0.996	1.053
ภาวะผู้นำทางวิชาการ(X _{2.4})	4.39	0.63	-1.258	2.07
ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศ (X _{2.5})	4.30	0.64	-1.06	2.098
3. ปัจจัยด้านครูผู้สอน(X₃)				
ความสามารถทางด้านเทคโนโลยี สารสนเทศ (X _{3.1})	4.37	0.50	-0.514	-0.012
การวิจัยในชั้นเรียน(X _{3.2})	4.29	0.49	-0.121	-0.454
พฤติกรรมกรรมการสอน(X _{3.3})	4.42	0.47	-0.409	-0.461
4.ปัจจัยด้านนักเรียน(X₄)				
ความสามารถทางด้านเทคโนโลยี(X _{4.1})	4.26	0.57	-0.563	0.263
พฤติกรรมกรรมการเรียน (X _{4.2})	4.18	0.62	-0.461	0.031
เจตคติต่อการเรียน (X _{4.3})	4.24	0.55	-0.395	-0.019
5.ปัจจัยด้านชุมชน(X₅)				
การมีส่วนร่วมในการบริหาร(X _{5.1})	4.19	0.66	-1.069	1.706
การสนับสนุนของภาคีเครือข่าย(X _{5.2})	4.26	0.63	-0.861	1.329
6.ปัจจัยด้านผู้ประกอบการ(X₆)				
การส่งเสริมสนับสนุนจากผู้ปกครอง (X _{6.1})	4.07	0.58	-0.197	-0.392
7.ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอก (X₇)				
สังคมและวัฒนธรรม(X _{7.1})	4.30	0.52	-0.099	-0.585
สภาพทางเศรษฐกิจ(X _{7.2})	4.15	0.54	0.065	-0.544
การเมืองและกฎหมาย(X _{7.3})	4.30	0.52	-0.308	-0.157

จากตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ ความเบ้ของปัจจัยต่าง ๆ จะเห็นว่าตัวแปรที่มีค่าความเบ้เป็นลบ ได้แก่ ปัจจัยด้านโรงเรียน (X_1) ซึ่งประกอบด้วย ตัวแปรแหล่งเรียนรู้ ($X_{1.1}$) ตัวแปรเทคโนโลยีสารสนเทศ ($X_{1.2}$) ตัวแปรบรรยากาศโรงเรียน ($X_{1.3}$) และตัวแปรวัฒนธรรมโรงเรียน ($X_{1.4}$) ปัจจัยด้านผู้บริหารโรงเรียน (X_2) ซึ่งประกอบด้วย ตัวแปรการบริหารการเปลี่ยนแปลง ($X_{2.1}$) ตัวแปรพฤติกรรมการบริหาร ($X_{2.2}$) ตัวแปรภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ($X_{2.3}$) ตัวแปรภาวะผู้นำทางวิชาการ ($X_{2.4}$) และตัวแปรภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ($X_{2.5}$) ปัจจัยด้านครูผู้สอน (X_3) ซึ่งประกอบด้วย ตัวแปรความสามารถทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ($X_{3.1}$) ตัวแปรการวิจัยในชั้นเรียน ($X_{3.2}$) และตัวแปรพฤติกรรมการสอน ($X_{3.3}$) ปัจจัยด้านนักเรียน (X_4) ซึ่งประกอบด้วย ตัวแปรความสามารถทางด้านเทคโนโลยี ($X_{4.1}$) ตัวแปรพฤติกรรมการเรียน ($X_{4.2}$) และตัวแปรเจตคติต่อการเรียน ($X_{4.3}$) ปัจจัยด้านชุมชน (X_5) ซึ่งประกอบด้วย การมีส่วนร่วมในการบริหาร ($X_{5.1}$) และการสนับสนุนของภาคีเครือข่าย ($X_{5.2}$) ปัจจัยด้านผู้ปกครอง (X_6) ได้แก่ การส่งเสริมสนับสนุนจากผู้ปกครอง ($X_{6.1}$) และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอก (X_7) ซึ่งประกอบด้วย สังคมและวัฒนธรรม ($X_{7.1}$) และการเมืองและกฎหมาย ($X_{7.2}$) ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีค่าเฉลี่ยระดับความเห็นน้อยกว่า ค่าฐานนิยม และค่ามัธยฐาน การแจกแจงเป็นแบบเบ้ซ้าย ส่วนตัวแปรที่มีค่าความเบ้เป็นบวกมี 1 ตัว ได้แก่ ตัวแปรสภาพทางเศรษฐกิจ ($X_{7.2}$) ในปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอก (X_7) ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีค่าเฉลี่ยระดับความเห็นน้อยกว่า ค่าฐานนิยม และค่ามัธยฐานการแจกแจงเป็นแบบเบ้ขวาและเมื่อพิจารณาความเบ้แล้วพบว่ามีค่าอยู่ระหว่าง -2 ถึง 2 ซึ่งสามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์ต่อไปได้

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ความโด่ง จะเห็นว่าปัจจัยที่มีค่าสัมประสิทธิ์ความโด่งมากกว่า 0.263 ซึ่งเป็นโค้งความถี่ที่มีการแจกแจงที่โด่งปกติ ข้อมูลมีการกระจายน้อยหรือมีความแปรปรวนน้อย ข้อมูลแจกแจงแบบโด่งมาก ได้แก่ ปัจจัยด้านโรงเรียน (X_1) ประกอบด้วย ตัวแปรแหล่งเรียนรู้ ($X_{1.1}$) ตัวแปรเทคโนโลยีสารสนเทศ ($X_{1.2}$) ตัวแปรบรรยากาศโรงเรียน ($X_{1.3}$) และวัฒนธรรมโรงเรียน ($X_{1.4}$) ปัจจัยด้านผู้บริหารโรงเรียน (X_2) ประกอบด้วย ตัวแปรการบริหารการเปลี่ยนแปลง ($X_{2.1}$) พฤติกรรมการบริหาร ($X_{2.2}$) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ($X_{2.3}$) ภาวะผู้นำทางวิชาการ ($X_{2.4}$) และภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ($X_{2.5}$) ปัจจัยด้านชุมชน (X_5) ตัวแปรการมีส่วนร่วมในการบริหาร ($X_{5.1}$) และการสนับสนุนของภาคีเครือข่าย ($X_{5.2}$) ปัจจัยที่มีค่าสัมประสิทธิ์ความโด่งเท่ากับ 0.263 ซึ่งเป็นโค้งความถี่ที่มีการแจกแจงที่โด่งปกติ ข้อมูลมีการกระจายปานกลางหรือมีความแปรปรวนปานกลาง ข้อมูลแจกแจงแบบโด่งปานกลาง ได้แก่ ปัจจัยด้านนักเรียน (X_4) ตัวแปรความสามารถทางด้านเทคโนโลยี ($X_{4.1}$) ส่วนปัจจัยที่มีค่าสัมประสิทธิ์ความโด่งน้อยกว่า 0.263 ซึ่งเป็นโค้งความถี่ที่มีการแจกแจงที่โด่งปกติ ข้อมูลมีการกระจายมากหรือมีความแปรปรวนมาก ข้อมูลแจกแจงแบบโด่งน้อย ได้แก่ ปัจจัยด้านครูผู้สอน (X_3) ความสามารถทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ($X_{3.1}$) การวิจัยในชั้นเรียน ($X_{3.2}$) และพฤติกรรมการสอน ($X_{3.3}$) ปัจจัยด้านนักเรียน (X_4) ตัวแปรพฤติกรรมการเรียน ($X_{4.2}$) และตัวแปรเจตคติต่อการเรียน ($X_{4.3}$) ปัจจัยด้านผู้ปกครอง (X_6) ตัวแปรการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้ปกครอง ($X_{6.1}$) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอก (X_7) ตัวแปรสังคมและวัฒนธรรม ($X_{7.1}$) ตัวแปรสภาพทางเศรษฐกิจ ($X_{7.2}$) และตัวแปรการเมืองและกฎหมาย ($X_{7.3}$)

3.1.2 การทดสอบสมมุติฐานเพื่อยืนยันคุณสมบัติของตัวแปรอิสระ (ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี)

ว่ามีความเหมาะสมในการใช้เทคนิคการวิเคราะห์จำแนกประเภทตามเงื่อนไขค่าความแปรปรวนและค่าความแปรปรวนร่วม (Variance-Covariance Matrix) ของตัวแปรในแต่ละกลุ่มต้องเท่ากัน ดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ค่าความแปรปรวนและค่าความแปรปรวนร่วมปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้
ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี

Log Determinants		
GROUP	Rank	Log Determinant
กลุ่มคุณภาพการเรียนรู้ต่ำ (0)	5	-6.725
กลุ่มคุณภาพการเรียนรู้สูง (1)	5	-8.858
Pooled within-groups	5	-7.403

Test Results		
Box's M		91.608
F	Approx.	5.969
	df1	15
	df2	2.242E5
	Sig.	.000

ตารางที่ 4.5 พบว่าค่าความแปรปรวนและค่าความแปรปรวนร่วม (Variance-Covariance Matrix) ของกลุ่มคุณภาพการเรียนรู้สูงและต่ำไม่ต่างกันจึงสรุปได้ว่า ข้อมูลที่มีอยู่มีความเหมาะสม ที่จะใช้เทคนิค Discriminant Analysis ได้ และเมื่อทำการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ด้วย Box's M ซึ่งมีสมมุติฐานว่า

H_0 : ค่าความแปรปรวนและค่าความแปรปรวนร่วม 2 กลุ่มเท่ากันหรือไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนและค่าความแปรปรวนร่วม 2 กลุ่มไม่เท่ากันหรือแตกต่างกัน

พบว่า สถิติทดสอบมีการแจกแจงโดยประมาณแบบ Box's M = 91.608

ได้ค่า Significant = 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 จึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1 นั่นคือค่าความแปรปรวนและค่าความแปรปรวนร่วม 2 กลุ่มเท่ากันหรือไม่แตกต่างกัน จึงสามารถใช้ Discriminant Analysis วิเคราะห์ต่อไปได้

ตารางที่ 4.6 การทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มจากค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระ

Eigenvalues				
Function	Eigenvalue	% of Variance	Cumulative %	Canonical Correlation
1	.124 ^a	100.0	100.0	.332

a. First 1 canonical discriminant functions were used in the analysis.

Wilks' Lambda				
Test of Function(s)	Wilks' Lambda	Chi-square	df	Sig.
1	.890	27.336	5	.000

จากตารางที่ 4.6 เมื่อพิจารณาจากค่า Eigenvalues เท่ากับ .124 ซึ่งเป็นค่าที่ค่อนข้างสูง แสดงว่ามีความแตกต่างระหว่างกลุ่มมาก ค่า Wilks' Lambda เท่ากับ .890 ทดสอบสมมติฐานว่า H_0 : ค่าเฉลี่ยของปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี (ตัวแปรอิสระ) ทุกตัวของกลุ่มโรงเรียนที่มีคุณภาพการเรียนรู้สูงกับกลุ่มโรงเรียนที่มีคุณภาพการเรียนรู้ต่ำเท่ากัน

พิจารณาจากค่า Sig. .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 จึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1 ซึ่งเป็นการทดสอบสมการการพยากรณ์ (Discriminant Function) ผลการทดสอบทำให้แน่ใจว่าสมควรใช้ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี ใน 7 ปัจจัย 21 ตัวแปร ในการแบ่งกลุ่มโรงเรียนคุณภาพการเรียนรู้สูงและคุณภาพการเรียนรู้ต่ำได้ โดยสามารถเขียนเป็นสมการจำแนกกลุ่มได้ดังนี้

$$D = -7.184 -1.777X_{2,3} + 2.042X_{2,4} - 1.257X_{4,1} + 1.639X_{4,2} + 1.028X_{5,1}$$

จากสมการจำแนกกลุ่ม พบว่า ปัจจัยที่สามารถจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี ประกอบด้วย 3 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านผู้บริหารโรงเรียน ปัจจัยด้านนักเรียน และปัจจัยด้านชุมชน

ปัจจัยด้านผู้บริหารโรงเรียน ประกอบด้วย ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง $X_{2,3}$ และภาวะผู้นำทางวิชาการ $X_{2,4}$

ปัจจัยด้านนักเรียน ประกอบด้วย ความสามารถทางด้านเทคโนโลยี $X_{4,1}$ และพฤติกรรมการเรียน $X_{4,2}$

ปัจจัยด้านชุมชน ประกอบด้วย การมีส่วนร่วมในการบริหาร $X_{5,1}$

3.1.3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี ดังตาราง

ตารางที่ 4.7 แสดงการจัดเรียงลำดับของปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี

ลำดับ ที่	ปัจจัยจำแนกคุณภาพการ เรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน	ตัวแปร	ค่าสถิติ เอฟ
1	ปัจจัยด้านชุมชน	การมีส่วนร่วมในการบริหาร $X_{5.1}$	8.530
2	ปัจจัยด้านผู้บริหารโรงเรียน	ภาวะผู้นำทางวิชาการ $X_{2.4}$	3.275
3	ปัจจัยด้านนักเรียน	พฤติกรรมการเรียน $X_{4.2}$	2.810
4	ปัจจัยด้านผู้บริหารโรงเรียน	ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง $X_{2.3}$	0.112
5	ปัจจัยด้านนักเรียน	ความสามารถทางด้านเทคโนโลยี $X_{4.1}$	0.042

จากตารางที่ 4.7 ผลการทดสอบทางสถิติโดยใช้ค่าเอฟ (F) ปัจจัยที่สามารถจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี พบว่า ปัจจัยที่มีความสามารถในการจำแนกสูงสุด คือ ปัจจัยด้านชุมชน ได้แก่ ตัวแปรการมีส่วนร่วมในการบริหาร $X_{5.1}$ มีค่าสถิติเอฟเท่ากับ 8.530 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านผู้บริหารโรงเรียน ได้แก่ ภาวะผู้นำทางวิชาการ $X_{2.4}$ ค่าสถิติเอฟเท่ากับ 3.275 ปัจจัยด้านนักเรียน ได้แก่ พฤติกรรมการเรียน $X_{4.2}$ ค่าสถิติเอฟเท่ากับ 2.810 ปัจจัยด้านผู้บริหารโรงเรียน ได้แก่ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง $X_{2.3}$ ค่าสถิติเอฟเท่ากับ 0.112 ปัจจัยด้านนักเรียน ได้แก่ ความสามารถทางด้านเทคโนโลยี $X_{4.1}$ ค่าสถิติเอฟเท่ากับ 0.042 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าอำนาจการพยากรณ์ในการสร้างสมการจำแนกกลุ่ม

Classification Results ^a					
GROUP			Predicted Group Membership		Total
			0	1	
Original	Count	0	74	45	119
		1	43	76	119
	%	0	62.2	37.8	100.0
		1	36.1	63.9	100.0

a. 61.8% of original grouped cases correctly classified.

จากตารางที่ 4.8 พบว่าสมการปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี สามารถจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนกลุ่มคุณภาพการเรียนรู้สูงได้ถูกต้องร้อยละ 63.9 และสามารถจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนกลุ่มคุณภาพการเรียนรู้ต่ำได้ถูกต้องร้อยละ 62.2 เมื่อพิจารณาภาพรวมสมการสามารถจำแนกประเภทได้ร้อยละ 61.8

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณ (Qualitative Research) โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ 1) ศึกษาระดับปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี 2) ศึกษาระดับคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรีและ 3) วิเคราะห์ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยคือ ผู้บริหารและครูในโรงเรียนที่จัดการศึกษาภาคบังคับสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี ซึ่งมีการทดสอบ ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) สุ่มตัวอย่างผู้บริหารและครูโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) โดยขั้นตอนที่ 1 ได้มาจากการนำกลุ่มโรงเรียนคุณภาพการเรียนรู้สูงและต่ำ จำนวน 12 โรงเรียน ที่จำแนกไว้มากำหนดขนาดตัวอย่างด้วยตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ได้กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารและครูที่มาจากกลุ่มโรงเรียนคุณภาพการเรียนรู้สูงจำนวน 119 คน และกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารและครูที่มาจากกลุ่มโรงเรียนคุณภาพการเรียนรู้ต่ำจำนวน 119 คน รวมทั้งสิ้น 238 คน ขั้นตอนที่ 2 นำข้อมูลขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ได้มากำหนดสัดส่วนจำนวนผู้บริหารและครูจำแนกตามโรงเรียน ขั้นตอนที่ 3 สุ่มอย่างง่ายโดยการจับฉลาก (Simple random sampling) เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามประกอบด้วย 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ (Check List) ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านโรงเรียน ปัจจัยด้านผู้บริหารโรงเรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านนักเรียน ปัจจัยด้านชุมชน ปัจจัยด้านผู้ปกครองและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอกที่จำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน เมื่อเรียนรู้จบหลักสูตรของโรงเรียนโดยลักษณะแบบสอบถาม ตอนที่ 2 และ 3 เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ผู้วิจัยทำการทดสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามได้ 0.990 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant Analysis)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ระดับปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรีโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกพิจารณารายด้าน พบว่าปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนกลุ่มคุณภาพการเรียนรู้สูงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า

กลุ่มคุณภาพการเรียนรู้ต่ำในทุกตัวแปรและเรียงลำดับค่าเฉลี่ยของปัจจัยจากมากไปน้อย ได้ดังนี้ ปัจจัยด้านโรงเรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านผู้บริหารโรงเรียน ปัจจัยด้านชุมชน ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอก ปัจจัยด้านนักเรียนและปัจจัยด้านผู้ปกครอง ตามลำดับ

1.1 ปัจจัยด้านโรงเรียนอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อยได้ดังนี้ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ วัฒนธรรมโรงเรียน บรรยายภาคโรงเรียน และแหล่งเรียนรู้

1.2 ปัจจัยด้านครูผู้สอนอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อยได้ดังนี้ พฤติกรรมการสอน ความสามารถทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการวิจัยในชั้นเรียน

1.3 ปัจจัยด้านผู้บริหารโรงเรียนอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ได้ดังนี้ ภาวะผู้นำทางวิชาการ ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศ การบริหารการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมการบริหารและภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง

1.4 ปัจจัยด้านชุมชนอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อยได้ดังนี้ การสนับสนุนของภาคีเครือข่ายและการมีส่วนร่วมในการบริหาร

1.5 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอกอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อยได้ดังนี้ การเมืองและกฎหมาย สังคมและวัฒนธรรม และสภาพทางเศรษฐกิจ

1.6 ปัจจัยด้านนักเรียนอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อยได้ดังนี้ เจตคติต่อการเรียน ความสามารถทางด้านเทคโนโลยีและพฤติกรรมการเรียน

1.7 ปัจจัยด้านผู้ปกครองอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การส่งเสริมสนับสนุนจากผู้ปกครอง

2. ระดับคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเพชรบุรีโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกพิจารณารายด้าน พบว่า คุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนกลุ่มคุณภาพการเรียนรู้สูงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มคุณภาพการเรียนรู้ต่ำในทุกด้าน โดยด้านที่สูงที่สุด คือ ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์และรองลงมา คือ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ

2.1 ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อยได้ดังนี้ นักเรียนยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและหลากหลายของแต่ละบุคคล นักเรียนมีสุขภาวะทางร่างกายที่สมบูรณ์ นักเรียนมีคุณลักษณะและค่านิยมที่ดีตามที่โรงเรียนกำหนด นักเรียนมีความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย นักเรียนมีจิตสังคมที่ดี

2.2 ด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อยได้ดังนี้ นักเรียนมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยี นักเรียนมีความสามารถในการคิดคำนวณ คิดวิเคราะห์ และคิดอย่างมีวิจารณญาณ นักเรียนมีความสามารถในการเขียน นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสาร นักเรียนสามารถนำความรู้มาใช้อธิบาย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแก้ปัญหา นักเรียนมีความสามารถในการอ่าน นักเรียนมีความรู้ทักษะ

พื้นฐานและเจตคติที่ดีเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรที่โรงเรียนกำหนด นักเรียนสามารถนำความรู้มาใช้สร้างสรรค์นวัตกรรม

3. ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี เมื่อวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant Analysis) พบว่า ปัจจัยที่สามารถจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี ประกอบด้วย 3 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านผู้บริหารโรงเรียน ปัจจัยด้านนักเรียน และปัจจัยด้านชุมชน โดยปัจจัยด้านผู้บริหารโรงเรียน ได้แก่ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง $X_{2,3}$ และภาวะผู้นำทางวิชาการ $X_{2,4}$ ปัจจัยด้านนักเรียน ได้แก่ ความสามารถทางด้านเทคโนโลยี $X_{4,1}$ และพฤติกรรมการเรียน $X_{4,2}$ และปัจจัยด้านชุมชน ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการบริหาร $X_{5,1}$

โดยปัจจัยที่สามารถจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรีสูงสุด คือ ปัจจัยด้านชุมชน ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการบริหาร $X_{5,1}$ ปัจจัยด้านผู้บริหารโรงเรียน ได้แก่ ภาวะผู้นำทางวิชาการ $X_{2,4}$ ปัจจัยด้านนักเรียน ได้แก่ พฤติกรรมการเรียน $X_{4,2}$ ปัจจัยด้านผู้บริหารโรงเรียน ได้แก่ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง $X_{2,3}$ และปัจจัยด้านนักเรียน ได้แก่ ความสามารถทางด้านเทคโนโลยี $X_{4,1}$ สามารถเขียนเป็นสมการจำแนกกลุ่มได้ดังนี้

$$D = -7.184 - 1.777X_{2,3} + 2.042X_{2,4} - 1.257X_{4,1} + 1.639X_{4,2} + 1.028X_{5,1}$$

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ได้ข้อค้นพบซึ่งสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัย พบว่า ระดับปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรีในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยกลุ่มโรงเรียนคุณภาพการเรียนรู้สูงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มโรงเรียนคุณภาพการเรียนรู้ต่ำในทุกด้านและทุกตัวแปร เรียงลำดับระดับค่าเฉลี่ยสูงที่สุดไประดับค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ปัจจัยด้านโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือ ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านผู้บริหารโรงเรียน ปัจจัยด้านชุมชน ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอก ปัจจัยด้านนักเรียนและปัจจัยด้านผู้ปกครอง ตามลำดับ

จากผลการศึกษาที่พบว่า ปัจจัยด้านโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยของระดับปัจจัยจำแนกอยู่ในระดับมากและเป็นปัจจัยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนเกิดขึ้นได้จากโรงเรียนที่มีคุณภาพ เมื่อพิจารณาตัวแปรในปัจจัยด้านโรงเรียนพบว่าทุกตัวแปรอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ เทคโนโลยีสารสนเทศ วัฒนธรรมโรงเรียน บรรยากาศโรงเรียนและแหล่งเรียนรู้ จากผลการวิจัยทำให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่าโรงเรียนที่จะสามารถส่งเสริมให้คุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสูงขึ้นได้นั้นเป็นโรงเรียนที่มีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาปรับใช้ในการจัดการเรียนอย่างรอบด้าน มีวัฒนธรรมและบรรยากาศโรงเรียนที่ดี เสริมสร้างให้คนในโรงเรียนทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงสามารถบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้เพื่อใช้เป็นแหล่งข้อมูลสำหรับการส่งเสริมการจัดการศึกษาได้ ส่วนปัจจัยด้านผู้ปกครอง ซึ่งมีค่าเฉลี่ย

ของระดับปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ในระดับมากแต่เป็นปัจจัยด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะว่าคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์จะเกิดขึ้นกับนักเรียนได้นั้นเกี่ยวข้องกับการศึกษาหาความรู้หรือประสบการณ์การเรียนรู้ ซึ่งนักเรียนใช้เวลาในการรับการเรียนรู้และรับประสบการณ์จากโรงเรียนเป็นส่วนใหญ่ ผู้ปกครองเป็นเพียงส่วนเสริมเพิ่มเติมที่ช่วยทบทวน ติดตาม รับฟังหรือจัดหาสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ให้นักเรียน รวมถึงให้ความร่วมมือกับโรงเรียนและประเมินโรงเรียนในภาพรวมไม่ได้เป็นผู้มีส่วนร่วมกับการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในเชิงลึกมากนักจึงเป็นผลให้ระดับปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนในด้านผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยต่ำ

จากผลการวิจัยที่ได้กล่าวมาข้างต้นเกี่ยวกับระดับปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสามารถอภิปรายผลรายปัจจัยได้ดังนี้

1.1 ปัจจัยด้านโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยของระดับปัจจัยจำแนกอยู่ในระดับมาก เนื่องจากโรงเรียนมีคุณภาพนั้นจะทำให้การจัดการศึกษาสำเร็จในหลายมิติ ดังที่ บุญส่ง งามอาจ และคนอื่น (2565 : 548) กล่าวถึงโรงเรียนที่มีคุณภาพไว้ว่าเป็นโรงเรียนที่สามารถจัดการศึกษาได้อย่างดี ทั้งด้านการบริหารจัดการและการจัดการเรียนรู้จนทำให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานกำหนด ที่สำคัญสามารถจัดการศึกษาได้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน เป็นที่ยอมรับและเป็นแบบอย่างของโรงเรียนอื่นได้ นำไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้โดยอาศัยหลักการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเพื่อให้ได้ผลผลิตซึ่งก็คือนักเรียนที่มีคุณภาพ สามารถอภิปรายผลเป็นรายตัวแปรโดยเรียงลำดับจากตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยมากไปน้อยได้ดังนี้

1.1.1 ตัวแปรเทคโนโลยีสารสนเทศซึ่งเป็นสิ่งที่โรงเรียนนำมาเป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการจัดเก็บและประมวลผลข้อมูลสารสนเทศอย่างเป็นระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นตัวแปรของปัจจัยด้านโรงเรียนที่มีค่าเฉลี่ยระดับปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสูงสุด ทั้งนี้เป็นเพราะปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศมีการพัฒนาและก้าวหน้าอย่างรวดเร็วในหลาย ๆ ด้านรวมทั้งด้านการศึกษา โรงเรียนจึงมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาปรับใช้ตามขอบข่ายต่าง ๆ ของภาระงานภายในโรงเรียน ให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องงานวิจัยของ พรทิพย์ บุญขวัญ และคนอื่น (2566 : 313-329) ที่ศึกษา กระบวนการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาครูผู้สอนในระดับประถมศึกษาต่อสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารการศึกษาอยู่ในระดับมากและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก สมเกียรติ ดาสา และคนอื่น (2565 : 511) ที่ศึกษา รูปแบบการบริหารจัดการการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศโรงเรียนในศตวรรษที่ 21 สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า สภาพการบริหารจัดการการใช้เทคโนโลยีอยู่ในระดับมากมีความสอดคล้องและเป็นประโยชน์กับการวางแผนงานระบบการบริหารงานและการจัดการเรียนการสอนของครู และงานวิจัยของ สิทธิชัย สิมิ (2566 : 2-3) ที่ศึกษา ความต้องการจำเป็นและแนวทางพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานในโรงเรียนสภาพที่เป็นจริงโดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ของโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด จากงานวิจัยที่ได้กล่าวมาข้างต้นทำให้เห็นได้ว่าการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ในการดำเนินงานของโรงเรียนทำให้โรงเรียนเกิดประสิทธิภาพมากขึ้นและควมมีประสิทธิภาพของโรงเรียนนั้นจะนำไปสู่คุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน

1.1.2 ตัวแปรวัฒนธรรมโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยระดับปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากตัวแปรวัฒนธรรมโรงเรียนเป็นวิธีการประพฤติปฏิบัติ ใช้เป็นบรรทัดฐานที่บุคลากรในโรงเรียนร่วมกันยึดถือและถ่ายทอดสืบต่อกัน สอดคล้องกับสัมฤทธิ์ ทองทับ และอุทัย ภิรมย์รัตน์ (2557 : 77) ที่ศึกษา การพัฒนาวัฒนธรรมโรงเรียนเพื่อส่งเสริมคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า วัฒนธรรมโรงเรียนและคุณภาพการศึกษามีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของโรงเรียนในเชิงบวก สิ่งแวดล้อม สารถ้อย และสิทธิพร เชาวน์ชัย (2565 : 165) ที่ศึกษา วัฒนธรรมคุณภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า วัฒนธรรมคุณภาพของโรงเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก แนวทางการสร้างวัฒนธรรมคุณภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาควรกำหนดวิสัยทัศน์และค่านิยมในการปฏิบัติงานของโรงเรียนที่มุ่งเน้นถึงวัฒนธรรมคุณภาพร่วมกันเพื่อให้ครูและบุคลากรได้มองเห็นภาพหรือทิศทางในการดำเนินงานที่ชัดเจนเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และงานวิจัยของ ปิติพันธุ์ น้อยอยู่ณิตย์ และกัลยมน อินทุสุต (2566 : 95) ที่ศึกษา วัฒนธรรมองค์การของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงเทพตะวันออก พบว่า ความคิดเห็นของครูต่อวัฒนธรรมองค์การของโรงเรียนโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

1.1.3 ตัวแปรบรรยากาศโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยระดับปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากตัวแปรบรรยากาศโรงเรียนเป็นสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนซึ่งเกิดจากความเป็นผู้นำและการบริหารจัดการที่ดีของผู้บริหารสอดคล้องกับงานวิจัยของแพรวพรรณ ติใหม่ และคนอื่น (2559 : 103) ที่ศึกษา การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศในโรงเรียนและบรรยากาศในครอบครัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า บรรยากาศในโรงเรียนด้านกายภาพของนักเรียนมีความสัมพันธ์สูงสุดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน อธิภัทร กุโลภาส (2560 : 132) ที่ได้ศึกษา ปัจจัยด้านบรรยากาศโรงเรียนที่ส่งผลต่อความสุขของนักเรียน พบว่า นักเรียนมีความสุขระดับมากในทุกด้าน เมื่อควบคุมอิทธิพลของสภาพครอบครัวและอาชีพผู้ปกครองให้มีค่าคงที่แล้วความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูและนักเรียน สิ่งแวดล้อมทางสังคมของโรงเรียน กฎและระเบียบวินัย ทำนายความสุขของนักเรียนได้และงานวิจัยของ พัชชานันท์ โกษณงค์ (2562 : ง) ที่ศึกษา บรรยากาศองค์การกับประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 พบว่า บรรยากาศองค์การของโรงเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับสูงบรรยากาศองค์การกับประสิทธิผลของโรงเรียนมีความสัมพันธ์กัน

1.1.4 ตัวแปรแหล่งเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยระดับปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากตัวแปรแหล่งเรียนรู้เป็นสถานที่ในโรงเรียนหรือนอกโรงเรียนที่รวบรวมข้อมูล ความรู้ สารสนเทศและทรัพยากรต่าง ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของชนิษฐา กาตัง (2561 : ข) ที่ศึกษา การบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงโรงเรียนบ้านแม่แตดน้อย อำเภอภักดีชุมพล จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า การบริหารจัดการเรียนรู้สามารถสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียนได้ งานวิจัยของ

ประยูร เครือกังหัน (2563 : 74) ศึกษา การพัฒนาแหล่งเรียนรู้เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ ในศตวรรษที่ 21 โรงเรียนชุมชนบ้านเจียด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุบลราชธานี เขต 2 พบว่า การจัดแหล่งเรียนรู้ทั้งด้านวิชาการและด้านสนับสนุนวิชาการและความพึงพอใจ ของผู้เข้าใช้บริการแหล่งเรียนรู้หลังการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่มีการพัฒนามากที่สุดระดับความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากและงานวิจัยของศศิธรรยาห์ มากผ่อง และคนอื่น (2567 : 117) ที่ศึกษา การบริหารจัดการ แหล่งเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่า การบริหารจัดการ แหล่งเรียนรู้ของโรงเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านการสร้างการตอบสนองความต้องการ ของผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของนักเรียนอยู่ในระดับมาก ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของนักเรียนโรงเรียน ประถมศึกษามีความสัมพันธ์กันทางบวก

1.2 ปัจจัยด้านครูผู้สอนมีค่าเฉลี่ยของระดับปัจจัยจำแนกอยู่ในระดับมากเนื่องจากครู เป็นส่วนสำคัญในการสร้างเสริมให้การเรียนรู้ของผู้เรียนสัมฤทธิ์ผลตามความคาดหวังของสังคม ที่ต้องการทั้งความเป็นคนดีและความเป็นคนเก่งครูหรือผู้สอนที่จะเรียกได้ว่าเป็นผู้มีพฤติกรรม การสอนที่ดีจะต้องสั่งสมและบ่มเพาะ “จิตวิญญาณความเป็นครู” พร้อม ๆ กับการสั่งสมความรู้ ความสามารถในการเนื้อหาสาระวิชาให้เกิดขึ้นแก่ตนเองเพื่อจะได้ถ่ายทอดวิชาความรู้และปฏิบัติตน ให้เป็นตัวอย่างแก่ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (จินดา ลาโพธิ์, 2563 : 43) เมื่อพิจารณารายตัวแปร พบว่า ทุกตัวแปรอยู่ในระดับมาก สามารถอภิปรายผลเป็นรายตัวแปรโดยเรียงลำดับจากตัวแปร ที่มีค่าเฉลี่ยมากไปน้อยได้ดังนี้

1.2.1 ตัวแปรพฤติกรรมการสอนมีค่าเฉลี่ยระดับปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ ของนักเรียนในโรงเรียนอยู่ในระดับมากและมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในปัจจัยด้านครูผู้สอน ทั้งนี้เนื่องจาก ตัวแปรพฤติกรรมการสอนเป็นการกระทำหรือการแสดงออกของครูในการสอน สอดคล้องกับงานวิจัย ของชัยญานุช นวลเสาวภาคย์ และธนอมวรรณ ประเสริฐเจริญสุข (2561 : 33) ที่ศึกษา พฤติกรรม การสอนของครูที่ส่งผลต่อทักษะชีวิตของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 31 พบว่า ระดับพฤติกรรมการสอนของครูโดยภาพรวมและรายด้านมีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมาก ปัญญาพร พันทองคำ และคนอื่น (2566 : 423) ที่ศึกษา โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุ ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 พบว่า ประสิทธิภาพการสอนของครู อยู่ในระดับมาก และงานวิจัยของพิชญ์ธิดา รื่นแก้ว และอภิชาติ เสนะนันท์ (2566: 1567-1568) ที่ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนในสถานการณ์โรคระบาดโควิด 19 ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ พบว่า การจัด การเรียนรู้ของครูเป็นปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากและสูงที่สุด

1.2.2 ตัวแปรความสามารถทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมีค่าเฉลี่ยระดับปัจจัย จำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากตัวแปรความสามารถ ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นการมีความรู้ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือ ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพของครู สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฐาปณี นาคภูมิ และคนอื่น (2562 : 156) ที่ศึกษา การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนโสตศึกษา

ในภาคกลาง พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของครูผู้สอนในภาพรวมทั้งด้านการสืบค้นรวบรวมข้อมูล การประมวลผลข้อมูล การจัดเก็บข้อมูล การสร้างชิ้นงานหรือโครงการ และการนำเสนอผลงานอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกัน พันธยุทธ ทัศระเปียบ และคนอื่น (2562 : 127) ที่ศึกษา การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนเอกชน พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนรู้ของครูโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านในแต่ละด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน และงานวิจัยของศุภกฤต ดิษฐสุวรรณ (2566 : 196) ที่ศึกษา รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการสุวรรณภูมิ ผลการวิจัย พบว่าสมรรถนะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนในภาพรวมพบว่ามีสภาพจริงอยู่ในระดับมาก มีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด

1.2.3 ตัวแปรการวิจัยในชั้นเรียนมีค่าเฉลี่ยระดับปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากตัวแปรการวิจัยในชั้นเรียนเป็นกระบวนการที่ครูออกแบบเพื่อศึกษาหาคำตอบของปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนแล้ววางแผนการแก้ปัญหาด้วยการพัฒนาวิธีการหรือสร้างนวัตกรรมที่เป็นระบบสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปัทมา ยาประดิษฐ์ (2562 : 69 - 71) ที่ศึกษา การศึกษาความต้องการการพัฒนาด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 พบว่า ความต้องการการพัฒนาด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนโดยภาพรวมพบว่ามีความต้องการอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูผู้สอนส่วนมากตระหนักและเห็นความสำคัญของการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนต้องการใช้กระบวนการวิจัยควบคู่ไปกับกระบวนการเรียนรู้และทำการวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาระบบการทำงานและพัฒนาความก้าวหน้าในวิชาชีพครู พันธ์ จันทร์ศรีทอง และณัฐมน พันธุ์ชาติ (2566 : 37) ที่ศึกษา การพัฒนางานประจำของครูผู้สอนวิจัย พบว่า ครูเป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อการชี้นำดำเนินการสร้างสรรค์แก้ปัญหาและพัฒนาการศึกษาในทุกระดับเพื่อเป็นส่วนต่อขยายในการสร้างคนดีคนเก่งไปพัฒนาสังคมและประเทศชาติให้มีความเจริญก้าวหน้า การพัฒนางานประจำของครูผู้สอนวิจัยไม่ใช่เป็นการเพิ่มภาระหน้าที่ของครูที่มีมากอยู่แล้วให้มากยิ่งขึ้น หากแต่เป็นการสร้างเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพของครูในปัจจุบันและอนาคตพัฒนาในสิ่งที่ครูต้องการและสามารถนำไปใช้ในการจัดการคุณภาพการเรียนการสอนซึ่งเป็นผลทางตรงถึงผู้เรียนที่มีคุณภาพได้ต่อไป และงานวิจัยของสิริพัชรวิวรรณ สาสุจิตร และณัฐยา ตันตรานนท์ (2567 : 19) ที่ศึกษา แนวทางการพัฒนาทักษะการวิจัยในชั้นเรียนของครูศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดลำพูนผล การวิจัยพบว่า องค์ประกอบที่สำคัญต่อการพัฒนาทักษะการวิจัยในชั้นเรียนของครู มี 4 องค์ประกอบประกอบด้วย 1) ภาวะผู้นำ 2) การนิเทศ 3) การมุ่งประสิทธิภาพและ 4) การร่วมมือโดยมีแนวทางการพัฒนาทักษะการวิจัยในชั้นเรียน แนวทางนี้เป็นประโยชน์ในการขับเคลื่อนงานวิจัยเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ ผู้บริหารจึงควรมีส่วนร่วมในการดำเนินงานทุกขั้นตอนและสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรพัฒนาทักษะการวิจัยอันจะส่งผลให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.3 ปัจจัยด้านผู้บริหารโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยของระดับปัจจัยจำแนกอยู่ในระดับมาก เนื่องด้วยผู้บริหารสถานศึกษาในยุคที่หลายสิ่งเกิดความเปลี่ยนแปลงในฐานะเป็นผู้นำที่สามารถจูงใจบุคลากรภายในมีบทบาทต่อการกำหนดทิศทาง นโยบายและนำพาสถานศึกษาสร้างสรรค์พลวัตสู่ความสำเร็จ ต้องมีความพร้อมในด้านคุณลักษณะที่โดดเด่น (วชิรวิทย์ สุราสา และเอกราช ไข่มิตรพิมานเวช, 2565 : 186) เมื่อพิจารณารายตัวแปรพบว่า ทุกตัวแปรอยู่ในระดับมาก สามารถอภิปรายผลเป็นรายตัวแปรโดยเรียงลำดับจากตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยมากไปน้อยได้ดังนี้

1.3.1 ตัวแปรภาวะผู้นำทางวิชาการมีค่าเฉลี่ยระดับปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากตัวแปรภาวะผู้นำทางวิชาการเป็นพฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงออกซึ่งเป็นการส่งเสริมสนับสนุนงานวิชาการของโรงเรียนสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรชัย เทียนขาว (2565 : 304) ที่ศึกษา บทบาทภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมีผลกระทบที่ชัดเจนต่อผลลัพธ์ของนักเรียนมากกว่าภาวะผู้นำแบบอื่น ๆ ภาวะผู้นำทางวิชาการได้รับการพิจารณาว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนรู้ของนักเรียนและการสร้างคุณภาพของโรงเรียนให้สูงขึ้น อรรถพล ประเสริฐสังข์ (2566 : 3) ที่ศึกษา ภาวะผู้นำ ทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาและประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนอยู่ในระดับมาก และงานวิจัยของจุฑามาศ ผิวบาง และวัลลภา อารีรัตน์ (2567 : 141) ที่ศึกษา ภาวะผู้นำทางวิชาการวิถีใหม่กับโรงเรียนคุณภาพ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย พบว่า ระดับภาวะผู้นำทางวิชาการวิถีใหม่ของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

1.3.2 ตัวแปรภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศมีค่าเฉลี่ยระดับปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากตัวแปรภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นพฤติกรรมของผู้บริหารโรงเรียนที่แสดงถึงความสามารถในการบริหารงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ สอดคล้องกับงานวิจัยของอภิวิชญ์ สนลอย และคนอื่น (2565 : 89-90) ที่ศึกษา ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร พบว่าระดับภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การใช้เทคโนโลยี สารสนเทศในการเรียนการสอน การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารและความเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ จิราพัชร ไผ่ถมพันธ์ และคนอื่น (2565 : 237) ที่ศึกษา การวิเคราะห์องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครสวรรค์ พบว่า ระดับภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีด้านการจัดการเรียนการสอนและการใช้เทคโนโลยีด้วยความรับผิดชอบต่อค่านึงถึงความปลอดภัย และงานวิจัยของนันทพงศ์ มงคลแก้วเลิศ และชัยยนต์ เพาพาน (2566 : 90) ที่ศึกษา ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูสังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก

1.3.3 ตัวแปรการบริหารการเปลี่ยนแปลงมีค่าเฉลี่ยระดับปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากตัวแปรการบริหารการเปลี่ยนแปลงเป็นการวางแผนการดำเนินงานด้วยการประยุกต์ใช้วิธีการต่าง ๆ อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัย ยุติ ยัมรอด (2559 : ง) ที่ศึกษา การบริหารการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารกับคุณภาพผู้เรียนโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10 พบว่า การบริหารการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก การบริหารการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารกับคุณภาพผู้เรียนโรงเรียนมาตรฐานสากลมีความสัมพันธ์เชิงบวก สิริกมล ศรีเดช และลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ (2567 : 1241) ที่ศึกษา การบริหารการเปลี่ยนแปลงในสถานการณ์ความปกติใหม่ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานนทบุรีเขต 1 พบว่า การบริหารการเปลี่ยนแปลงในสถานการณ์ความปกติใหม่ของสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ๆ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการสร้างการยอมรับร่วมกันว่าการเปลี่ยนแปลงเป็นความจำเป็นรีบด่วน รองลงมา คือ ด้านการสร้างความสำเร็จให้กับเป้าหมายระยะสั้นอยู่ในระดับมากที่สุดและการวิจัยของ ณรงวิทย์ เกิดรอด และคนอื่น (2567 : 43) ที่ศึกษา การบริหารการเปลี่ยนแปลงในยุคความปกติใหม่ที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 พบว่าระดับการบริหารการเปลี่ยนแปลงยุคปกติใหม่โดยรวมและรายด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

1.3.4 ตัวแปรพฤติกรรมการบริหารมีค่าเฉลี่ยระดับปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากตัวแปรพฤติกรรมการบริหารเป็นการประพฤติปฏิบัติซึ่งแสดงถึงศักยภาพและอิทธิพลของผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อบุคลากร สอดคล้องกับงานวิจัยของ วัชรพงษ์ น่วมมะโน และกาญจนา บุญส่ง (2558 : 1126) ที่ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 พบว่า การบริหารโรงเรียนที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการบริการและการสนับสนุนโรงเรียน การพัฒนาบุคลากรและการพัฒนาคุณภาพนักเรียนด้านผู้บริหารโดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากโดยพฤติกรรมผู้นำอยู่ในอันดับสูงสุด ทิพวรรณ ผสมทรัพย์ และคนอื่น (2561 : 112) พฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 พบว่า พฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากและงานวิจัยของ นิลารรณ สุวรรณมณี และคนอื่น (2566 : 39-40) ที่ศึกษา พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหาร ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี พบว่า ระดับพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารโดยภาพรวมและรายด้านที่อยู่ในระดับมาก พฤติกรรมการบริหารดังกล่าวเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียน

1.3.5 ตัวแปรภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้บริหารโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยระดับปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก

เป็นการแสดงออกทำให้บุคลากรเกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิภาพร ทุมสงคราม และศิษณพงศ์ ศรีจันทร์ (2566 : 136) ที่ศึกษา ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร สถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเลย ผลการวิจัยพบว่า การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร สถานศึกษากับประสิทธิผลของโรงเรียน พบว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวก งานวิจัยของ สุพัชชา พลไชย และคนอื่น (2566 : 55) ที่ศึกษา ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารที่ส่งผลต่อคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 3 พบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร สถานศึกษา ด้านการกระตุ้นให้เกิดการใช้เชาวน์ปัญญา ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ และด้านการสร้างบารมีส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 จุฑาทิพ พรหมณะ และคนอื่น (2567 : 18) ที่ศึกษา รูปแบบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ของผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 3 พบว่า ผลการวิจัยพบว่า ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาสภาพที่พึงประสงค์ ของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก

1.4 ปัจจัยด้านชุมชนมีค่าเฉลี่ยของระดับปัจจัยจำแนกอยู่ในระดับมาก เนื่องด้วย ความสัมพันธ์ของโรงเรียนกับชุมชนสามารถช่วยสนับสนุนการศึกษา อันได้แก่ การเผยแพร่ แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น การร่วมกันวางแผนแนวทางการศึกษาให้ได้ประสิทธิผลตามความต้องการ ของคนในชุมชนตลอดจนการช่วยให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกัน ช่วยให้ทราบความเคลื่อนไหว หรือความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับทั้งสองฝ่ายช่วยลดและแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกัน และช่วยทำให้เกิดประโยชน์ร่วมกันระหว่างโรงเรียนกับชุมชน (กัญจนพร ศรีมงคล, 2565) เมื่อพิจารณารายตัวแปรพบว่า ทุกตัวแปรอยู่ในระดับมาก สามารถอภิปรายผลเป็นรายตัวแปร โดยเรียงลำดับจากตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยมากไปน้อยได้ดังนี้

1.4.1 ตัวแปรการสนับสนุนของภาคีเครือข่ายมีค่าเฉลี่ยระดับปัจจัยจำแนก คุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากตัวแปรการสนับสนุน ของภาคีเครือข่ายเป็นการให้ความช่วยเหลือกับโรงเรียนจากกรรมการสถานศึกษาผู้แทนชุมชน หรือองค์กรต่าง ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยวรรณ จันทร์เทพ (2566 : 303) ที่ศึกษา ปัจจัย สู่ความสำเร็จของการประกันคุณภาพหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาสารคาม พบว่า ความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายประกอบด้วย การสร้างความสนับสนุน การสร้างความ พร้อม การสร้างเครือข่าย การแบ่งปันและแลกเปลี่ยนความรู้และการสร้างความเชื่อมโยง ยาวนานเป็นหนึ่งในปัจจัยสู่ความสำเร็จของการประกันคุณภาพหลักสูตร รัชกฤษ จันทรวงศ์ภาส และคนอื่น (2567 : 461-467) ที่ศึกษา แนวทางการบริหารจัดการสถานศึกษาสู่โรงเรียนคุณภาพ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดอุดรธานี พบว่า การบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน โดยการสร้างภาคีเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและหน่วยงาน ภายนอก เพื่อร่วมกันวางแผนและบูรณาการขับเคลื่อนการทำงานมีการแลกเปลี่ยนทรัพยากร

ในรูปแบบต่าง ๆ และเปิดโอกาสให้หน่วยงานภายนอกเข้ามาร่วมประเมินผลการดำเนินงาน และความก้าวหน้าของสถานศึกษาร่วมกันเป็นแนวทางการบริหารจัดการสถานศึกษาสู่โรงเรียนคุณภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษา

1.4.2 ตัวแปรการมีส่วนร่วมในการบริหารมีค่าเฉลี่ยระดับปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากตัวแปรการมีส่วนร่วมในการบริหารเป็นการที่ชุมชนเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานของโรงเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปุณณนุช พลอยสีสังข์ และคนอื่น (2565 : 72) ที่ศึกษา แนวทางการบริหารสถานศึกษาแบบมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนในอำเภอทุ่งเสลี่ยมจังหวัดสุโขทัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันและความต้องการจำเป็นการบริหารสถานศึกษาแบบมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนกับชุมชนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าสูงสุดเป็นอันดับที่ 1 ได้แก่ ด้านการให้บริการชุมชน ญัฐฐิตา งอกกลาง และคนอื่น (2567 : 272 - 281) ที่ศึกษา การบริหารแบบมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายทางการศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด พบว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายทางการศึกษาของสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก การมีส่วนร่วมเหล่านี้มีผลต่อคุณภาพการศึกษาที่มีประสิทธิภาพและมีความเป็นอยู่ที่ยั่งยืนในระยะยาวของโรงเรียน ผลลัพธ์ที่ได้จากการวิจัยนี้สะท้อนให้เห็นได้ว่า ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการโรงเรียนเข้าใจถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมและการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน โดยการสนับสนุนและส่งเสริมการมีส่วนร่วมจะช่วยให้โรงเรียนมีประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และการปรับปรุงคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง และงานวิจัยของสุตารัตน์ สุริยะวงษ์ และคนอื่น (2567 : 1007 -1008) ที่ศึกษา การมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพสหทราย 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล และการมีส่วนร่วม ในการตัดสินใจ

1.5 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอกมีค่าเฉลี่ยของระดับปัจจัยจำแนกอยู่ในระดับมาก สภาพสภาวะซึ่งอยู่รอบ ๆ ซึ่งส่งผลกระทบต่อจัดการศึกษาของโรงเรียน สภาพแวดล้อมภายนอกในงานวิจัยนี้ ประกอบไปด้วย การเมืองและกฎหมาย สังคมและวัฒนธรรม และสภาพทางเศรษฐกิจ ปรีชา เรืองจันทร์ (2563: 1-2) กล่าวว่า ในโลกแห่งความเป็นจริงนั้นมนุษย์มีอาจหลีกเลี่ยงจากการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมได้ การเปลี่ยนแปลงของโลกมีผลกระทบต่อการเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ และสังคมไทย ในส่วนของการศึกษานั้นเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นเพื่อให้การศึกษาพัฒนาเร็วและทั่วถึงมากขึ้น ระดับการศึกษาของคนในภาพรวมดีขึ้นมากและมีระบบการเข้าถึงการศึกษาหลายช่องทางรวมทั้งคุณภาพดีขึ้นด้วย เมื่อพิจารณารายตัวแปรพบว่า ทุกตัวแปรอยู่ในระดับมาก สามารถอภิปรายผลเป็นรายตัวแปรโดยเรียงลำดับจากตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยมากไปน้อยได้ดังนี้

1.5.1 ตัวแปรการเมืองและกฎหมายมีค่าเฉลี่ยระดับปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากตัวแปรการเมืองและกฎหมายเป็นนโยบายของภาครัฐ นโยบายของหน่วยงาน ทางการศึกษา กฎหมาย การกำหนดมาตรฐานรับรอง

คุณภาพ แผนการศึกษา และแผนการพัฒนาเศรษฐกิจสนับสนุนให้เกิดคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประหยัด พิมพา (2561 : 242 -248) ที่ศึกษา การศึกษาไทยในปัจจุบัน พบว่า การศึกษาไทยในปัจจุบันมีการจัดการศึกษาตามบริบทของการจัดการศึกษาอันเป็นไปตาม แผนการศึกษาของชาติ ปัจจัยภายนอกกับแนวโน้มการศึกษา กล่าวถึง ปัจจัยด้านการเมืองว่า การปฏิรูปหรือพัฒนาการจัดการศึกษาจะสำเร็จหรือล้มเหลวขึ้นอยู่กับการเมืองมากกว่าแนวทาง และวิธีการแต่หากการเมืองไทยมีเงื่อนไขบางประการที่เป็นอุปสรรค ทำให้การปฏิรูปการศึกษาไทย ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร บางครั้งผู้ที่เข้ามาดำรงตำแหน่งทางด้านการศึกษามีใช้ผู้มีความรู้ในด้าน การศึกษาอย่างแท้จริง จึงเป็นผลให้เกิดความไม่สอดคล้องของเป้าหมายของการจัดการศึกษากับเป้าหมายทางการเมือง เป้าหมายของนักการเมืองหลายคนคือต้องการคะแนนนิยม จึงมีนักการเมืองจำนวนไม่น้อยเลือกดำเนินนโยบายที่เห็นผลในระยะสั้นเพื่อให้ตนเองได้รับเลือกตั้ง เข้ามาอันเป็นอุปสรรคยิ่งต่อการพัฒนาการศึกษาไทย เอกภูมิ เจียมวิทยานุกูล (2564 : 190) กล่าวว่า การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญของรัฐบาลที่จะช่วยส่งเสริมและพัฒนาประเทศไปในทิศทางที่รัฐ ต้องการซึ่งจะสังเกตได้ว่านโยบายการศึกษาของรัฐบาลล้วนเกี่ยวข้องกับหน้าที่ทางการเมือง ของการศึกษา ตัวแปรการเมืองและกฎหมาย มีค่าเฉลี่ยระดับปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ ของนักเรียนในโรงเรียนอยู่ในระดับมาก เบญจมาภรณ์ งามยิ่ง และเกวลิณ งามพิริยกร (2567 : 50-56) ที่ศึกษา การขับเคลื่อนนโยบายทางการศึกษาในสังคมไทย พบว่า เป็นที่น่าสนใจว่า ในการขับเคลื่อนนโยบายเชิงพื้นที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติมีบทบาทสำคัญในการสร้าง “ระบบ” การดำเนินงานเชิงนโยบาย จึงควร ให้ความสำคัญกับปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต และผลกระทบ อันจะนำไปสู่การสร้างระบบการ กำกับ ติดตาม และประเมินผลเชิงพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนแผนการขับเคลื่อน เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนสำหรับประเทศไทย (Thailand’s SDG Roadmap) ควรให้ความสำคัญ กับการพัฒนากำลังคนที่เป็นเด็กปฐมวัยและนักเรียนประถมศึกษาควบคู่ไปกับการพัฒนานักเรียน ระดับมัธยมศึกษา เพื่อให้เด็กเติบโตขึ้น อย่างมีคุณภาพและมีศักยภาพเพียงพอในการประกอบอาชีพ ในอนาคต

1.5.2 ตัวแปรสังคมและวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยระดับปัจจัยจำแนกคุณภาพ การเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากตัวแปรสังคมและวัฒนธรรม เป็นสภาพของระบบทางสังคมและวัฒนธรรมที่สร้างความร่วมมือในการขับเคลื่อนการศึกษา เพื่อพัฒนาครูและนักเรียนด้วยการส่งเสริมกระบวนการทำงานร่วมกัน การใช้หลักสูตรของโรงเรียน ในการให้ความรู้ทางด้านสังคมและวัฒนธรรมส่งเสริมให้ครูและนักเรียนเข้าใจในความหลากหลาย ทางสังคมและวัฒนธรรม สอดคล้องกับเจตนา อินยะรัตน์ และวรรณกร พลพิชัย (2565 : 10-17) ที่ศึกษา ค่านิยมทางสังคมด้านการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดตรัง พบว่า ค่านิยมทางสังคมเกี่ยวกับอาชีพที่สังคมยกย่องตามความคิดเห็นของนักเรียน พบว่า คือ อาชีพแพทย์ ซึ่งค่านิยมดังกล่าวอาจส่งผลต่อนักเรียน ด้านบวก คือ จะทำให้นักเรียนมีความมุ่งมั่น พยายาม และมีโอกาสประสบความสำเร็จตามเป้าหมายได้ ด้านลบ คือ อาจจะทำให้ให้นักเรียนเกิดความคาดหวัง หรือความกดดันที่อาจนำไปสู่การมีปัญหาด้านสุขภาพจิต ดังนั้น โรงเรียน นักเรียน และผู้ปกครอง จะต้องมีการสร้างความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับเป้าหมายในการเรียนของนักเรียนแต่ละคนซึ่งหาก

มีการส่งเสริมให้นักเรียนให้ค้นพบศักยภาพของตนเองเลือกเรียนในสิ่งที่ตนเองต้องการโดยไม่ยึดติด ค่านิยมทางสังคมมากเกินไปจะทำให้นักเรียนมีความสุขกับชีวิตการเรียนมากขึ้นและงานวิจัยของ กัญญ์ ภัททิย์ธนโชติ และคนอื่น (2567 : 1-8) ที่ศึกษา แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตสู่ ความสำเร็จของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยทางสังคมมีอิทธิพล โดยรวมต่อคุณภาพชีวิตสู่ความสำเร็จของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นมากที่สุดโดยปัจจัยทางสังคม เป็นสภาพแวดล้อมทางสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่เกิดขึ้น มีอิทธิพลต่อการกระทำ และความคิดของบุคคลที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตสู่ความสำเร็จของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยสภาพแวดล้อมทางสังคมให้ความสำคัญเรื่องนักเรียนควรได้รับการดูแลเอาใจใส่จากครูเป็นอย่างดี พร้อมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียนที่มีอิทธิพลโดยรวมต่อคุณภาพชีวิตสู่ความสำเร็จของนักเรียน มัธยมศึกษา

1.5.3 ตัวแปรสภาพทางเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ยระดับปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ ของนักเรียนในโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากตัวแปรสภาพทางเศรษฐกิจคือรายได้หรือสถานะ ของสมาชิกในครอบครัวซึ่งมีผลกระทบกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของนักเรียนโดยการอยู่ในครอบครัว ที่มีความมั่นคงทางรายได้ ครอบครัวที่สมาชิกมีสถานะทางกายและจิตใจปกติหรือการที่โรงเรียน ช่วยเหลือสนับสนุนรายจ่ายตามนโยบายภาครัฐอย่างสอดคล้องกับความต้องการและ ความจำเป็น สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชวดี แสงมเหหมัด (2560 : 33) ที่ศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา : คุณภาพสังคมที่คนไทยมองเห็นผลการศึกษา พบว่า ประเด็นที่มีความไม่เท่าเทียมกันมากที่สุดในสังคม คือรายได้และทรัพย์สินในขณะที่ประเด็นที่ประชาชนเห็นว่าถูกเลือกปฏิบัติมากที่สุด คือ ความทุพพล ภาพ รองลงมา คือ ถูกเลือกปฏิบัติเพราะระดับการศึกษา ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อความเหลื่อมล้ำ ทางการศึกษา คือ การที่สังคมมีการเลือกปฏิบัติ มีความไม่เท่าเทียมกันในรายได้และทรัพย์สิน ความไม่พึงพอใจในการศึกษา เพศ กลุ่มอายุ และถิ่นที่อาศัย ดังนั้น การเสริมสร้างความ เท่าเทียม ทางการศึกษาที่เหมาะสมกับบริบทไทยคือ ควรมีการเสริมสร้างความมั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจ ให้เข้มแข็งยกระดับคุณภาพของการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและรัฐบาล ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าถึงสิทธิต่าง ๆ ได้อย่างเท่าเทียม งานวิจัยของ ญฐยา ราชสมบัติ และคนอื่น (2566 : 66-78) ที่ศึกษา เศรษฐศาสตร์การศึกษา: มิติความเหลื่อมล้ำที่ซ่อนตัวอยู่ภายใต้ โครงสร้างการศึกษาไทย พบว่า รายได้ของบิดามารดา ค่าเสียโอกาส อาชีพของบิดามารดา ขนาดของครัวครัวการย้ายถิ่นบ่อย ๆ ปัจจัยทางเศรษฐกิจเหล่านี้ทำให้เกิดความไม่เท่าเทียม ในการศึกษา คนกลุ่มนี้หลุดกรอบจากการศึกษา อันเกิดจากเศรษฐกิจและสังคม และงานวิจัยของ จุฑาทิพย์ พลเยี่ยม และคนอื่น (2567 : 203-214) ที่ศึกษา รูปแบบการพัฒนาคุณภาพนักเรียน ในครอบครัวยากจนกรณีศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพ นักเรียนในครอบครัวยากจนโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยสังคมครอบครัวรวมถึงโอกาสเป็นปัจจัย สำคัญส่วนหนึ่งของการพัฒนาคุณภาพนักเรียนยากจน

1.6 ปัจจัยด้านนักเรียนมีค่าเฉลี่ยของระดับปัจจัยจำแนกอยู่ในระดับมาก ฐิยาพร กันตา-ธนวัฒน์ (2563 : 62) กล่าวถึงผู้เรียนไว้ว่า ผู้เรียนมีความแตกต่างของคุณลักษณะ เฉพาะตัวและคุณลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละคนมีผลต่อการเรียนรู้ เมื่อพิจารณารายตัวแปรพบว่า

ทุกตัวแปรอยู่ในระดับมาก สามารถอภิปรายผลเป็นรายตัวแปรโดยเรียงลำดับจากตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยมากไปน้อยได้ดังนี้

1.6.1 ตัวแปรเจตคติต่อการเรียนมีค่าเฉลี่ยระดับปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากตัวแปรเจตคติต่อการเรียนเป็นสภาพความคิด ความเข้าใจและความรู้สึกเชิงประเมินต่อสิ่งต่าง ๆ ของนักเรียนหลังผ่านประสบการณ์การเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วราภรณ์ ลวงสวาส (2561:ง) ที่ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 พบว่า ด้านเจตคติในการเรียนโดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อเรียงจากมากไปน้อย 3 อันดับ พบว่า ผู้เรียนจะแสดงออกในลักษณะความพึงพอใจมีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดรองลงมา คือ ผู้เรียนสนใจมาเรียนอย่างสม่ำเสมอ ตามลำดับ ส่วนผู้เรียนเห็นคุณค่าของการศึกษามีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด และงานวิจัยของชลชาติ สร้อยทอง (2562 : 1235) ที่ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปทุมคงคา พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเจตคติต่อการเรียนอยู่ในระดับมากมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.6.2 ตัวแปรความสามารถทางด้านเทคโนโลยีมีค่าเฉลี่ยระดับปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากตัวแปรความสามารถทางด้านเทคโนโลยีเป็นทักษะทางเทคโนโลยีของนักเรียนที่พึงมีในการเข้าใจถึงวิธีการจัดการข้อมูล ส่วนบุคคล รับมือการถูกกลั่นแกล้ง หลีกเลี่ยงความเสี่ยง และรักษาความปลอดภัย ความสามารถในการใช้สื่ออุปกรณ์และควบคุมการใช้ให้เกิดความสมดุลรวมถึงสามารถใช้เทคโนโลยีในการสืบเสาะหาความรู้และสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่นทางออนไลน์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาพร แสงสี (2562 : 39-46) ที่ศึกษา การพัฒนาตัวบ่งชี้ทักษะด้านสารสนเทศสื่อและเทคโนโลยีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 กล่าวว่า ในปัจจุบันเป็นยุคที่โลกได้เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว กระแสการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นในศตวรรษที่ 21 ส่งผลให้วิถีการดำเนินชีวิตเปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะด้านสื่อซึ่งสื่อในปัจจุบันมีหลากหลายรูปแบบมีทั้งที่เป็นความจริงและที่หลอกลวง ซึ่งนักเรียนจำเป็นต้องมีทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี นอกเหนือจากการเรียนรู้ในสาระวิชาต่าง ๆ เพราะจะทำให้การดำรงชีวิตการเรียนรู้และทำงานในยุคปัจจุบัน ประสบผลสำเร็จ ซึ่งนักเรียนจะต้องพัฒนาทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี คือ ทักษะด้านสารสนเทศ ทักษะด้านสื่อและทักษะด้านเทคโนโลยีจึงจะดำเนินชีวิตอย่างมีความสุขประสบผลสำเร็จ และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ฐานิตา แก้วศรี และคนอื่น (2566 : 27-34) ที่ศึกษา การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการปฏิบัติงานทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียน กล่าวว่า เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือสนับสนุนในการปฏิบัติงานและสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียนให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เครื่องมือดิจิทัลที่นักเรียนสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลตั้งแต่เข้าถึงจัดการ บูรณาการ ประเมิน และสร้างได้ด้วยตนเองมีอยู่อย่างหลากหลาย สามารถเลือกใช้ได้ตามความเหมาะสมกับการปฏิบัติงานทางวิทยาศาสตร์ของตนเองซึ่งการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการปฏิบัติงานทางวิทยาศาสตร์จะช่วยให้ นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นอย่างไรก็ตามการใช้เทคโนโลยีสามารถส่งผลทั้งทางบวกและทางลบต่อผลการเรียนรู้ของนักเรียนได้โดยขึ้นอยู่กับว่านักเรียนใช้เทคโนโลยี

ในกิจกรรมใดเวลาไหนและใช้ระยะเวลานานแค่ไหน ดังนั้นสิ่งสำคัญคือนักเรียนต้องได้รับการฝึกฝนให้มีความรู้และความเชี่ยวชาญในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเรียนรู้มากกว่าการใช้อย่างผิวเผิน นักเรียนต้องได้รับการสอนและตรวจสอบเพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนมีทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในเวลาที่เหมาะสมที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้และควรสร้างความเข้าใจกับผู้ปกครองในการร่วมมือกันและงานวิจัยของ นันทิยา น้อยจันทร์ และคนอื่น (2567 : 1-6) ที่ศึกษา แนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า สภาพปัจจุบันสภาพที่พึงประสงค์และวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลมีคะแนนเฉลี่ยของสภาพปัจจุบันอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ สมรรถนะด้านที่ 5: การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสอน สมรรถนะด้านที่ 1: ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับสื่อและเทคโนโลยีดิจิทัล สมรรถนะด้านที่ 7 : การพัฒนาตนและวิชาชีพ สมรรถนะด้านที่ 3 : การสร้างสรรค์และพัฒนานวัตกรรม สมรรถนะด้านที่ 2 : การเข้าถึงสารสนเทศสมรรถนะ ด้านที่ 6 : การติดต่อสื่อสารและการประสานงาน สมรรถนะด้านที่ 8 : จรรยาบรรณในการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและสมรรถนะด้านที่ 4 : รู้เท่าทันสื่อดิจิทัลและใช้ได้อย่างปลอดภัยตามลำดับ

1.6.3 ตัวแปรพฤติกรรมการเรียนมีค่าเฉลี่ยระดับปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากตัวแปรพฤติกรรมการเรียนเป็นสิ่งที่นักเรียนแสดงออกซึ่งทำให้เห็นถึงวินัยในการเรียนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนโดยมีความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ และอดทนในการเรียนรู้ มีความเชื่อมั่นในตนเองและเป็นผู้ปฏิบัติตามกฎระเบียบอันดีของโรงเรียนและสังคม สอดคล้องงานวิจัยของ จิรายุ คำพิมพ์ (2561 : ข) ที่ศึกษา ความต้องการจำเป็นในการพัฒนางานวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี พบว่า ความต้องการจำเป็นในการพัฒนางานวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานีมีลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ความรับผิดชอบด้านความอดทน รองลงมาด้านความรับผิดชอบด้านความตั้งใจและด้านความรับผิดชอบต่อโรงเรียน ชลทิตย์ ตั้งวิจิตร (2562 : ข) ที่ศึกษา แนวทางการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโคก สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี พบว่า ความคิดเห็น ของครูด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยสูงสุดไปค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนี้ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความอดทน ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความเชื่อมั่นในตัวเองด้านความซื่อสัตย์ตามลำดับและงานวิจัยของสุรศักดิ์ พันธุ์สง่า (2567 : 1-12) ที่ศึกษา การพัฒนาหลักสูตรเสริมด้านการมีวินัยในการเรียนสำหรับนักเรียนประถมศึกษาโรงเรียนบ้านลาดใหญ่ พบว่า หลักสูตรเสริมด้านการมีวินัยในการเรียนมี 2 ส่วน คือ องค์ประกอบของหลักสูตรเสริมและแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยมีเนื้อหา คือ สารเบื้องต้นเกี่ยวกับการมีวินัยในการเรียน การตรงต่อเวลาในการเรียน ความรับผิดชอบในการเรียน ความขยันหมั่นเพียรในการเรียนและความซื่อสัตย์ในการเรียน ในการพัฒนาความมีวินัยในการเรียนของนักเรียนเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพด้านทัศนคติและพฤติกรรมการมีวินัยในการเรียนเพื่อส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพทางวิชาการให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

1.7 ปัจจัยด้านผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ยของระดับปัจจัยจำแนกอยู่ในระดับมาก ปริยาภรณ์ ธีระวารกุล และสมใจ สืบเสาะ (2566 : 151-152) กล่าวว่า เนื่องมาจากบิดา มารดา

หรือผู้ปกครองเป็นบุคคลที่มีบทบาทและมีความสำคัญที่สุดในการให้การศึกษาแก่บุตรหลานของตนเอง บิดา มารดาหรือผู้ปกครอง คือ ครูคนแรกที่มีอิทธิพลต่อเด็กเป็นอย่างมากต้องสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก มีความสำคัญต่อความสำเร็จทางด้านวิชาการและด้านอื่น ๆ เมื่อพิจารณารายตัวแปร พบว่า ตัวแปรการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ยระดับปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัสสร โนนทิ และคนอื่น (2566 : 1359) ที่กล่าวว่า ผู้ปกครองควรให้การสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาศักยภาพของบุตรหลานตามโอกาสต่าง ๆ และควรส่งเสริมสนับสนุนการจัดการเรียนรู้โดยจัดหาวัสดุอุปกรณ์ รวมทั้งมีบทบาทในการแสดงความคิดเห็นในการพัฒนาการจัดการศึกษาของโรงเรียน นอกจากนี้โรงเรียนควรเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาโรงเรียนเพื่อให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของบุตรหลานและเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการให้ความรู้หรือเป็นวิทยากรตามความถนัดและเชี่ยวชาญร่วมกับครู งานวิจัยของ สุพรรณิ จันทรงาม และภูมิพิพัฒน์ รักพรหมคล (2563 : 90 -91) ที่ศึกษา แนวทางพัฒนาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียน ในการจัดการศึกษาของโรงเรียนเทศบาลตำบลแม่กุ อำเภอสอด จังหวัดตาก พบว่าสภาพการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนในการจัดการศึกษาของโรงเรียนมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมรับผล ด้านการมีส่วนร่วมประเมินผล ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ด้านการมีส่วนร่วมตัดสินใจ และด้านการมีส่วนร่วมคิด โดยโรงเรียนส่งเสริม สนับสนุนให้มีการจัดตั้งเครือข่ายผู้ปกครอง มีการอบรมให้ความรู้ เปิดเวทีให้ผู้ปกครองและครูได้มีโอกาสได้พูดคุยถึงปัญหา ความต้องการเพื่อนำไปสู่กระบวนการวางแผน เพื่อแก้ไขปัญหาของนักเรียนหรือปัญหาของโรงเรียน ให้ผู้ปกครองได้เข้าใจระบบการบริหารงานโรงเรียน เข้าใจบทบาทของตนเอง จัดให้มีการประชุมผู้ปกครอง เครือข่ายผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาเพื่อให้เกิดความร่วมมือส่งเสริมความสามารถพิเศษได้ ให้ผู้ปกครองเข้ามาช่วยเป็นวิทยากรหรือผู้ช่วยครูในการจัดกิจกรรมเพื่อให้มีส่วนร่วมในการสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และงานวิจัยของ พงศกร โมงขุนทด (2560 : ง) ที่ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 6 ผลการวิจัยปรากฏว่าปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพผู้เรียนปัจจัยด้านการสนับสนุนจากผู้ปกครองอยู่ในระดับมาก

2. จากผลการวิจัยที่พบว่า ระดับคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรีโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์มีค่าเฉลี่ยมากกว่าด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ เนื่องจากคุณลักษณะที่พึงประสงค์นับเป็นสิ่งที่สำคัญที่การจัดการเรียนรู้ต้องพัฒนาให้เกิดกับนักเรียน ทั้งนี้เป็นเพราะคุณลักษณะที่พึงประสงค์ อันได้แก่ การที่นักเรียนมีคุณลักษณะและค่านิยมตามที่โรงเรียนกำหนดการมีความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย ยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างหลากหลาย การมีสุขภาวะที่ดีรวมถึงจิตสังคมดี สามารถส่งผลทางอ้อมให้ผลสัมฤทธิ์ดีขึ้น ดังที่ ชนินทร์ วรรณมณี (2563 : 1) ได้กล่าวไว้ว่า ถ้าคุณลักษณะอันพึงประสงค์ดีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะดี โดยงานวิจัยนี้ยึดคุณภาพนักเรียนตามมาตรฐานการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2561 ในด้านคุณภาพของผู้เรียนซึ่งประกอบไปด้วยด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการและด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กันตพัฒน์ มณฑา (2561 : ง) ที่ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษากรุงเทพมหานคร พบว่า คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับมาก บุญรอด ชาตยานนท์ (2561 : 2284) ที่ศึกษา การศึกษาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่า นักเรียนมีระดับความคิดเห็นต่อคุณลักษณะอันพึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยมีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ด้านรักความเป็นไทย ด้านมุ่งมั่นในการทำงาน ด้านอยู่อย่างพอเพียงด้านชื่อเสียง สัจจิต ด้านมีจิตสาธารณะ ด้านมีวินัย และด้านใฝ่เรียนรู้ ตามลำดับ ยุทธพงษ์ ศรีวรพงษ์ และคนอื่น (2564 : 137) ที่ศึกษา การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดมหาสารคาม พบว่า คุณภาพของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านอยู่อย่างพอเพียง ด้านใฝ่เรียนรู้และด้านรักความเป็นไทย ตามลำดับ ปิยนาง แขงขัน (2566 : 42) ที่ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร พบว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและคุณภาพผู้เรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในภาพรวม มีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมาก และงานวิจัยของ พิทักษ์ หاربัวคำ และคนอื่น (2567 : 731-741) ที่ศึกษา การจัดการความรู้ของครูที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 พบว่า คุณภาพผู้เรียนในโรงเรียนประกอบด้วย 1) ผู้เรียนมีสุขภาวะที่ดี และมีสุนทรียภาพ 2) ผู้เรียนมี คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ 3) ผู้เรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง 4) ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบคิดสร้างสรรค์ ตัดสินใจแก้ปัญหาได้อย่างมีสติสมเหตุผล 5) ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร 6) ผู้เรียนมีทักษะในการทำงาน รักการทำงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้และมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต คุณภาพผู้เรียนในโรงเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

3. จากผลการวิจัย เรื่อง ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี เมื่อวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant Analysis) พบว่า ปัจจัยที่สามารถจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี กลุ่มคุณภาพการเรียนรู้สูงกับกลุ่มคุณภาพการเรียนรู้ต่ำ ประกอบด้วย 3 ปัจจัย 5 ตัวแปร เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ 1) ปัจจัยด้านชุมชน ตัวแปรการมีส่วนร่วมในการบริหาร 2) ปัจจัยด้านผู้บริหารโรงเรียน ตัวแปรภาวะผู้นำทางวิชาการ 3) ปัจจัยด้านนักเรียน ตัวแปรพฤติกรรมการเรียน 4) ปัจจัยด้านผู้บริหารโรงเรียน ตัวแปรภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง และ 5) ปัจจัยด้านนักเรียน ตัวแปรความสามารถทางด้านเทคโนโลยี สามารถอภิปรายได้ดังนี้

3.1 ผลการวิจัยที่พบว่า ปัจจัยด้านชุมชน ตัวแปรการมีส่วนร่วมในการบริหารสามารถจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนได้นั้น เนื่องจากการบริหารจัดการโรงเรียนให้เกิดคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนนั้นไม่สามารถดำเนินการด้วยบุคลากรภายในโรงเรียนเพียง อย่างเดียว จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากบุคลากรในชุมชนเพื่อช่วยกันผลักดัน

การดำเนินการกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ดังจะเห็นได้อย่างชัดเจนจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างของวิจัยนี้ เนื่องจากโรงเรียนในกลุ่มคุณภาพการเรียนรู้สูงนั้นเป็นโรงเรียนที่มีชุมชนเข้มแข็ง อันจะเห็นได้จากสมาชิกในชุมชนมีความรู้ความสามารถ บริเวณของชุมชนมีความสะอาดสวยงามสะดวกในการเรียนรู้รวมถึงมีหน่วยงานสำคัญอยู่รอบโรงเรียนจึงเป็นกำลังสำคัญที่ใช้ในการให้ความร่วมมือในการบริหารจัดการโรงเรียนเป็นอย่างดี ชุมชนของโรงเรียนมีความพร้อมสูงที่จะร่วมกับโรงเรียนในการบริหารจัดการอย่างรอบด้าน บริบทของชุมชนที่มีความพร้อมดังกล่าวจึงเป็นส่วนสำคัญสอดคล้องกับการวิจัยของ รัตนพร รัตนสุวรรณ และคนอื่น (2564 : 1-14) ที่ศึกษา แนวทางการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 2 พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก การมีส่วนร่วมของประชาชน ชุมชน องค์กรต่าง ๆ เป็นส่วนสำคัญในการจัดการศึกษาเพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามความต้องการของชุมชน โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้ผู้เรียนเป็นคนเก่งคนดีและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่โรงเรียนจะเปิดโอกาสให้การสนับสนุน ส่งเสริมให้ผู้ปกครองและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษามากที่สุด เพชรพิศา เสงลอยเลื่อน และจรัส อติวิทยากรณ์ (2565 : 2527-2528) ที่ศึกษา การมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษา ขึ้นพื้นฐานในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมรับรู้ปัญหามีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ การมีส่วนร่วมประเมินผล การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและการมีส่วนร่วมการวางแผน ตามลำดับ และงานวิจัยของสรายุทธ ธาณีพูน และคนอื่น (2566 : 77-89) ที่ศึกษา แนวทางการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3 พบว่า องค์ประกอบการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย 2 ด้าน คือ (1) ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน และ (2) ด้านการบริหารสถานศึกษา สภาพปัจจุบันของการมีส่วนร่วมของชุมชนโดยรวมอยู่ในระดับมาก องค์ประกอบการมีส่วนร่วมของชุมชน ประกอบด้วย การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการวางแผน การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล การมีส่วนร่วมในการได้รับประโยชน์ซึ่งผลการประเมินองค์ประกอบการมีส่วนร่วมของชุมชน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด

3.2 ผลการวิจัยที่พบว่า ปัจจัยด้านผู้บริหารโรงเรียน ตัวแปรภาวะผู้นำทางวิชาการสามารถจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนได้นั้น ทั้งนี้เพราะว่าพฤติกรรมของผู้บริหารโรงเรียนที่แสดงออกถึงความสามารถในการบริหารจัดการ งานวิชาการซึ่งเป็นงานที่มีความสำคัญ เป็นอันดับแรกของโรงเรียนและสามารถส่งเสริมคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนได้ ทั้งนี้การเก็บข้อมูลการวิจัยยังเห็นได้ชัดว่าผู้บริหารของโรงเรียนที่อยู่ในกลุ่มคุณภาพการเรียนรู้สูงนั้นล้วนมีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียนมาอย่างยาวนานจึงเป็นผู้มีประสบการณ์ตรงในการเป็นผู้นำทางวิชาการสูง สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิราพร ศรีผาโคตร และวานิช ประเสริฐพร (2563 : 47-58) ที่ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2

พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับทางบวกกับประสิทธิผลของสถานศึกษามีความสัมพันธ์กันในระดับสูง อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษามีการดำเนินการในการส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการ การมีวิสัยทัศน์ทางวิชาการ การเป็นผู้มีความรับผิดชอบ ในหน้าที่การพัฒนาตนเองด้านวิชาการและการบริหารจัดการหลักสูตรอยู่ในระดับสูงชี้ให้เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำทางวิชาการ สามารถนำพาสถานศึกษาไปสู่ความสำเร็จ เป็นเหตุให้ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลของสถานศึกษา ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาถือเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยพัฒนาคุณภาพการศึกษา และสามารถทำให้โรงเรียนมีประสิทธิผลในด้านต่าง ๆ กิตติศักดิ์ แวงดา และคนอื่น (2567 : 161) ที่ศึกษา ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนยุคชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดและภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับคุณภาพผู้เรียนยุคชีวิตวิถีใหม่ในเชิงบวกและงานวิจัยของ วิรดา สมคำ และชวน ภารังกุล (2567 : 434 -444) ที่ศึกษา ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของโรงเรียนมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูง ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษามีความเป็นผู้นำภาวะผู้นำมีวิสัยทัศน์กว้างไกลและมีลักษณะเฉพาะหลายประการที่จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางการเรียนส่งผลถึงความสำเร็จของการทำงานของครูและความสำเร็จของนักเรียน ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน

3.3 ผลการวิจัยที่พบว่า ปัจจัยด้านนักเรียน ตัวแปรพฤติกรรมการเรียนสามารถจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนได้ ผลการวิจัยเป็นเช่นนั้นเป็นเพราะว่าพฤติกรรมการเรียนเป็นสิ่งที่นักเรียนแสดงออกซึ่งทำให้เห็นถึงการกระทำของนักเรียนแต่ละคนในการศึกษาหาความรู้ โดยการฝึกปฏิบัติวินัยทางการเรียนที่ดีอย่างเป็นประจำหรือบ่อยครั้งจะช่วยให้เด็กนักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนที่ดีและบรรลุจุดประสงค์ในการเรียนรู้ โดยนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มโรงเรียนคุณภาพการเรียนรู้สูงเป็นนักเรียนที่มีพฤติกรรมสนใจเรียนเห็นได้จากการประชาสัมพันธ์รางวัล/ผลงานทางด้านวิชาการของโรงเรียน การที่นักเรียนจำนวนมากทั้งในและนอกจังหวัดพยายามเข้ามาสอบแข่งขันเพื่อจะได้เข้าเรียนในโรงเรียนคุณภาพสูงหลาย ๆ โรงเรียนในจังหวัดเพชรบุรี หรือสังเกตได้จากการที่รอบ ๆ โรงเรียนของนักเรียนนั้นมีธุรกิจของสถาบันการเรียนเสริมนอกเวลาเกิดขึ้นจำนวนมากสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรงค์ รัมบุตร (2562: 653) ที่ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการบัญชีของนักศึกษาโปรแกรมวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจพบว่า พฤติกรรมการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักศึกษาที่มีความตั้งใจในเรียนโดยการซักถามและตอบคำถาม ในชั้นเรียนจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง นอกจากนี้ นักศึกษาที่มีความเครียดในการเรียนและมีความวิตกกังวลจะมีผลทางลบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และงานวิจัยของ กชพร ใจอดทน และอรณิชา ทศดา (2564 : 29 - 33) ที่ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมา พบว่า ปัจจัยที่มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ปัจจัยด้านผู้เรียนและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมโดยปัจจัยด้านผู้เรียนประกอบด้วย เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และพฤติกรรมในการเรียน

3.4 ผลการวิจัยที่พบว่า ปัจจัยด้านผู้บริหารโรงเรียน ตัวแปรภาวะผู้นำ การเปลี่ยนแปลงสามารถจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนได้ ผลการวิจัยเป็นเช่นนั้น เป็นเพราะว่าภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเป็นพฤติกรรมการบริหารที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลง เจตคติในการทำงานเพื่อการศึกษาเป็นไปอย่างมีคุณภาพจึงต้องอาศัยผู้นำที่มีความสำคัญ ต่อการพัฒนาโรงเรียนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฑารัตน์ นิรันดร์ (2564 : 319 -326) ที่ศึกษา การศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 พบว่า ภาวะ ผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารโรงเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบริหารงานวิชาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าความสัมพันธ์ระดับสูง คือ การกระตุ้นทางสติปัญญา กับการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ทั้งนี้เพราะคุณลักษณะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร สถานศึกษามีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการบริหารงานวิชาการซึ่งจะนำมาซึ่งผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้และคุณภาพของผู้เรียนเนื่องจากงานวิชาการเป็นงานหลักและเกี่ยวข้องกับทุกกิจกรรม ในสถานศึกษา อติเทพ เสี่ยงสาย (2565 : ง-110) ที่ศึกษา ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร กับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครปฐม พบว่า ภาวะ ผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของสถานศึกษาในระดับสูง ทั้งนี้ เพราะผู้บริหารต้องเป็นต้นแบบในสถานศึกษาเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายและเป็นประโยชน์ ต่อการดำเนินงานและการพัฒนาสถานศึกษาในขอบเขตที่ตั้งไว้เพื่อให้คนในสถานศึกษาเกิดแรงจูงใจ ในการทำงานอย่างมีระบบและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นเพื่อพัฒนาคุณภาพทางวิชาการของสถานศึกษา สามารถจัดการกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดจนสถานศึกษาสามารถ ปรับตัวได้ทันและเหมาะสม และงานวิจัยของ อัครวิน อินตา และพิมลพรรณ เพชรสมบัติ (2565 : 244 -258) ที่ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เพราะเนื่องจากสถานการณ์แพร่ ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ทำให้สถานศึกษาไม่สามารถเปิดการเรียนการสอนได้ ตามปกติทำให้ผู้บริหารต้องมีสภาวะการเป็นผู้นำที่มากขึ้นปรับตัวให้รู้เท่าทันเหตุการณ์ หรือการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมและเป็นบุคคลมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงในการทำงาน ในโรงเรียน

3.5 ตามผลการวิจัยที่พบว่า ปัจจัยด้านนักเรียน ตัวแปรความสามารถทางด้าน เทคโนโลยีสามารถจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนได้ ผลการวิจัยเป็นเช่นนั้น เป็นเพราะว่าเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือในการพัฒนาการเรียนและเป็นเครื่องมือที่เปิดโอกาส ให้นักเรียนสามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองซึ่งนักเรียนทุกคนพึงมีความสามารถในด้านเทคโนโลยี เพื่อทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จอมพล เล้ารุ่งเรือง (2561 : 2) ที่ศึกษา พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กรณีศึกษา : นักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยผู้ที่มีระยะเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ตมากกว่า 6 ชั่วโมงต่อวัน

มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีกว่าผู้ที่มีระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตต่อวันน้อยกว่า งานวิจัยของ เจนจบ สุขแสงประสิทธิ์ และพิภา สมบูรณ์ (2564 : 172-181) ที่ศึกษา รูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทางเทคโนโลยีสารสนเทศของนักเรียน ในยุคศตวรรษที่ 21 บริเวณพื้นที่ชายแดนจังหวัดจันทบุรี พบว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยตนเองทางเทคโนโลยีสารสนเทศของนักเรียนทักษะต่าง ๆ ในศตวรรษที่ 21 จาก 4 ด้าน คือ ด้านทักษะความรู้ด้านเทคโนโลยี ด้านทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง ด้านทักษะความรู้เกี่ยวกับสื่อ ด้านทักษะความรู้ ด้านสารสนเทศ โดยภาพรวมมีทักษะอยู่ในระดับมาก เป็นไปตามความต้องการคุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ซึ่งกระบวนการเรียน มีการเปลี่ยนแปลงโดยผู้เรียนจะเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่ทันสมัย มีความก้าวหน้าและสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้มากและรวดเร็วขึ้นเกิดประสิทธิผลต่อคุณภาพ การเรียนรู้ และงานวิจัยของ วัฒนพล ชุมเพชร และคนอื่น (2565 : 22-34) ที่ศึกษา การศึกษาทักษะ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนในยุคนิวนอร์มัลของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเทศบาล จังหวัดราชบุรี พบว่า ในภาพรวมผลการประเมินความคิดเห็นต่อความรู้ ด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยีของนักเรียนอยู่ในระดับมาก โดยนักเรียนที่ไม่มีอุปกรณ์สื่อสาร หรือไม่สามารถเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตจากที่บ้านหรือที่พักรู้ด้านสารสนเทศและด้านสื่อ อยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่นักเรียนที่มีอุปกรณ์สื่อสารหรือสามารถเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต จากที่บ้านได้มีความรู้ในระดับมาก ส่วนด้านเทคโนโลยีนักเรียนมีความรู้ในระดับมากเท่ากัน ข้อเสนอแนะ นักเรียนควรได้รับคำแนะนำที่ดีจากครู ญาติพี่น้อง และผู้ปกครอง ในการรับสื่อ และข่าวสารที่ถูกต้องรวมถึงควรมีการจำกัดเวลาการใช้งานคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์สื่อสาร ทั้งนี้เพื่อให้เด็กได้ใช้เวลาไปกับการทำกิจกรรมอื่น ๆ ทั้งการเล่นออกกำลังกาย หรือกิจกรรม ภายในครอบครัว

ข้อเสนอแนะ

การทำวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี แบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า ระดับปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี ปัจจัยด้านผู้ปกครอง ตัวแปรการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยระดับปัจจัยต่ำที่สุด ดังนั้นโรงเรียน ควรนำข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยไปใช้ในการส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียน ทั้งการช่วยนักเรียนในการเรียนรู้และส่งเสริมกิจกรรมของโรงเรียน

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า ระดับคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำที่สุด จากข้อค้นพบโรงเรียนควรนำข้อค้นพบไปปรับปรุงพัฒนาการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนให้ดีขึ้น

1.3 จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่สามารถจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี ออกเป็นกลุ่มที่มีคุณภาพการเรียนรู้สูงและกลุ่มที่มีคุณภาพการเรียนรู้ต่ำ ประกอบด้วย 3 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและภาวะผู้นำทางวิชาการ ปัจจัยด้านนักเรียน จำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ ความสามารถทางด้านเทคโนโลยีและพฤติกรรมการเรียนรู้ และปัจจัยด้านชุมชน จำนวน 1 ตัวแปร ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการบริหาร ดังนั้นเพื่อให้โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรีเกิดการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้สูงขึ้นทั้งในกลุ่มโรงเรียนที่มีคุณภาพการเรียนรู้สูงและกลุ่มโรงเรียนที่มีคุณภาพการเรียนรู้ต่ำ โรงเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการดังนี้

1.3.1 โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพการเรียนรู้สูงและคุณภาพการเรียนรู้ต่ำควรนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนของตนเองโดยใช้ข้อมูล

1.3.2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการบริหารโรงเรียนรวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาให้มีคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนมากยิ่งขึ้นด้วยการพัฒนาปัจจัยที่สามารถจำแนกคุณภาพการเรียนรู้สูง ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้บริหารโรงเรียน คือภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและภาวะผู้นำทางวิชาการ ปัจจัยด้านนักเรียน คือ ความสามารถทางด้านเทคโนโลยีและพฤติกรรมการเรียนรู้ และปัจจัยด้านชุมชน คือ การมีส่วนร่วมในการบริหาร

2. ข้อเสนอแนะในศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพกับโรงเรียนที่มีคุณภาพการเรียนรู้สูงเพื่อให้ทราบถึงข้อมูลเชิงลึกของแนวทางการบริหารจัดการโรงเรียนที่พัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนให้สูงขึ้นได้

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพกับโรงเรียนที่มีคุณภาพการเรียนรู้ต่ำเพื่อให้ทราบถึงข้อมูลเชิงลึกของข้อจำกัดที่โรงเรียนประสบทำให้ไม่สามารถพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนให้สูงขึ้นได้

บรรณานุกรม

- กขพร ใจอดทน และอรณิชา ทศตา. (2564). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมา. วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่ง
ประเทศไทย (สสอท.), 27: 29 – 33.
- กรองกาญจน์ อรุณเมฆ. (2564). ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการเป็นองค์การ
แห่งการเรียนรู้ในสถานศึกษาสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการบริหาร
การศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กฤตย์ชูพัช สารนอก และปณิดา วรณพิรุณ. (2561). การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต ออฟ
เวิลด์เพื่อสร้างสภาพแวดล้อม การเรียนรู้แบบกวีวันตภาพสำหรับพลเมืองดิจิทัล.
สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพ
รัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารี, 7 : 124 -125.
- กฤษณพร จันทวงศ์. (2562). พฤติกรรมการบริหารงานของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพงาน
วิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี
เขต 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัย
ราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- กลองกรณ์ จ้าวตระกูล. (2561). รายงานการวิจัยเรื่องการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยใช้ความ
ร่วมมือขององค์กรภาครัฐและเอกชนโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เทริมอุดมศึกษาน้อมเกล้า.
กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- กลุ่มวิชาหลักสูตรและการสอน. (มปป.). แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้. บุรีรัมย์: คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (กสศ.). (2565). เปิดรายงานสถานการณ์ความเหลื่อมล้ำ
ทางการศึกษา ปี 2565. ค้นข้อมูล 1 พฤษภาคม 2567
จาก <https://thevisual.thaipbs.or.th/equality/dropout/situation2022/>
- กัญจนพร ศรีมงคล. (2565). การสร้างความสัมพันธ์ของโรงเรียนกับชุมชนที่ส่งผลต่อการบริหาร
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1. ปริญา
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
รำไพพรรณี.
- กัญจน์ฤทธิ์ กรวิทย์ธนโชติ, สุดา สุวรรณภิมย์ และวัลลภ รัฐฉัตรานนท์. (2567). แนวทางการ
พัฒนาคุณภาพชีวิตสู่ความสำเร็จของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร.
วารสารสหวิทยาการนวัตกรรมปริทรรศน์, 7 : 1-8.
- กันตพัฒน์ มณฑา. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร. ดุษฎีนิพนธ์หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์.

- กาญจนา ปรีจาร์ส คมสันท์ ขจรปัญญาไพศาล และสุพจน์ ดวงเนตร. (2566). แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาต่อเนื่องของศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอ สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดกาฬสินธุ์. **วารสารสังคมศาสตร์ปัญญาพัฒนา**; 5 : 298.
- กิตติชัย สุธาสิโนบล. (2562). หลักสูตรและการเรียนรู้แบบดิจิทัล. **วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์**, 20 : 205 – 206.
- กิตติศักดิ์ แวงดา, ชาญวิทย์ หาญรินทร์ และ ไพฑูรย์ พวงยอด. (2567). ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนยุคชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2. **วารสารรัชต์ภาคย์**, 17 : 161
- กิริติ ฉิมพุม, สุพัฒนา หอมบุปผา และสาธิต ทรัพย์รวงทอง. (2565). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับคุณภาพผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร. **วารสารครุศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์**, 5 : 135 – 138.
- กุลิสรา จิตรชญาวนิช. (2563). **การจัดการเรียนรู้**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กัญเกียรติ แดงสีดา. (2563). แนวทางการบริหารแหล่งเรียนรู้ภายในสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- ชนิษฐา กาดั่ง. (2561). **การบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้ เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โรงเรียนบ้านแม่แต่น้อย อำเภอเกลียววัฒนา จังหวัดเชียงใหม่**. วิทยานิพนธ์หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- จอมพล เล้ารุ่งเรือง. (2561). **พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกรณีศึกษา : นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร**. วิทยานิพนธ์ หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชานโยบายและการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยนวัตกรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จันทร์จิรา จุมพลหล้า. (2560). **เอกสารประกอบการสอน รายวิชา การออกแบบและการจัดการเรียนรู้ (ED12202) Learning Design and Management**. อุตรธานี: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.
- จันทร์จิรา ทาพา. (2564). **แนวทางการบริหารการเปลี่ยนแปลงด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- จิตติโชติ แจ่มแจ้ง, นวรัตน์ ประทุมตา และอภิชาติ เลนะนันท์. (2567). การวิเคราะห์ปัจจัยจำแนกที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดเพชรบุรี. **วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร**, 12 : 485-494.

- จินดา ลาโพธิ์. (2563). พฤติกรรมการสอนของครูกับการเรียนรู้ของผู้เรียน. วารสาร
มหาวิทยาลัยนครพนม, 7 : 37.
- จินตนา สิทธิพลวรรณ. (2561). งานวิจัยเรื่องเจตคติที่มีวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน
ความขยันอดทนทางการเรียนและแรงจูงใจใฝ่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับชั้น
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์
กรุงเทพมหานคร : วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์.
- จิราพร ศรีผาโคตร และวานิช ประเสริฐพร. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการ
ของผู้บริหารสถานศึกษา กับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2. วารสาร Journal of Buddhist Education and
Research, 6 : 47-58.
- จิราพัชร ไผ่วุฒิพันธ์, ปพนสรค์ โพธิพิทักษ์ และทีปพิพัฒน์ สันตะวัน. (2565). การวิเคราะห์
องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษานครสวรรค์. วารสารรัชต์ภาคย์, 16 : 237.
- จิรายุ คาพิมพ์. (2562). ความต้องการจำเป็นในการพัฒนางานวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบ
โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์หลักสูตรศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต.
- จุฑาทิพ พรหมณะ, สมปอง รักษาธรรม และนพรัตน์ ชัยเรือง. (2567). รูปแบบภาวะผู้นำ
การเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 3. Journal of Roi
Kaensarn Academi, 9 : 18.
- จุฑาทิพย์ พลเยี่ยม, วชิรินทร์ สุทธิชัย และสิทธิพร สุนทร. (2567). รูปแบบการพัฒนาคุณภาพ
นักเรียนในครอบครัวยากจน กรณีศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด. วารสารการพัฒนาศึกษา
สมัยใหม่, 9 : 203 – 214.
- จุฑามาศ ผิวบาง และวัลลภา อารีรัตน์. (2567). ภาวะผู้นำทางวิชาการวิถีใหม่กับโรงเรียนคุณภาพ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย. วารสารปัญญาภิธาน, 9 : 141.
- จุฑารัตน์ นิรันดร์. (2564). การศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับการบริหารงานวิชาการ
ของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2.
วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยวิทยาเชิงพุทธ, 6 : 319-326.
- จุฬาลักษณ์ เทียนรุ่งรัมย์ และรัตนา ศรีสวัสดิ์. (2562). งานวิจัยเรื่องเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะการแพทย์แผนไทยอภัยภูเบศร มหาวิทยาลัยบูรพา.
ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เจตนา อินะรัตน์ และวรรณกร พลพิชัย. (2565). ค่านิยมทางสังคมด้านการเรียนของนักเรียน
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดตรัง. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มมร
วิทยาเขตอีสาน, 3 : 1-17.

- เจนจบ สุขแสงประสิทธิ์ และพิภา สมบูรณ์. (2564). รูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองทางเทคโนโลยีสารสนเทศของนักเรียนในยุคศตวรรษที่ 21 บริเวณพื้นที่ชายแดน จังหวัดจันทบุรี. **วารสารวิจัยรำไพพรรณี**, 15 : 172-181.
- ชนันพร วานิชสวัสดิ์ และสาธิต มีเจริญ. (2566). การศึกษาการบริหารและแนวทางการพัฒนาการบริหารความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 กลุ่ม 6. **Journal of Roi Kaensarn Academi**, 7 : 110.
- ชนินทร์ วรรณมณี. (2563). คู่มือการใช้แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนสำหรับครูผู้สอนโรงเรียนโครงการโรงเรียนคุณภาพประจำตำบลระดับมัธยมศึกษา และโครงการโรงเรียนประชารัฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 35 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. ลำปาง : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 35
- ชไมพร ดิสถาพร, สมลนิตย์ เกิดหนูวงศ์, กัมปนาท บริบูรณ์, มิ่งขวัญ คงเจริญ และชนันภรณ์ อารีกุล. (2564). เอกสารประกอบการสอน รายวิชา ศษ431 การพัฒนาแหล่งเรียนรู้และเครือข่ายการเรียนรู้. ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาตลอดชีวิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชลชาติ สร้อยทอง. (2562). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปทุมคงคา. การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ครั้งที่ 14 ประจำปี 2562.
- ชลทิพย์ ตั้งจิตตร. (2562). แนวทางการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโคก สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยครุสุริยเทพ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต.
- ชัยญานูช นวลเสาวภาคย์ และณอมวรรณ ประเสริฐเจริญสุข. (2561). พฤติกรรมการสอนของครูที่ส่งผลต่อทักษะชีวิตของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31. **วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น**, 12 : 33.
- ฐานิตา แก้วศรี, รุจโรจน์ แก้วอุไร และวิวัฒน์ มีสุวรรณ. (2566). การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการปฏิบัติงานทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียน. **วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา**, 15 : 27-34.
- ฐาปณี นาคภูมิ, ศรีสมร พุ่มสะอาด และกัลยรัตน์ หล่อมนีนพรัตน์. (2562). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนโสตศึกษาในภาคกลาง. **วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์**, ฉบับเสริม : 156.
- ฐิยาพร กันตารณวัฒน์. (2563). **จิตวิทยาการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียน**. กรุงเทพมหานคร : หจก.มีนเซอร์วิส ซัพพลาย.

ณัฐยา ราชสมบัติ, พระครูศรีสุธรรมนิวิฐ, พระมหาอุดร อุตฺโตโร และปริญญานิกรกุล. (2566).

เศรษฐศาสตร์การศึกษา: มิติความเหลื่อมล้ำที่ซ่อนตัวอยู่ภายใต้โครงสร้างการศึกษาไทย.

วารสาร มจร การพัฒนาสังคม, 8 : 66-78.

ณรงวิทย์ เกิดรอด, ปัญญา ทองนิล และอภิชาติ เลื่อนนนท์. (2567). การบริหารการเปลี่ยนแปลงในยุคความปกติใหม่ที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2. วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์, 8 : 43.

ณัฐภรณ์ หลาวทอง. (2565). เรื่องเล่างานวิจัยในชั้นเรียน เล่ม 4 โครงการประกวดการนำเสนอวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาครู 2564. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ณัฐธิดา ออกลาภ, วิญญู บุญลอย และเรณูวิทย์ นิลโคตร. (2567). การบริหารแบบมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายทางการศึกษาที่ส่งผลต่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด. วารสารมหาจุฬานาครทรรค์, 11 : 272 – 281

ณิรดา เวชญาลักษณ์. (2562). หลักการจัดการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เดชา ตาละนิก, สำราญ ชันสำโรง, วิสุทธิ ไชยสิทธิ์, ปิ่น อะทะเทพ และพระครูใบฎีกาทิพย์พนาภรณ์ ชยาภินโน. (2561). รายงานการวิจัยเรื่องการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับผู้ประกอบธุรกิจท่องเที่ยวในชุมชน: กรณีศึกษาอำเภอตอยสะแก จังหวัดเชียงใหม่. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

ทรงชัย อักษรคิด. (2562). เรื่องเล่างานวิจัยในชั้นเรียน เล่ม 2 โครงการประกวดการนำเสนอวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาครู 2562. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ทรงศักดิ์ ภู่อ่อน. (2561ก). การประยุกต์ใช้ SPSS วิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัย. มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.

_____. (2561ข). การวิจัยและการพัฒนาเพื่อการศึกษา. มหาสารคาม : ตักสิลาการพิมพ์.

ทิพวรรณ ผสมทรัพย์, ศิริวัฒน์ จิระเดชประไพ และทวีศิลป์ ภูณภาดล. (2561). พฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2. วารสารบริหารการศึกษา มศว, 15 : 112.

ธนัทพงษ์ วังทะพันธ์. (2564). บรรยาการองค์การที่ส่งผลต่อความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

ธนิต รัตนศักดิ์ดา. (2565). ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 2. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกริก.

- ัญญา มาศ แดงสีดา. (2565). **ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ เขต 1.** วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกริก.
- ธิดารัตน์ เหมือนสิงห์. (2559). **ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32.** วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ธีรพันธ์ เชิญรัมย์. (2563). **องค์การแห่งการเรียนรู้: การเรียนรู้จากการปฏิบัติ Learning Organization: Action Learning.** วารสารวิจัยวิชาการ, 3:186.
- ธีรภัทร กุโลภาส. (2560). **ปัจจัยด้านบรรยากาศโรงเรียนที่ส่งผลต่อความสุขของนักเรียน : กรณีโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย.** วารสารปัญญาภิวัฒน์, 9 : 132.
- ธีรศักดิ์ (อุปรมัย) อุปไมยอติชัย. (2563). **ความเป็นครู : แนวทางพัฒนาเชิงทฤษฎีสู่การปฏิบัติ.** กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นฤมล อึ้งเจริญ, ดวงใจ ชนะสิทธิ์ และอรพรรณ ตูจินดา. (2565). **ทักษะการนิเทศของผู้บริหารที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร.** วารสารสิทธิปริทรรศน์, 23 : 24-28.
- นวรรตน์ ศึกษากิจ. (2561). **ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาพาณิชยกรรมของโรงเรียนอาชีวศึกษา.** วิทยานิพนธ์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม.
- นัทธิรัตน์ พิระพันธ์ อธิพิพัทธ์ สุวทันพรกุล และแจ่มจันทร์ ศรีอรุณรัมย์. (2561). **การกำหนดกรอบสมรรถนะและการนำเสนอแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของครูในศตวรรษที่ 21.** วารสารสาขามนุษยศาสตร์ . สังคมศาสตร์และศิลปะ, 11 : 751.
- นันท์ชนก คามชิตานนท์. (2565). **Phenomenal Learning from Finland – สมรรถนะที่ 5 ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT).** ค้นเมื่อ 1 เมษายน 2568, จาก <https://bookscape.co/information-and-communication-technology>
- นันท์พงศ์ มงคลแก้วเลิศ และชัยยนต์ เพาพาน. (2566). **ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3.** วารสารการบริหารการศึกษา มมร.วิทยาเขตร้อยเอ็ด, 3 : 90.
- นันทิยา น้อยจันทร์ กรกมล ชูช่วย และ สุดารัตน์ ศรีมา. (2567). **แนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.** วารสารวิชาการครุศาสตร์สวนสุนันทา, 8 : 1-6.
- นิพัทธ์ กิตติพัฒน์มนตรี. (2560). **งานวิจัยเรื่องเจตคติที่มีต่อตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/4.** ปทุมธานี : โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม.

- นิลาวรรณ สุวรรณมณี, อรพรรณ ตูจันดา และดวงใจ ชนะสิทธิ์. (2566). พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสพพรรณบุรี. วารสารวิชาการสถาบันพัฒนาพระวิทยากร, 6 : 39-40.
- นิศาชล บำรุงภักดี. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิภาพโรงเรียน ในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสกลนคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- นุริยะห์ หะแว. (2564). พฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- บัณฑิต ขวโยธา และเพิ่ม หลวงแก้ว. (2559). ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับมาตรฐานการรับรองคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วารสารแสงอีสาน, 13 : 17 -18.
- บัวลอย มธุสวรรณ. (2560). พฤติกรรมการมีวินัยในการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย เขตภาคตะวันตก. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนวบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- บุญรอด ขาดิยานนท์. (2561). การศึกษาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร. *veridian e-journal silpakorn university*, 11 : 2284.
- บุญส่ง งามอาจ, เกรียงศักดิ์ ศรีสมบัติ และคันธทรัพย์ ชมพูพาทย์. (2565 : 548). องค์ประกอบของโรงเรียนคุณภาพและปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นโรงเรียนคุณภาพสำหรับสถานศึกษาขนาดเล็กของรัฐ. วารสารรัชต์ภาคย์, 16 : 548.
- เบญจมาภรณ์ งามยิ่ง และเกวณีน งามพิริยกร. (2567). การขับเคลื่อนนโยบายทางการศึกษาในสังคมไทย. วารสารวิจัยเพื่อการปฏิรูปการเรียนรู้, 7 : 50-56.
- ประทวน วันนิจ และมนูญ สอนโพนงาม. (2565). วิฤตวัฒนธรรม เปลี่ยนผ่านวิถีชีวิตสังคมไทยในยุคดิจิทัล. วารสารวันมูอองแหกรพุทธศาสตร์ปริทรรศน์, 9 : 126.
- ประยูร เครื่องกันท์. (2563). การพัฒนาแหล่งเรียนรู้เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โรงเรียนชุมชนบ้านเจียด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุบลราชธานี เขต 2. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น, 17 : 74.
- ประหยัด พิมพา. (2561). การศึกษาไทยในปัจจุบัน. วารสารมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด, 7 : 242 -248.
- ปริญญาพร ขุนพรหม. (2564). เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการโรงเรียนประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ดุขภักดีบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษาภาควิชาการบริหารการศึกษบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ปรีชา เรืองจันทร์. (2563). การเมือง เศรษฐกิจ และสังคม Politics, Economy and Society. พิษณุโลก : รัตนสุวรรณการพิมพ์.

- ปรียาภรณ์ อีระวรากล และสมใจ สืบเสาะ. (2566). การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1. *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*, 7 : 151-152.
- ปวีณา บุทธิจักร. (2564). *ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ปัญญาพร พันทองคำ, สุชาติ หอมจันทร์, และนิยม อานไมล์. (2566). โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 42 : 423.
- ปัทมา ยาประดิษฐ์. (2562). *การศึกษาความต้องการการพัฒนาด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1*. วิทยานิพนธ์หลักสูตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษาและผู้นำทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม.
- ปานระพี มหาสารโร. (2563). *การพัฒนาแนวทางการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2*. วิทยานิพนธ์ ศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปติพันธ์ น้อยอยู่นิทย์ และกัลยมน อินทุส. (2566). วัฒนธรรมองค์กรของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครกลุ่มกรุงเทพตะวันออก. *วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์*, 13 : 95.
- ปิยนันท์ ศิริโสภณ. (2565). *วัฒนธรรมองค์กรของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ปิยนาด แข่งขัน. (2566). ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร. *วารสารนวัตกรรมการบริหารการศึกษา*, 2 : 42-43.
- ปิยวรรณ จันทร์เทพ. (2566). ปัจจัยสู่ความสำเร็จของการประกันคุณภาพ. *วารสารการบริหารจัดการและการพัฒนาที่ยั่งยืน*, 1 : 303 – 304.
- ปยุณนุช พลอยสีสังข์, พิมพกา ธรรมสิทธิ์ และวชิ ปัญญาใส. (2565). แนวทางการบริหารสถานศึกษาแบบมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนในอำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2. *Journal of Modern Learning Development*, 7 : 72.
- พงศกร โมงขุนทด. (2560). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 6*. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

พนัส จันทรศรีทอง และณัฐมน พันธุ์ชาตรี. (2566). การพัฒนางานประจำของครูผู้สอนวิจัย.

ครูศาสตร์สาร, 17 : 37.

พรทิพย์ บุญขวัญ, พระครูโสภาสนนทกิตต์,ดร. และดร.สุทธิพงษ์ ศรีวิชัย. (2566). กระบวนการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อบริหารการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี. วารสารบัณฑิตศาสตร์, 21 : 313-329.

พรประภา รัตนทิพย์. (2564). การวิเคราะห์จำแนกประเภทปัจจัยสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีผลต่อผลทดสอบระดับชาติ (O-NET) สูงต่ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2. ครูศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

พระมหากันดินันท์ เสงสกุล. (2564). เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารการศึกษา. วารสารนวัตกรรมการจัดการศึกษาและการวิจัย, 3 : 4.

พัชชานันท์ โภชนงค์. (2562). บรรยาการองค์การกับประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.

พัชณี พรณรังสี. (2560). ปัจจัยจำแนกการตัดสินใจเลือกเรียนต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของนักเรียนในเขตเทศบาลนครอุดรธานี. ปริญาการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

พันธุ์ยุทธ ทัศระเปียบ, อรุณ จุติผล และวันฉัตร ทิพย์มาศ. (2562). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดนครศรีธรรมราช. วารสารนาคบุตรปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, 11 : 127.

พิชญ์ธิดา รื่นแก้ว และอภิชาติ เสนะนันท์. (2566). ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนในสถานการณ์โรคระบาดโควิด 19 ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจวบคีรีขันธ์. วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์, 8 : 1567-1568.

พิชิต ฤทธิ์จัญญ. (2561). ปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน: ครูทุกคนทำได้ไม่ยาก. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ: บริษัท แฮาส์ ออฟ เคอร์มิส จำกัด.

พิทักษ์ หاربัวคำ, วันเพ็ญ นันทะศรี, และวัลนิภา ฉลากบาง. (2567). การจัดการความรู้ของครูที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนครเขต 2. วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 4 : 7331-741.

พิศมัย สุวรรณบุผา. (2564). ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ. ครูศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

พิษณุ ผิวทอง. (2561). การสังเคราะห์งานวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียนอาชีวศึกษา: การวิเคราะห์อภิमान. ดุษฎีนิพนธ์สาขาวิชาวิจัย วัดผลและสถิติการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

- เพชรพิศา เช่งลอยเลื่อน และจรัส อติวิทยากรณ์. (2565, พฤษภาคม). การมีส่วนร่วมของชุมชน
ในการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล.
การประชุมหาตใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 13, สงขลา.
- เพชรรัตน์ดา ชื่นทองดี. (2562). การศึกษาเปรียบเทียบวัฒนธรรมองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษา
กับโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา ภาควิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- แพรวพรรณ ดีใหม่, สุวิมล ติรกานันท์ และบุญมี พันธุ์ไทย. (2559). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง
บรรยากาศในโรงเรียนและบรรยากาศในครอบครัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. *พืชนศาสตร์สาร*, 12 : 103 -
104.
- ไพรินทร์ ขุนศรี. (2559). แรงจูงใจของครูกับคุณภาพผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา ภาควิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ภริมา วิธาสถิตกุล, รัตนาพร หลวงแก้ว, อัญญา พลอยโสภณ และสิริลักษณ์ มณีรัตน์. (2561).
เอกสารประกอบการเรียนจิตวิทยาสำหรับครู Psychology for Teacher.
กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.
- ภัสสร โนนทิง, ชูชาติ พ่วงสมจิตร และมนพันธ์ ชาญศิลป์. (2566). ความต้องการจำเป็นและแนว
ทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมศักยภาพการเรียนรู้ของนักเรียน
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา
อุดรธานี เขต 3. *วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์*, 8 : 1359.
- ภาวินี ตันเล่ง. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษากับ
ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษากระบี่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- มัตติกา สมบัติสมบูรณ์. (2566). การศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพหลักสูตรเตรียมวิศวกรรมศาสตร์. *วารสารชุมชนวิจัย มหาวิทยาลัย
ราชภัฏนครราชสีมา*, 17 : 183.
- มูฮัมหมัดอาฟีฟี อัซซอลิฮีย์ และนัชชีมา บาเกาะ. (2563). การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัด
การศึกษาของบุตร. *วารสารวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*, 31 : 244 - 248.
- ยุทธพงษ์ ศรีวรรณงษ์, ศักดิ์ชัย นิธิภูทิว, อัจฉรา วัฒนาณรงค์ และวิภาภรณ์ ภูวัฒนกุล. (2564).
การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดมหาสารคาม. *วารสารมหาวิทยาลัยราช
ภัฏมหาสารคาม*, 15 : 137.
- ยุวดี ยิ้มรอด. (2559). การบริหารการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารกับคุณภาพผู้เรียนโรงเรียน
มาตรฐานสากลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10. วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.

รัชกฤษ จันทรวงศ์ภาส, พิมพ์กา ธรรมสิทธิ์ และชัชภูมิ สีชมภู. (2567). แนวทางการบริหาร
จัดการสถานศึกษาสู่โรงเรียนคุณภาพ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดอุดรดิตถ์.

วารสาร มจร.ทริภุญชัยปริทรรศน์, 7 : 461 – 467.

รัชนิดา การิรัตน์ และยุวธิดา ซาปัญญา. (2565). ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา
ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สุรินทร์ เขต 2. **วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด**, 16 : 140-142.

รัชวดี แสงมเหหมัด. (2560). ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา : คุณภาพสังคมที่คนไทยมองเห็น.

วารสารรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์, 8 : 33-66.

รัตนพร รัตนสุวรรณ นิลรัตน์ นวกิจไพฑูรย์ และสุภาพ เต็มรัตน์. (2564). แนวทางการมีส่วนร่วม
ของชุมชนในการบริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา.

วารสารพุทธสังคมวิทยาปริทรรศน์, 6 : 1-14.

เรวดี เขาวนาสัย, สุจิตรา จรจิตร และนิภา พงศ์วิรัตน์. (2560). ปัจจัยจำแนกคุณภาพการศึกษา
ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ในกลุ่มจังหวัดฝั่งภาคใต้ของอ่าวไทย. **วารสารเครือข่ายวิทยาลัยพยาบาล**

และการสาธารณสุขภาคใต้, 4 : 260-272.

วงศกร เพียรชนะ. (2566). ความต้องการจำเป็นและแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง
ในยุควิถีใหม่ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 2. **วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษา**
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

วชิรวิทย์ สุราสา และเอกราช โฆษิตพิมานเวช. (2565). ผู้บริหารที่นำสถานศึกษาสู่ความสำเร็จบน
วิถีแห่งความเปลี่ยนแปลง. **วารสารมณีเชษฐาราม วัดจอมมณี**, 5 : 186.

วนิดา หริกประโคน. (2563). การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษานอกระบบและ
การศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอ สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษา
ตามอัธยาศัยจังหวัดบุรีรัมย์. **วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร**
การศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

วรพรรณ ศรีกล้า, อนุ เจริญวงศ์ระยัย และนิคม นาคอ้าย. (2559). ปัจจัยพระดับที่ส่งผลต่อ
คะแนนการสอบประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ ด้านความสามารถทางภาษา : การศึกษา
ของโรงเรียน ที่มีผล NT ต่ำ ในจังหวัดพิษณุโลก. **วารสารราชภัฏสุราษฎร์ธานี**, 3 : 81-97.

วรรณภา เอรารวรรณ. (2561). การบริหารการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อ
การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2. **วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา**
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.

- วรารค์ รัมบุตร. (2562, ธันวาคม). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการบัญชีของนักศึกษาโปรแกรมวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ. การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 6 สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร, กำแพงเพชร.
- วรารณ์ ลวงสวาส. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1. วิทยานิพนธ์ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วัชรพงษ์ น่วมมะโน และกาญจนา บุญส่ง. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10. วารสารวิชาการ Veridian E-Journal, Silpakorn University, 8 : 1126.
- วัฒนพล ชุมเพชร, ตรีพล สักกะวนิช, ภราดร เสถียรไชยกิจ และพรสวรรค์ จันทะคัด. (2565). การศึกษาทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนในยุคนิวอร์มัลของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนเทศบาล จังหวัดราชบุรี. วารสารเทคโนโลยีภาคใต้, 15 : 22-34.
- ว่าที่ร้อยตรีหญิงพรทิพย์ บุญขวัญ. (2564). กระบวนการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพุทธบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2557). การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : สวีริยาสาส์น.
- วิจารณ์ พานิช และปิยาภรณ์ มัณฑะจิตร. (2563). การศึกษาคุณภาพสู่ระดับโลก. กรุงเทพฯ : มูลนิธิสยามกัมมาจล
- วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล. (2562). การวิจัยในชั้นเรียนยุคdigital transformation. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ผู้นำนวัตกรรมหลักสูตรและการเรียนรู้.
- _____. (2563). หัวใจของการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิรุณ ตั้งเจริญ. (2559). การวิจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม เพื่อพัฒนาศักยภาพประชาคมอาเซียน Social and Cultural Research for ASEAN Economic Community's Potential Development. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี, 8 : 1-14.
- วิรดา สมคำ และชวน ภารังกุล (2567). ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2. วารสารสิรินธรปริทรรศน์, 25 : 434 - 444.

- วิลาวัลย์ ข่ายทิพย์พาที. (2559). ปัจจัยจำแนกความสามารถในการคิดวิเคราะห์ทางคณิตศาสตร์ สูงและต่ำและแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดยโสธร. ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและ ประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิระ ภูมมา. (2560). บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนวัดไร่ ขิงวิทยา อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วีระ วงศ์สรรค์. (2559). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีผล การเรียนต่ำ. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี, 5 : 95-104
- ศศิธรยาห์ มากฝ่อง, สิทธิพร เขาอ่อน, ทศพล ชีชมพร และทินกร พูลพุด. (2567). การบริหาร จัดการแหล่งเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1. วารสารวิจัยวิชาการ, 7 : 117-118.
- ศศิวิทย์ วงษ์มณฑา. (2565). ความไม่แน่นอนของรายได้ครัวเรือนกับการเข้าถึงการศึกษาของ เด็กไทยในชนบท. ค้นเมื่อ 21 มกราคม 2567, จาก <https://thaipublica.org/2022/06/pier-69/>
- ศิภาพร ทุมสงคราม และชัชณพงศ์ ศรีจันทร์. (2566). ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร สถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด เลย. วารสารมหาจุฬานาครทรรณ, 10 : 136
- ศิวพร ศรีมงคล, จำนง วงษ์ชาชม และละมัย ร่มเย็น. (2561). สมรรถนะด้านการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสารพื้นฐานของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 3. วารสารบัณฑิตศึกษา, 15 : 192.
- ศุภกฤต ดิษฐสุวรรณ. (2566). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัด การเรียนรู้ของครู เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการสุวรรณภูมิ. Journal of Roi Kaensarn Academi, 8 : 195.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2564). สถิติ O-NET ย้อนหลัง. ค้นเมื่อ 21 มกราคม 2567, จาก <https://www.niets.or.th/th/content/view/11821>.
- _____. (2567ก). บทสรุปผู้บริหาร ผลการ วิเคราะห์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐานชั้น ม.3 ปีการศึกษา 2565 เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน. ค้นเมื่อ 16 มีนาคม 2568, จาก <https://www.niets.or.th/th/content/view/25981>
- _____. (2567ข). รายงานผลการวิเคราะห์ผล การทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2566 เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน. ค้นเมื่อ 16 มีนาคม 2568, จาก <https://www.niets.or.th/th/content/view/26334>

- สถิตย์ พันแสน และบุญธรรม ราชรักษ์. (2562). ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมกับค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาของครัวเรือนไทย. **วารสารรามคำแหง ฉบับบัณฑิตวิทยาลัย**, 2 : 57.
- สมเกียรติ ดาสา, สิทธิพร ประวัตรุ่งเรือง และขวัญหญิง ศรีประเสริฐภาพ. (2565). รูปแบบการบริหารจัดการการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศโรงเรียน ในศตวรรษที่ 21 สังกัด กรุงเทพมหานคร. **วารสารรัชต์ภาคย์**, 16 : 511.
- สมฤดี สุขสมงาม. (2565). การพัฒนาครูด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ของศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอท่ามาย จังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- สรายุทธ ธานีพูน, วสันต์ชัย กากแก้ว, และธัญเทพ สิทธิเสื่อ. (2566). แนวทางการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3. **วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์**, 25 : 85-86.
- สัมฤทธิ์ ทองทับ และอุทัย ภิรมย์รัตน์. (2557). การพัฒนาวัฒนธรรมโรงเรียนเพื่อส่งเสริมคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนระดับประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. **วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น**, 11 : 77.
- สาทิสกุลชัย ชาติเสริมศักดิ์. (2558). การศึกษาบทบาทพิพิธภัณฑสถานบ้านวัดม่วงเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ชุมชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาศึกษา ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สามารถ งามขำ. (2563). แนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของครูโรงเรียนในเครือคณะภคินีเซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร จังหวัดลพบุรีในยุคนิวนอร์มัล. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- สายชล สันสมบูรณ์ทอง. (2559). การวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัว Multivariate Analysis. กรุงเทพฯ : บริษัทจามจุรีโปรดักส์ จำกัด.
- สำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา. (2562). **รวมเอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดฯ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560)**. ค้นเมื่อ 21 มกราคม 2567, จาก <https://shorturl.asia/IgJZV>
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี. (2566ก). **SAR โรงเรียนในสังกัด สพม. เพชรบุรี ปีการศึกษา 2565**. ค้นเมื่อ 18 มกราคม 2567, จาก <https://spmphet.go.th/sar%e0%b9%82%e0%b8%a3%e0%b8%87%e0%b9%80%e0%b8%a3%e0%b8%b5%e0%b8%a2%e0%b8%99%e0%b9%83%e0%b8%99%e0%b8%aa%e0%b8%b1%e0%b8%87%e0%b8%81%e0%b8%b1%e0%b8%94-%e0%b8%aa%e0%b8%9e%e0%b8%a1-%e0%b9%80%e0%b8%9e-2/>

_____. (2566ข). การย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครู สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (การย้ายกรณีปกติ) ประจำปี พ.ศ. 2566
ครั้งที่ 2. ค้นเมื่อ 21 มกราคม 2567, จาก

<https://spmphet.go.th/%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%A2%E0%B9%89%E0%B8%B2%E0%B8%A2%E0%B8%82%E0%B9%89%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%B2%E0%B8%8A%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%84%E0%B8%A3%E0%B8%B9%E0%B9%81%E0%B8%A5%E0%B8%B0-5/>

_____. (2566ค). แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2566-2570. ค้นเมื่อ 18 มกราคม 2567, จาก

<https://spmphet.go.th/%E0%B9%80%E0%B8%AD%E0%B8%81%E0%B8%AA%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%94%E0%B8%B2%E0%B8%A7%E0%B8%99%E0%B9%8C%E0%B9%82%E0%B8%AB%E0%B8%A5%E0%B8%94%E0%B8%81%E0%B8%A5%E0%B8%B8%E0%B9%88%E0%B8%A1%E0%B8%99%E0%B9%82/>

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2562). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ฉบับ
อัปเดต. ค้นเมื่อ 21 มกราคม 2567, จาก <https://shorturl.asia/yUw7B>

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2566). นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567. ค้นเมื่อ 18 มกราคม 2567, จาก

<https://ops.moe.go.th/policy-and-focus-moe-fiscal-year-2024/>

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579.

กรุงเทพมหานคร : บริษัทพรักหวานกราฟฟิคจำกัด.

_____. (2562). มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561. นนทบุรี : บริษัท 21 เซ็นจูรี่จำกัด.

_____. (2566). รายงานประจำปี 2566. ค้นเมื่อ 18 มกราคม 2567, จาก

https://backoffice.onec.go.th/uploads/Book/2055-file.pdf?fbclid=IwAR3HRJhqUxcFP4BCSQXLLseQBoN4v5y79Xx83LWhyaw4QPUMG_UCMWoQ67g

สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรมแห่งชาติ. (2567). ผลการ
จัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันที่เกี่ยวข้องกับ อววน. ของประเทศไทย 2024.

ค้นเมื่อ 16 มีนาคม 2568, จาก

<http://clinictech.ops.go.th/online/cmo/filemanager/32/files/IMD-GII-THE2024.pdf>

- สำนักปลัดกระทรวงวัฒนธรรม. (2564). **โครงการศึกษาวัฒนธรรมไทยในกระแสการเปลี่ยนแปลงจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙**. [เอกสารอัดสำเนา]. กรุงเทพฯ : สำนักปลัดกระทรวงวัฒนธรรม.
- สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี. (2561). **ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง ให้ใช้มาตรฐานการศึกษา ระดับปฐมวัย ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ศูนย์การศึกษาพิเศษ**. ค้นเมื่อ 16 มีนาคม 2568, จาก https://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2561/E/235/T_0004.PDF
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2561). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดฯ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560)**. ค้นเมื่อ 21 มกราคม 2567, จาก <http://academic.obec.go.th/web/news/view/75>
- สิงห์วัฒน์ สารถ้อย และสฤพร เขาวนชัย. (2565). วัฒนธรรมคุณภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอำนาจ. **วารสารวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย**, 12 : 165.
- สิทธิชัย สิมิ. (2566). **ความต้องการจำเป็นและแนวทางการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สิริกมล ศรีเดช และลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์. (2567). การบริหารการเปลี่ยนแปลงในสถานการณ์ความปกติใหม่ ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครบุรี เขต 1. **วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์**, 9: 1241.
- สิริพัชรวิวรรณ สาสุจิตร และณัฐยา ตันตรานนท์. (2567). แนวทางการพัฒนาทักษะการวิจัยในชั้นเรียนของครูศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดลำพูน. **วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา**, 19 : 19.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2556). **การใช้สถิติในงานวิจัยอย่างถูกต้องและได้มาตรฐานสากล**. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดสามลดา.
- สุชาติ หอมจันทร์ และ และเฉลิมชัย โสสุทธิ. (2558). **การวิเคราะห์ปัจจัยจำแนกที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์**.
- สุดารัตน์ ศรีมา. (2565). **ตำราแนวคิดทางเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนสุนันทา.
- สุดารัตน์ สุริยะวงษ์, ทศนีย์ บุญมาภิ, สังวาร์ วังแจ่ม และสุรศักดิ์ สุทธสิริ. (2567). การมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพสันทราย 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2. **วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์**, 9 : 1008 -1009.

- สุพรรณิ จันทรงาม และภูมิพัฒน์ รักพรหมคล. (2563). แนวทางพัฒนาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนในการจัดการศึกษาของโรงเรียนเทศบาลตำบลแม่กุ อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก. **วารสารครุศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร**, 5 : 90-91.
- สุพัสชา พลไชย, เบญจพร ชนะกุล, และนพรัตน์ ชัยเรือง. (2566). ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 3. **วารสารมหาจุฬานาครธรรมศน์**, 10 : 55.
- สุภาพร จันทศิริ. (2560). โมเดลสมการโครงสร้างพระดับของปัจจัยคุณภาพนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้. วิทยานิพนธ์บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สุภาพร แสงสี. (2562). การพัฒนาตัวบ่งชี้ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 2. **วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด**, 14 : 39-46.
- สุรัช เทียนขาว. (2565). บทบาทภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน. **วารสารสิรินธรปริทรรศน์**, 23 : 304.
- สุรศักดิ์ พันธุ์สง่า. (2567). การพัฒนาหลักสูตรเสริมด้านการมีวินัยในการเรียนสำหรับนักเรียนประถมศึกษา โรงเรียนบ้านลาดใหญ่. **วารสารกักตุนผลปริทรรศน์**, 2 : 1- 13.
- เสาวลักษณ์ สาบุตร. (2560). ปัจจัยจำแนกประเภทของนักเรียนที่เข้าศึกษาต่อสายอาชีพกับสายสามัญในจังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- หยัด ขจรเกียรติผดุง เพิ่ม หลวงแก้ว และกำพล วันทา. (2563). ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการกระจายอำนาจสู่สถานศึกษา. **วารสารปัญญาปนิธาน**; 5 : 255 – 256.
- หัตถ์นัย เจนจบ. (2564). รูปแบบการมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเขตอำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- อดิเทพ เสี่ยงสาย. (2565). ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครปฐม. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อภิวชิษฐ์ สนลอย, อรพรรณ ตูจินดา และดวงใจ ชนะสิทธิ์. (2565). ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร. **วารสารวิชาการสถาบันพัฒนาพระวิทยากร**, 5 : 89 – 90.
- อรรถพล ประเสริฐสังข์. (2566). ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1. ปริญญาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

- อรรรรณ ภัทรดำเนินสุข. (2564). **ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อัญชรีย์ บุญมาประเสริฐ และสงกรานต์ ภัณณมาสา. (2561). **การบริหารการเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรที่มีขีดสมรรถนะสูงของกรมอนามัยกระทรวงสาธารณสุข**. นนทบุรี : สำนักส่งเสริมสุขภาพ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข.
- อัศวิน อินตา และพิมลพรรณ เพชรสมบัติ. (2565). **ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2**. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยปทุมธานี, 14 : 244 -258.
- อิทธิศักดิ์ ศิริจันทร์. (2562). **ความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศองค์การกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสระบุรี**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ อดุสากรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- อิสยาภรณ์ ทับสกุล และทศพล อีชะพร. (2565). **วัฒนธรรมองค์กรของสถานศึกษาที่ส่งผลต่อกระบวนการบริหารและการจัดการในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุทัยธานี ชัยนาท**. วารสารสังคมศาสตร์วิจัย, 13 : 74-75.
- อุบลรัตน์ หริณวรรณ, อีรพงษ์ วิริยานนท์ และกรรณ จรรยาอุทมิวรรณ. (2563). **การเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบแลกเปลี่ยนเรียนรู้**. วารสารวิชาการครุศาสตร์อดุสากรรม พระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 11 : 81.
- เอกภูมิ เจริญวิทยานุกูล. (2564). **การเมืองกับการศึกษา: บทวิเคราะห์นโยบายการศึกษาของไทย ภายหลังเปลี่ยนแปลงการปกครองถึงปัจจุบัน**. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 19: 189 – 190.
- Best, J. W. & Kahn V. (2006). *Research in Education*. Chicago: University of Illinois.
- Fan, C. T. (1952). *Item Analysis Table*. Princeton, New Jersey: Education Testing service.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), pp. 607–610.
- Muqimjonovna, K. M. (2021). **FACTORS AFFECTING THE QUALITY OF EDUCATION**. Paper presented at the annal conference of Humanity, Education and Science, London U.K.
- Rostini, D. Syam, R. Z. A. & Achmad, W. (2022). The Significance of Principal Management on Teacher Performance and Quality of Learning. *Jurnal Pendidikan*, 14(2), pp. 2513-2520.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/ว๑๗๒

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๑๙ เมษายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิชาติ เสนะนันท์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑.แบบสอบถาม เรื่อง ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนฯ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยนางสาวฝนทิพย์ เขียวอ่อน รหัสนักศึกษา ๖๕๔๑๙๑๐๐๘ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญญา พานิช เป็นประธานที่ปรึกษา ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว นั้น

ในการนี้ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์ในทางวิชาการอย่างยิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยในการทำวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ นักศึกษาได้ส่งต้นฉบับโครงร่างวิทยานิพนธ์มาเพื่ออ่านพิจารณาประกอบด้วยแล้ว หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติม สามารถประสานงานได้ที่ นางสาวฝนทิพย์ เขียวอ่อน หมายเลขโทรศัพท์ ๐๖ ๑๘๔๙ ๘๘๖๖

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญส่ง)
คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทร. ๐ ๓๒๘๔ ๓๐๐๕

จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@pbru.ac.th

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/ว๑๗๒

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๑๙ เมษายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.นวรรตน์ ประทุมตา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑.แบบสอบถาม เรื่อง ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนฯ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยนางสาวผณิตทิพย์ เขียวอ่อน รหัสนักศึกษา ๖๕๙๑๙๑๐๐๘ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเพชรบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชนา พานิช เป็นประธานที่ปรึกษา ซึ่งได้รับอนุมัติ หัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว นั้น

ในการนี้ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ และประสบการณ์ในทางวิชาการอย่างยิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพ เครื่องมือวิจัยในการทำวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ นักศึกษาได้ส่งต้นฉบับโครงร่างวิทยานิพนธ์มาเพื่ออ่านพิจารณา ประกอบด้วยแล้ว หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติม สามารถประสานงานได้ที่ นางสาวผณิตทิพย์ เขียวอ่อน หมายเลข โทรศัพท์ ๐๖ ๑๘๔๔ ๘๘๖๖

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญส่ง)
คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทร. ๐ ๓๒๘๔ ๓๐๐๕

จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@pbru.ac.th

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/ว๑๗๒

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๑๙ เมษายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ปรีชา ออกกิจวัตร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑.แบบสอบถาม เรื่อง ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนฯ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยนางสาวผณิตทิพย์ เขียวอ่อน รหัสนักศึกษา ๖๕๙๑๙๑๐๐๘ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชนา พานิช เป็นประธานที่ปรึกษา ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว นั้น

ในการนี้ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์ในทางวิชาการอย่างยิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยในการทำวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ นักศึกษาได้ส่งต้นฉบับโครงร่างวิทยานิพนธ์มาเพื่ออ่านพิจารณาประกอบด้วยแล้ว หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติม สามารถประสานงานได้ที่ นางสาวผณิตทิพย์ เขียวอ่อน หมายเลขโทรศัพท์ ๐๖ ๑๘๔๙ ๘๘๖๖

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญส่ง)
คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทร. ๐ ๓๒๘๔ ๓๐๐๕

จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@pbru.ac.th

ภาคผนวก ข

หนังสือขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่าง (try out)

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/๑๘๘

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๒๙ เมษายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่าง(try-out)

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนท่าทางวิทยา

ด้วยนางสาวพนทิพย์ เขียวอ่อน รหัสนักศึกษา ๖๕๙๑๙๑๐๐๘ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญญา พานิช เป็นประธานที่ปรึกษา ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว นั้น

ในการนี้ นักศึกษาได้ดำเนินการถึงขั้นเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่าง(try-out) จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านอนุญาตให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากนักเรียน ในสถานศึกษาของท่าน จำนวน ๓๐ คน ซึ่งผลการเก็บข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป ทั้งนี้ หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติมสามารถประสานงานได้ที่นางสาวพนทิพย์ เขียวอ่อน หมายเลขโทรศัพท์ ๐๖ ๑๘๔๙ ๘๘๖๖

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญส่ง)
คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทร. ๐ ๓๒๘๙ ๓๐๐๕

จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@pbru.ac.th

ภาคผนวก ค
หนังสือขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัย

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/ว๒๑๓

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๘ พฤษภาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัยเพชรบุรี

ด้วยนางสาวฝนทิพย์ เขียวอ่อน รหัสนักศึกษา ๖๕๔๑๙๑๐๐๘ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญญา พานิช เป็นประธานที่ปรึกษา ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว นั้น

ในการนี้ นักศึกษาได้ดำเนินการถึงขั้นเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน อนุญาตให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากผู้บริหารและครู ในสถานศึกษาของท่าน จำนวน ๑๗ คน ซึ่งผลการเก็บข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป ทั้งนี้ หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติมสามารถประสานงานได้ที่นางสาวฝนทิพย์ เขียวอ่อน หมายเลขโทรศัพท์ ๐๖ ๑๘๔๔ ๘๘๖๖

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญส่ง)

คณบดีคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทร. ๐ ๓๒๘๔ ๓๐๐๕

จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@pbru.ac.th

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/ว๒๑๓๗

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๘ พฤษภาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนพรหมานุสรณ์ จังหวัดเพชรบุรี

ด้วยนางสาวฝนทิพย์ เขียวอ่อน รหัสนักศึกษา ๖๕๔๑๔๑๐๐๘ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญญา พานิช เป็นประธานที่ปรึกษา ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว นั้น

ในการนี้ นักศึกษาได้ดำเนินการถึงขั้นเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน อนุญาตให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากผู้บริหารและครู ในสถานศึกษาของท่าน จำนวน ๒๘ คน ซึ่งผลการเก็บข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป ทั้งนี้ หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติมสามารถประสานงานได้ที่นางสาวฝนทิพย์ เขียวอ่อน หมายเลขโทรศัพท์ ๐๖ ๑๘๔๔ ๘๘๖๖

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญส่ง)

คณบดีคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทร. ๐ ๓๒๘๔ ๓๐๐๕

จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@pbru.ac.th

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/ว๒๑๗

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๘ พฤษภาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเบญจมเทพพิทย จังหวัดเพชรบุรี

ด้วยนางสาวผณิตทิพย์ เขียวอ่อน รหัสนักศึกษา ๖๕๙๑๙๑๐๐๘ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญญา พานิช เป็นประธานที่ปรึกษา ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว นั้น

ในการนี้ นักศึกษาได้ดำเนินการถึงขั้นเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน อนุญาตให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากผู้บริหารและครู ในสถานศึกษาของท่าน จำนวน ๓๑ คน ซึ่งผลการเก็บข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป ทั้งนี้ หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติมสามารถประสานงานได้ที่นางสาวผณิตทิพย์ เขียวอ่อน หมายเลขโทรศัพท์ ๐๖ ๑๘๔๔ ๘๘๖๖

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญส่ง)
คณบดีคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทร. ๐ ๓๒๘๔ ๓๐๐๕

จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@pbru.ac.th

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/ว๒๑๗

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๘ พฤษภาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านลาดวิทยา

ด้วยนางสาวฝนทิพย์ เขียวอ่อน รหัสนักศึกษา ๖๕๕๑๙๑๐๐๘ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญญา พานิช เป็นประธานที่ปรึกษา ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว นั้น

ในการนี้ นักศึกษาได้ดำเนินการถึงขั้นเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน อนุญาตให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากผู้บริหารและครู ในสถานศึกษาของท่าน จำนวน ๑๔ คน ซึ่งผลการเก็บข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป ทั้งนี้ หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติมสามารถประสานงานได้ที่นางสาวฝนทิพย์ เขียวอ่อน หมายเลขโทรศัพท์ ๐๖ ๑๘๔๔ ๘๘๖๖

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญสง)

คณบดีคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทร. ๐ ๓๒๘๘๔ ๓๐๐๕

จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@pbru.ac.th

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/ว๒๑๓๗

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๘ พฤษภาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนคงคาราม

ด้วยนางสาวฝนทิพย์ เขียวอ่อน รหัสนักศึกษา ๖๕๕๑๙๑๐๐๘ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชนา พานิช เป็นประธานที่ปรึกษา ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว นั้น

ในการนี้ นักศึกษาได้ดำเนินการถึงขั้นเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน อนุญาตให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากผู้บริหารและครู ในสถานศึกษาของท่าน จำนวน ๒๕ คน ซึ่งผลการเก็บข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป ทั้งนี้ หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติมสามารถประสานงานได้ที่นางสาวฝนทิพย์ เขียวอ่อน หมายเลขโทรศัพท์ ๐๖ ๑๘๔๙ ๘๘๖๖

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญส่ง)
คณบดีคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทร. ๐ ๓๒๘๔ ๓๐๐๕

จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@pbru.ac.th

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/ว๒๑๗

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๘ พฤษภาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนโยธินบูรณะ

ด้วยนางสาวฝนทิพย์ เขียวอ่อน รหัสนักศึกษา ๖๕๕๑๔๑๐๐๘ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชนา พานิช เป็นประธานที่ปรึกษา ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว นั้น

ในการนี้ นักศึกษาได้ดำเนินการถึงขั้นเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน อนุญาตให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากผู้บริหารและครู ในสถานศึกษาของท่าน จำนวน ๔ คน ซึ่งผลการเก็บข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป ทั้งนี้ หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติมสามารถประสานงานได้ที่นางสาวฝนทิพย์ เขียวอ่อน หมายเลขโทรศัพท์ ๐๖ ๑๘๔๙ ๘๘๖๖

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา นุญส่ง)

คณบดีคณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทร. ๐ ๓๒๘๙ ๓๐๐๕

จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@pbru.ac.th

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/ว๒๑๑๗

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๘ พฤษภาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดจันทราวาส (ศุขประสารราษฎร์)

ด้วยนางสาวพนทิพย์ เขียวอ่อน รหัสนักศึกษา ๖๕๕๑๙๑๐๐๘ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญญา พานิช เป็นประธานที่ปรึกษา ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว นั้น

ในการนี้ นักศึกษาได้ดำเนินการถึงขั้นเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน อนุญาตให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากผู้บริหารและครู ในสถานศึกษาของท่าน จำนวน ๕๓ คน ซึ่งผลการเก็บข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป ทั้งนี้ หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติมสามารถประสานงานได้ที่นางสาวพนทิพย์ เขียวอ่อน หมายเลขโทรศัพท์ ๐๖ ๑๘๔๙ ๘๘๖๖

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญส่ง)

คณบดีคณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทร. ๐ ๓๒๘๘ ๓๐๐๕

จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@pbru.ac.th

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/ว๒๑๗

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๘ พฤษภาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนป่าเต็งวิทยา

ด้วยนางสาวผณิตทิพย์ เขียวอ่อน รหัสนักศึกษา ๖๕๙๑๙๑๐๐๘ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเพชรบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญญา พานิช เป็นประธานที่ปรึกษา ซึ่งได้รับอนุมัติ หัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว นั้น

ในการนี้ นักศึกษาได้ดำเนินการถึงขั้นเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน อนุญาตให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากผู้บริหารและครู ในสถานศึกษาของท่าน จำนวน ๓๐ คน ซึ่งผลการเก็บข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป ทั้งนี้ หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติม สามารถประสานงานได้ที่นางสาวผณิตทิพย์ เขียวอ่อน หมายเลขโทรศัพท์ ๐๖ ๑๘๔๙ ๘๘๖๖

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญส่ง)
คณบดีคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทร. ๐ ๓๒๘๔ ๓๐๐๕

จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@pbru.ac.th

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/๖๒๑๗

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๘ พฤษภาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบางตะบูนวิทยา

ด้วยนางสาวฝนทิพย์ เขียวอ่อน รหัสนักศึกษา ๖๕๙๑๙๑๐๐๘ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชนา พานิช เป็นประธานที่ปรึกษา ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว นั้น

ในการนี้ นักศึกษาได้ดำเนินการถึงขั้นเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน อนุญาตให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากผู้บริหารและครู ในสถานศึกษาของท่าน จำนวน ๘ คน ซึ่งผลการเก็บข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป ทั้งนี้ หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติมสามารถประสานงานได้ที่นางสาวฝนทิพย์ เขียวอ่อน หมายเลขโทรศัพท์ ๐๖ ๑๘๔๙ ๘๘๖๖

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญสูง)
คณบดีคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทร. ๐ ๓๒๘๔ ๓๐๐๕

จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@pbru.ac.th

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/ว๒๑๗

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๘ พฤษภาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนห้วยประจักษ์

ด้วยนางสาวฝนทิพย์ เขียวอ่อน รหัสนักศึกษา ๖๕๙๑๙๑๐๐๘ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญญา พานิช เป็นประธานที่ปรึกษา ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว นั้น

ในการนี้ นักศึกษาได้ดำเนินการถึงขั้นเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน อนุญาตให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากผู้บริหารและครู ในสถานศึกษาของท่าน จำนวน ๑๒ คน ซึ่งผลการเก็บข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป ทั้งนี้ หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติมสามารถประสานงานได้ที่นางสาวฝนทิพย์ เขียวอ่อน หมายเลขโทรศัพท์ ๐๖ ๑๘๔๙ ๘๘๖๖

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญสูง)
คณบดีคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทร. ๐ ๓๒๘๙ ๓๐๐๕

จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@pbru.ac.th

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/ว๒๑๗

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๘ พฤษภาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนดอนยางวิทยา

ด้วยนางสาวฝนทิพย์ เขียวอ่อน รหัสนักศึกษา ๖๕๙๑๙๑๐๐๘ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชนา พานิช เป็นประธานที่ปรึกษา ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว นั้น

ในการนี้ นักศึกษาได้ดำเนินการถึงขั้นเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน อนุญาตให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากผู้บริหารและครู ในสถานศึกษาของท่าน จำนวน ๘ คน ซึ่งผลการเก็บข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป ทั้งนี้ หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติมสามารถประสานงานได้ที่นางสาวฝนทิพย์ เขียวอ่อน หมายเลขโทรศัพท์ ๐๖ ๑๘๔๙ ๘๘๖๖

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญส่ง)
คณบดีคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทร. ๐ ๓๒๘๙ ๓๐๐๕

จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@pbru.ac.th

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/ว๒๑๗

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๘ พฤษภาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบางจานวิทยา

ด้วยนางสาวฝนทิพย์ เขียวอ่อน รหัสนักศึกษา ๖๕๕๑๙๑๐๐๘ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชนา พานิช เป็นประธานที่ปรึกษา ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว นั้น

ในการนี้ นักศึกษาได้ดำเนินการถึงขั้นเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน อนุญาตให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากผู้บริหารและครู ในสถานศึกษาของท่าน จำนวน ๘ คน ซึ่งผลการเก็บข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป ทั้งนี้ หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติม สามารถประสานงานได้ที่นางสาวฝนทิพย์ เขียวอ่อน หมายเลขโทรศัพท์ ๐๖ ๑๘๔๙ ๘๘๖๖

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญส่ง)
คณบดีคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทร. ๐ ๓๒๘๙ ๓๐๐๕

จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@pbru.ac.th

ภาคผนวก ง
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาเพชรบุรี

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามการวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล
สำหรับงานวิจัย เรื่อง ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี ผู้ให้ข้อมูลคือ ผู้บริหารโรงเรียนและครู แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลสถานภาพทั่วไป ลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check
List) สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน เพศ
อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านโรงเรียน ปัจจัยด้านผู้บริหารโรงเรียน
ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านนักเรียน ปัจจัยด้านชุมชน ปัจจัยด้านผู้ปกครอง และปัจจัยด้าน
สภาพแวดล้อมภายนอก ที่จำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ
คะแนนเต็ม 5 มากที่สุดถึงคะแนน 1 น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน เมื่อเรียนรู้
จบหลักสูตรของโรงเรียน ซึ่งประกอบไปด้วย คุณภาพนักเรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการและ
คุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2561 ในด้าน
คุณภาพของนักเรียน โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5
ระดับ คะแนนเต็ม 5 มากที่สุดถึงคะแนน 1 น้อยที่สุด

2. โปรดตอบทุกข้อคำถามตามสภาพที่แท้จริง คำตอบของท่านมีคุณค่าและสำคัญอย่าง
ยิ่งต่องานวิจัย เนื่องจากทำให้ทราบข้อเท็จจริงในเรื่องของปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน
ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี ผู้วิจัยรับรองว่าข้อมูลที่ท่านตอบ
จะไม่มีผลกระทบทางลบต่อการปฏิบัติงานของท่าน รวมถึงข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามฉบับนี้
จะเป็นความลับการนำเสนอข้อมูลจะนำเสนอในภาพรวมเท่านั้น

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงหน้าข้อที่ตรงกับข้อมูลของท่าน

1.1 ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน

- ☐ ผู้อำนวยการโรงเรียน
☐ รองผู้อำนวยการโรงเรียน
☐ ครูผู้สอน
☐ อื่น ๆ โปรดระบุ

1.2 เพศ

- ☐ ชาย ☐ หญิง

1.3 อายุ

- ☐ 25 - 30 ปี ☐ 31 - 35 ปี ☐ 36 - 40 ปี
☐ 41 - 45 ปี ☐ 46 - 50 ปี ☐ มากกว่า 50 ปี

1.4 ระดับการศึกษาสูงสุด

- ☐ ปริญญาตรี ☐ ปริญญาโท
☐ ปริญญาเอก ☐ อื่น ๆ โปรดระบุ

1.5 ประสบการณ์ในการทำงาน

- ☐ ต่ำกว่า 5 ปี ☐ 6 - 15 ปี ☐ 16 - 25 ปี
☐ 26 - 35 ปี ☐ 36 - 45 ปี ☐ มากกว่า 45 ปี

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน

คำชี้แจง : แบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 102 ข้อ โปรดตอบทุกข้อตามความเห็นของท่าน โดยการตอบแต่ละข้อให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับความเห็นเพียงช่องเดียว กำหนดเกณฑ์คะแนนดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในระดับน้อยที่สุด

ขอความกรุณาท่านโปรดอ่านและพิจารณาว่าปัจจัยต่าง ๆ จำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนระดับใด โดยให้ท่านพิจารณาให้คะแนนซึ่งแต่ละคะแนนมีช่วงคะแนนที่เท่ากันจากคะแนนเต็ม 5 ถึงคะแนนน้อยที่สุด 1 คะแนน ในแต่ละปัจจัย ดังตัวอย่าง

ข้อ	ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ ของนักเรียนในโรงเรียน	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัย				
		5	4	3	2	1
ปัจจัยด้านโรงเรียน						
0	(ตัวอย่างคำถาม)	✓				

จากตัวอย่างข้อ 0 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัย (ตัวอย่างคำถาม) เป็นปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อ	ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ ของนักเรียนในโรงเรียน	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัย				
		5	4	3	2	1
ปัจจัยด้านโรงเรียน						
1	โรงเรียนมีการรวบรวมองค์ความรู้ต่าง ๆ และจัดสรรพื้นที่ภายในเพื่อจัดทำเป็นแหล่งเรียนรู้					
2	โรงเรียนมีแหล่งเรียนรู้ในชุมชนสำหรับการศึกษาค้นคว้าความรู้					
3	โรงเรียนมีการนำนักเรียนเข้าใช้แหล่งเรียนรู้ประกอบกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน					
4	โรงเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้					
5	โรงเรียนมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการกระบวนการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศ					
6	โรงเรียนมีการประมวลผลข้อมูลสารสนเทศอย่างเป็นระบบ					
7	โรงเรียนมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครู					
8	โรงเรียนมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการปฏิบัติงานในฝ่ายต่าง ๆ ของโรงเรียน					
9	โรงเรียนมีความพร้อมด้านอุปกรณ์และระบบที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์					
10	โรงเรียนมีผู้บริหารที่มีความเป็นผู้นำและมีการบริหารจัดการที่ดี					
11	โรงเรียนมีการกำหนดโครงสร้างการปฏิบัติงานของบุคลากรอย่างเหมาะสม					
12	โรงเรียนเปิดโอกาสให้บุคลากรการร่วมกันกำหนดเป้าหมายการทำงาน					
13	โรงเรียนมีการสร้างปฏิสัมพันธ์อันดีร่วมกันของบุคลากร					
14	โรงเรียนมีการสนับสนุนให้บุคลากรเพิ่มพูนความรู้และทักษะทางวิชาการ					
15	โรงเรียนมีการให้รางวัลบุคลากรเพื่อสร้างขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานหรือการเรียนรู้					

ข้อ	ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ ของนักเรียนในโรงเรียน	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัย				
		5	4	3	2	1
16	โรงเรียนมีการจัดสภาพแวดล้อมที่ดีต่อการเรียนรู้					
17	โรงเรียนมีแนวทางประพฤติปฏิบัติที่เป็นบรรทัดฐาน บ่งบอกถึงพฤติกรรมการทำงานที่ดีมีมาตรฐาน ของบุคลากร					
18	โรงเรียนมีการถ่ายทอดแนวทางประพฤติปฏิบัติ สืบทอดจากรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง					
19	โรงเรียนมีการวางแผนและกำหนดเป้าหมาย หรือเกณฑ์มาตรฐานในการทำงานอย่างชัดเจน					
20	โรงเรียนมีการส่งเสริมการทำงานเป็นทีม					
21	โรงเรียนมีการส่งเสริมให้บุคลากรมีความรับผิดชอบ ในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย					
ปัจจัยด้านผู้บริหารโรงเรียน						
22	ผู้บริหารโรงเรียนมีการวางแผนการดำเนินงาน ด้วยการประยุกต์ใช้วิธีการต่าง ๆ อย่างเหมาะสม กับยุคสมัย					
23	ผู้บริหารโรงเรียนมีการกระตุ้นบุคลากรให้เตรียม ความพร้อมรับมือสถานการณ์การเปลี่ยนแปลง					
24	ผู้บริหารโรงเรียนสนับสนุนให้บุคลากรปรับปรุง และพัฒนากระบวนการทำงาน					
25	ผู้บริหารโรงเรียนมีความเป็นผู้นำ					
26	ผู้บริหารโรงเรียนมีความสามารถติดต่อสื่อสาร กับบุคลากร					
27	ผู้บริหารโรงเรียนสร้างแรงจูงใจในการทำงาน ให้กับบุคลากร					
28	ผู้บริหารโรงเรียนมีปฏิสัมพันธ์อันดีกับบุคลากร					
29	ผู้บริหารโรงเรียนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ในการทำงานของบุคลากร					
30	ผู้บริหารโรงเรียนเป็นแบบอย่างที่ดีในด้านอุดมการณ์ การทำงาน					
31	ผู้บริหารโรงเรียนมอบหมายงานอย่างเหมาะสม ตามความสามารถของบุคลากร					
32	ผู้บริหารโรงเรียนสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรพัฒนา ความสามารถของตนไปสู่ระดับที่สูงขึ้น					

ข้อ	ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ ของนักเรียนในโรงเรียน	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัย				
		5	4	3	2	1
33	ผู้บริหารโรงเรียนโน้มน้าวบุคลากรให้มองไกลและพยายามปฏิบัติงานให้สำเร็จเกินกว่าความตั้งใจที่คาดหวังไว้					
34	ผู้บริหารโรงเรียนกระตุ้นให้บุคลากรมีความมั่นใจที่จะใช้ความสามารถของตนในการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายของโรงเรียน					
35	ผู้บริหารโรงเรียนมีการสนับสนุนการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของบุคลากร					
36	ผู้บริหารโรงเรียนเข้านิเทศติดตามและให้คำแนะนำการจัดการเรียนการสอนแก่บุคลากร					
37	ผู้บริหารโรงเรียนให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายการพัฒนางานวิชาการของโรงเรียน					
38	ผู้บริหารมีการส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพของครู					
39	ผู้บริหารโรงเรียนส่งเสริมการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน					
40	ผู้บริหารโรงเรียนมีการกำหนดวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยีสารสนเทศ					
41	ผู้บริหารโรงเรียนใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานและการจัดการเรียนการสอน					
42	ผู้บริหารโรงเรียนมีการจัดหางบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศ					
43	ผู้บริหารโรงเรียนพัฒนาบุคลากรในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ					
44	ผู้บริหารโรงเรียนกำกับติดตามการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้อย่างถูกต้องตามจริยธรรม					
ปัจจัยด้านครู						
45	ครูสามารถใช้งาน แก้ไขปัญหา และบำรุงรักษาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์พื้นฐานเบื้องต้น					
46	ครูสามารถบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศออกแบบกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย					
47	ครูสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสื่อสารแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันกับนักเรียนและผู้ร่วมอาชีพ					

ข้อ	ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ ของนักเรียนในโรงเรียน	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัย				
		5	4	3	2	1
48	ครูสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการวิจัยหรือสร้างนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาวิชาชีพของตนเอง					
49	ครูมีองค์ความรู้เรื่องการวิจัยในชั้นเรียน					
50	ครูมีการศึกษาสภาพปัญหาและวางแผนการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน					
51	ครูมีการพัฒนาวิธีการหรือสร้างนวัตกรรมที่เป็นระบบน่าเชื่อถือเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนด้วยกระบวนการวิจัย					
52	ครูมีการปฏิบัติตามแผนการแก้ปัญหาที่สร้างขึ้นจากกระบวนการวิจัย สังเกตผลและตรวจสอบผลที่ได้					
53	ครูนำผลที่ได้จากการวิจัยมาปรับปรุงการสอนและพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน					
54	ครูเผยแพร่องค์ความรู้ที่ได้รับจากการทำวิจัยในชั้นเรียนของตนเอง					
55	ครูวางแผนออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ โดยกำหนดวัตถุประสงค์อย่างชัดเจนและสอดคล้องกับหลักสูตร					
56	ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สามารถกระตุ้นความสนใจและเหมาะสมกับพัฒนาการของนักเรียน					
57	ครูเลือกใช้สื่อและเทคโนโลยีที่สอดคล้องกับเนื้อหาการเรียนรู้					
58	ครูกำหนดเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลที่หลากหลายสะท้อนถึงศักยภาพแท้จริงของนักเรียน					
59	ครูสร้างแรงบันดาลใจให้นักเรียนพัฒนาและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น					
ปัจจัยด้านนักเรียน						
60	นักเรียนเข้าใจถึงวิธีการจัดการข้อมูลส่วนบุคคลบนเทคโนโลยีสารสนเทศ					
61	นักเรียนสามารถรับมือกับการถูกกลั่นแกล้งทางเทคโนโลยีสารสนเทศ					
62	นักเรียนสามารถหลีกเลี่ยงความเสี่ยงและรักษาความปลอดภัยในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ					

ข้อ	ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ ของนักเรียนในโรงเรียน	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัย				
		5	4	3	2	1
63	นักเรียนมีความสามารถในการใช้สื่ออุปกรณ์เทคโนโลยีและสามารถควบคุมการใช้ให้เกิดความสมดุล					
64	นักเรียนสามารถใช้เทคโนโลยีในการสืบเสาะหาความรู้					
65	นักเรียนสามารถใช้เทคโนโลยีในการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่นทางออนไลน์					
66	นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง					
67	นักเรียนมีความซื่อสัตย์ในการเรียนรู้ไม่คัดลอกงานของผู้อื่น					
68	นักเรียนมีความอดทนในการทำงานที่ได้รับมอบหมายจนบรรลุผลความสำเร็จ					
69	นักเรียนมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนในการเรียนรู้					
70	นักเรียนปฏิบัติตามกฎระเบียบอันดีของโรงเรียนและสังคม					
71	นักเรียนตั้งใจในการเรียนรู้และมีความรู้สึกรักต่อการมาเรียนในโรงเรียน					
72	นักเรียนมีความรับผิดชอบเข้าห้องเรียนตรงต่อเวลา					
73	นักเรียนสามารถควบคุมตนเองเมื่อเผชิญกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้					
74	นักเรียนรู้สึกว่าการระเบียบของโรงเรียนมีความเหมาะสม					
75	นักเรียนปฏิบัติตามและไม่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของสังคม					
76	นักเรียนมีความพยายามในการเรียนรู้เพื่อให้ตนบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้					
ปัจจัยด้านชุมชน						
77	โรงเรียนเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม					
78	ชุมชนร่วมคิดและตัดสินใจการดำเนินงานของโรงเรียน					
79	ชุมชนร่วมวางแผนและแก้ไขปัญหาการดำเนินงานของโรงเรียน					

ข้อ	ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ ของนักเรียนในโรงเรียน	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัย				
		5	4	3	2	1
80	ชุมชนติดตามผลและประเมินผลการดำเนินงาน ของโรงเรียน					
81	ชุมชนมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์จากการดำเนินงาน ของโรงเรียน					
82	ภาคีเครือข่ายสนับสนุนและให้คำแนะนำ การดำเนินงานของโรงเรียน					
83	ภาคีเครือข่ายส่งเสริมการจัดการศึกษาของโรงเรียน					
84	ภาคีเครือข่ายส่งเสริมการพัฒนาบุคลากร ของโรงเรียน					
85	ภาคีเครือข่ายสนับสนุนด้านงบประมาณแก่โรงเรียน					
ปัจจัยด้านผู้ปกครอง						
86	ผู้ปกครองใช้เวลาในการทบทวนบทเรียนและสอน การบ้าน					
87	ผู้ปกครองติดตามพฤติกรรมการเรียนและผล การเรียนของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ					
88	ผู้ปกครองรับฟังให้คำปรึกษาและช่วยแก้ไขปัญห ต่าง ๆ ที่เกิดกับนักเรียน					
89	ผู้ปกครองหาเงินหรืออุปกรณ์สนับสนุนการเรียน ให้แก่นักเรียน					
90	ผู้ปกครองร่วมมือกับโรงเรียนในการตัดสินใจ และประเมินผลการดำเนินกิจกรรมของโรงเรียน					
ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอก						
91	ระบบทางสังคมและวัฒนธรรมส่งเสริมกระบวนการ ทำงานร่วมกัน					
92	โรงเรียนมีหลักสูตรที่บูรณาการให้ความรู้ทางด้าน สังคมและวัฒนธรรม					
93	โรงเรียนส่งเสริมให้ครู และนักเรียนเข้าใจ ในความหลากหลายทางสังคมและวัฒนธรรม					
94	นักเรียนอยู่ในครอบครัวที่มีความมั่นคงทางรายได้					
95	นักเรียนอยู่ในครอบครัวที่สมาชิกมีสภาวะทางกาย และจิตใจปกติ					
96	โรงเรียนช่วยเหลือสนับสนุนรายจ่ายตามนโยบาย ภาครัฐอย่างสอดคล้องกับความต้องการและความ จำเป็นของนักเรียน					

ข้อ	ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ ของนักเรียนในโรงเรียน	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัย				
		5	4	3	2	1
97	นโยบายภาครัฐสนับสนุนให้เกิดคุณภาพการเรียนรู้ ของนักเรียน					
98	นโยบายของหน่วยงานทางการศึกษาสนับสนุน ให้เกิดคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน					
99	มีกฎหมายที่สนับสนุนให้เกิดคุณภาพการเรียนรู้ ของนักเรียน					
100	มีการกำหนดมาตรฐานรับรองคุณภาพที่สนับสนุน ให้เกิดคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน					
101	แผนการศึกษาสนับสนุนให้เกิดคุณภาพการเรียนรู้ ของนักเรียน					
102	มีแผนการพัฒนาเศรษฐกิจที่สนับสนุนให้เกิด คุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน

คำชี้แจง : แบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 14 ข้อ โปรดตอบทุกข้อตามความเห็นของท่าน โดยการตอบแต่ละข้อให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับความเห็นเพียงช่องเดียว กำหนดเกณฑ์คะแนนดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	คุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพ				
		5	4	3	2	1
1	นักเรียนมีความสามารถในการอ่าน					
2	นักเรียนมีความสามารถในการเขียน					
3	นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสาร					
4	นักเรียนมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยี					
5	นักเรียนมีความสามารถในการคิดคำนวณ คิดวิเคราะห์ และคิดอย่างมีวิจารณญาณ					
6	นักเรียนสามารถนำความรู้มาใช้อภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแก้ปัญหา					
7	นักเรียนสามารถนำความรู้มาใช้สร้างสรรค์ นวัตกรรม					

ข้อ	คุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพ				
		5	4	3	2	1
8	นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรที่โรงเรียนกำหนด					
9	นักเรียนมีความรู้ ทักษะพื้นฐาน และเจตคติที่ดีเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ					
10	นักเรียนมีคุณลักษณะและค่านิยมที่ดีตามที่โรงเรียนกำหนด					
11	นักเรียนมีความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย					
12	นักเรียนยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและหลากหลายของแต่ละบุคคล					
13	นักเรียนมีสุขภาวะทางร่างกายที่สมบูรณ์					
14	นักเรียนมีจิตสังคมที่ดี					

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณสำหรับความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามของท่านไว้ ณ โอกาสนี้

นางสาวฝนทิพย์ เขียวอ่อน

นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ภาคผนวก จ
ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม

**ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือวิจัย
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)**

เครื่องมือ : แบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่อง ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี

คำชี้แจง : โปรดพิจารณาและอ่านข้อความเกี่ยวกับปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนแต่ละข้อ โดยพิจารณาว่าแต่ละข้อคำถามของปัจจัยแต่ละด้านสอดคล้องกับปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนหรือไม่เพียงใด แล้วจึงทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความเห็นของท่านมากที่สุดหรือเสนอแนะเพิ่มเติมในข้อเสนอแนะ โดยกำหนดคะแนนไว้ดังนี้

- +1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ
- 0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ
- 1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

ตัวอย่างการตอบ

ข้อ	ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ ของนักเรียนในโรงเรียน	ระดับความคิดเห็น ความสอดคล้องกับ นิยามศัพท์เฉพาะ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
ปัจจัยด้านโรงเรียน					
0	(ตัวอย่างคำถาม)	✓			

จากตัวอย่างข้อ 0 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่า (ตัวอย่างคำถาม) เป็นตัวแปรที่สอดคล้องกับปัจจัยด้านโรงเรียน

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่านผู้เชี่ยวชาญไว้ ณ โอกาสนี้

นางสาวพนทิพย์ เขียวอ่อน

นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อ	ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			รวมคะแนน	ค่า IOC	ผลการพิจารณา
		1	2	3			
1.	ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน ☐ ผู้อำนวยการโรงเรียน ☐ รองผู้อำนวยการโรงเรียน ☐ ครูผู้สอน ☐ อื่นๆ โปรดระบุ	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
2	โรงเรียนที่ท่านปฏิบัติงาน โปรดระบุ	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
3	เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
4	อายุ ☐ 25 – 30 ปี ☐ 31 – 35 ปี ☐ 36 – 40 ปี ☐ 41 – 45 ปี ☐ 46 – 50 ปี ☐ มากกว่า 50 ปี	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
5	ระดับการศึกษาสูงสุด ☐ ปริญญาตรี ☐ ปริญญาโท ☐ ปริญญาเอก ☐ อื่น ๆ โปรดระบุ	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
6	ประสบการณ์ในการทำงาน ☐ ต่ำกว่า 5 ปี ☐ 6 - 15 ปี ☐ 16 - 25 ปี ☐ 26 - 35 ปี ☐ 36 - 45 ปี ☐ มากกว่า 45 ปี	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง

ตอนที่ 2 ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน

ข้อ	ความเห็นต่อปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ ของนักเรียนในโรงเรียน	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม คะแนน	ค่า IOC	ผลการ พิจารณา
		1	2	3			
1. ปัจจัยด้านโรงเรียน							
ตัวแปรที่ 1.1 แหล่งเรียนรู้							
1.1.1	โรงเรียนมีการจัดสรรพื้นที่ภายใน สำหรับทำเป็นแหล่งเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
1.1.2	โรงเรียนมีแหล่งเรียนรู้ในชุมชน สำหรับการศึกษาค้นคว้าความรู้	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	ความเห็นต่อปัจจัยจำแนกคุณภาพ การเรียนรู้ ของนักเรียนในโรงเรียน	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม คะแนน	ค่า IOC	ผลการ พิจารณา
		1	2	3			
1.1.3	โรงเรียนมีการนำแหล่งเรียนรู้มาใช้ใน กระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
1.1.4	โรงเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียน แสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่ง เรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
ตัวแปรที่ 1.2 เทคโนโลยีสารสนเทศ							
1.2.1	โรงเรียนมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ใน กระบวนการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศ	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
1.2.2	โรงเรียนมีการประมวลผลข้อมูล สารสนเทศอย่างเป็นระบบ	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
1.2.3	โรงเรียนมีการนำเทคโนโลยี สารสนเทศมาใช้ในการพัฒนาการ จัดการเรียนการสอนของครู	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
1.2.4	โรงเรียนมีการนำเทคโนโลยี สารสนเทศมาใช้ในการปฏิบัติงานใน ฝ่ายต่าง ๆ ของโรงเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
1.2.5	โรงเรียนมีความพร้อมด้านอุปกรณ์ และระบบที่เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	0	+1	+1	2	0.67	สอดคล้อง
ตัวแปรที่ 1.3 บรรยากาศโรงเรียน							
1.3.1	โรงเรียนมีผู้บริหารที่มีความเป็นผู้นำ และมีการบริหารจัดการที่ดี	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
1.3.2	โรงเรียนกำหนดโครงสร้างการ ปฏิบัติงานของบุคลากรอย่าง เหมาะสม	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
1.3.3	โรงเรียนเปิดโอกาสให้บุคลากรร่วมกัน กำหนดเป้าหมายการทำงาน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
1.3.4	โรงเรียนมีการสร้างปฏิสัมพันธ์อันดี ร่วมกันของบุคลากร	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
1.3.5	โรงเรียนมีการสนับสนุนให้บุคลากร เพิ่มพูนความรู้และทักษะทางวิชาการ	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
1.3.6	โรงเรียนมีการให้รางวัลบุคลากรเพื่อ สร้างขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน หรือการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	ความเห็นต่อปัจจัยจำแนกคุณภาพ การเรียนรู้ ของนักเรียนในโรงเรียน	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม คะแนน	ค่า IOC	ผลการ พิจารณา
		1	2	3			
1.3.7	โรงเรียนมีการจัดสภาพแวดล้อมที่ดี ต่อการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
ตัวแปรที่ 1.4 วัฒนธรรมโรงเรียน							
1.4.1	โรงเรียนมีแนวทางประพจน์ปฏิบัติที่ ยึดถือร่วมกันของบุคลากรในโรงเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
1.4.2	โรงเรียนมีการถ่ายทอดแนวทาง ประพจน์ปฏิบัติ สืบต่อจากรุ่นหนึ่ง ไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
1.4.3	โรงเรียนมีการวางแผนและกำหนด เป้าหมายหรือเกณฑ์มาตรฐานในการ ทำงานอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
1.4.4	โรงเรียนมีการส่งเสริมการทำงานเป็น ทีม	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
1.4.5	โรงเรียนมีการส่งเสริมให้บุคลากรมี ความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับ มอบหมาย	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
2. ปัจจัยด้านผู้บริหารโรงเรียน							
ตัวแปรที่ 2.1 การบริหารการเปลี่ยนแปลง							
2.1.1	ผู้บริหารโรงเรียนมีการวางแผนการ ดำเนินงาน ด้วยการประยุกต์ใช้วิธีการ ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
2.1.2	ผู้บริหารโรงเรียนมีการกระตุ้น บุคลากร ให้เตรียมความพร้อมรับมือ สถานการณ์การเปลี่ยนแปลง	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
2.1.3	ผู้บริหารโรงเรียนสนับสนุนให้ บุคลากรปรับปรุงและพัฒนา กระบวนการทำงาน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
ตัวแปรที่ 2.2 พฤติกรรมการบริหาร							
2.2.1	ผู้บริหารโรงเรียนมีความเป็นผู้นำ	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
2.2.2	ผู้บริหารโรงเรียนมีความสามารถ ติดต่อสื่อสารกับบุคลากร	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
2.2.3	ผู้บริหารโรงเรียนสร้างแรงจูงใจในการ ทำงาน ให้กับบุคลากร	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	ความเห็นต่อปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ ของนักเรียนในโรงเรียน	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม คะแนน	ค่า IOC	ผลการ พิจารณา
		1	2	3			
2.2.4	ผู้บริหารโรงเรียนมีปฏิสัมพันธ์อันดีกับบุคลากร	0	+1	+1	2	0.67	สอดคล้อง
2.2.5	ผู้บริหารโรงเรียนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการทำงานของบุคลากร	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
ตัวแปรที่ 2.3 ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร							
2.3.1	ผู้บริหารโรงเรียนเป็นแบบอย่างที่ดีในด้านอุดมการณ์การทำงาน	+1	0	+1	2	0.67	สอดคล้อง
2.3.2	ผู้บริหารโรงเรียนมอบหมายงานอย่างเหมาะสมตามความสามารถของบุคลากร	+1	0	+1	2	0.67	สอดคล้อง
2.3.3	ผู้บริหารโรงเรียนสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรพัฒนาความสามารถของตนไปสู่ระดับที่สูงขึ้น	0	+1	+1	2	0.67	สอดคล้อง
2.3.4	ผู้บริหารโรงเรียนโน้มน้าวบุคลากรให้มองไกลและพยายามปฏิบัติงานให้สำเร็จเกินกว่าความตั้งใจที่คาดหวังไว้	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
2.3.5	ผู้บริหารโรงเรียนกระตุ้นให้บุคลากรมีความมั่นใจ ที่จะใช้ความสามารถของตนในการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายของโรงเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
ตัวแปรที่ 2.4 ภาวะผู้นำทางวิชาการ							
2.4.1	ผู้บริหารโรงเรียนมีการสนับสนุนการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของบุคลากร	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
2.4.2	ผู้บริหารโรงเรียนเข้าניתตติตามและให้คำแนะนำการจัดการเรียนการสอนแก่บุคลากร	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
2.4.3	ผู้บริหารโรงเรียนให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายการพัฒนางานวิชาการของโรงเรียน	0	+1	+1	2	0.67	สอดคล้อง
2.4.4	ผู้บริหารมีการส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพของครู	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	ความเห็นต่อปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ ของนักเรียนในโรงเรียน	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม คะแนน	ค่า IOC	ผลการ พิจารณา
		1	2	3			
2.4.5	ผู้บริหารโรงเรียนส่งเสริมการพัฒนา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
ตัวแปรที่ 2.5 ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศ							
2.5.1	ผู้บริหารโรงเรียนมีการกำหนด วิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยีสารสนเทศ	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
2.5.2	ผู้บริหารโรงเรียนใช้เทคโนโลยี สารสนเทศในการบริหารงานและการ จัดการเรียนการสอน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
2.5.3	ผู้บริหารโรงเรียนมีการจัดหา งบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์ เทคโนโลยีสารสนเทศ	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
2.5.4	ผู้บริหารโรงเรียนพัฒนาบุคลากรใน ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
2.5.6	ผู้บริหารโรงเรียนกำกับติดตามการนำ เทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้อย่าง ถูกต้องตามจริยธรรม	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
3. ปัจจัยด้านครูผู้สอน							
ตัวแปรที่ 3.1 ความสามารถทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของครู							
3.1.1	ครูสามารถใช้งาน แก้ไขปัญหา และ บำรุงรักษาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ พื้นฐานเบื้องต้น	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
3.1.2	ครูสามารถบูรณาการเทคโนโลยี สารสนเทศออกแบบกระบวนการ เรียนรู้ที่หลากหลาย	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
3.1.3	ครูสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศใน การสื่อสารแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน กับนักเรียนและผู้ร่วมอาชีพ	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
3.1.4	ครูสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศใน การวิจัยหรือสร้างนวัตกรรมเพื่อการ พัฒนาวิชาชีพของตนเอง	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
ตัวแปรที่ 3.2 การวิจัยในชั้นเรียน							
3.2.1	ครูมีการศึกษาสภาพปัญหาและวางแผนการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	ความเห็นต่อปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ ของนักเรียนในโรงเรียน	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม คะแนน	ค่า IOC	ผลการ พิจารณา
		1	2	3			
3.2.2	ครูมีการพัฒนาวิธีการหรือสร้างนวัตกรรมที่เป็นระบบน่าเชื่อถือเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
3.2.3	ครูมีการปฏิบัติตามแผนการแก้ปัญหาสังเกตผลและตรวจสอบผลที่ได้	0	0	1	1	0.33	ไม่ สอดคล้อง
3.2.4	ครูนำผลที่ได้มาปรับปรุงการสอนและพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
ตัวแปรที่ 3.3 พฤติกรรมการสอน							
3.3.1	ครูวางแผนออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้โดยกำหนดวัตถุประสงค์อย่างชัดเจนและสอดคล้องกับหลักสูตร	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
3.3.2	ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สามารถกระตุ้นความสนใจและเหมาะสมกับพัฒนาการของนักเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
3.3.3	ครูเลือกใช้สื่อและเทคโนโลยีที่สอดคล้องกับเนื้อหาการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
3.3.4	ครูกำหนดเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลที่หลากหลายสะท้อนถึงศักยภาพแท้จริงของนักเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
3.3.5	ครูสร้างแรงบันดาลใจให้นักเรียนพัฒนาและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
4. ปัจจัยด้านนักเรียน							
ตัวแปรที่ 4.1 ความสามารถทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของนักเรียน							
4.1.1	นักเรียนเข้าใจถึงวิธีการจัดการข้อมูลส่วนบุคคลบนเทคโนโลยีสารสนเทศ	+1	0	+1	2	0.67	สอดคล้อง
4.1.2	นักเรียนสามารถรับมือกับการถูกกลั่นแกล้งทางเทคโนโลยีสารสนเทศ	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
4.1.3	นักเรียนสามารถหลีกเลี่ยงความเสี่ยงและรักษาความปลอดภัยในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	ความเห็นต่อปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ ของนักเรียนในโรงเรียน	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม คะแนน	ค่า IOC	ผลการ พิจารณา
		1	2	3			
4.1.4	นักเรียนมีความสามารถในการใช้สื่ออุปกรณ์เทคโนโลยีและสามารถควบคุมการใช้ให้เกิดความสมดุล	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
4.1.5	นักเรียนสามารถใช้เทคโนโลยีในการสืบเสาะหาความรู้	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
4.1.6	นักเรียนสามารถใช้เทคโนโลยีในการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่นทางออนไลน์	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
ตัวแปรที่ 4.2 พฤติกรรมทางการเรียนของนักเรียน							
4.2.1	นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
4.2.2	นักเรียนมีความซื่อสัตย์และอดทนในการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
4.2.3	นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองที่จะเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
4.2.4	นักเรียนปฏิบัติตามกฎระเบียบอันดีของโรงเรียนและสังคม	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
ตัวแปรที่ 4.3 เจตคติต่อการเรียนของนักเรียน							
4.3.1	นักเรียนมีความรับผิดชอบและตั้งใจในการเรียนรู้	+1	0	+1	2	0.67	สอดคล้อง
4.3.2	นักเรียนมีความซื่อสัตย์และตรงต่อเวลา	+1	0	+1	2	0.67	สอดคล้อง
4.3.3	นักเรียนสามารถควบคุมตนเองเมื่อเผชิญกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้	+1	0	+1	2	0.67	สอดคล้อง
4.3.4	นักเรียนปฏิบัติตามและไม่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของสังคม	+1	0	+1	2	0.67	สอดคล้อง
4.3.5	นักเรียนมีความพยายามในการเรียนรู้เพื่อให้ตนบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้	+1	0	+1	2	0.67	สอดคล้อง
5. ปัจจัยด้านชุมชน							
ตัวแปรที่ 5.1 การมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนของชุมชน							
5.1.1	โรงเรียนเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	ความเห็นต่อปัจจัยจำแนกคุณภาพ การเรียนรู้ ของนักเรียนในโรงเรียน	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม คะแนน	ค่า IOC	ผลการ พิจารณา
		1	2	3			
5.1.2	ชุมชนร่วมคิดและตัดสินใจการดำเนินงานของโรงเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
5.1.3	ชุมชนร่วมวางแผนและแก้ไขปัญหาการดำเนินงานของโรงเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
5.1.4	ชุมชนติดตามผลและประเมินผลการดำเนินงานของโรงเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
5.1.5	ชุมชนมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์จากการดำเนินงานของโรงเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
ตัวแปรที่ 5.2 การสนับสนุนของภาคีเครือข่าย							
5.2.1	ภาคีเครือข่ายสนับสนุนและให้คำแนะนำการดำเนินงานของโรงเรียน	0	+1	+1	2	0.67	สอดคล้อง
5.2.2	ภาคีเครือข่ายส่งเสริมการจัดการศึกษาของโรงเรียน	0	+1	+1	2	0.67	สอดคล้อง
5.2.3	ภาคีเครือข่ายส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรของโรงเรียน	0	+1	+1	2	0.67	สอดคล้อง
5.2.4	ภาคีเครือข่ายสนับสนุนด้านงบประมาณแก่โรงเรียน	0	+1	+1	2	0.67	สอดคล้อง
6. ปัจจัยด้านผู้ปกครอง							
ตัวแปรที่ 6.1 การส่งเสริมสนับสนุนจากผู้ปกครอง							
6.1.1	ผู้ปกครองใช้เวลาในการทบทวนบทเรียนและสอนการบ้าน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
6.1.2	ผู้ปกครองติดตามพฤติกรรม การเรียน และผลการเรียนของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
6.1.3	ผู้ปกครองรับฟังให้คำปรึกษาและช่วยแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดกับนักเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
6.1.4	ผู้ปกครองหาเงินหรืออุปกรณ์สนับสนุนการเรียนให้แก่ นักเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
6.1.5	ผู้ปกครองร่วมมือกับโรงเรียนในการตัดสินใจและประเมินผลการดำเนินกิจกรรมของโรงเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	ความเห็นต่อปัจจัยจำแนกคุณภาพ การเรียนรู้ ของนักเรียนในโรงเรียน	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม คะแนน	ค่า IOC	ผลการ พิจารณา
		1	2	3			
7. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอก							
ตัวแปรที่ 7.1 สังคมและวัฒนธรรม							
7.1.1	ระบบทางสังคมและวัฒนธรรม ส่งเสริมกระบวนการทำงานร่วมกัน	+1	0	+1	2	0.67	สอดคล้อง
7.1.2	โรงเรียนมีหลักสูตรที่บูรณาการใ ความรู้ทางด้านสังคมและวัฒนธรรม	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
7.1.3	โรงเรียนส่งเสริมให้ครูและนักเรียน เข้าใจในความหลากหลายทางสังคม และวัฒนธรรม	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
ตัวแปรที่ 7.2 สภาพทางเศรษฐกิจ							
7.2.1	นักเรียนอยู่ในครอบครัวที่มีความ มั่นคงทางรายได้	+1	0	+1	2	0.67	สอดคล้อง
7.2.2	นักเรียนอยู่ในครอบครัวที่สมาชิกมี สถานะทางกายและจิตใจปกติ	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
7.2.3	โรงเรียนช่วยเหลือสนับสนุนรายจ่าย ตามนโยบายภาครัฐอย่างสอดคล้อง กับความต้องการและความจำเป็น ของนักเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
ตัวแปรที่ 7.3 การเมืองและกฎหมาย							
7.3.1	นโยบายภาครัฐสนับสนุนให้เกิด คุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
7.3.2	นโยบายของหน่วยงานทางการศึกษา สนับสนุนให้เกิดคุณภาพการเรียนรู้ ของนักเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
7.3.3	มีกฎหมายที่สนับสนุนให้เกิดคุณภาพ การเรียนรู้ของนักเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
7.3.4	มีการกำหนดมาตรฐานรับรอง คุณภาพที่สนับสนุนให้เกิดคุณภาพ การเรียนรู้ของนักเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
7.3.5	แผนการศึกษาสนับสนุนให้เกิด คุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	ความเห็นต่อปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้ ของนักเรียนในโรงเรียน	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม คะแนน	ค่า IOC	ผลการ พิจารณา
		1	2	3			
7.3.6	มีแผนการพัฒนาเศรษฐกิจที่สนับสนุนให้เกิดคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง

ตอนที่ 3 คุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน

ข้อ	ความเห็นต่อคุณภาพการเรียนรู้ ของนักเรียนในโรงเรียน	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม คะแนน	ค่า IOC	ผลการ พิจารณา
		1	2	3			
1. คุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน							
ตัวแปรที่ 1.1 คุณภาพของนักเรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ							
1.1.1	นักเรียนมีความสามารถในการอ่าน	+1	0	+1	2	0.67	สอดคล้อง
1.1.2	นักเรียนมีความสามารถในการเขียน	+1	0	+1	2	0.67	สอดคล้อง
1.1.3	นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสาร	+1	0	+1	2	0.67	สอดคล้อง
1.1.4	นักเรียนมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	+1	0	+1	2	0.67	สอดคล้อง
1.1.5	นักเรียนมีความสามารถในการคิดคำนวณ คิดวิเคราะห์ และคิดอย่างมีวิจารณญาณ	+1	0	+1	2	0.67	สอดคล้อง
1.1.6	นักเรียนสามารถนำความรู้มาใช้อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแก้ปัญหา	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
1.1.7	นักเรียนสามารถนำความรู้มาสร้างสรรค์นวัตกรรม	+1	0	+1	2	0.67	สอดคล้อง
1.1.8	นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรที่โรงเรียนกำหนด	+1	0	+1	2	0.67	สอดคล้อง
1.1.9	นักเรียนมีความรู้ ทักษะพื้นฐาน และเจตคติที่ดีเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
ตัวแปรที่ 1.2 คุณภาพของนักเรียนด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์							
1.2.1	นักเรียนมีคุณลักษณะและค่านิยมที่ดีตามที่โรงเรียนกำหนด	+1	0	+1	2	0.67	สอดคล้อง
1.2.2	นักเรียนมีความภูมิใจในท้องถิ่น และความเป็นไทย	+1	0	+1	2	0.67	สอดคล้อง

ข้อ	ความเห็นต่อคุณภาพการเรียนรู้ ของนักเรียนในโรงเรียน	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม คะแนน	ค่า IOC	ผลการ พิจารณา
		1	2	3			
1.2.3	นักเรียนยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบน ความแตกต่างและหลากหลาย ของ แต่ละบุคคล	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
1.2.4	นักเรียนมีสุขภาวะทางร่างกายที่ สมบูรณ์	+1	0	+1	2	0.67	สอดคล้อง
1.2.5	นักเรียนมีจิตสังคมที่ดี	+1	0	+1	2	0.67	สอดคล้อง

ภาคผนวก จ
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.990	116

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
VAR00001	477.9667	3024.723	.562	.990
VAR00002	477.8667	3035.154	.373	.990
VAR00003	478.2000	3025.200	.423	.990
VAR00004	477.9000	3025.748	.478	.990
VAR00005	477.9000	3024.162	.502	.990
VAR00006	478.1000	3016.645	.531	.990
VAR00007	478.0000	3016.345	.588	.990
VAR00008	478.3000	3017.941	.529	.990
VAR00009	478.6333	2980.447	.804	.990
VAR00010	477.9333	3015.168	.641	.990
VAR00011	477.9667	2998.516	.768	.990
VAR00012	477.8667	3012.740	.665	.990
VAR00013	477.8000	3010.441	.695	.990
VAR00014	477.5667	3037.357	.429	.990
VAR00015	477.8333	3031.730	.386	.990
VAR00016	477.9333	3028.685	.554	.990
VAR00017	478.0000	3017.172	.704	.990
VAR00018	477.9333	3015.306	.639	.990
VAR00019	478.0667	2996.547	.775	.990
VAR00020	477.7667	3006.530	.753	.990
VAR00021	477.8333	3012.695	.730	.990
VAR00022	478.1333	2997.154	.748	.990
VAR00023	478.0000	2999.586	.764	.990
VAR00024	477.8667	3008.051	.676	.990
VAR00025	477.9000	3023.817	.560	.990
VAR00026	477.9000	3012.783	.669	.990
VAR00027	478.0333	3010.723	.628	.990
VAR00028	477.7667	3012.047	.672	.990
VAR00029	477.9667	3004.930	.685	.990
VAR00030	478.1000	3005.059	.680	.990
VAR00031	478.0667	3008.616	.668	.990

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
VAR00032	478.0667	2999.926	.732	.990
VAR00033	477.8667	3000.740	.775	.990
VAR00034	478.0000	3008.621	.697	.990
VAR00035	477.8667	3009.292	.716	.990
VAR00036	477.9667	3000.378	.697	.990
VAR00037	477.8000	3015.683	.681	.990
VAR00038	477.6333	3016.930	.693	.990
VAR00039	477.8000	3008.717	.720	.990
VAR00040	478.1667	2998.764	.744	.990
VAR00041	478.2333	3001.426	.702	.990
VAR00042	478.2667	2996.547	.785	.990
VAR00043	478.3333	3000.506	.735	.990
VAR00044	478.2000	2991.752	.756	.990
VAR00045	478.2667	3004.754	.680	.990
VAR00046	477.9000	3030.783	.507	.990
VAR00047	477.8333	3004.282	.786	.990
VAR00048	477.9333	3015.720	.633	.990
VAR00049	477.9000	3025.679	.530	.990
VAR00050	477.8000	3016.028	.676	.990
VAR00051	477.9667	3025.895	.543	.990
VAR00052	477.9667	3028.309	.502	.990
VAR00053	477.9000	3018.921	.640	.990
VAR00054	478.2333	3005.289	.758	.990
VAR00055	477.5333	3026.051	.587	.990
VAR00056	477.5667	3021.771	.643	.990
VAR00057	477.6667	3020.989	.614	.990
VAR00058	477.7000	3017.872	.657	.990
VAR00059	477.6667	3021.609	.686	.990
VAR00060	478.3333	3011.471	.696	.990
VAR00061	478.3667	3021.413	.486	.990
VAR00062	478.4000	3009.283	.677	.990
VAR00063	478.4667	3011.913	.566	.990
VAR00064	478.1333	3000.051	.671	.990
VAR00065	477.8667	3009.913	.707	.990
VAR00066	478.7000	2998.355	.756	.990
VAR00067	478.7667	2993.289	.814	.990
VAR00068	478.6000	2995.007	.824	.990
VAR00069	478.4667	2997.430	.796	.990
VAR00070	478.5000	2990.534	.868	.990

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
VAR00071	478.4667	2995.499	.822	.990
VAR00072	478.6333	3001.689	.727	.990
VAR00073	478.4667	3004.671	.757	.990
VAR00074	478.5333	2997.223	.648	.990
VAR00075	478.5333	2994.257	.715	.990
VAR00076	478.4667	2997.982	.789	.990
VAR00077	477.9333	3018.892	.586	.990
VAR00078	478.0667	3001.444	.670	.990
VAR00079	478.0667	3009.582	.610	.990
VAR00080	478.1667	2993.730	.719	.990
VAR00081	478.1333	2996.947	.750	.990
VAR00082	477.8333	3014.833	.632	.990
VAR00083	477.8333	3008.971	.717	.990
VAR00084	477.8667	3006.602	.695	.990
VAR00085	478.0000	2989.310	.717	.990
VAR00086	478.9000	2980.231	.834	.990
VAR00087	478.5333	2991.154	.793	.990
VAR00088	478.4333	2984.944	.864	.990
VAR00089	478.3000	2981.734	.737	.990
VAR00090	478.5667	2996.185	.684	.990
VAR00091	478.0333	3008.447	.658	.990
VAR00092	477.9667	3000.930	.690	.990
VAR00093	477.9333	3010.202	.610	.990
VAR00094	479.2000	2995.338	.715	.990
VAR00095	478.6333	3004.585	.743	.990
VAR00096	477.8333	3012.695	.611	.990
VAR00097	478.3667	2999.551	.682	.990
VAR00098	478.2667	3002.961	.703	.990
VAR00099	478.2000	3002.993	.665	.990
VAR00100	478.1000	3001.955	.720	.990
VAR00101	478.1667	3008.902	.662	.990
VAR00102	478.2667	2999.375	.749	.990
VAR00103	478.4667	3006.464	.677	.990
VAR00104	478.5667	2997.702	.801	.990
VAR00105	478.3333	3000.506	.735	.990
VAR00106	478.2333	3006.116	.643	.990
VAR00107	478.7667	2988.806	.675	.990
VAR00108	478.7000	2991.734	.710	.990
VAR00109	478.8667	2983.706	.793	.990

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
VAR00110	478.5333	2986.809	.799	.990
VAR00111	478.5000	2991.155	.806	.990
VAR00112	478.3333	3000.161	.739	.990
VAR00113	478.2000	2987.614	.728	.990
VAR00114	478.1667	3005.385	.709	.990
VAR00115	478.0667	3006.754	.646	.990
VAR00116	478.3333	2992.920	.738	.990

ภาคผนวก ข
ผลการวิเคราะห์ปัจจัยจำแนกคุณภาพการเรียนรู้

Analysis Case Processing Summary

Unweighted Cases		N	Percent
Valid		238	100.0
Excluded	Missing or out-of-range group codes	0	.0
	At least one missing discriminating variable	0	.0
	Both missing or out-of-range group codes and at least one missing discriminating variable	0	.0
	Total	0	.0
Total		238	100.0

Group Statistics

group		Mean	Std. Deviation	Valid N (listwise)	
				Unweighted	Weighted
0	x1.1	4.3382	.55099	119	119.000
	x1.2	4.4790	.44738	119	119.000
	x1.3	4.2364	.59156	119	119.000
	x1.4	4.3076	.59020	119	119.000
	x2.1	4.2271	.75667	119	119.000
	x2.2	4.1950	.83543	119	119.000
	x2.3	4.2471	.81416	119	119.000
	x2.4	4.3126	.72329	119	119.000
	x2.5	4.2353	.75583	119	119.000
	x3.1	4.3697	.47928	119	119.000
	x3.2	4.2109	.53984	119	119.000
	x3.3	4.3765	.48863	119	119.000
	x4.1	4.2550	.51969	119	119.000
	x4.2	4.1126	.60486	119	119.000
	x4.3	4.1724	.53599	119	119.000
	x5.1	4.0672	.78039	119	119.000
	x5.2	4.1555	.71158	119	119.000
	x6.1	4.0269	.57515	119	119.000

Group Statistics

group		Mean	Std. Deviation	Valid N (listwise)	
				Unweighted	Weighted
	x7.1	4.2832	.51453	119	119.000
	x7.2	4.1146	.52010	119	119.000
	x7.3	4.2662	.53852	119	119.000
1	x1.1	4.3592	.40474	119	119.000
	x1.2	4.4992	.53544	119	119.000
	x1.3	4.3991	.48538	119	119.000
	x1.4	4.4202	.47113	119	119.000
	x2.1	4.3279	.63653	119	119.000
	x2.2	4.3345	.51952	119	119.000
	x2.3	4.2773	.55912	119	119.000
	x2.4	4.4605	.52112	119	119.000
	x2.5	4.3580	.48143	119	119.000
	x3.1	4.3782	.52265	119	119.000
	x3.2	4.3672	.42732	119	119.000
	x3.3	4.4723	.45229	119	119.000
	x4.1	4.2702	.62006	119	119.000
	x4.2	4.2471	.63230	119	119.000
	x4.3	4.3039	.56159	119	119.000
	x5.1	4.3126	.48056	119	119.000
	x5.2	4.3697	.51343	119	119.000
	x6.1	4.1193	.59336	119	119.000
	x7.1	4.3221	.51931	119	119.000
	x7.2	4.1817	.56231	119	119.000
	x7.3	4.3360	.49028	119	119.000
Total	x1.1	4.3487	.48252	238	238.000
	x1.2	4.4891	.49244	238	238.000
	x1.3	4.3177	.54606	238	238.000
	x1.4	4.3639	.53584	238	238.000
	x2.1	4.2775	.69953	238	238.000
	x2.2	4.2647	.69769	238	238.000

Group Statistics

group		Mean	Std. Deviation	Valid N (listwise)	
				Unweighted	Weighted
	x2.3	4.2622	.69707	238	238.000
	x2.4	4.3866	.63338	238	238.000
	x2.5	4.2966	.63531	238	238.000
	x3.1	4.3739	.50039	238	238.000
	x3.2	4.2891	.49209	238	238.000
	x3.3	4.4244	.47226	238	238.000
	x4.1	4.2626	.57092	238	238.000
	x4.2	4.1798	.62109	238	238.000
	x4.3	4.2382	.55172	238	238.000
	x5.1	4.1899	.65827	238	238.000
	x5.2	4.2626	.62840	238	238.000
	x6.1	4.0731	.58493	238	238.000
	x7.1	4.3026	.51620	238	238.000
	x7.2	4.1482	.54151	238	238.000
	x7.3	4.3011	.51506	238	238.000

Tests of Equality of Group Means

	Wilks' Lambda	F	df1	df2	Sig.
x1.1	1.000	.112	1	236	.738
x1.2	1.000	.099	1	236	.753
x1.3	.978	5.379	1	236	.021
x1.4	.989	2.646	1	236	.105
x2.1	.995	1.236	1	236	.267
x2.2	.990	2.393	1	236	.123
x2.3	1.000	.112	1	236	.739
x2.4	.986	3.275	1	236	.072
x2.5	.991	2.231	1	236	.137
x3.1	1.000	.017	1	236	.897
x3.2	.975	6.133	1	236	.014
x3.3	.990	2.463	1	236	.118
x4.1	1.000	.042	1	236	.839
x4.2	.988	2.810	1	236	.095
x4.3	.986	3.411	1	236	.066
x5.1	.965	8.530	1	236	.004
x5.2	.971	7.097	1	236	.008
x6.1	.994	1.489	1	236	.224
x7.1	.999	.337	1	236	.562
x7.2	.996	.912	1	236	.341
x7.3	.995	1.092	1	236	.297

Analysis 1

Box's Test of Equality of Covariance Matrices

Log Determinants

group	Rank	Log Determinant
0	5	-6.725
1	5	-8.858
Pooled within-groups	5	-7.403

The ranks and natural logarithms of determinants printed are those of the group covariance matrices.

Test Results

Box's M		91.608
F	Approx.	5.969
	df1	15
	df2	2.242E5
	Sig.	.000

Tests null hypothesis of equal
population covariance matrices.

Stepwise Statistics**Variables Entered/Removed^{a,b,c,d}**

Step	Entered	Removed	Wilks' Lambda							
			Statistic	df1	df2	df3	Exact F			
							Statistic	df1	df2	Sig.
1	x5.1		.965	1	1	236.000	8.530	1	236.000	.004
2	x4.3		.944	2	1	236.000	6.960	2	235.000	.001
3	x4.1		.932	3	1	236.000	5.730	3	234.000	.001
4	x2.4		.922	4	1	236.000	4.920	4	233.000	.001
5	x2.3		.897	5	1	236.000	5.353	5	232.000	.000
6	x4.2		.887	6	1	236.000	4.906	6	231.000	.000
7		x4.3	.890	5	1	236.000	5.763	5	232.000	.000

At each step, the variable that minimizes the overall Wilks' Lambda is entered.

- a. Maximum number of steps is 42.
- b. Minimum partial F to enter is 1.15.
- c. Maximum partial F to remove is 1.
- d. F level, tolerance, or VIN insufficient for further computation.

Variables in the Analysis

Step		Tolerance	F to Remove	Wilks' Lambda
1	x5.1	1.000	8.530	
2	x5.1	.975	10.375	.986
	x4.3	.975	5.237	.965
3	x5.1	.975	10.020	.971
	x4.3	.411	8.088	.964
	x4.1	.415	3.143	.944
4	x5.1	.943	7.806	.953
	x4.3	.406	8.899	.957
	x4.1	.413	3.446	.936
	x2.4	.949	2.386	.932
5	x5.1	.923	9.654	.934
	x4.3	.396	6.159	.920
	x4.1	.406	2.201	.905
	x2.4	.218	9.041	.932
	x2.3	.209	6.612	.922
6	x5.1	.912	10.556	.928
	x4.3	.227	.663	.890
	x4.1	.292	4.395	.904
	x2.4	.217	9.130	.922
	x2.3	.206	7.442	.916
	x4.2	.169	2.499	.897
7	x5.1	.913	10.871	.931
	x4.1	.298	4.018	.905
	x2.4	.219	9.684	.927
	x2.3	.214	8.787	.923
	x4.2	.295	8.046	.920

Variables Not in the Analysis

Step		Tolerance	Min. Tolerance	F to Enter	Wilks' Lambda
0	x1.1	1.000	1.000	.112	1.000
	x1.2	1.000	1.000	.099	1.000
	x1.3	1.000	1.000	5.379	.978
	x1.4	1.000	1.000	2.646	.989
	x2.1	1.000	1.000	1.236	.995
	x2.2	1.000	1.000	2.393	.990
	x2.3	1.000	1.000	.112	1.000
	x2.4	1.000	1.000	3.275	.986
	x2.5	1.000	1.000	2.231	.991
	x3.1	1.000	1.000	.017	1.000
	x3.2	1.000	1.000	6.133	.975
	x3.3	1.000	1.000	2.463	.990
	x4.1	1.000	1.000	.042	1.000
	x4.2	1.000	1.000	2.810	.988
	x4.3	1.000	1.000	3.411	.986
	x5.1	1.000	1.000	8.530	.965
	x5.2	1.000	1.000	7.097	.971
	x6.1	1.000	1.000	1.489	.994
	x7.1	1.000	1.000	.337	.999
	x7.2	1.000	1.000	.912	.996
	x7.3	1.000	1.000	1.092	.995
1	x1.1	.985	.985	.001	.965
	x1.2	.997	.997	.220	.964
	x1.3	.687	.687	.656	.962
	x1.4	.947	.947	.927	.961
	x2.1	.950	.950	.214	.964
	x2.2	.906	.906	.451	.963
	x2.3	.941	.941	.146	.965
	x2.4	.962	.962	1.533	.959
	x2.5	.936	.936	.585	.963
	x3.1	.972	.972	.375	.964

Variables Not in the Analysis

Step		Tolerance	Min. Tolerance	F to Enter	Wilks' Lambda
	x3.2	.912	.912	2.736	.954
	x3.3	.966	.966	1.053	.961
	x4.1	.983	.983	.330	.964
	x4.2	.972	.972	4.619	.947
	x4.3	.975	.975	5.237	.944
	x5.2	.460	.460	.559	.963
	x6.1	.999	.999	1.673	.958
	x7.1	.883	.883	.192	.964
	x7.2	.998	.998	1.110	.961
	x7.3	.901	.901	.017	.965
2	x1.1	.984	.960	.005	.944
	x1.2	.862	.844	.155	.943
	x1.3	.686	.673	.560	.942
	x1.4	.947	.927	1.026	.940
	x2.1	.949	.930	.305	.943
	x2.2	.896	.893	.819	.941
	x2.3	.925	.925	.008	.944
	x2.4	.953	.944	2.080	.936
	x2.5	.929	.920	.916	.940
	x3.1	.670	.670	.624	.942
	x3.2	.909	.887	2.273	.935
	x3.3	.965	.942	.959	.940
	x4.1	.415	.411	3.143	.932
	x4.2	.250	.250	.118	.944
	x5.2	.460	.456	.608	.942
	x6.1	.596	.582	.041	.944
	x7.1	.883	.864	.183	.943
	x7.2	.819	.800	.008	.944
	x7.3	.901	.881	.017	.944
3	x1.1	.984	.411	.004	.932
	x1.2	.808	.389	.003	.932

Variables Not in the Analysis

Step		Tolerance	Min. Tolerance	F to Enter	Wilks' Lambda
	x1.3	.685	.411	.691	.929
	x1.4	.945	.410	1.141	.927
	x2.1	.941	.408	.499	.930
	x2.2	.888	.403	1.145	.927
	x2.3	.913	.399	.013	.932
	x2.4	.949	.406	2.386	.922
	x2.5	.920	.404	1.263	.927
	x3.1	.505	.312	.011	.932
	x3.2	.909	.410	2.183	.923
	x3.3	.964	.411	1.085	.927
	x4.2	.176	.176	2.370	.922
	x5.2	.458	.411	.465	.930
	x6.1	.566	.361	.040	.931
	x7.1	.882	.411	.144	.931
	x7.2	.819	.376	.008	.932
	x7.3	.897	.410	.062	.931
4	x1.1	.751	.404	.859	.919
	x1.2	.788	.388	.038	.922
	x1.3	.600	.406	.094	.922
	x1.4	.468	.405	.002	.922
	x2.1	.382	.382	.568	.920
	x2.2	.262	.262	.172	.921
	x2.3	.209	.209	6.612	.897
	x2.5	.206	.206	.249	.921
	x3.1	.504	.311	.029	.922
	x3.2	.684	.401	.657	.920
	x3.3	.685	.405	.062	.922
	x4.2	.171	.171	1.665	.916
	x5.2	.442	.405	.156	.922
	x6.1	.564	.359	.080	.922
	x7.1	.731	.406	1.235	.917

Variables Not in the Analysis

Step		Tolerance	Min. Tolerance	F to Enter	Wilks' Lambda
	x7.2	.818	.373	.022	.922
	x7.3	.718	.406	.238	.921
5	x1.1	.750	.201	.952	.893
	x1.2	.788	.209	.026	.896
	x1.3	.599	.207	.025	.896
	x1.4	.466	.184	.013	.897
	x2.1	.342	.187	.007	.897
	x2.2	.192	.154	1.099	.892
	x2.5	.195	.144	.007	.897
	x3.1	.501	.208	.119	.896
	x3.2	.681	.196	.418	.895
	x3.3	.674	.185	.007	.897
	x4.2	.169	.169	2.499	.887
	x5.2	.439	.208	.036	.896
	x6.1	.563	.209	.153	.896
	x7.1	.729	.209	.914	.893
	x7.2	.816	.209	.068	.896
	x7.3	.717	.203	.334	.895
6	x1.1	.750	.169	.911	.883
	x1.2	.772	.166	.004	.887
	x1.3	.594	.168	.089	.887
	x1.4	.466	.169	.029	.887
	x2.1	.341	.168	.001	.887
	x2.2	.192	.152	.980	.883
	x2.5	.195	.144	.023	.887
	x3.1	.501	.169	.108	.887
	x3.2	.675	.167	.637	.885
	x3.3	.669	.168	.003	.887
	x5.2	.439	.169	.037	.887
	x6.1	.560	.168	.070	.887
	x7.1	.725	.168	.697	.884

Variables Not in the Analysis

Step		Tolerance	Min. Tolerance	F to Enter	Wilks' Lambda
	x7.2	.816	.169	.062	.887
	x7.3	.711	.168	.190	.886
7	x1.1	.753	.201	.829	.886
	x1.2	.792	.214	.038	.889
	x1.3	.596	.208	.124	.889
	x1.4	.468	.184	.050	.889
	x2.1	.341	.192	.002	.890
	x2.2	.192	.156	.941	.886
	x2.5	.195	.145	.023	.889
	x3.1	.502	.214	.136	.889
	x3.2	.688	.197	.823	.886
	x3.3	.673	.185	.014	.889
	x4.3	.227	.169	.663	.887
	x5.2	.440	.213	.048	.889
	x6.1	.588	.214	.193	.889
	x7.1	.729	.212	.600	.887
	x7.2	.858	.214	.179	.889
	x7.3	.713	.203	.157	.889

Wilks' Lambda

Step	Number of Variables	Lambda	df1	df2	df3	Exact F			
						Statistic	df1	df2	Sig.
1	1	.965	1	1	236	8.530	1	236.000	.004
2	2	.944	2	1	236	6.960	2	235.000	.001
3	3	.932	3	1	236	5.730	3	234.000	.001
4	4	.922	4	1	236	4.920	4	233.000	.001
5	5	.897	5	1	236	5.353	5	232.000	.000
6	6	.887	6	1	236	4.906	6	231.000	.000
7	5	.890	5	1	236	5.763	5	232.000	.000

Summary of Canonical Discriminant Functions

Eigenvalues

Function	Eigenvalue	% of Variance	Cumulative %	Canonical Correlation
1	.124 ^a	100.0	100.0	.332

a. First 1 canonical discriminant functions were used in the analysis.

Wilks' Lambda

Test of Function(s)	Wilks' Lambda	Chi-square	df	Sig.
1	.890	27.336	5	.000

Standardized Canonical Discriminant Function Coefficients

	Function
	1
x2.3	-.1241
x2.4	1.287
x4.1	-.719
x4.2	1.014
x5.1	.666

Structure Matrix

	Function
	1
x5.1	.539
x5.2 ^a	.463
x1.3 ^a	.375
x2.4	.334
x4.2	.310
x3.2 ^a	.308
x3.3 ^a	.271
x1.4 ^a	.270
x4.3 ^a	.264
x2.5 ^a	.262
x7.3 ^a	.259
x7.1 ^a	.238
x1.1 ^a	.218
x2.1 ^a	.210
x2.2 ^a	.202
x6.1 ^a	.159
x7.2 ^a	.099
x2.3	.062
x4.1	.038
x3.1 ^a	-.028
x1.2 ^a	.024

Pooled within-groups
correlations between
discriminating variables
and standardized canonical
discriminant functions
Variables ordered by
absolute size of correlation
within function.

a. This variable not used in
the analysis.

**Canonical Discriminant
Function Coefficients**

	Function
	1
x2.3	-.1777
x2.4	2.042
x4.1	-.1257
x4.2	1.639
x5.1	1.028
(Constant)	-7.184

Unstandardized coefficients

**Functions at Group
Centroids**

group	Function
	1
0	-.351
1	.351

Unstandardized canonical
discriminant functions
evaluated at group means

Classification Statistics

Classification Processing Summary

Processed	238
Excluded	
Missing or out-of-range group codes	0
At least one missing discriminating variable	0
Used in Output	238

Prior Probabilities for Groups

group	Prior	Cases Used in Analysis	
		Unweighted	Weighted
0	.500	119	119.000
1	.500	119	119.000
Total	1.000	238	238.000

Classification Results^a

		group	Predicted Group Membership		Total
			0	1	
Original	Count	0	74	45	119
		1	43	76	119
	%	0	62.2	37.8	100.0
		1	36.1	63.9	100.0

a. 63.0% of original grouped cases correctly classified.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวพนทิพย์ เทียวอ่อน
วันเดือนปีเกิด	10 กันยายน 2537
ตำแหน่งปัจจุบัน ครู	คศ.1
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนท่ายางวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2561	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ สาขาวิทยาศาสตร์ศึกษา (ศึกษาศาสตร์บัณฑิต) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ.2562	รับราชการครู ตำแหน่ง ครูผู้ช่วย โรงเรียนท่ายางวิทยา ตำบลท่าค้อย อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี
พ.ศ. 2564	ครู คศ.1 โรงเรียนท่ายางวิทยา ตำบลท่าค้อย อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี